

สรุปผลโครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

การเตรียมตัวของ มทร.ธัญบุรี

- ✚ ประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ คณาจารย์ ผลงานวิจัย นวัตกรรม ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ
- ✚ สร้างพันธมิตร กับภาคอุตสาหกรรม SMEs แสวงหา ความต้องการเตรียมพร้อม และประสบการณ์การทำงาน ร่วมกับภาคอุตสาหกรรม
- ✚ ปรับทิศทางการผลิตบัณฑิต การวิจัย/นวัตกรรม และบริการ ทางวิชาการให้มีความเข้มแข็ง สร้างจุดเน้นและอัตลักษณ์ บัณฑิตนักปฏิบัติให้ชัดเจน

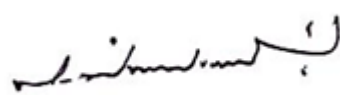
“บทบาทของ
สถาบันอุดมศึกษา
ในการขับเคลื่อน
ประเทศไทย
ออกจากกับดัก
กลุ่มประเทศ
รายได้ปานกลาง
(Middle
Income Trap
หรือ MIT)”

คำนำ

การประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งนี้จัดขึ้นเป็นครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557 ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ โฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี เป็นการทบทวนและปรับปรุงในบทบาทของสภามหาวิทยาลัย หรือบทบาทกรรมการสภามหาวิทยาลัย ที่ได้ทำประโยชน์ให้กับมหาวิทยาลัยรวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของสภามหาวิทยาลัย และคณะกรรมการ Standing Committees ที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง มีการแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย และการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในเรื่องที่สนใจ โดยนโยบายของมหาวิทยาลัยต้องไปเสริมนโยบายในระดับชาติ รวมทั้งตอบสนองประเด็นนโยบายและยุทธศาสตร์ที่กำลังเป็นที่สนใจของประเทศโดยเฉพาะเรื่องบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการออกจากกับดักรายได้ประเทศปานกลาง (Middle - Income Trap หรือ MIT) ของประเทศไทย

จากการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย ได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นในด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ที่น่าสนใจ และเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยไปสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนাবัณฑิตนักปฏิบัติให้โดดเด่นเป็นที่ยอมรับของสังคมและประเทศชาติ อีกทั้งยังมีความได้เปรียบเชิงแข่งขันและมีศักยภาพในทุกด้าน

ในนามของมหาวิทยาลัยขอกราบขอบพระคุณ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ และขอขอบพระคุณกรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารทุกท่าน ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะและแสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย มา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปันปฐมรัฐ)
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
วันที่ 19 เดือน กันยายน พ.ศ. 2557

สารบัญ

	หน้า
โครงการประชุมสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	1 – 6
รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม	7 – 9
กำหนดการประชุม	10 – 11
สรุปผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ระหว่างสิงหาคม 2556 – กรกฎาคม 2557”	12 – 16
โดย ดร.สุเมธ แย้มมนุญ	
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ดร.สุเมธ แย้มมนุญ	17 – 25
อภิปรายบทบาทของ Standing committees ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	26 – 29
โดย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล	
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล	30 – 34
อภิปรายบทบาทของ Standing committees ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	35 – 48
โดย ประธานคณะกรรมการ 4 ชุด	
Thailand Excellence 2030 และบทบาทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	49 – 55
โดย ดร.สุเมธ แย้มมนุญ	
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ดร.สุเมธ แย้มมนุญ	56 – 59
ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์	60 – 67
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	68 – 79
บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจากกับดักกลุ่มประเทศ รายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap หรือ MIT)	80 – 84
โดย ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คูวัฒนาชัย	
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คูวัฒนาชัย	85 – 108
การปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม	109 – 115
โดย ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์	
PowerPoint ประกอบการบรรยาย ของ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์	116 – 123
สรุปผลการ Retreat สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3	124 – 126
โดย ดร.สุเมธ แย้มมนุญ	
สรุปผลการ Retreat สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และนำผลการ Retreat ไปสู่การปฏิบัติ	127 – 137
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	
ภาคผนวก	

แบบเสนอโครงการ

☐ งบประมาณแผ่นดิน

☒ งบประมาณเงินรายได้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557

หน่วยงาน สำนักงานอธิการบดี

☒ ผลผลิต : ผู้สำเร็จการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	☐ ผลผลิต : ผู้สำเร็จการศึกษาด้านสังคมศาสตร์
☐ ผลผลิต : ผลงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้	☐ ผลผลิต : ผลงานวิจัยเพื่อถ่ายทอดเทคโนโลยี
☐ ผลผลิต : โครงการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน	

1. ชื่อโครงการ ประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3

2. ประเภทโครงการ

☒ โครงการใหม่

☐ โครงการต่อเนื่อง (ระบุปีที่เริ่มดำเนินการครั้งแรกพร้อมงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงาน)

ปีที่ 1 ดำเนินการในปีงบประมาณ.....วัน/เดือน/ปี ที่ดำเนินการ..... งบประมาณที่เบิกจ่ายจริง.....บาท

ปีที่ 2 ดำเนินการในปีงบประมาณ.....วัน/เดือน/ปี ที่ดำเนินการ..... งบประมาณที่เบิกจ่ายจริง.....บาท

ปีที่ 3 ดำเนินการในปีงบประมาณ.....วัน/เดือน/ปี ที่ดำเนินการ..... งบประมาณที่เบิกจ่ายจริง.....บาท

ปีที่ 4 ดำเนินการในปีงบประมาณ.....วัน/เดือน/ปี ที่ดำเนินการ..... งบประมาณที่เบิกจ่ายจริง.....บาท

ปีที่ 5 ดำเนินการในปีงบประมาณ.....วัน/เดือน/ปี ที่ดำเนินการ..... งบประมาณที่เบิกจ่ายจริง.....บาท

3. ผู้รับผิดชอบโครงการ

ชื่อ-สกุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พวง

หน่วยงาน สำนักงานอธิการบดี

เบอร์โทรศัพท์ 081-8601847

4. สอดคล้องกับ กลยุทธ์วิธีการ ตามแผนกลยุทธ์ของหน่วยงาน คือ พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดี โดยเน้นหลักการกระจายอำนาจ ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม

5. สอดคล้องนโยบายตามแผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยฯ (เลือกเพียง 1 หัวข้อ)

☐ การจัดการศึกษา

☒ การบริหารจัดการ

☐ การวิจัย

☐ การสร้างความร่วมมือทั้งภายในและต่างประเทศ

☐ การพัฒนานักศึกษา

☐ การยกระดับการให้บริการและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน

☐ การพัฒนาอาจารย์และบุคลากร

☐ การประกันคุณภาพการศึกษา

6. หลักการและเหตุผล

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นองค์กรที่มีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย โดยให้รวมถึงกำหนดเป้าหมาย วางนโยบาย และแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการกำหนดนโยบายที่เหมาะสม โดยนโยบายของมหาวิทยาลัยต้องไปเสริมนโยบายในระดับชาติ รวมทั้งตอบสนองประเด็นนโยบาย และยุทธศาสตร์ที่กำลังเป็นที่สนใจของประเทศ โดยเฉพาะประเด็นบทบาทของมหาวิทยาลัยในการออกจากกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap) ของประเทศไทย ดังนั้น สภามหาวิทยาลัยจึงควรทบทวนงานนโยบาย (Retreat) เพื่อพิจารณาประเด็นดังกล่าว รวมถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำงานของสภามหาวิทยาลัยและประเมินผลการดำเนินงานเชิงนโยบาย เพื่อพัฒนามหาวิทยาลัยในรอบปีที่ผ่านมา พร้อมทั้งกำหนดทิศทางการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยในปีต่อไป

7. วัดอุปประสงค์ / ตัวชี้วัดของวัดอุปประสงค์
ตัวชี้วัดของวัดอุปประสงค์

วัดอุปประสงค์	ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย
1. เพื่อทบทวนการปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย	1. กรรมการสภามหาวิทยาลัยได้ทบทวนการปฏิบัติงานตามบทบาทและหน้าที่ของมหาวิทยาลัย	ร้อยละ	90
2. เพื่อให้ผู้บริหารและหัวหน้าหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ได้มีความรู้ความเข้าใจในความหมายและความท้าทายในเรื่อง Middle - Income Trap	2. ผู้บริหารและหัวหน้าหน่วยงานของมหาวิทยาลัย ได้มีความรู้และเข้าใจในความหมายของ Middle - Income Trap และตระหนักถึงความท้าทายในการก้าวข้ามกับดักรายประเทศรายได้ปานกลาง	ร้อยละ	85
3. เพื่อกำหนดเป้าหมายในการผลิตบัณฑิต เพื่อช่วยแก้ปัญหาของประเทศอันนำไปสู่การพ้นจากกับดักรายประเทศรายได้ปานกลาง	3. มหาวิทยาลัยปรับแผนกลยุทธ์ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ	ร้อยละ	85
4. คณะกรรมการ Standing Committees เสนอแนะแนวคิด หลักการ ปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงาน	4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการปรับยุทธศาสตร์ให้รองรับกับ Middle -Income Trap	ร้อยละ	85

8. กลุ่มเป้าหมายผู้ร่วมโครงการ ประมาณ 60 คน ประกอบด้วย

- กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ	จำนวน	12	คน
- กรรมการสภามหาวิทยาลัย (ภายใน)	จำนวน	13	คน
- ที่ปรึกษามหาวิทยาลัย	จำนวน	1	คน
- อธิการบดี	จำนวน	1	คน
- รองอธิการบดี	จำนวน	4	คน
- ผู้ช่วยอธิการบดี	จำนวน	6	คน
- คณบดี/ผู้อำนวยการวิทยาลัย	จำนวน	8	คน
- ผู้อำนวยการ/หัวหน้าหน่วยงาน	จำนวน	10	คน
- เจ้าหน้าที่	จำนวน	5	คน

9. กิจกรรมการดำเนินงาน

9.1 การวางแผนการดำเนินการ (P_Plan)

ขออนุมัติโครงการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557

9.2 การดำเนินงานตามแผน (D_Do)

หัวข้อการบรรยาย

1. บรรยายพิเศษ เรื่อง บทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการบริหารมหาวิทยาลัย
2. บทบาทของฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ
3. การอภิปราย เรื่อง บทบาทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการออกจากกับดักรายประเทศรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap) ของประเทศไทย
4. การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่แข่งขันได้ในอาเซียน
5. การอภิปรายบทบาท Standing Committees ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ผ่านมา/ปัจจุบัน/อนาคต พร้อมทั้งแนวทางปรับยุทธศาสตร์เพื่อรองรับ Middle – Income Trap

9.3 การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน (C_Check)

1. การติดตามตัวชี้วัดเป้าหมายผลผลิต (ตัวบ่งชี้ พบ.งบประมาณรายจ่ายประจำปี ตามข้อ 14)
 - เครื่องมือที่ใช้ในการติดตามผล รายงานการติดตามความก้าวหน้าและผลสำเร็จของงานตามนโยบาย
 - ระยะเวลาในการติดตามผล ภายใน 1 เดือน

10. สถานที่ดำเนินงาน โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

11. กำหนดการจัดโครงการ วันที่ 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2557 ถึง วันที่ 17 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2557

12. งบประมาณ 941,726.- บาท (เก้าแสนสี่หมื่นหนึ่งพันเจ็ดร้อยยี่สิบหกบาทถ้วน)

ค่าตอบแทน

- วิทยากร 132,600.- บาท
- ภายนอก จำนวน 10 ท่าน = 43.5 ชั่วโมง x 3,000.- บาท 130,500.- บาท
- ภายใน จำนวน 1 ท่าน = 3.5 ชั่วโมง x 600.- บาท 2,100.- บาท

ค่าใช้จ่าย

755,520.- บาท

- ค่าอาหารว่างและเครื่องดื่ม 4 มื้อ มื้อละ 250.- บาท
(250 บาท x 4 มื้อ x 60 คน) 60,000.- บาท
- ค่าอาหารกลางวัน 2 มื้อ มื้อละ 850.- บาท
(850 บาท x 2 มื้อ x 60 คน) 102,000.- บาท
- ค่าอาหารเย็น 2 มื้อ
 - (1,550 บาท x 1 มื้อ x 60 คน) 93,000.- บาท
 - (1,550 บาท x 1 มื้อ x 60 คน) 93,000.- บาท
- ค่าที่พัก จำนวน 2 วัน
 - วิทยากร นายกสมาคมมหาวิทยาลัย กรรมการสมาคมมหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี และรองอธิการบดี (พักเดี่ยว)
(3,800.- บาท x 27 ห้อง x 2 วัน) 205,200.- บาท
 - กรรมการสมาคมมหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย และ
บุคลากร (พักคู่)
(3,800.- บาท x 17 ห้อง x 2 วัน) 129,200.- บาท
 - พนักงานขับรถยนต์ประจำตำแหน่งของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
จำนวน 3 คน
(เหมาจ่าย คนละ 800.- บาท x 3 คน x 2 วัน) 4,800.- บาท
- ค่าผ่านทางพิเศษ 4,320.- บาท
- ค่าพาหนะสำหรับนายกสภา กรรมการสมาคมมหาวิทยาลัย
ผู้ทรงคุณวุฒิ (เหมาจ่าย คนละ 2,000.- บาท x 12 คน) 24,000.- บาท
- ค่าพาหนะ รถรับจ้างกรรมการสมาคมมหาวิทยาลัยภายใน
ผู้เข้าร่วมสัมมนา และบุคลากร (800.- บาท x 50 คน) 40,000.- บาท

ค่าวัสดุ

53,606.- บาท

- ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและก๊าซธรรมชาติ NGV ของรถยนต์ราชการ 33,000.- บาท
ไป – กลับ (มทร.ธัญบุรี - จังหวัดชลบุรี)
- ค่าวัสดุในการอบรม (รายละเอียดดังแนบ) 20,606.- บาท

รายละเอียดวัสดุในการอบรม

1. แผ่น DVD-R PRINTABLE PRINCO (3 หลอด x 390.- บาท) = 1,170 + 7% = 81.90)	1,251.90.- บาท
2. กล่องแผ่น CD 4 แผ่น มีที่สำหรับใส่ปก (55 กล่อง x 30.- บาท) = 1,650 + 7% = 15.50)	1,765.50.- บาท
3. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049190 (2 ตลับ x 590.- บาท) = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท
4. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049290 (2 ตลับ x 590.- บาท) = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท
5. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049390 (2 ตลับ x 590.- บาท) = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท
6. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049490 (2 ตลับ x 590.- บาท) = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท
7. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049590 (2 ตลับ x 590.- บาท) = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท
8. หมึกพิมพ์สี EPSON R230 P/N T049690 (2 ตลับ x 590.- บาท) = 1,180 + 7% = 82.60)	1,262.60.- บาท
9. กระดาษโฟโต้ น้ำมันเงา ขนาด A4/150G (3 แผ่น x 293.- บาท) = 879 + 7% = 61.50)	940.50.- บาท
10. ปากกาถูลิ้น สีน้ำเงิน (50 ด้าม x 4.- บาท) = 200 + 7% = 14)	214.- บาท
11. กระดาษถ่ายเอกสาร A4 (5 รีม x 110.- บาท) = 550 + 7% = 38.50)	588.50.- บาท
12. หมึกพิมพ์สีดำ HP 12A (3 กล่อง x 2,243.- บาท) = 6,729 + 7% = 471)	7,200.- บาท
13. กล่องใส่ CD แบบธรรมดา (ใส่ได้ 1 แผ่น) (100 กล่อง x 10.- บาท) = 1,000 + 7% = 1,070)	1,070.- บาท
รวมเป็นเงิน (สองหมื่นหกร้อยหกบาทถ้วน)	20,606.- บาท

หมายเหตุ : ค่าใช้จ่ายทุกรายการขอตัวเฉลี่ย

13. แผนการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ (ข้อ 1-4 ใส่เครื่องหมาย / ข้อ 5 ใส่เป็นตัวเลข)

นำข้อมูลจากข้อ 9 มาประกอบการกำหนดระยะเวลาในการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงาน และ การใช้จ่ายงบประมาณ	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.
1.วางแผนการดำเนินการ (P_Plan)										↔		
2.การดำเนินการจัดโครงการ (D_Do)											↔	
3.ติดตามและประเมินผล การดำเนินงาน (C_Check)												↔
4.ปรับปรุง/พัฒนา/แก้ไขจากผลการ ติดตามและประเมินผล (A_Act)												↔
5.แผนการเบิกจ่ายเงิน หน่วย : ล้านบาท (ทศนิยม 3 ตำแหน่ง)												941,726.-บาท

14. ตัวชี้วัดเป้าหมายผลผลิต

14.1 เชิงปริมาณ

1. ผู้เข้าร่วมโครงการ 60 คน
2. ผู้เข้าร่วมโครงการอยู่ในกระบวนการของการจัดกิจกรรมครบถ้วน ร้อยละ 80
3. ผู้เข้าร่วมโครงการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ ร้อยละ 82
4. จำนวนครั้งที่ดำเนินโครงการ 1 ครั้ง
5. อื่น ๆ (ระบุ)

14.2 เชิงคุณภาพ

1. ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจในกระบวนการจัดการโครงการ ร้อยละ 82
2. ผู้เข้าร่วมโครงการมีความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับ ร้อยละ 84
3. ผู้เข้าร่วมโครงการมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น ร้อยละ 85

14.3 เชิงเวลา

1. โครงการ/กิจกรรมที่แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด ร้อยละ 90
2. อื่น ๆ (ระบุ)

14.4 ตัวชี้วัดการบูรณาการ

ความสำเร็จในการปรับแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เพื่อสนับสนุนการก้าวข้ามกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap) ของประเทศ

15. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. สภามหาวิทยาลัยและฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัย สามารถทบทวนการกำหนดนโยบาย ความสอดคล้อง ความชัดเจน และความเกี่ยวพันในประเด็น Middle - Income Trap เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ของชาติ
2. มหาวิทยาลัยนำผลการประชุม Retreat แจ้งคณะ/วิทยาลัย/สำนัก นำข้อเสนอแนะที่ปฏิบัติได้ไปดำเนินการ

16. ปัญหา/อุปสรรค ในการดำเนินงานที่ผ่านมา (เฉพาะโครงการต่อเนื่อง)

-

17. แนวทางการพัฒนา/ปรับปรุงการดำเนินงาน (เฉพาะโครงการต่อเนื่อง A Act)

-

18. สาเหตุหรือปัจจัยความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินโครงการ

สาเหตุหรือปัจจัยความเสี่ยง	แนวทางแก้ไข/ป้องกันความเสี่ยง
1. โครงการอบรมสัมมนาไม่ได้รับการอนุมัติตามกำหนดเวลา	1. เร่งดำเนินการขออนุมัติโครงการอบรมสัมมนาล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์
2. จำนวนผู้เข้ารับการอบรมไม่ครบตามที่กำหนด ทำให้เกิดปัญหาในการเบิกจ่าย	2. จัดทำบันทึกให้ผู้เข้ารับการอบรมแจ้งยืนยันเข้ารับการอบรม

(นางพรทิศา ผ่องนพคุณ)

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ชำนาญการพิเศษ

ผู้เสนอโครงการ

31 กรกฎาคม 2557

ความคิดเห็นผู้บังคับบัญชาเบื้องต้น.....เห็นสมควร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัทรา โพธิ์พ่วง)

รองอธิการบดี ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

31 กรกฎาคม 2557

***แนบตารางการอบรม สัมมนา โดยระบุ หลักสูตร/เรื่อง/หัวข้อ การบรรยาย
การอภิปราย ระบุชื่อวิทยากร ตำแหน่ง หน่วยงานที่สังกัด เพื่อประกอบการพิจารณา

กรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1.	ดร.สุเมธ ไย้มนุ่น	นายกสภามหาวิทยาลัย
2.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
3.	ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
4.	นายชุมพล พรประภา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
5.	พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
6.	นายชุมพล เทียงธรรม	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
7.	ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาวินทล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
8.	รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสมณฑา พรหมบุญ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
9.	นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
10.	พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
11.	ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
12.	รองศาสตราจารย์ ดร.พินิติ รตะนานุกูล	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
13.	รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
14.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑารัตน์ ศรีดารา	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
15.	ดร.วิชัย พยัคฆ์โส	กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
16.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย ผิวสอาด	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
17.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
18.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริแซ พงษ์สวัสดิ์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
19.	นางสาวจิรวัดน์ เจริญอารีย์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
20.	นายพงษ์พิชญ์ ต่วนภูษา	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
21.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐ แก้วสกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
22.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย ผดุงศิลป์	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
23.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เมธา ศิริกุล	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
24.	นางสาวปิยนาก ศรีสมเพ็ชร	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนฤทธิ์ จันทรังสี	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
26.	นางสุทิดา จันทบุตร	กรรมการสภามหาวิทยาลัย
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง	เลขานุการสภามหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล		ตำแหน่ง
1.	พลอากาศเอก ภคชาติ	กฤษณะพันธุ์	ที่ปรึกษามหาวิทยาลัย
2.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรศักดิ์	ตระกูลชีวพานิตต์	รองอธิการบดี
3.	นางวนิดา	ปอน้อย	รองอธิการบดี
4.	นายวิรัช	โหดระไวศยะ	รองอธิการบดี
5.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุมานีการ์	จันทร์บรรเจิด	ผู้ช่วยอธิการบดี
6.	รองศาสตราจารย์สุจิระ	ขจรจิตต์เมตต์	ผู้ช่วยอธิการบดี
7.	รองศาสตราจารย์ ดร.ณฐา	คุปตะฐีเยร	ผู้ช่วยอธิการบดี
8.	ดร.วิสิทธิ์	ลือธรรมจักร	ผู้ช่วยอธิการบดี
9.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์	แย้มเผื่อน	ผู้ช่วยอธิการบดี
10.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริลักษณ์	หาญวัฒนานุกุล	ผู้ช่วยอธิการบดี
11.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ	ศิลาวัตร	คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร
12.	รองศาสตราจารย์สยาม	ดำปรีดา	คณบดีคณะศิลปศาสตร์
13.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรวัลย์	วรรณโทัย	คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
14.	รองศาสตราจารย์ ดร.ชนกรณ	กฤษณบุตร	คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
15.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวกร	อ่างทอง	คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
16.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิชาติ	ไกรฟ้า	คณบดีคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
17.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุทธิพร	บุญส่ง	คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
18.	นางสาวพรทิพย์	ตันติวงศ์	ผู้อำนวยการวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย
19.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์	ว่องไว	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
20.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์นที	ภู่ออด	ผู้อำนวยการกองกลาง
21.	นางอลิสา	โรจน์ธนานันต์	ผู้อำนวยการกองคลัง
22.	นางวราภรณ์	อชานนท์	ผู้อำนวยการกองบริหารงานบุคคล
23.	นางสาวนวรรต	นิลดับแก้ว	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพงษ์	อังศุโขติ	ผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา
25.	รองศาสตราจารย์ ดร.อัญชลี	สงวนพงษ์	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
26.	นางนิภา	แจ้งฟ้า	หัวหน้าหน่วยตรวจสอบภายใน
27.	รองศาสตราจารย์ ดร.อุษาพร	เสวกวิ	ผู้อำนวยการสำนักประกันคุณภาพการศึกษา
28.	นายณัฏฐิพงศ์	อุทอง	ผู้อำนวยการสำนักสหกิจศึกษา

เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานโครงการ

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล		ตำแหน่ง
1.	นางพรทิศา	ผ่องนพคุณ	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ
2.	นางสาวปรียาพร	ขอชุกกลาง	เจ้าหน้าที่งานสภามหาวิทยาลัย
3.	นางสาวพัชรี	ศิริวงศ์	เจ้าหน้าที่งานสภามหาวิทยาลัย
4.	นายวันชัย	แก้วดี	เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์
5.	สอ.สุเมธี	ขาวงาม	เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์
6.	นายบุญชู	นามขาล	พนักงานขับรถยนต์

กำหนดการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 - 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป
เลขที่ ๓๕๓ ถนนพระตำหนัก พัทยา จังหวัดชลบุรี

วันที่ 15 สิงหาคม 2557

- 13.00 – 15.00 น. เดินทางจากหน้าอาคารสำนักงานอธิการบดี ถึงโรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี (ประมาณ 2 ชั่วโมง)
- 15.00 – 16.00 น. Check in ห้องพักโรงแรม
- 16.00 – 17.00 น. พิธีเปิด และบรรยายพิเศษ เรื่อง บทบาทของกรรมการสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการบริหารมหาวิทยาลัย

โดย นายกสภามหาวิทยาลัย (ดร.สุเมธ แยมน์)

- 17.00 – 17.30 น. บทบาทของฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

โดย อธิการบดี มทร.ธัญบุรี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปันปฐมรัฐ)

- 18.00 – 20.00 น. รับประทานอาหารเย็น

วันที่ 16 สิงหาคม 2557

- 09.00 – 12.00 น. การอภิปราย เรื่อง บทบาทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการออกจากกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap) ของประเทศไทย

โดย ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย ที่ปรึกษาเลขาธิการ สวทช.
ที่ปรึกษาอาวุโสอธิการบดี มจร.

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์/รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ
โดยมี ดร.สุเมธ แยมน์ เป็นผู้ดำเนินรายการ

- 12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน
- 13.00 – 16.00 น. การอภิปราย "บทบาทของ มทร.ธัญบุรี ในการออกจากกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง (Middle-Income Trap-MIT) ของประเทศไทย โดยที่ มทร.ธัญบุรี จะสามารถช่วยให้ประเทศไทยออกจาก MIT ได้หรือไม่ อย่างไร

โดย รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ /
ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ และนายชุมพล พรประภา
โดยมี ดร.สุเมธ แยมน์ เป็นผู้ดำเนินรายการ

- 16.00 – 17.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- 17.00 – 20.30 น. บรรยายในหัวข้อ “การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่แข่งขันได้ในอาเซียน”

โดย คุณวิกรม กรมดิษฐ์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บจก.อมตะ คอร์ปอเรชั่น

วันที่ 17 สิงหาคม 2557

09.00 – 12.00 น. การอภิปรายบทบาท Standing Committees ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ผ่านมา/ปัจจุบัน/อนาคต พร้อมทั้งแนวทางปรัชญาศาสตร์เพื่อรองรับ Middle – Income Trap

1. กรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล)
2. กรรมการด้านหลักสูตรการเรียนและการสอนของสภามหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช)
3. กรรมการด้านการพัฒนานักศึกษาของสภามหาวิทยาลัย
(นายชุมพล พรประภา)
4. กรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์)
5. กรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย
(พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล)

โดย อธิการบดี มทร.ธัญบุรี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

12.00 – 13.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 – 15.00 น. สรุปภาพรวมในการ Retreat สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และบทบาทที่ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยจะต้องนำไปปฏิบัติเพื่อให้นโยบายของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีบรรลุผล

โดย อธิการบดี มทร.ธัญบุรี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

15.00 – 16.00 น. ปิดการอบรม

16.00 น. เป็นต้นไป เดินทางกลับ มทร.ธัญบุรี

หมายเหตุ : พักรับประทานอาหารว่างและเครื่องดื่ม เวลา 10.15 น. และ เวลา 14.15 น.

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

สรุปการบรรยายพิเศษ

“สรุปผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี ระหว่างสิงหาคม 2556 – กรกฎาคม 2557”

ดร.สุเมธ แยมุ่น

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทสรุป

การประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3

ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

นายกสภามหาวิทยาลัย (ดร.สุเมธ แย้มมนุญ)

บรรยายพิเศษ “สรุปผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ระหว่างสิงหาคม 2556 – กรกฎาคม 2557”

นายกสภามหาวิทยาลัย (ดร.สุเมธ แย้มมนุญ) กล่าวเปิดการประชุม ในการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3 ต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัยจากผู้แทนภาคส่วนต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย ท่านอธิการบดี และผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เกี่ยวกับประเด็น 2 ประเด็น คือ

ประเด็นแรก ตามกำหนดการจะเป็นรายการ Dinner Talk โดยมีคุณวิกรม กรมดิษฐ์ จะเป็นผู้บรรยายให้แนวคิดมุมมองของบุคคลที่อยู่นอกวงการการศึกษา แต่เลขาธิการสภามหาวิทยาลัย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พ่วง) แจ้งว่าคุณวิกรม กรมดิษฐ์ ขออนุญาตไม่บรรยายนอกสถานที่ จึงเป็นสิ่งที่น่าเสียดายและขอประทานโทษทุกท่านที่เข้าร่วมประชุม

ประเด็นที่สอง การที่มหาวิทยาลัยจัดประชุม Retreat ทบทวนงานนโยบาย คำว่า Retreat เป็นการประชุมแบบสบาย ๆ ไม่เป็นทางการ ทำให้ตัวเองเป็นอิสระจากภารกิจต่าง ๆ โดยคิดทบทวนสิ่งที่ได้ทำมาตลอดด้วยการใช้ Benchmark 2 ตัว ตัวแรกคือ Benchmark วันแรกที่ได้รับหน้าที่ให้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย กับ Benchmark อีกตัวหนึ่งคือ วันแรกที่อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) ได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ซึ่งมีระยะเวลาห่างกันประมาณ 5 – 6 เดือน เมื่อทบทวนแล้วคิดว่าสิ่งที่ทำนั้นน่าจะเกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และมีสิ่งใดที่ต้องปรับปรุงโดยเฉพาะบทบาทของสภามหาวิทยาลัย และอธิการบดีได้เชิญผู้บริหารทั้งหมดเข้าร่วมรับฟังนับว่าเป็นสิ่งที่ดี ตามกำหนดการวันนี้ผมขอแสดงความรู้สึกถึงภาระงานที่ได้ทำมาตลอด และประเมินตนเองจากการ Benchmark 2 ตัว ว่ามีพลังที่จะทำงานร่วมกันต่อไปได้เพียงใด ประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่งได้ขอเชิญประธานคณะกรรมการซึ่งเป็น Standing Committees ของสภามหาวิทยาลัยรวม 5 ชุด (แต่คณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งมีจำนวน 22 ชุด) ที่สามารถเข้าร่วมประชุมได้ในวันพรุ่งนี้ และสะท้อนภาพในฐานะที่ท่านทำหน้าที่ประธานกลั่นกรองเรื่องต่าง ๆ เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย ได้ใกล้ชิดอธิการบดีมากกว่าในสภามหาวิทยาลัย จึงขอให้ท่านแสดงความรู้สึกจากบทบาทที่ท่านทำหน้าที่ประธานมีสิ่งใดที่จะสะท้อนกลับมาสู่การปรับปรุงในบทบาทของสภามหาวิทยาลัยหรือบทบาทของคณะกรรมการ เพื่อให้เห็นทิศทางในการพัฒนาบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย โดยเฉพาะการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 9/2557 วันที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2557 กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช) ได้นำเสนอเรื่องที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดพ้นออกจากกับดักรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap หรือ MIT) ซึ่งเป็นเรื่องยากมาก ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ และ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ ซึ่งเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้คิดเรื่องนี้มาโดยตลอด เพราะท่านเป็นผู้รู้ มีข้อมูลและประสบการณ์ พร้อมทั้งจะถ่ายทอดข้อมูลความรู้ (Resource Person) ให้กับทุกท่านในที่ประชุม แต่เป็นที่น่าสนใจที่ท่านทั้ง 2 ไม่สามารถ

เข้าร่วมประชุมได้ แต่ ดร.พิเชฐ คุรงคเวโรจน์ ขอให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พวง ไปบันทึกเทปคำบรรยาย และ PowerPoint มานำเสนอต่อที่ประชุม และวิทยากรอีกท่านหนึ่งคือ ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่วิเคราะห์บทบาทสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ มีหน้าที่และเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศนั้นให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง จากการที่ได้รับฟังการบรรยาย 2 รอบ ทราบว่าประเทศที่พาตัวหลุดพ้นจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปแล้ว คือ จีน เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน และได้ยกตัวอย่างประเทศที่ยังติดอยู่ในกลุ่มคือกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทั้ง ๆ ที่พยายามค้นหาวิธีการออกอยู่หลายสิบปี คือกลุ่มประเทศในอเมริกาใต้ ไม่สามารถออกได้กลายเป็นสิ่งที่ยากมาก รวมถึงตัวอย่างกรณีประเทศมาเลเซีย ประเทศจะหลุดพ้นจากการเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ในปี ค.ศ. 2020 โดยใช้มหาวิทยาลัยเป็นตัวนำเรื่องนี้จึงเป็นประเด็นที่สองที่จะประชุมปรึกษาหารือในวันเสาร์และวันอาทิตย์ โดยให้คิดและมองย้อนหลังไป 17 – 18 ปีที่ผ่านมา ถึงภาระงานที่ได้ทำไปและมีสิ่งใดที่ต้องปรับปรุง มหาวิทยาลัยจะเป็นเสมือนหัวรถจักรที่สำคัญในการแก้ปัญหาที่สำคัญของประเทศ นับว่าเป็นประโยชน์และโอกาสที่มหาวิทยาลัยจะประยุกต์ศาสตร์

ดร.สุเมธ แยมมุ่น นายกสภามหาวิทยาลัย กล่าวต่อไปว่า การทำหน้าที่สภามหาวิทยาลัย คนที่ทำหน้าที่สภามหาวิทยาลัยนั้น มี 2 บทบาท บทบาทหลักคือ

บทบาทแรก เข้าร่วมประชุมสภามหาวิทยาลัย แสดงความคิดเห็นและลงมติ ซึ่งมติสภามหาวิทยาลัยนั้น ถือว่ามีผลใช้บังคับตามกฎหมายที่ผู้บริหารจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติและบทบาททางอ้อมคือการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการมอบอำนาจจากสภามหาวิทยาลัยเพื่อทำหน้าที่กลั่นกรองเรื่องก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัยหรือการใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะของแต่ละบุคคลไปให้คำแนะนำช่วยเหลือมหาวิทยาลัยอย่างไม่เป็นทางการ เชื่อถือได้ว่ากรรมการสภามหาวิทยาลัยยังเป็นประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยด้วย และสิ่งสำคัญคือ มีความต้องการให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ประสาน เป็นกระบอกเสียง เป็นภาพสะท้อนของสภามหาวิทยาลัยต่อสังคมภายนอก และขอขอบคุณกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านที่มีบทบาททางอ้อมที่ช่วยให้มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จัก เป็นที่ได้รับความเชื่อมั่นจากสังคม แต่สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นบทบาททางตรงที่สภามหาวิทยาลัยได้ทำ ได้ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ และเกิดผลในทางปฏิบัติ ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2556 ถึงกรกฎาคม 2557 สภามหาวิทยาลัย มีการประชุม 17 ครั้ง มีการนัดประชุมพิเศษ 1 ครั้ง มีการรวมการสภามหาวิทยาลัยเข้าประชุมโดยเฉลี่ย 84.88 % จากกรรมการทั้งหมด 29 ราย ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง เป็นการประชุมที่มีประสิทธิภาพมากในด้านการบริหารการประชุมสภามหาวิทยาลัย ได้อนุมัติแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 4 ราย รองศาสตราจารย์ จำนวน 5 ราย ถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับสภามหาวิทยาลัยแห่งอื่น ๆ และได้อนุมัติแต่งตั้งผู้บริหาร โดยเฉพาะท่านอธิการบดี สภามหาวิทยาลัยเสนอโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้งรวมถึงอนุมัติแต่งตั้งรองอธิการบดี จำนวน 6 ราย สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติเรื่องการปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ตามที่อธิการบดีเสนอนโยบาย ขณะสมัครเข้ารับการสรรหาคำแหน่งอธิการบดี จำนวน 8 ฉบับ โดยเฉพาะกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่สำคัญในเรื่องของการบริหารจัดการเงินรายได้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการบริหารมหาวิทยาลัยในทุกด้าน สภามหาวิทยาลัยได้พิจารณารายงานผลการประเมินการปฏิบัติงานของอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.นายยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์) โดยบุคคลภายนอกเป็นผู้ประเมินถือเป็นการประเมินมหาวิทยาลัยด้วย มีหลายประเด็นที่ทางคณะกรรมการประเมินได้เสนอแนะไว้ก็นำขึ้นมามาคิดทบทวน แต่การประเมินคณบดีและหัวหน้าส่วนราชการ สภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการไปประเมิน จะมีมติการประเมินที่คล้าย ๆ กันทุกคณะ สภามหาวิทยาลัยเห็นคะแนนของผู้ทำหน้าที่บริหารระดับ Middle Management มีคะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาตลอด มีการประเมินตนเองของสภามหาวิทยาลัย โดยที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ประเมินด้วยตนเอง มีการรอบการประเมินทุกปี สิ่งที่จะทบทวนลำดับต่อไปเป็นสิ่งที่สภามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการไปคือเรื่องการประเมินเพื่อสะท้อนภาพการทำงานของสภามหาวิทยาลัย สิ่งที่น่าประทับใจคือเรื่องการบริหารจัดการเงินรายได้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยมีศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ เป็นประธานกรรมการ

ได้ดูแลเป็นอย่างดี มีคณะทำงานไปบริหารจัดการเรื่องการลงทุนโดยเฉพาะจากเงินรายได้ ด้วยการปรับเปลี่ยนแนวคิดการบริหารจัดการเงินลงทุนให้มหาวิทยาลัยได้รับผลประโยชน์มีค่าตอบแทนเกินเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมถึงการมอบอำนาจให้อธิการบดีมีอำนาจอนุมัติการใช้เงินรายได้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายประจำปี และการพิจารณาการให้เงินรางวัลตอบแทนผู้บริหาร จึงถือได้ว่าเป็นการใช้เงินรายได้ที่คุ้มค่าเกิดประโยชน์ในการบริหารมหาวิทยาลัย ด้านยุทธศาสตร์ Landmark ที่สำคัญในบทบาทของสภามหาวิทยาลัยคือการอนุมัติแผนพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ต้องให้ความสำคัญความชอบ (Credit) อธิการบดีที่เสนอแผนที่พยายามตอบโจทย์ที่นำเสนอขณะขอรับการสรรหาเข้าดำรงตำแหน่งอธิการบดี นำทุกเรื่องมาบรรจุไว้ในแผน แผนนี้มี 4 ยุทธศาสตร์ เป็นเป้าหมายที่จะพัฒนา ในช่วงปี พ.ศ. 2557 – 2560 ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติแผนยุทธศาสตร์นี้แล้วให้มหาวิทยาลัยแปลงแผนยุทธศาสตร์สู่แผนปฏิบัติราชการ 4 ปี ในเรื่องของบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands - on) ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องนำแผนฉบับนี้เพื่อใช้ขออนุมัติจัดสรรงบประมาณ ปี พ.ศ. 2558 ปี พ.ศ. 2559 และปี พ.ศ. 2560 ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องประสานกับสำนักงบประมาณให้ดี เพราะเม็ดเงินได้ถูกกำหนดไว้แล้ว 2.2 ล้านล้านบาท และสภามหาวิทยาลัยยังได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เพื่อยืนยันว่าสภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์อย่างมาก คณะกรรมการชุดนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการติดตามตรวจสอบได้ระยะหนึ่งจะมีรายงานผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นทางการต่อสภามหาวิทยาลัยได้รับทราบ เพราะในด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ ถือเป็นจุดสังเกต (Landmark) ที่สำคัญในการตัดสินใจของสภามหาวิทยาลัยที่จะหยิบยกในหลายประเด็นขึ้นพิจารณาในเชิงนโยบาย ในเรื่องของการส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบูรณาการ (Work-integrated Learning : WiL) ซึ่งผู้รับผิดชอบเสนอมาในรูปของสหกิจศึกษา อธิการบดีจะต้องระงับสหกิจศึกษาในแต่ละหลักสูตรการเรียนการสอนที่เป็นสาระสำคัญในสาขาวิชานั้น ๆ และต้องเน้นว่าการลงไปสหกิจศึกษา เพื่อการพัฒนาทักษะจริง ๆ ของนักศึกษาที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเสนอ Work-integrated Learning : WiL รูปแบบอื่นที่เหมาะสมกับมหาวิทยาลัยสามารถจะทำได้ เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ และสภามหาวิทยาลัยมีความภาคภูมิใจที่มหาวิทยาลัยมีระบบฐานข้อมูลที่ดี มีระบบการวิเคราะห์และรายงานที่ดี มีประเด็นที่สภามหาวิทยาลัยต้องการคือให้มหาวิทยาลัยพัฒนาข้อมูลให้รอบคอบทุกด้านและชัดเจน เป็นระบบโดยเฉพาะข้อมูลนักศึกษาที่เข้าใหม่ จนสำเร็จการศึกษาเป็นข้อมูลที่เป็นประเด็นเชิงนโยบายที่มีผลกระทบ (interact) ต่อการตัดสินใจเชิงนโยบายของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย รวมถึงการฝังตัวของอาจารย์ในสถานประกอบการต้องเกิดผลประโยชน์ต่างตอบแทน (win win) โดยเฉพาะแนวคิดของ ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ เรื่อง Talent Mobility ในประเด็นเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์ 6 ด้าน คือ การส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรม ที่สภามหาวิทยาลัยเสนอแนะไว้ 3 – 4 ประเด็น ประเด็นที่สำคัญที่สุด คือการเชื่อมโยงงานวิจัยและนวัตกรรมกับการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่ถือว่าเป็นเรื่องเดียวกัน จึงเสนอว่ากลยุทธ์ในการวิจัยนั้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาในลักษณะการทำงานที่เป็น Layer Cluster ของภาคอุตสาหกรรม ที่เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ และ Layer ที่เป็น Cluster of Excellent มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จึงควรเน้นเรื่องการส่งเสริมงานวิจัยอยู่ในกลุ่มของนโยบายและยุทธศาสตร์สำหรับเรื่องงานวิชาการและการผลิตบัณฑิต สภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบหลักสูตร รวม 117 หลักสูตร เป็นการปรับปรุงหลักสูตร 32 หลักสูตร หลักสูตรใหม่ 6 หลักสูตร และปิดหลักสูตร รวม 79 หลักสูตร ถือว่าเป็นการจัดหลักสูตรให้อยู่ในสาระบบ เหลือเฉพาะหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยมีความเชี่ยวชาญ มีอาจารย์ประจำหลักสูตร มีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติรวมทั้งสิ้น 1,783 ราย ปริญญาเอก 5 ราย ถ้ามองเรื่องการผลิตบัณฑิต อำนาจหน้าที่ของมหาวิทยาลัยยังอยู่ที่ระดับปริญญาตรี ซึ่งบทบาทของสภามหาวิทยาลัย 17 เดือนที่ผ่านมา ได้พิจารณาอนุมัติเรื่องต่าง ๆ สร้างความเจริญเติบโตให้มหาวิทยาลัยจะมากขึ้นอยู่เพียงใดขึ้นอยู่กับฝ่ายบริหารที่จะนำมติสภามหาวิทยาลัยไปสู่การบริหารและตัดสินใจ จึงขอเน้นย้ำว่ามติสภามหาวิทยาลัยมีผลบังคับตามกฎหมายและสภามหาวิทยาลัยจะไม่เข้าแทรกแซงการทำงานของอธิการบดี มหาวิทยาลัยมีบุคลากรอยู่ 945 คน เป็นบุคลากรที่มีวิชาการดีถือว่ามีมากที่สุดในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล แต่ในกลุ่มมหาวิทยาลัยใหม่ 52 แห่ง ตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

อยู่ในเกณฑ์ต่ำ เป็นประเด็นที่ต้องพัฒนาแนวทาง ซึ่งขณะนี้ คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) อยู่ระหว่างจัดทำเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรใหม่ โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 หลักสูตรเชิงวิชาการเป็น Academic Programs กลุ่มที่ 2 หลักสูตรนักปฏิบัติ กลุ่มที่ 3 หลักสูตรวิชาชีพ หลักสูตรในกลุ่มนักปฏิบัติจะแตกต่างจากกลุ่มวิชาชีพ จึงทำให้การก้าวสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในกลุ่มหลักสูตรต่าง ๆ จะต้องมีพื้นฐาน คุณสมบัติ ประสบการณ์ หรือผลงานทางวิชาการที่แตกต่างกัน และอาจมีความเป็นไปได้ที่จะทำให้ทิศทางการเข้าสู่ในตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติใช้ผลงานนวัตกรรมที่นำไปใช้จริงและนำไปสู่การปรับปรุงการเรียนการสอนได้ จากการสังเกตตัวเลขนักศึกษาย้อนหลัง จำนวน 24,000 ราย ไม่ได้ปรับตัวเลขเพิ่มขึ้นพบว่า อัตราการแข่งขันสูงขึ้นเรื่อย และสัดส่วนของคนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 6 กับคนที่จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เข้าเรียนใกล้เคียงกัน แต่มหาวิทยาลัยยังไม่มีความหลากหลายในการผลิตบัณฑิตมากนัก ยังไม่เกิดการผลิตบัณฑิตสำหรับอุตสาหกรรมใหม่ สิ่งที่จะต้องทำต่อคือความหลากหลายของหลักสูตรและมุมมองเรื่องหลักสูตรนานาชาติ เรื่องงานวิจัย ดึงวิจัยจะสะท้อนศักยภาพด้านการวิจัยที่มีจำนวนน้อย และอธิการบดีได้ตั้งกองทุนวิจัย ดูแนวโน้มงานวิจัยคาดว่าจะดีขึ้น แต่ต้องปรับทิศทางการระดมทุน จากที่ศึกษาข้อมูลงานวิจัยที่สถาบันวิจัยและพัฒนา นำเสนอข้อมูล 4 ประเภท คือ

1. จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่
2. จำนวนผลงานวิจัย/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์
3. จำนวนผลงานวิจัย/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลา 1 ปี
4. จำนวนรางวัลหรือผลงานที่ได้รับการยกย่อง

โดยภาพรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นหลายประเภท และมองภาพในแต่ละด้าน ทั้งเรื่องผลิตบัณฑิตและเรื่องของหลักสูตร

ในที่สุดท้าย นายกสภามหาวิทยาลัยแสดงความเห็นในการทำงาน 17 เดือนที่ผ่านมา ด้วยการประเมินตนเองโดยใช้เครื่องมือตัวหนึ่งคือ University Governance Screening Card (UGC) เป็นระบบ Benchmark ประสิทธิภาพมหาวิทยาลัยแต่ละประเทศจากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี สรุปว่ามีความเหมาะสมที่จะนำมาใช้ได้ จึงนำมาใช้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยวิธีการของ UGC มีหลักการ 2 ตัวคือ ดู Self-governance ของมหาวิทยาลัยว่ามหาวิทยาลัยมี Autonomy ในตัวเอง เพื่อจะทำหน้าที่ Self-governance ได้ดีมาน้อยเพียงใด และพบ Self-governance เป็น Good Governance ด้วยหรือไม่ โดยแบ่งออกเป็น 5 มิติ

- มิติที่ 1 กล่าวถึงบริบททั่ว ๆ ไป
- มิติที่ 2 กล่าวถึงทิศทางการบริหาร
- มิติที่ 3 เป็นเรื่อง Autonomy ความอิสระใน 3 ด้านคือ วิชาการ ทรัพยากรมนุษย์ และการเงิน
- มิติที่ 4 เป็นความรับผิดชอบ Accountability คือความมีเหตุผล ความตั้งใจทำให้เกิดคุณภาพ เกิดประโยชน์บนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคมหรือไม่
- มิติที่ 5 การมีส่วนร่วม รวมการตัดสินใจทุกเรื่องตั้งแต่การวางแผนการตัดสินใจใช้ทรัพยากร จนถึงการประเมินและการตัดสินใจในการปรับทิศทาง การบริหาร

นายกสภามหาวิทยาลัยประมวลผลการทำงานสภามหาวิทยาลัยแห่งนี้ 17 เดือน มองในภาพรวมแสดงความพอใจเกือบทุกมิติ แต่มีบางมิติต้องปรับปรุง มิติที่ 1 เรื่องพันธกิจและเป้าหมาย ให้ 3.5 คะแนน ซึ่งถือว่าสูง มิติที่ 2 ทิศทางการบริหารมหาวิทยาลัย ให้ 3 คะแนน เนื่องจากยังไม่แน่ใจว่าจากพันธกิจทั้งหมดมีการบริหารจัดการให้มวลสมาชิกในมหาวิทยาลัยเห็นพ้องต้องกันและยึดมั่นเป็นหลักปฏิบัติในหน้าที่ที่ตัวเองรับผิดชอบ เพื่อนำพามหาวิทยาลัยไปในทิศทางเดียวกัน มิติที่ 3 ความเป็นอิสระ ให้ 3.5 คะแนน หมายความว่าการทำงานที่ของสภามหาวิทยาลัย

การบริหารจัดการของอธิการบดี การใช้ทรัพยากรเกือบจะไม่มีปัญหาในเชิง Autonomy มหาวิทยาลัยตัดสินใจได้ด้วยตนเองเกือบเบ็ดเสร็จทุกเรื่อง ทั้ง ๆ ที่ยังมีชมมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มิติที่ 4 ความรับผิดชอบต่อสังคม ให้ 3 คะแนน เพราะยังมีประเด็นในสภามหาวิทยาลัยที่ยังไม่ได้กล่าวถึงเชิงลึกในเรื่องคุณภาพของบัณฑิต คุณภาพของการจัดการศึกษา ในความจริงในใจกำลังรออธิการบดีกำหนด Roadmap ของบัณฑิตนักปฏิบัติที่ชัดเจน การกำหนดอัตลักษณ์ของบัณฑิตนักปฏิบัติที่ชัดเจนด้วยการรอตัวชี้วัดที่กำลังจะเกิดขึ้น ซึ่งอธิการบดีแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ อัตลักษณ์ทั่วไป เน้นทางด้านภาษาและ ICT และอัตลักษณ์ทางด้านวิชาชีพ เน้นองค์ความรู้และทักษะทางวิชาชีพที่สามารถอธิบายต่อสังคม ว่านี่คือบัณฑิตคุณภาพเป็นผลผลิตที่จะเอื้ออำนวยให้เกิดปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศได้ แสดงถึงความสำเร็จที่เรียกว่าความรับผิดชอบต่อ มิติที่ 5 การมีส่วนร่วม ให้คะแนนลดลงจากมิติที่ 4 เรื่องการให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนแล้วสะท้อนภาพของมหาวิทยาลัยให้มากยิ่งขึ้น การวางแผนในการบริหารรับทราบผลการประเมินและนำไปสู่การปฏิบัติหรือปรับปรุงการปฏิบัติเน้นเป็นเรื่องที่ต้องนำมาทบทวนทั้ง 5 มิติ แต่เมื่อเทียบผลการประเมินของ 3 มหาวิทยาลัยที่ใช้ทั้ง 3 สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ประเมิน กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ประเมินโดยนายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ประเมิน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะอยู่ในตำแหน่ง (Position) ที่ดีกว่า ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมีความสนใจจะทำการประเมินมหาวิทยาลัยต่อตามแบบประเมินที่มีอยู่ เพื่อวิเคราะห์ให้ได้ว่าสิ่งที่เป็นปัญหา อุปสรรค ที่มหาวิทยาลัยต้องนำไปปรับปรุงในเรื่องใด

สุดท้ายขอขอบคุณกรรมการสภามหาวิทยาลัยทุกท่านที่เข้าร่วมประชุมและให้ข้อเสนอแนะที่จะไปสู่การปรับปรุงมหาวิทยาลัย วันนี้จึงขอสะท้อนภาพที่ได้จากมติที่ประชุมที่ทุกท่านช่วยกันสร้างสรรค์ รวมถึงบทบาทส่วนบุคคลที่ได้ช่วยมหาวิทยาลัยในอีกหลายมิติ โดยนายกสภามหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนภาระงานแต่ละบุคคลให้สำเร็จ และในวันพรุ่งนี้ประธานคณะกรรมการซึ่งเป็น Standing Committees ของสภามหาวิทยาลัย จะสะท้อนภาพในมติของคณะกรรมการ พร้อมประเด็นข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมและอธิการบดีผ่านฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อปรับปรุงบทบาทการทำงานของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ขอขอบคุณครับ

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย

ดร.สุเมธ แย้มมนุ่น

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทบาทและความท้าทาย

ดร.สุเมธ แยมบูรณ์

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

นำเสนอในการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)

สภามหาวิทยาลัย มทร.ธัญบุรี ครั้งที่ 3

ณ โรงแรม รอยัล คลิฟไฮเต็ล กรุ๊ป

วันที่ 15 สิงหาคม 2557

บทบาทของสภามหาวิทยาลัย

บทบาททางตรง

- การเข้าร่วมประชุมสภาเพื่อแสดงความคิดและลงมติ
- มติสภามีผลบังคับตามกฎหมายที่ฝ่ายบริหารจะต้องนำไปปฏิบัติ

บทบาททางอ้อม

- การเข้าร่วมเป็นกรรมการ ของสภาเพื่อกลั่นกรองเสนอแนะสภา
- การใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะตัวเสนอแนะ ช่วยเหลือมหาวิทยาลัย
- การประสานความร่วมมือจากภายนอก

2

การประชุมสภามหาวิทยาลัย ระหว่างมีนาคม 2556 - กรกฎาคม 2557

• การประชุมสภามหาวิทยาลัยประจำเดือน	17	ครั้ง
• การประชุมสภามหาวิทยาลัยกรณีพิเศษ	1	ครั้ง
• กรรมการสภามหาวิทยาลัยเข้าร่วมประชุมเฉลี่ย	84.88	%ต่อครั้ง
• ระยะเวลาการประชุมเฉลี่ย	3	ชั่วโมงต่อครั้ง

3

มติสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญ ด้านบริหาร

- การอนุมัติแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

— ผู้ช่วยศาสตราจารย์	14	อัตรา
— รองศาสตราจารย์	5	อัตรา
- การอนุมัติแต่งตั้งผู้บริหาร

— ตำแหน่งอธิการบดีเพื่อเสนอโปรดเกล้าฯ		
— ตำแหน่งรองอธิการบดี	6	ตำแหน่ง
— ตำแหน่งคณบดี	6	ตำแหน่ง
- การอนุมัติและปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

— ปรับปรุงกฎ ระเบียบ ข้อบังคับเดิม	8	ฉบับ
— ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับใหม่	6	ฉบับ

4

มติสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญ ด้านบริหาร (ต่อ)

- การประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย

— การประเมินอธิการบดี (ท่านเดิม)	1	ครั้ง
— การประเมินผลการปฏิบัติงานของคณบดีหรือเทียบเท่า	12	หน่วยงาน
— การประเมินตนเองของสภา	2	ครั้ง
— การประเมิน สมศ.	1	ครั้ง
— การประกันคุณภาพภายใน	1	ครั้ง

5

มติสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญ ด้านบริหาร (ต่อ)

- การบริหารจัดการการเงินรายได้
 - การลงทุนในตราสารทุนไม่เกินร้อยละ 20 ของมูลค่าทรัพย์สิน
 - การซื้อสลากออมสิน 50 ล้านบาท
 - การอนุมัติเงินรายได้เป็นค่าใช้จ่ายประจำปี
 - การจัดสรรเงินรางวัลประจำปี
 - กำหนดค่าตอบแทนผู้บริหารมหาวิทยาลัย

6

มติสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญ ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์

- อนุมัติแผนพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พ.ศ. 2557 – 2560
 - ยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands On)
 - ยุทธศาสตร์ที่ 2 การวิจัยและนวัตกรรม (Research and Innovation)
 - ยุทธศาสตร์ที่ 3 ความเป็นนานาชาติ (Internationalization)
 - ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการสมัยใหม่ (Modern Management)
- การแปลงแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นแผนปฏิบัติการ 4 ปี
- การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

7

มติสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญ ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ (ต่อ)

- ส่งเสริมการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงาน (WIL)
 - สหกิจศึกษา (Cooperative Education)
 - การพัฒนา WIL ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ
- ส่งเสริมการวิจัยสถาบันและพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร
 - พัฒนาฐานข้อมูลให้ครอบคลุม ระบุรายงานผลที่มีประสิทธิภาพ
 - ส่งเสริมการวิจัยสถาบันเพื่อประสิทธิภาพ การวางแผนและการบริหาร
- ส่งเสริมการฝังตัวของคณาจารย์ในสถานประกอบการ
 - พัฒนาประสิทธิภาพและก่อให้เกิด WIN-WIN ทั้ง 2 ฝ่าย
 - พัฒนาไปสู่ Talent Mobility

8

มติสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญ ด้านนโยบายและยุทธศาสตร์ (ต่อ)

- การส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรม
 - สร้างความเชื่อมโยง การวิจัยกับการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ
 - กำหนดยุทธศาสตร์การวิจัยในลักษณะ Clusters ตามความเชี่ยวชาญของ มทร.ธัญบุรี
 - มุ่งเน้นอุตสาหกรรม ระดับ SMEs เป็นหลัก
 - เตรียมโครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัยและนวัตกรรมนำไปสู่เชิงพาณิชย์

9

มติสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญ ด้านวิชาการและการผลิตบัณฑิต					
การอนุมัติหลักสูตร					
มติสภามหาวิทยาลัย	ป.ตรี	ป. บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม
การปรับปรุงหลักสูตร	22	2	1	2	32
การเปิดหลักสูตรใหม่	3	-	1	3	6
การปิดหลักสูตร	75	-	4	-	79
รวม	105	2	5	5	117

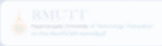
10

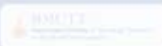
มติสภามหาวิทยาลัยที่สำคัญ ด้านวิชาการและการผลิตบัณฑิต					
การอนุมัติการสำเร็จการศึกษา					
ปีการศึกษา	ป.ตรี	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม
ปีการศึกษา 2555	5,756	160	270	2	6,188
ปีการศึกษา 2556	4,677	113	102	3	4,895
รวม	10,433	273	372	5	11,083

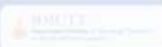
11

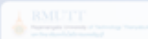
12

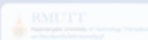
				
ความเจริญเติบโตของมหาวิทยาลัย				
ด้านบุคลากร				
- พัฒนาการศึกษาระดับสูงสุด (1 ส.ค. 2557)			หน่วย : คน	
ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	รวม	
65 (6.9%)	622 (65.8%)	258 (27.3%)	945	
- ตำแหน่งทางวิชาการ			หน่วย : คน	
อาจารย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์	ศาสตราจารย์	รวม
641 (67.8%)	277 (29.3%)	26 (2.8%)	1 (0.1%)	945

				
ด้านนักศึกษา				
- จำนวนนักศึกษารวม ปีการศึกษา 2556			หน่วย : คน	
ป.ตรี	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม
22,878	163	1,032	52	24,125
- จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2556			หน่วย : คน	
ป.ตรี	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม
5,224	156	123	6	5,509

				
ด้านหลักสูตร				
- จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2556			หน่วย : หลักสูตร	
ป.ตรี	ป.บัณฑิต	ป.โท	ป.เอก	รวม
85	1	18	1	105

 ด้านการวิจัย หน่วย : ล้านบาท					
คณะ/วิทยาลัย/หน่วยงาน	2553	2554	2555	2556	2557
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม	1.31	1.17	1.19	4.50	2.07
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	2.77	1.07	2.53	4.81	2.58
คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	0.25	1.29	2.37	1.59	3.21
คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	0.19	0.15	1.09	0.60	1.66
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	5.33	4.88	5.75	7.76	8.73
คณะวิศวกรรมศาสตร์	23.67	27.53	28.56	20.18	24.95
16					

 ด้านการวิจัย หน่วย : ล้านบาท					
คณะ/วิทยาลัย/หน่วยงาน	2553	2554	2555	2556	2557
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	0.19	1.07	3.10	1.72	4.04
วิทยาลัยการแพทย์แผนไทย	1.75	0.09	0.77	0.06	1.74
คณะบริหารธุรกิจ	1.32	3.36	2.30	1.93	4.18
คณะศิลปกรรมศาสตร์	2.76	2.14	3.76	4.85	5.05
คณะศิลปศาสตร์	0.49	0.96	1.05	1.84	2.86
17					

 ด้านการวิจัย หน่วย : ล้านบาท					
คณะ/วิทยาลัย/หน่วยงาน	2553	2554	2555	2556	2557
สถาบันวิจัยและพัฒนา	-	-	2.30	-	0.02
กองกลาง สำนักงานอธิการบดี	0.07	-	-	-	-
สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา	-	0.30	-	-	-
สำนักส่งเสริมวิชาการฯ	-	-	-	0.23	-
สถานีวิทยุ	-	-	-	-	0.05
รวมทั้งสิ้น	40.09	44.01	52.88	50.06	61.14
18					

					
ด้านการวิจัย					
รายละเอียด	2553	2554	2555	2556	2557
1. จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่	55	228	242	291	128
1.1 วารสาร				39	20
- ระดับชาติ				14	7
- ระดับนานาชาติ				25	13
1.2 การประชุมวิชาการ				252	108
- ระดับชาติ				153	69
- ระดับนานาชาติ				99	39
16					

					
ด้านการวิจัย					
รายละเอียด	2553	2554	2555	2556	2557
2. จำนวนผลงานวิจัย/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์		16	19	83	23
2.1 เชิงวิชาการ				17	-
- การเรียนการสอน				15	-
- การฝึกอบรม				2	-
2.2 การใช้ประโยชน์ชุมชน/สังคม			17	41	13
2.3 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์			2	4	10
23					

					
ด้านการวิจัย					
รายละเอียด	2553	2554	2555	2556	2557
3. จำนวนผลงานวิจัย/นวัตกรรมที่นำไปใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลา 1 ปี			11	21	11
3.1 เชิงวิชาการ					5
- การเรียนการสอน					-
- การฝึกอบรม					5
3.2 การใช้ประโยชน์ชุมชน/สังคม					5
3.3 การใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์					1
21					

ด้านการวิจัย

รายละเอียด	2553	2554	2555	2556	2557
4. จำนวนรางวัลหรือผลงานที่ได้รับการยกย่อง	26	15	15	29	17
4.1 จากหน่วยงานภายใน			4	8	14
4.2 จากหน่วยงานภายนอก			11	21	3
5. จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน				12	11

22

ด้านการวิจัย

รายการทรัพย์สินทางปัญญา/สิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตร/ลิขสิทธิ์	2553	2554	2555	2556	2557
จำนวนสิทธิบัตรการประดิษฐ์ (เรื่อง)	23	5	16	12	-
จำนวนสิทธิบัตรการออกแบบผลิตภัณฑ์ (เรื่อง)	-	4	17	3	-
จำนวนอนุสิทธิบัตร (เรื่อง)	8	16	4	1	1
จำนวนลิขสิทธิ์	1,311	305	298	2	161
รวมทั้งสิ้น	1,342	330	335	18	162

23

การประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย

• University Governance Screening Card

ที่มา ศ.ดร.วิจิตร ศรีสอาน ได้นำระบบ University Governance Screening Card จากการประชุม OECD ที่กรุงปารีส เมื่อปี 2555 มาทดลองและประยุกต์ใช้สำหรับมหาวิทยาลัยไทย โดยเปรียบเทียบระบบบริหารมหาวิทยาลัย 3 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี พบว่ามีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงการบริหารและการจัดการมหาวิทยาลัยต่อไปได้

24

องค์ประกอบของ University Governance Screening Card Self – Governance และ Good Governance	
มิติที่ 1 บริบท พันธกิจ เป้าหมาย	สถานภาพของสถาบัน จุดมุ่งหมาย ความประสงค์ มีความชัดเจนที่บุคลากรยึดมั่นปฏิบัติให้บรรลุภาระการบริหาร
มิติที่ 2 ทิศทางการบริหาร	การวางแผน การจัดการ การสรรหาบุคลากร การนำ การสั่งการ การจัดสรรทรัพยากร และ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบของ University Governance Screening Card Self – Governance และ Good Governance	
มิติที่ 3 ความเป็นอิสระ	ความเป็นอิสระ 3 ด้านในการบริหาร ได้แก่ ด้านวิชาการ ด้านทรัพยากรมนุษย์และด้านการเงิน
มิติที่ 4 ความรับผิดชอบ	ความมีเหตุผล สามารถอธิบายได้ในทุกผลการดำเนินงาน รวมถึงคุณภาพของการจัดการศึกษา ความรับผิดชอบต่อสังคม
มิติที่ 5 การมีส่วนร่วม	การเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจหลัก ๆ ของมหาวิทยาลัยจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

ประเด็นข้อคำถาม 40 ข้อ

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

สรุปการอภิปราย
“บทบาทของ Standing committees
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

บทสรุป
การประชุมสัมมนาบทพจนานโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 3

ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

“อภิปรายบทบาทของ Standing committees ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปัจจุบันและอนาคต ประเด็นต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการแล้วและไม่ได้ดำเนินการ รวมปัญหาอุปสรรค”

1. คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ศ.เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬวัฒน์ทล)
2. คณะกรรมการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน (รศ.ดร.สมชอบ ไชยเวช)
3. คณะกรรมการด้านพัฒนานักศึกษาของสภามหาวิทยาลัย (นายชุมพล พรประภา)
4. คณะกรรมการด้านการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ศ.(พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์)
5. คณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย (พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล)

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้ดำเนินการอภิปราย กล่าวสวัสดิ์ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารร่วมพัฒนามหาวิทยาลัยทุกท่าน ในช่วงเช้าวันที่ 16 สิงหาคม 2557 เป็นการอภิปรายบทบาทของ Standing Committees ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ประธานคณะกรรมการแต่ละชุดได้ดำเนินการและสะท้อนมุมมองแนวคิด เพื่อให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้รับทราบ และอธิการบดีมีความคิดหวังและเชื่อมั่นในการสัมมนาครั้งนี้ จะทำให้ผู้บริหารได้รับทราบภาระงานและบริบทของการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย รวมถึงการถอดรหัสภาระงานที่ได้ดำเนินการไปแล้วควรที่จะพัฒนาปรับปรุงในเรื่องใด โดยได้รับความอนุเคราะห์จากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้เสียสละเวลาเพื่อมาช่วยพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีให้เป็นแหล่งผลิตบัณฑิตเพื่อพัฒนาประเทศในอนาคต การอภิปรายใช้เวลา 3 ชั่วโมง จะแบ่งช่วงเวลาให้ประธานกรรมการแต่ละชุดนำเสนอแนะมุมมองแนวคิดรายละเอียดครั้งชั่วโมง ซึ่งมีคณะกรรมการ 5 ชุด ประกอบด้วย

1. ประธานคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬวัฒน์ทล) ได้นำเสนอก่อน
2. ประธานคณะกรรมการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนของสภามหาวิทยาลัย (รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช) จะสะท้อนมุมมองภารกิจต่อการขับเคลื่อนของงานมหาวิทยาลัย
3. ประธานคณะกรรมการด้านพัฒนานักศึกษาของสภามหาวิทยาลัย (นายชุมพล พรประภา)
4. ประธานคณะกรรมการด้านการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ศ.(พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์)
5. รองประธานคณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย (พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล)

ประธานคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กราบเรียนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้บริหาร และอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เข้าวันนี้คิดว่าเป็นโอกาสที่จะได้นำเสนอมุมมองแนวคิดในลักษณะที่มีการแลกเปลี่ยน มีการแสดงข้อคิดเห็นคิดเหมือนหรือคิดต่างเพื่อจะได้นำไปสู่การพัฒนามหาวิทยาลัยต่อไป ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายและคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ได้ร่วมมือกันทำงานมาเป็นระยะเวลานาน มีการประชุมหลายครั้ง การนำเสนอแนวคิดจะนำส่วนที่สำคัญและมองไปข้างหน้า จึงขอเริ่มจากแผนยุทธศาสตร์ลำดับแรกคืออธิการบดีกล่าวถึงมหาวิทยาลัยในอีก 3 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2560) ที่จะเสร็จพร้อมสมบูรณ์ใช้งานได้เต็มที่ การที่จะเป็นมหาวิทยาลัยมีอาชีพที่จะผลิตบัณฑิตมีอาชีพในอนาคต (Professional University) เป็นเหมือนเข็มทิศชี้ทิศทางไปด้านผลิตบัณฑิตผู้ที่ปฏิบัติงานได้จริง ซึ่งจะต่างจากการผลิตบัณฑิตผู้มีความรู้วิชาการ ซึ่งปัจจุบันบัณฑิตเหล่านี้ทำงานจำนวนมาก หลักการสำคัญของแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ (พ.ศ. 2557 – 2560) มียุทธศาสตร์ 4 ข้อหลัก

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมีอาชีพ (Hands - on) บัณฑิตของมหาวิทยาลัยต้องเป็นนักปฏิบัติ ต้องปฏิบัติงานได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม (R&D) ซึ่งขณะนี้พัฒนาเป็น R&I Innovation มีความคล้ายคลึง มีความแตกต่าง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมความเป็นนานาชาติ (Internationalization)

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการสมัยใหม่ (Modern Management)

คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ยึด 4 หลักดังกล่าว และการนำสู่แผนปฏิบัติการก็กำหนดไว้ว่าผลผลิตของมหาวิทยาลัยคือบัณฑิตมีอาชีพ (Professional Graduate Personal Man Power) ซึ่งคณะทำงานของมหาวิทยาลัยเสนอมุมมองในภาพนี้จึงขอเรียนว่าภาพนี้มีความหมายหลายอย่าง คิดเป็นแก้ปัญหาเป็น และยังสื่อสารได้ ถือเป็นเรื่องหลัก แต่ยังมีรายละเอียดเพิ่มเติมอย่างอื่นอีกในเอกสารยุทธศาสตร์ จึงขอเลือกจากเอกสารมานำเสนอ 1 สไลด์เกี่ยวกับเรื่อง Flagship ที่มีทั้งหมด 7 รายการ เริ่มจาก

1. PROFESSIONAL COURSES
2. PROFESSIONAL LAB
3. PROFESSIONAL & EXCELENCE CENTER
4. PROFESSIONAL TEACHERS อาจารย์ที่เป็นมีอาชีพ
5. PROFESSIONAL GRADUATES บัณฑิตมีอาชีพ
6. PROFESSIONAL STAFFS เจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนมีอาชีพ
7. PROFESSIONAL SERVICES

คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เกิดความสงสัยว่าทั้ง 7 เรื่องมีแต่เรื่องใหญ่ ๆ จะสามารถทำได้หรือ เหตุไม่เลือกทำเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่สำคัญ ๆ ก่อน จึงขอเสนอให้ลองคิดพิจารณาเรื่องที่สำคัญที่สุดจาก 7 ข้อ อาทิ สิ่งสำคัญเรื่อง Professional Lab ตามเอกสารที่มีอยู่ 13 – 14 รายการ ซึ่งเป็นห้อง Lab หรือเป็น Excellent Center แล้วนำมาประสานกับยุทธศาสตร์ทั้ง 4 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 บัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands - on) Professional Lab ก็สามารถเชื่อมโยงให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์จริง สามารถเชื่อมโยงกับหลักสูตรได้มากขึ้น แต่ในอีกด้านหนึ่ง ด้านความต้องการของตลาดและสังคมของเศรษฐกิจ ก็จะต้องเชื่อมโยงกับ Professional Lab ได้ อาจจะเป็นเรื่อง Professional Lab ด้านอาหาร ด้านสิ่งทอ และเชื่อมโยงกับหลักสูตรในแง่ของการปฏิบัติ จึงต้องลองประสานดู

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เรื่องวิจัยและนวัตกรรม ถ้านำมาโยงกับ Professional Lab จะผนึกกำลังกันได้เพิ่มมากขึ้นดีกว่าแยกออกต่างหาก และเชื่อมโยงต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมความเป็นนานาชาติ ด้วยการนำนักศึกษาต่างชาติมาเรียนที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี หรือนำนักศึกษาของมหาวิทยาลัยไปต่างประเทศด้วยการทำ MOU หรือทำหลักสูตรร่วมกัน หรือให้นักศึกษาไป Summer Camp, Summer Workshop หรือ Summer Internship ในประเทศเพื่อนบ้าน เป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยอาจทำได้

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การบริหารจัดการสมัยใหม่ ซึ่งสามารถบริหารจัดการได้ในหลายเรื่อง เช่น ห้อง Lab หลักสูตร การวิจัยหรือนวัตกรรม แต่ถ้ามหาวิทยาลัยจะบริหารจัดการเรื่องบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands - on) ซึ่งเป็นผลผลิตที่มหาวิทยาลัยคิดว่าจะต้องทำให้ดีและหาวิธีการที่จะทำ และเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2557 ได้เข้าร่วมประชุมที่อื่น จึงขอนำผลจากการประชุมมานำเสนอให้ทุกท่านทราบจากภาพที่ได้ Sketch ไว้ ประเด็นที่เสนอครั้งนี้คือ มหาวิทยาลัยมี Flagship 7 รายการ

เรื่องที่ 1 Flagship ที่สำคัญคือ ผลผลิตที่เป็น Professional มหาวิทยาลัยจะต้องหาวิธีการนำยุทธศาสตร์ทั้ง 4 เข้ามาประกอบ โดยจะต้องมีสื่อสำคัญคือ Professional Lab ซึ่งห้อง Lab อาจอยู่ภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ เพื่อผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ วิธีการที่จะทำให้เกิดบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands on) มีหลาย ๆ รายการที่พอจะทำได้เรื่อง STEM ที่ผมได้พยายามส่งเสริมให้มีเรื่องของ STEM คือการนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์ มาผสมผสาน สอนในลักษณะที่ให้มีการบูรณาการเป็นทิศทาง การเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะสหรัฐอเมริกา ส่งเสริมเรื่อง STEM Education ตั้งงบประมาณพิเศษ แล้วให้ National Research National Science Foundation เป็นผู้ดำเนินการในประเทศไทย สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เป็นหน่วยงานที่ผมเป็นประธานกรรมการ ก็ผลักดันให้เกิด STEM Education ซึ่งจากการไปศึกษาดูงานของประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น เยอรมัน มีความแตกต่างกันบ้าง แต่หลัก ๆ ก็คือเสนอแต่ละวิชาเชิงบูรณาการ ซึ่งขณะนี้คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้ดำเนินการแล้วและมีผลงานบางอย่างอยู่ในกระบวนการ จึงขอทราบว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งนี้หรือเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่นี้จะใช้ลักษณะนี้อย่างไร เพราะฉะนั้น Hands - on ที่จะสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติจะต้องมีความสามารถที่จะทำ Innovation ได้ Innovation ที่เป็นแนวคิดหรือพัฒนาดัดแปลงจากของเดิมที่มีอยู่แล้วให้ทันสมัยใหม่ ซึ่งจะนำไปสู่เรื่องที่จะกล่าวคือ เรื่องของขีดความสามารถ การแข่งขันของประเทศ และเรื่องของการสร้างกำลังคนเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถของประเทศ ซึ่งเป็น 1 ใน 6 ยุทธศาสตร์ของการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งรองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช จะเป็นผู้ช่วยเหลือมหาวิทยาลัยในการทำงานเรื่องนี้

ในเวทีเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum : WEF) ได้เผยแพร่รายงานการจัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่าง ๆ ประจำปี 2012 – 2013 จากภาพสไลด์ Stage of Development เป็นภาพกราฟไทม์แมชชีน จะเห็นการจัดระดับการพัฒนาประเทศ ระดับที่ 1 ที่เรียกว่า Factor Driven เป็นประเทศที่มีรายได้ต่ำ ระดับที่ 2 เรียกว่า Efficiency Driven เป็นประเทศที่อยู่ในระดับรายได้ปานกลาง ที่เรียกว่า Middle - Income ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มที่ 2 หากจะก้าวสู่ระดับที่ 3 ต้องเป็น Innovation Driven คือผลักดันโดยใช้นวัตกรรม อันแสดงถึงประเทศที่ก้าวหน้าแล้ว จากภาพกราฟไทม์แมชชีนนี้บ่งบอกว่าประเทศไทยยังมีหลายสิ่งที่จะต้องพัฒนา สิ่งหนึ่งก็คือ Innovation เพราะฉะนั้นถ้าประเทศไทยจะหลุดจากระดับประเทศกลุ่มที่ 2 ไปสู่กลุ่มที่ 3 คือ จะหลุดจาก

Middle – Income Trap จะต้องพัฒนา Innovation และความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี (Technology Readiness) ดังได้กล่าวแล้ว และชี้ให้เห็นว่า STEM Education จะแก้ปัญหาหนี้ หรือจะทำ CDIO (Conceive-Design-Implement-Operate) หรือจะทำ Problem Based Learning (PBL) เพื่อความคาดหวังให้เกิดความสามารถเชิงนวัตกรรม แต่บัณฑิตนักปฏิบัติของมหาวิทยาลัยจะต้องมีประสบการณ์การทำงานนวัตกรรมในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก่อนที่จะสำเร็จ การศึกษาได้รับปริญญา เพราะประสบการณ์จากการทำนวัตกรรมจะเป็นสิ่งที่ทำให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัย ได้ทำงานมากขึ้น บัณฑิตนักปฏิบัติก็เป็นคำตอบหนึ่งที่จะบอกว่า Middle - Income Trap แก้ได้โดย Hands - on และมีข้อมูลอีกข้อมูลหนึ่งคือข้อมูลที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ที่แสดงให้เห็นว่าขณะนี้ประเทศไทยภาคเอกชนลงทุน ด้าน R&D มากขึ้น ตัวเลขมีมูลค่าเป็นหน่วยล้านบาท ยกตัวอย่างด้านเคมี 3,600 กว่าล้านบาท จึงเกิดคำถามว่า เกี่ยวข้องกับมหาวิทยาลัยหรือไม่ ขอตอบว่าเกี่ยวข้องตรงที่ว่ามหาวิทยาลัยจะให้บัณฑิตนักปฏิบัติ ครอบอยู่ใน ทุก Sector อาจเป็นเรื่องของเคมี อาหาร ปิโตรเลียม หรือ Machinery ถ้าบัณฑิตนักปฏิบัติมีความรู้เรื่องดังกล่าว จะทำให้มีโอกาสสูงขึ้นไปจะเข้าสู่ภาคเอกชน สิ่งนี้เป็นเพียงเข็มทิศที่จะชี้บอกทิศทางที่จะก้าวไป ดังนั้น การที่ประเทศไทย จะหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลางสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ต้องมี Innovation และ Professional Lab ของมหาวิทยาลัย ครอบอยู่ในทุกด้านที่ก่อให้เกิดความสมดุล ซึ่งเป็นเรื่องที่มหาวิทยาลัยต้องคิด คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล แผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะพิจารณาการทำงานของ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยตามแผนยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) จากทฤษฎีรูปสามเหลี่ยม ดูตามนั้นแล้ว ช่วยแนะนำแก้ไข ในบางเรื่องช้าบางเรื่องเร็ว บางเรื่องหยุดอยู่กับที่ จากการมา Retreat ครั้งนี้หวังว่าเป็นการสร้าง ความเข้าใจร่วมกันระหว่างสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย และฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณา ถึงจุดที่ต้องแก้ไขหรือหาทางออกและผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะต้องสื่อสารให้ทุกคนในทีมเดียวกันปฏิบัติได้พร้อมกัน เข้าใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดีถือเป็นเรื่องสำคัญ

ประการสุดท้าย จากภาพวงจรที่เริ่มต้นจากการเตรียมการวางแผนจนกระทั่งถึงกระบวนการ สุดท้ายคือ วิเคราะห์เหตุผล คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะติดตามประเมินผลการปฏิบัติงาน และทบทวนปรับปรุงกระบวนการตามวงจร แผนการปฏิบัติงาน ซึ่งสิ่งที่คิดว่าเป็นประเด็นคือสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดทิศทางการบริหารกับฝ่ายบริหาร ผู้ปฏิบัติ และการติดตามอาจจะเชื่อมโยงกันได้และช่วยกันแก้ไขวงจรดังกล่าว โดยสรุปเป้าหมายของมหาวิทยาลัย คือบัณฑิตนักปฏิบัติ ดังนั้น เป้าหมายนี้จะเกิดความสำเร็จได้ Professional Lab หรือศูนย์ปฏิบัติการ คือ การเปลี่ยนเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ให้เกิดการสร้าง บัณฑิตนักปฏิบัติในทุกสาขาวิชา

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาวัฒนทล
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล แผนยุทธศาสตร์ มทร ธัญบุรี

ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร. มंत्री จุฬาววัฒนทล

Montri.chu@mahidol.ac.th

กรรมการสภา มทร ธัญบุรี
Retreat, Pattaya 16/08/2014

22/08/57

Dr. Montri Chulavatnatol

1

แผนพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์วาระเร่งด่วน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
พ.ศ.2557 - 2560

22/08/57

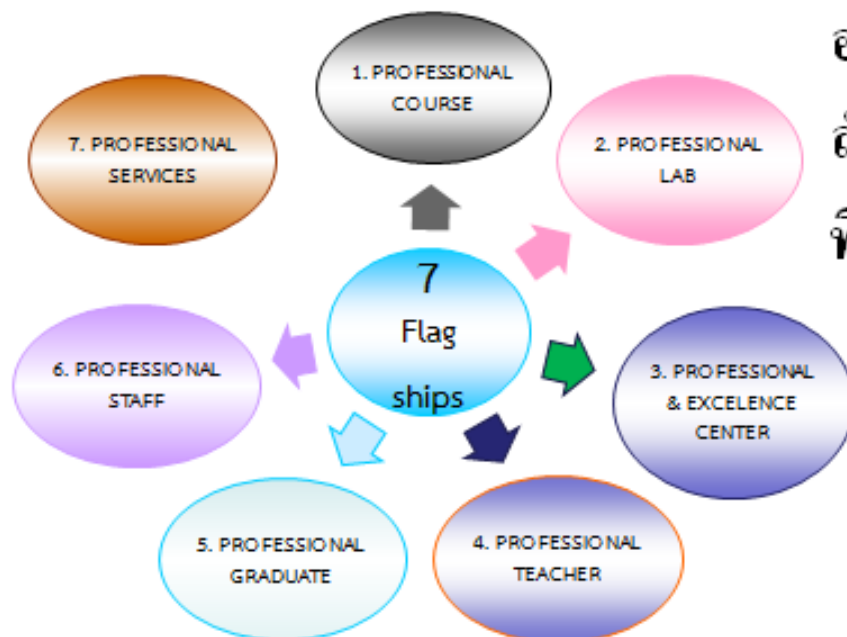
Dr. Montri Chulavatnatol

2

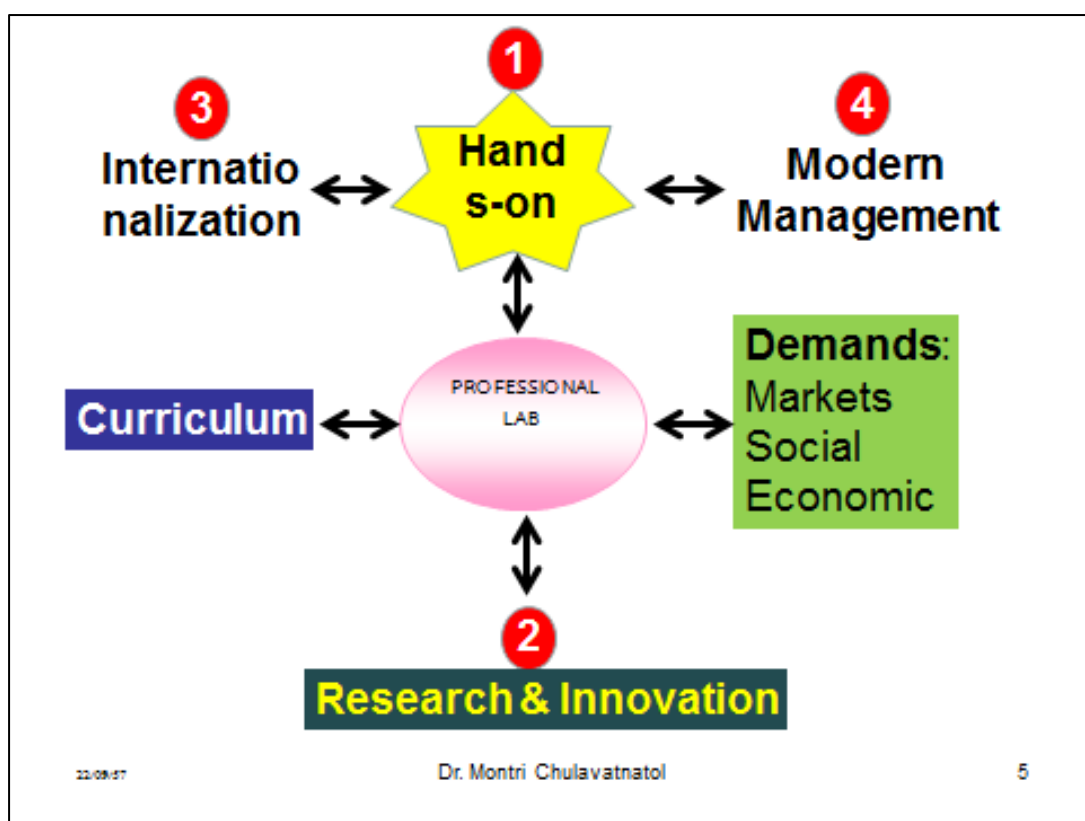
สร้างบัณฑิตมืออาชีพ

7 Flagships

อะไร
สำคัญ
ที่สุด?

Hands-on: How?

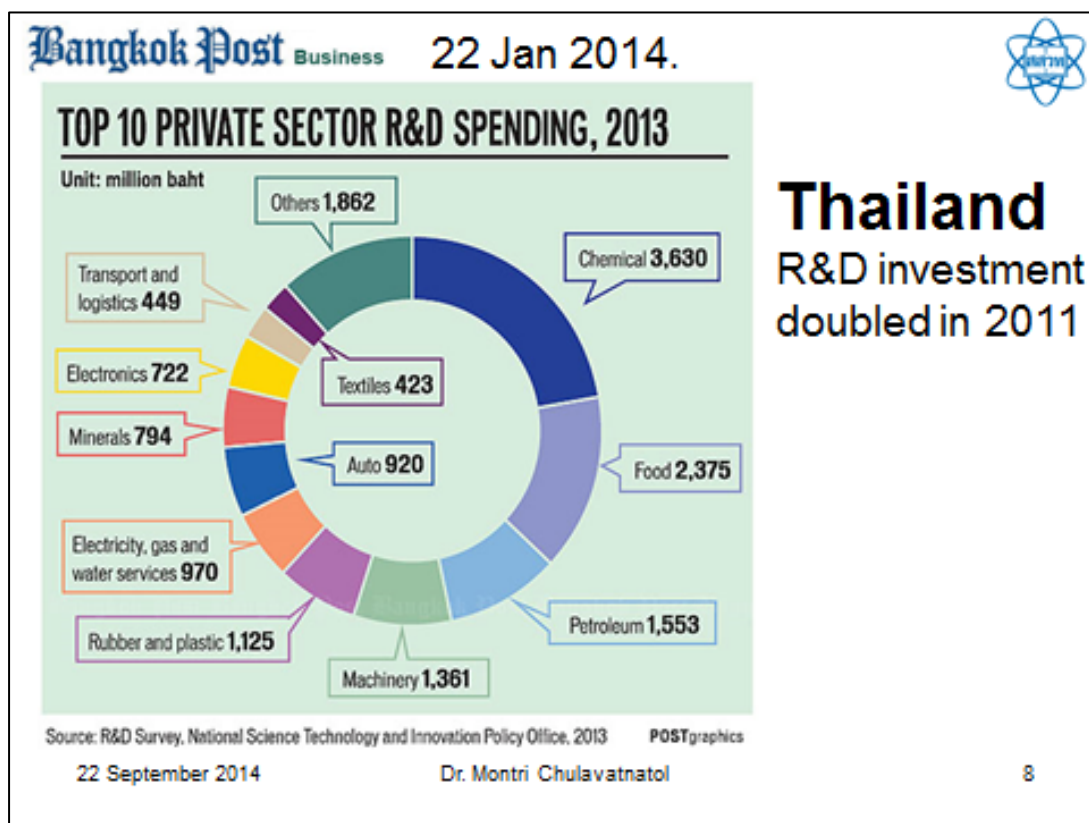
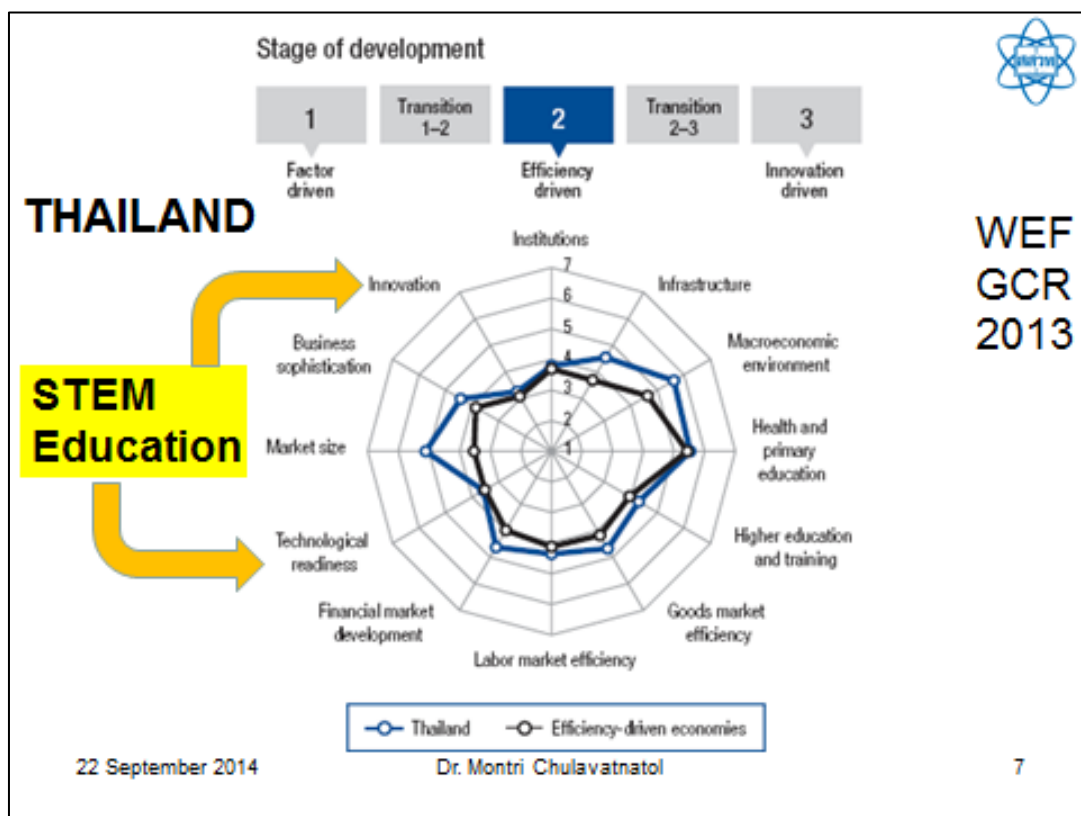
- **STEM** (Science Technology Engineering Mathematics)
- **PBL** (Problem or Project-Based Learning)
- **CDIO** (Conceive-Design-Implement-Operate)
- **DMP** (Design-Make-Play)

INNOVATION

22/09/17

Dr. Montri Chulavatnatol

6

Strategic Planning

22/09/57

Dr. Montri Chulavatnatol

9

22/09/57

Dr. Montri Chulavatnatol

10

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) ผู้ดำเนินรายการ

กล่าวขอบคุณ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล ที่ฉายภาพการเป็นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีหรือยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสู่สิ่งที่เป็นอัตลักษณ์ คือ บัณฑิตนักปฏิบัติและการเรียนการสอนที่มหาวิทยาลัยจะต้องสอนและวิจัยในทิศทางที่มุ่งเป้าหมายให้เกิด Innovation & Technology เพื่อจะได้สนองตอบความต้องการของตลาดแรงงานและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่อนาคต จึงขอให้ผู้บริหารทุกรายต้องช่วยกันจำและร่วมมือกันขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไปสู่อนาคต จึงขอให้ผู้บริหารทุกท่านต้องช่วยกันจำและร่วมมือกันขับเคลื่อน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และกล่าวเชิญรองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช นำเสนอแนวคิดมุมมองในเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอน

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช) ประธานคณะกรรมการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนของสภามหาวิทยาลัย

ขอขอบคุณนายกสภามหาวิทยาลัย คณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีทุกราย การเข้าร่วมประชุมครั้งนี้ มีความตั้งใจที่จะนำเสนอประสบการณ์ที่ผ่านมา และมุมมองในเรื่องหลักสูตรการเรียนการสอน แต่บังเอิญได้รับทราบข้อมูลสำหรับแก้ปัญหา (Input) ที่ดีเลิศจากศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล แต่มีความหมายที่ซ่อนอยู่ที่จะต้องพยายามเข้าใจ (In Between the Line) สิ่งทีกล่าวนั้น อยู่เป็นภาพรวมที่ใหญ่กว่ามาก และมีความสำคัญสูง ในเรื่องของหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งได้ทำงานด้านนี้มาเป็นระยะเวลานานรู้สึกได้ว่าเป็นเรื่องที่แก้ได้ยากมาก จากประสบการณ์ที่ได้สำเร็จการศึกษาจากประเทศสหรัฐอเมริกา และเรียนในเชิงวิชาการงานวิจัยที่ทักก็เกี่ยวกับหลักสูตร Mechanic ซึ่งใช้ไม่ได้กับประเทศไทย เมื่อเริ่มรับราชการได้รับคำสั่งให้บรรจุที่กรมอาชีวศึกษา ซึ่งไม่ทราบถึงความหมายของอาชีวศึกษา แต่ต้องสอนนักศึกษาสายอาชีวศึกษา จึงทำให้ต้องศึกษาโดยปริยาย จากการที่ได้เคยทำงานกับเยอรมัน ประมาณ 10 – 20 ปี จึงเกิดเปลี่ยนความคิดในการพัฒนากำลังคนอย่างเสร็จสมบูรณ์ (Completely) จึงคิดว่าการที่ทำความหลากหลายแตกต่างกันจะก่อให้เกิดความคิดขึ้นเองและนำมาปรับใช้กับสถานภาพเทคโนโลยีของประเทศไทย ซึ่งเทคโนโลยีจะเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่สามารถนำโครงสร้างของเยอรมัน หรืออเมริกามาใช้ในประเทศไทยได้ และจำเป็นต้องศึกษาถึงความแตกต่างในระบบอุตสาหกรรมของประเทศอเมริกา เยอรมัน เกาหลี และได้หวั่น ว่าดีกว่าประเทศไทยอย่างไร ประเทศจึงมีรายได้ประชากรต่อหัวสูง การประชุมสัมมนา Retreat ครั้งนี้ จึงเสนอนายกสภามหาวิทยาลัยให้นำเสนอประเด็นเรื่อง Middle - Income Trap หรือ MIT) เพื่อต้องการเห็นยุทธศาสตร์เชิงเศรษฐกิจที่จะนำพาประเทศให้ก้าวพ้นจากประเทศที่มีรายได้ปานกลาง เพราะยุทธศาสตร์เชิงเศรษฐกิจจะนำการพัฒนาากำลังคนไปสู่เป้าหมายหรือการพัฒนางานวิจัยไปสู่เป้าหมายได้โดยผู้นำทางเศรษฐกิจของชาติ และผู้บริหารมหาวิทยาลัยจะได้รับฟังความคิดในเชิงยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจ และนำมาพิจารณากำลังคน พิจารณางานวิจัยไปสู่เป้าหมายเพื่อช่วยประเทศชาติได้ เมื่อย้อนกลับมาถึงเรื่องของหลักสูตรจึงมีความจำเป็นที่จะต้องรู้ว่าเป้าหมายทางเศรษฐกิจมีความสำคัญสูง ดังตัวอย่างประเทศไต้หวัน ที่ตั้งเป้าหมายและก็พัฒนาตามเป้าหมายเป็นระยะ ๆ ในปี พ.ศ. 2510 เน้นเรื่องเดียวเท่านั้น คือกำลังคนทางเทคนิค จะเห็นว่าอุตสาหกรรมขนาดเล็ก ๆ SME ทั้งหลายที่ผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ด้านช่างมีอยู่มาก ซึ่งประเทศไทยยังทำไม่ได้ถึงแม้จะมีอาชีวศึกษาและเป็นไปไม่ได้ที่อาชีวศึกษาจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอุตสาหกรรม และเมื่อได้รับเชิญจากอธิการบดีให้ช่วยเรื่องบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands - on) การศึกษาด้านนี้ตรงกับความคิดที่มีอยู่แต่มั่นใจว่าคงไม่ตรงกับอาจารย์ทั้งหลายในมหาวิทยาลัย ไม่ตรงกับนายกสภามหาวิทยาลัย จากการเข้าร่วมประชุมวิชาการที่ผ่านมาได้กล่าวถึงการแปรรูปอุตสาหกรรมอาหาร เช่น แปรรูปทุเรียนทอด การทำแปงโกกิ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมแต่ไม่มีเทคโนโลยีที่น่าสนใจ และเป็น Hands - on แต่ไม่มี Innovation จึงต้องปรับความเข้าใจกันใหม่กับอาจารย์ทุกราย

และต้องแข่งขันเมื่อเปิดประตูอาเซียน (AEC) ให้ได้ จึงต้องเร่งพัฒนาคนให้มี Innovation ที่จะขายได้และแข่งขันได้ อาจารย์ทุกรายต้องมีความคิดเช่นนี้ที่ตรงกัน อาจารย์อยู่ในวงการศึกษาก็ต้องมองยุทธศาสตร์การแข่งขันทางด้านอุตสาหกรรมอย่างรอบด้าน ต้องมองภาพรวม คือ มองเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนาคน และมอง R&D จึงต้องการที่จะเรียนว่าอาจารย์ต้องคิดเรื่องหลักสูตรใหม่ จากการที่ได้รับมอบหมายจากสภามหาวิทยาลัยให้ดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนของสภามหาวิทยาลัย ขณะนี้มีภารกิจที่ดูแลเรื่องหลักสูตรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นเรื่องที่ยากเพราะกระทบกับผลประโยชน์ของอาจารย์จำนวนมาก การเปลี่ยนแปลงจึงต้องใช้เวลา สำหรับเรื่องการเรียนการสอนยังมิได้มีการจัดประชุมเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน ในเรื่องหลักสูตรต้องมีการปรับปรุงทุก 4 ปี การปรับปรุงจะต้องมีการประเมินผลว่าบรรลุตามเป้าหมายที่ต้องการหรือไม่ นักศึกษาสำเร็จการศึกษามีงานทำตามต้องการและมีปัญหาหรือไม่ ต่อจากนั้นจึงปรับปรุงหลักสูตร แต่ในส่วนของหลักสูตรใหม่ขอให้อาจารย์ไปทำการสำรวจความต้องการบุคลากรของภาคอุตสาหกรรม หลักสูตรจะต้องมีสิ่งใดบ้าง ห้องปฏิบัติการจะต้องลงทุนมากเท่าไร หลักสูตรใหม่จะต้องมีหลักการพื้นฐานดังกล่าวและยอมรับร่วมกันเป็นอันดับแรก อันดับที่สอง หลักสูตรในสาขาที่ใกล้เคียงกันและเปิดสอนคล้ายกันให้แต่ละคณะพยายามให้ความร่วมมือทำหลักสูตรร่วมกันไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนกัน ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วงและปรับเปลี่ยนได้ยาก เพราะทำให้บุคคลบางคนสูญเสียประโยชน์ส่วนตัวไป สิ่งที่ต้องการทำต่อไปคือการ Training เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรจากประสบการณ์ด้านหลักสูตรที่เกี่ยวกับวิชาชีพที่ Training จะมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันกับอธิการบดีและไม่เห็นด้วยที่ให้อาจารย์ไปฝังตัวในสถานประกอบการ เพราะสถานประกอบการจะไม่ยอมให้เทคโนโลยีกับอาจารย์อย่างแน่นอน จึงต้องการให้ทุกท่านมาร่วมกันพิจารณาใหม่ถึงวิธีการที่จะวัดอาจารย์ อาจารย์จะต้องศึกษาเรียนรู้ หาโอกาสเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอที่ละขั้นตอน โดยเฉพาะงานปฏิบัติในอาชีพที่ต้องสอนที่นักศึกษาต้องการ สิ่งนี้ถือเป็นอุดมการณ์ที่อาจารย์ทุกท่านต้องยึดถือเป็นอุดมการณ์ และสิ่งที่ต้องการทำต่อไปคือโรงเรียนเตรียมวิศวกรรม ซึ่งเด็กที่จะมาเรียนในมหาวิทยาลัยต้องไม่ใช่เด็กประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แบบเก่า เพราะไม่สามารถเรียนต่อได้ เพราะพื้นฐานคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์อ่อน จึงต้องเปลี่ยนเป็นเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ เป็นมัธยมปลายสายเทคโนโลยี ซึ่งมี 2 สาย สายวิทยาศาสตร์ สายอักษรศาสตร์ โดยเปลี่ยนตัวหนึ่งเป็นสายเทคโนโลยี มี 3 สาขา และมีความคิดว่าสามารถจัดทำหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ได้ภายใน 4 ปี ความสำคัญจึงอยู่ที่เปลี่ยนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ให้เป็นโรงเรียนเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ ด้วยเหตุนี้มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นผู้ริเริ่มให้เกิดขึ้นและทำให้เป็นทางที่มหาวิทยาลัยต้องการ คือ เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands - on) ตามแบบที่ได้กล่าวข้างต้นที่เป็น Hands - on ระดับเทคโนโลยีที่แข่งขันกับประเทศอาเซียนได้ ขอขอบคุณครับ

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) ผู้ดำเนินรายการ

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช ได้เล่าประสบการณ์จริงที่ให้ความรู้และประสบการณ์ โดยเฉพาะการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เป็นสิ่งที่ท่านได้ขับเคลื่อนมาโดยตลอดและวันนี้นักศึกษาต้องมาทบทวนบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands - on) ที่เป็นทั้งนวัตกรรม ด้วยความพยายามตั้งใจไม่ทำให้ผิดหวัง รวมถึงการที่มหาวิทยาลัยจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของการก้าวข้ามกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap หรือ MIT) ซึ่งต้องสร้างคนและผลักดันการสร้างงานให้กับประเทศ คณะกรรมการอีกชุดหนึ่งคือคณะกรรมการด้านการพัฒนานักศึกษาของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งมีบทบาทโดยตรงกับสิ่งที่ท่านมุ่งหมายของประเทศ โดยติดตามการทำงานของมหาวิทยาลัยด้านกิจการนักศึกษา กราบเรียนเชิญนายชุมพล พรประภา ประธานคณะกรรมการ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายชุมพล พรประภา)
ประธานคณะกรรมการด้านการพัฒนานักศึกษาของสภามหาวิทยาลัย

นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน
จากการที่เข้ามาในสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นระยะเวลานานถึง 7 ปี สิ่งที่ผู้เข้าร่วมประชุม
อย่างสม่ำเสมอในสภามหาวิทยาลัยกล่าวถึงคือ

1. มหาวิทยาลัยไทยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิไม่ค่อยเป็นและไม่ค่อยคุ้มค่า
2. การที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการชุดต่าง ๆ 22 ชุด ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยมักต่อต้าน
และเมื่อผู้ทรงคุณวุฒิเข้าไปดูแลการทำงานภายในมหาวิทยาลัยอย่างใกล้ชิดมักถูกมองว่าเกินอำนาจ
3. สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจสั่งอธิการบดีได้โดยมติของสภามหาวิทยาลัย ที่มีผลผูกพันตามกฎหมาย
และต้องปฏิบัติตามมติสภามหาวิทยาลัย แต่มหาวิทยาลัยหลายแห่งไม่ปฏิบัติตามมติสภามหาวิทยาลัย จึงทำให้
เข้าใจได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัยสร้างครุมาเป็นข้าราชการทั้งหมด ซึ่งแตกต่างจากอาจารย์มหาวิทยาลัย
ในประเทศอเมริกา ข้าราชการไทยเป็นข้าราชการที่มีกฎ ระเบียบมากมาย เพราะในช่วงที่ทำ Student Affair
รองอธิการบดีที่ทำงานด้วยไม่ค่อยศรัทธาหาว่าก้าวก่าย ทำให้งานเดินไปได้น้อย และฝ่ายบริหารไม่คุ้นเคยกับอำนาจ
ของสภามหาวิทยาลัยงานบางเรื่องจึงสะดุด สมัยอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)
คณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการสิ่งใดและจะทำสิ่งใดต่อไป และพยายามเน้นในเรื่องที่เสนอแนะให้ฝ่ายบริหาร
ดำเนินการ ซึ่งดำเนินการไปแล้วประมาณ 14 – 15 เรื่องในช่วง 10 เดือนที่ผ่านมา อย่างเช่นเรื่อง Soft Skills
บัณฑิตของมหาวิทยาลัยสำเร็จการศึกษาแล้วต้องมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัยได้ประสาน
ศูนย์ภาษา AUA เข้ามาในมหาวิทยาลัย ฝ่ายอธิการบดีช่วยติดตามด้วยว่าได้เผยแพร่ไปทั่วมหาวิทยาลัยแล้วหรือไม่
อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่อง ICT เมื่อสักครูศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล ได้กล่าวถึง Profession Service
การให้บริการแบบมืออาชีพในบริบทของสภามหาวิทยาลัย จึงต้องพยายามเน้นย้ำให้ใช้ ICT ให้เกิดประโยชน์
ในการบริหารจัดการกับนักศึกษา เจ้าหน้าที่ และผู้บริหาร เพื่อช่วยในด้านการสื่อสารอย่างรวดเร็ว สามารถตัดสินใจ
สั่งการได้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ และเมื่อนำ ICT มาบริหารจัดการพบว่ามีปัญหามากจึงปรึกษารองอธิการบดี
ให้ช่วยกรองเรื่องและสร้าง Line ให้กับกรรมการสภามหาวิทยาลัย โดยเฉพาะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
ชุดหนึ่ง Line ที่ควรจะได้รับทราบข่าวกรองที่รวดเร็วสักประมาณ 10% ของฝ่ายบริหารที่รับรู้ หรือ 4% ก็ได้เรื่องที่ริเริ่ม
ต่อมาคือการทำเรื่องบันทึกสมุดกิจกรรม Activity ของนักศึกษา Value Added ที่นักศึกษานำมาโชว์นายจ้างได้
คุณสมบัติที่พึงประสงค์ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วต้องการอะไร ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล
ได้กล่าวถึง STEM ทางสายวิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ จึงขอกล่าวถึงสายมนุษยศาสตร์ สายสังคมศาสตร์
จำนวน 30 หน่วยกิต ที่ให้คงอยู่ไม่ถูกตัดออกจากหลักสูตร ปัญหาเกิดจากสังคม การแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษา
รอบ ๆ มหาวิทยาลัยหลายแห่ง ซึ่งร้านขายสิ่งเสพติด มีได้ปฏิบัติตามกฎหมาย จึงให้มหาวิทยาลัยตรวจสอบยาเสพติด
นักศึกษาบ่อยขึ้นโดยยอมเสียค่าใช้จ่าย แต่มีอีกเรื่องหนึ่งที่เป็นปัญหาและยังแก้ไม่ตกเป็นปัญหาของจังหวัดปทุมธานี
คือเรื่องหอพักนักศึกษาดำเนินการปฏิบัติ (Operate) จัดตั้งไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และเจ้าหน้าที่ของจังหวัดที่ดูแล
เรื่องหอพักแจ้งว่าไม่สามารถดูแลได้ทั่วถึงทุกแห่ง และสื่อเจตนาคอร์รัปชั่น มหาวิทยาลัยจึงต้องพยายามปลูกฝัง
ให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม เชื้อมั่นความดี ความซื่อ บาบ และบุญทางศาสนาทุกศาสนาด้วยการฝังให้เข้าไป
ในสมองนักศึกษา มิใช่เพียงแต่สอนเท่านั้น แต่จะต้องสอนจนกระทั่งนักศึกษาเชื่อและนำไปปฏิบัติ มีความละอาย
เกรงกลัวต่อบาป และไม่ล่วงละเมิดต่อผู้อื่น

4. การผลักดันเรื่องการตรวจสอบสุขภาพนักศึกษาที่เข้าใหม่ปีที่ 1 รวมถึงปีที่ 2 ถึงปีที่ 4 เกี่ยวกับโรคตา
โรคติดต่อ ขณะนี้เริ่มดำเนินการตรวจไปแล้ว

5. การดูแลเรื่องสระว่ายน้ำ สนามเทนนิส โรงยิม ได้พยายามดูแลปรับปรุงให้อยู่ในสภาพที่ดีได้มาตรฐาน เป็นที่พึงพอใจแก่นักศึกษา

6. การจัดรถด้วยการให้ข้อมูลจะซื้อจะเช่าหรือสร้างใหม่ ขณะนี้มีรถวิ่งรับส่งนักศึกษาบริการฟรี

7. การจัดตั้งกองทุนพัฒนานักศึกษา ส่งเสริมการไปต่างประเทศของนักศึกษา และให้ข้อสังเกตก่อนส่งนักศึกษาไปต่างประเทศ ต้องมีการปฐมนิเทศ (Orientation) นักศึกษาจะไปเกี่ยวกับองค์ความรู้ของประเทศที่จะเดินทางไปให้นักศึกษาทราบว่าไปเพื่ออะไร เตรียมตัวอย่างไร จะไปดูงานเรื่องใด เมื่อกลับมาแล้วต้องทำรายงานเสนอต่อประธานคณะกรรมการว่าได้ไปเรียนรู้อะไรมา และนำมาใช้ประโยชน์อย่างไรต่อตนเอง ต่อคณะและมหาวิทยาลัย ขอเรียนว่าคณะที่ส่งนักศึกษาไปฝึกเป็นผู้นำที่ประเทศอินโดนีเซีย ยังมีได้รายงาน

8. ทุนการศึกษา ซึ่งได้แจ้งอธิการบดีแล้ว และทราบว่าเริ่มต้นปี 2557 และมหาวิทยาลัยตั้งเป้าหมายในปี 2560 มีทุนการศึกษา 10% ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมด คาดว่าจะมีทุนการศึกษาประมาณพันกว่าทุนภารกิจทั้งหมดที่ได้ดำเนินการรวมถึงสิ่งที่นายกสภามหาวิทยาลัย ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาวัฒนพล และรองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช กล่าวข้างต้น ขอเรียนให้ทราบว่าในขณะที่สรรหาอธิการบดีได้ปรึกษาร่วมกับกรรมการตลอดเวลา อันดับแรกคือมองผลประโยชน์แห่งชาติ (National Interests) อันดับที่สองต้องมองการแข่งขันระดับชาติ (National Competitiveness) ดูความสามารถของมหาวิทยาลัยแต่ละด้านว่าสามารถที่จะแข่งขันกับมหาวิทยาลัยแห่งอื่นได้เพียงใด อันดับแรกที่ต้องดูคือในกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง ในกราฟไยแมงมุมที่ท่านศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาวัฒนพล นำเสนอมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ในจุดใด และอีก 8 แห่ง อยู่ในจุดใด ความแตกต่างที่อยู่เหนือกว่าหรือต่ำกว่า และอาจเทียบกับมหาวิทยาลัยแห่งอื่นโดยตั้งเป้าหมายว่าจะ Benchmark กับใครต้องตั้งเป้าหมายไว้สัก 2 แห่ง และพยายามไล่ตามให้ทัน

9. ให้มหาวิทยาลัยจัดแผนการพัฒนานักศึกษาระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว โดยเฉพาะโจทย์เรื่องการพัฒนาการลดพลังงานเรื่องไฟฟ้า ต้องอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจถึงผลลัพธ์เมื่อลดพลังงานได้ มหาวิทยาลัยประหยัดค่าใช้จ่ายได้แล้ว ผลลัพธ์จะกลับคืนสู่มหาวิทยาลัย สุนักศึกษาได้อย่างไร และต้องการให้นักศึกษาที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้สามารถทำ 5 ส. เป็นแล้วเพื่อให้เกิดเป็นให้ทำ QC Circle ด้วย และก่อนจบการศึกษาจะต้องให้นักศึกษาทำ One Page Report หรือ Exclusive Report เมื่อประชุมแล้วจับประเด็นให้ได้และสามารถทำรายงานให้คนอื่นเข้าใจได้ใน 1 หน้า

10. ได้ดำเนินการปลูกจิตสำนึกการชำระเงินคืนกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) และกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) โดย Post ลงใน Website ถึงความเป็นคนดีและเป็นคนไม่ดี

11. การทำประกันอุบัติเหตุนักศึกษาทุกชั้นปี ตั้งแต่ปี 1 ถึงปี 4

12. พยายามให้นักศึกษาย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ในมหาวิทยาลัยในหอพักเพื่อให้องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เห็นความสำคัญของมหาวิทยาลัย เพราะเขาจะได้รับเงินสนับสนุนจากกระทรวงมหาดไทย ตามรายหัวของประชากรในพื้นที่ เพื่อที่จะสามารถพัฒนาท้องถิ่นได้เพิ่มมากขึ้น

13. มาตรการรับน้องใหม่ มีความรุนแรงลดน้อยลงโดยทำมาตรฐานให้ดีขึ้น

14. การบริหารจัดการเงินฝากของนักศึกษาได้มีรายได้ดอกเบี้ยสูงขึ้นจากเดิม 100,000 บาท เป็น 400,000 บาท และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะมีภาระงานที่ต้องดำเนินต่อไปอีกมาก จะพยายาม ให้ดีขึ้น และหารายได้ให้มากขึ้น

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) ผู้ดำเนินรายการ

อธิการบดีกล่าวถึง การที่ได้ร่วมประชุมกับประธานคณะกรรมการด้านการพัฒนานักศึกษาของสภามหาวิทยาลัยทราบว่า ประธานเป็นผู้เอาใจใส่กับการบริหารด้วยความห่วงใยในตัวนักศึกษา ซึ่งได้มีการนำนโยบายเรื่องการจัดตั้งกองทุนนักศึกษาเข้าสู่ที่ประชุมและมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการจัดตั้งกองทุนนักศึกษา พร้อมทั้งมีระเบียบมหาวิทยาลัยในการดำเนินการ ขณะนี้อยู่ระหว่างการขับเคลื่อนในตัวนักศึกษาที่ระเบียบยังเบิกไม่ได้ ซึ่งเรื่องต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้นมหาวิทยาลัยพยายามดำเนินการตามนโยบายของคณะกรรมการ คาดว่า จะเห็นผลการพัฒนาในทางที่ดีขึ้นก่อนนักศึกษาจะสำเร็จออกจากมหาวิทยาลัย รวมถึงการหารายได้ให้กับมหาวิทยาลัย ซึ่งมีประธานคณะกรรมการอีกหนึ่งรายที่มีบทบาทสำคัญมาก จากการประชุมคณะกรรมการชุดนี้มหาวิทยาลัยได้รับแนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ประธานคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์)

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์)

ประธานคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

ประธานคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์) กล่าวขอบคุณ และแจ้งให้ที่ประชุมทราบถึงการนำเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย โดยมีได้ใช้ PowerPoint ที่ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (นางวนิดา ปอน้อย) เตรียมมาโดยให้ผู้เข้าร่วมประชุมนำไปศึกษาด้วยตนเอง และแจ้งให้ทราบว่ากรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ราย คือ นายชุมพล พรประภา นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ และพลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการเงินในมิติต่าง ๆ เป็นผู้เสนอความคิดเห็น นอกจากนั้นยังมีอธิการบดีเป็นกรรมการ ซึ่งถือว่าช่วยได้มาก จะทำให้ความเห็น หลักการต่าง ๆ ที่คณะกรรมการนำเสนอกลั่นกรอง ได้รับการทักท้วงว่าสามารถทำได้หรือไม่หรือมีเงื่อนไข ข้อจำกัดอย่างไร หากเห็นชอบก็นำไปสู่การปฏิบัติ ทำให้กรรมการรู้สึกสบายใจที่ประชุมไปแล้วเกิดประโยชน์มีสรุปเปลา่ ส่วนรองอธิการบดี (ดร.วิชัย พยัคฆ์โส) เป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งดูแลทางด้านวางแผน รองอธิการบดี (นางวนิดา ปอน้อย) ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ และผู้อำนวยการกองคลัง (นางอลิสรา โรจนธรรณันต์) ซึ่งการประชุมทุกครั้งเป็นกรรมการร่วมอยู่ด้วย จะกล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย มีหน้าที่ 2 อย่างคือ กำกับดูแล (Steering) ทางด้านการเงิน และให้คำปรึกษา (Advisory) ดังนี้

1. บทบาทการกำกับดูแล (Steering) ทางด้านการเงิน จะทำการกลั่นกรองเรื่องเกี่ยวกับการเงินก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัย

2. บทบาทในการให้คำปรึกษา (Advisory) เกี่ยวกับการเงินแต่ไม่มีอำนาจในการบริหารจัดการการเงิน จึงขอทำความเข้าใจกับสภามหาวิทยาลัยและฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย และคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ไม่มีอำนาจในการสั่งอนุมัติหรือตัดสินใจหรือดำเนินการในเรื่องใด ๆ ทั้งสิ้น อำนาจการตัดสินใจและสั่งการอยู่ที่อธิการบดี ในเรื่องนี้ได้ถือปฏิบัติมาโดยตลอด และระเบียบการเงินฉบับเดิมเคยให้อำนาจบางส่วนอยู่กับคณะกรรมการการเงินอนุมัติ ซึ่งภายหลังได้แก้ไขระเบียบดังกล่าวแล้วทั้งหมด

หน้าที่อีกประการหนึ่งของคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยนั้นจัดอยู่ในกลุ่ม (Classify) คณะกรรมการสนับสนุนที่มีฝ่ายปฏิบัติการหลักของมหาวิทยาลัย เพราะภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยคือการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยมีหน้าที่สนับสนุนให้นโยบายและเป้าหมายที่กำหนด โดยสภามหาวิทยาลัยหรือฝ่ายบริหารปฏิบัติการได้ และในเรื่องของการแสดงความคิดเห็นในเรื่องการออกจากรักกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap หรือ MIT) นั้น คิดว่าบทบาท

ภารกิจของคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยยังไม่สามารถก้าวไปถึงในจุดนั้น จึงขอกล่าวถึงทิศทางการปฏิบัติที่ผ่านมาว่าได้ดำเนินการสิ่งใดไปบ้างและจะดำเนินการต่อไปอย่างไร โดยจะกล่าวถึงกรอบความคิด (Concept) ส่วนรายละเอียดการดำเนินการให้ศึกษาในเอกสารที่ฝ่ายเลขานุการส่งให้ทุกท่าน ทิศทางที่เป็นเรื่องใหญ่เรื่องหนึ่งที่คิดว่าคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยจะต้องส่งเสริม สนับสนุน (Facilitate) ต่อนโยบายที่จะผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ เพราะเป็นนโยบายที่ได้รับการยอมรับแล้วโดยประชาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สิ่งที่ทำให้นโยบายนี้สำเร็จ ฝ่ายการเงินจะต้องสนับสนุน

ประการที่สอง คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมมหาวิทยาลัยให้มีอิสระทางวิชาการและทางการเงิน (Academic and Financial Autonomy) ตามความเป็นจริง ความอิสระทางการเงินจะเป็นเงื่อนไขบังคับก่อนเป็นประเด็นและสิทธิ์ที่จะรับรอง (Ensure) ว่าความอิสระทางวิชาการ (Academic Freedom) เป็นเรื่องที่ยากยิ่งกว่าอย่างกว้างขวางไม่ค่อยมีอุปสรรค เมื่อต้องการมีอิสระทางด้านวิชาการก็ต้องรับรองว่ามีอิสระทางการเงิน

ในเชิงนโยบายคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย มีแนวคิดในเรื่องการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ อาทิ ด้านรายได้ คือการเงินของการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย ซึ่งเรื่องหารายได้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ซึ่งสภามหาวิทยาลัยมีนโยบายและเป็นที่ยอมรับแล้วในสภามหาวิทยาลัย คือ พยายามเพิ่มสัดส่วนของรายได้ที่มหาวิทยาลัยหารรายได้เองให้มากขึ้นและลดการพึ่งพางบประมาณ ซึ่งเดิม 70 : 30 มหาวิทยาลัยหารรายได้ 30% พึ่งงบประมาณ 70% ปัจจุบัน 60 : 40 ซึ่งถือว่าพัฒนาได้ดีขึ้นกว่าเดิม จึงคิดว่าจะให้มีเป้าหมายที่ชัดเจนว่ามหาวิทยาลัยจะเพิ่มสัดส่วนในเรื่องนี้ตลอดไปอย่างน้อยก็ประมาณ 50 : 50 หรือถ้าหากรายได้ที่มหาวิทยาลัยหาเองได้มากกว่าก็จะเป็นการมั่นใจถึงความเจริญรุ่งเรือง มันคงถึงความเป็นอิสระในเชิงวิชาการของมหาวิทยาลัยได้ สิ่งนี้ถือเป็นนโยบายหนึ่งที่ประชาคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีรับทราบและยอมรับแล้ว สำหรับรายได้ที่มหาวิทยาลัยหาเองแบ่งออกเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ คือ

1. ค่าเล่าเรียน
2. จากการวิจัยและการให้บริการเชิงวิชาการ
3. ดอกผลของทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

ใน 3 ส่วนนี้มีส่วนที่หนักไปทางที่เป็นรายได้ที่เก็บจากค่าเล่าเรียนซึ่งเป็นธรรมชาติของมหาวิทยาลัยไทย จึงมีความคิดที่ว่าควรตรวจสอบ ติดตาม (Monitor) การเปลี่ยนแปลง 3 สัดส่วนนี้เชิงนโยบาย และมีเป้าหมายให้เพิ่มสัดส่วนของรายได้จากการวิจัย และการให้บริการทางวิชาการ รวมถึงรายได้จากการบริหารจัดการทรัพย์สินที่มีอยู่เป็นพันล้าน หากบริหารจัดการดีก็จะเกิดดอกผลมากขึ้น ก่อให้เกิดรายได้มากขึ้นและในท้ายที่สุดก็จะพบว่าค่าเล่าเรียนจะเป็นสัดส่วนที่น้อย มหาวิทยาลัยก็จะสามารถให้การศึกษาแก่สังคมได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงการวิพากษ์วิจารณ์ของสังคมด้วย เพราะนักศึกษาที่มาเรียนส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ปานกลาง ดังนั้น การบริหารจัดการที่จะเพิ่มสัดส่วนของรายได้ต้องคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ด้วย

ส่วนนโยบายทางด้านรายจ่าย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ เจ้าหน้าที่และอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการในอดีต ปัจจุบันมีข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการเป็นผู้ที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และเป็นผู้ที่คำนึงถึงส่วนรวมเป็นหลัก แต่ข้าราชการมักจะมีรูปแบบ (Style) การเป็นข้าราชการที่มีความเข้มงวดต่อกฎระเบียบ มีความไม่ยืดหยุ่น (Inflexibility) ไม่กล้าเสี่ยง จึงมักออกกฎระเบียบในลักษณะคล้าย ๆ กับการใช้เงินงบประมาณ ซึ่งความจริงในทางความคิดเห็น (Concept) เงินที่มีได้รับมาจากรายจ่ายงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยสามารถออกกฎระเบียบเองได้ เพื่อใช้จ่ายแตกต่างจากกระทรวงการคลังได้ แต่ต้องมีเหตุผล มีความคุ้มค่า สามารถตรวจสอบได้ มีคำอธิบายได้เมื่อถูกสอบถาม และต้องคำนึงถึงหลักความโปร่งใส และความยุติธรรม ดังนั้น จึงคิดว่าเราจะต้องเปลี่ยนความคิดของคน โดยเฉพาะคนที่ปฏิบัติหน้าที่ในฝ่ายการคลัง ให้มีความคิดที่กล้าร่างกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยให้มีหลักเกณฑ์แต่แตกต่างจากกระทรวงการคลังได้

ในนโยบายทางด้านการบริหารทรัพย์สิน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของชื่อคณะกรรมการชุดนี้ คือ คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย จากการอ่านรายงานที่เรียกว่างบดุล จะมีสินทรัพย์และหนี้สิน ซึ่งในเชิงบัญชีของบริษัทจะวิเคราะห์ว่า สินทรัพย์จะแยกออกมาเป็นสินทรัพย์หมุนเวียนกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน แต่ของมหาวิทยาลัยจะแยกออกเป็น 2 ประเภท คือ Financial Asset กับ Non-Financial Asset แต่ให้เข้าใจว่าเป็นสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงิน และทรัพย์สินที่ไม่ใช่เป็นตัวเงิน เช่น อาคาร ที่ดิน เป็นกิจการ อาทิ สถานีวิทยุ หอพัก เป็นต้น แต่สินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินคือเงินฝากธนาคารทุกประเภทพันธบัตรหรือเงินลงทุนในกองทุน เหล่านี้ถือเป็นสินทรัพย์ทางการเงินของมหาวิทยาลัยทั้งหมด คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ต้องการที่จะวิเคราะห์ว่าสินทรัพย์ทางการเงินของมหาวิทยาลัยมีจำนวนทั้งหมดเป็นพันล้านบาทจะปรากฏในที่ต่าง ๆ ซึ่งตัวเลขของการรายงานสินทรัพย์ทางการเงิน มีครบถ้วนแล้วแต่ยังไม่สมบูรณ์ ซึ่งสินทรัพย์ที่มีใช้ตัวเงินที่สามารถบริหารให้เกิดรายได้ เช่น ที่ดิน กิจการ 2 ประเภท ที่สภามหาวิทยาลัยให้ความสนใจน้อย และมหาวิทยาลัยรายงานน้อย หากบริหารจัดการสินทรัพย์อย่างดี ทั้งสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน จะก่อให้เกิดรายได้กระแสหนึ่งและควรจะเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ เพราะมหาวิทยาลัยแห่งนี้ในแต่ละปีมีส่วนเกินของเงินไหลเข้ามากกว่าเงินไหลออก เพราะฉะนั้นเงินสะสมจะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าสภามหาวิทยาลัยมีนโยบายที่ชัดเจนให้เพิ่มเงินสะสมให้มหาวิทยาลัยบริหารให้ถูกวิธี เงินรายได้ดอกผลจะไล่แข่งกับเงินรายได้ค่าเล่าเรียน และในที่สุดเงิน 2 ประเภทนี้รวมกันจะเป็นเงินรายได้สะสมที่จะสามารถลดสัดส่วนของการพึ่งพาเงินงบประมาณแผ่นดินได้

คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย มอบนโยบายในเรื่องการบริหารสินทรัพย์ทางการเงิน ในการวิเคราะห์กระแสหมุนเวียนเงินสด (Cash Flow) กรณีที่มีเงินสดมีระยะเวลาสามารถนำเงินไปลงทุนเพื่อก่อให้เกิดดอกผลได้ ในเวลา 3 เดือน 6 เดือน 1 ปี หรือ 3 ปีข้างหน้า ให้นำเงินไปลงทุนโดยกำชับมหาวิทยาลัยว่าต้องให้แน่ใจว่านำเงินไปลงทุนแล้วต้องไม่กระทบต่อสภาพคล่องในการดำเนินการตามภารกิจปกติได้ คณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย พยายามให้คำปรึกษาด้านการนำเงินไปลงทุนในกองทุน โดยแจ้งผู้บริหารจัดการเงินกองทุนเป็นผู้บริหารจัดการ ใช้เวลายาวนานจนกระทั่งเปลี่ยนสมัยอธิการบดีเก่าไป อธิการบดีรายใหม่ (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) ได้ประกาศใช้ระเบียบตามคำแนะนำของคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ปัจจุบันนี้จากรายงานผลการดำเนินงานประมาณ 3 – 4 เดือน มหาวิทยาลัยมีเงินลงทุนในกองทุน 2 กองทุน กองทุนละ 250 ล้านบาท รวม 500 ล้านบาท ซึ่งมีรายได้ดอกผลสูงกว่าเท่าตัว ประมาณ 5 – 6% ซึ่งเดิมได้รับประมาณ 3% ถ้าดำรงสภาพนี้ต่อไปจะทำให้มหาวิทยาลัยมีรายได้เพิ่มขึ้น 5 – 6% ต่อปี แต่อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยป้องกันความเสี่ยงด้วยการไม่นำเงินไปลงทุนต่อความสุ่มเสี่ยง และต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น จึงขอชมเชยอธิการบดีที่มีความกล้านำเงินส่วนหนึ่งไปลงทุน โดยให้ผู้จัดการกองทุนจากภายนอกเป็นผู้บริหารให้ซึ่งเงินลงทุน 500 ล้านบาทนั้น สามารถลงทุนซื้อหุ้นได้ไม่เกิน 20% ที่เหลือต้องลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงน้อย การที่มหาวิทยาลัยลงทุนซื้อหุ้นไม่เกิน 20% ได้รับดอกผลมากกว่าเดิมเท่าตัว ก็เพราะว่าผู้บริหารกองทุนมีความเป็นมืออาชีพ มหาวิทยาลัยต้องเสียค่าใช้จ่ายในการบริหารถือว่าเป็นความคุ้มค่าอย่างมาก ขณะนี้ภาพทางด้านการบริหารทรัพย์สินได้ขยับตัวไประดับหนึ่งหลังจากหยุดชะงักมาเป็นเวลานาน และจากการประชุมคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยที่เพิ่งผ่านพ้นมา อธิการบดีทราบผลการยืนยันตัวเลขดอกผลที่เพิ่มขึ้น ทำให้รายได้เพิ่มมากขึ้น และเข้าใจว่าอธิการบดีอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทาลายละเอียดเพื่อนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยในการขออนุมัติเพิ่มวงเงินตั้งกองทุนใหม่อีก 2 กองทุน ซึ่งจะต้องทำด้วยความระมัดระวัง แต่ก็ไม่ควรอนุรักษ์นิยม (Conservative) จนเกินไป

สำหรับเรื่อง Financial Data and Reporting คือ ข้อมูลทางการเงินและการรายงานทางการเงิน เรื่องนี้เป็นเป้าหมายหนึ่งที่พยายามปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (Up to Date) ทันสมัย ทันเวลา ให้สามารถปิดบัญชีได้ทุกรอบเดือนมีรายงานได้ทุกรอบเดือน และให้วงจรระบบให้เป็นระบบงาน ซึ่งเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติ ครอบคลุมมาในรูปแบบที่เอื้อต่อการใช้ข้อมูลใช้รายงานนั้นมากำหนดนโยบาย ซึ่งปัจจุบันได้พัฒนามาเกือบดีแล้ว ตัวเลขเหล่านี้ที่ทำเป็นประจำแล้วหยิบยกขึ้นหรือในรูปแบบเชิงนโยบายได้ ก็จะต้องศึกษาว่ามหาวิทยาลัยมีจุดอ่อนจุดแข็งอย่างไร และจะต้องแก้ปัญหาที่ใดและแก้ปัญหายังไง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคณะบริหารธุรกิจ มีอาจารย์ที่เชี่ยวชาญ

ด้านบัญชี การเงิน และการจัดการ ทำการสอนนักศึกษาไปเป็นผู้บริหารธุรกิจ จึงควรให้อาจารย์ผู้มีความรู้มาเป็นผู้บริหารจัดการบัญชี การเงิน ให้เป็นระบบเช่นเดียวกับการสอนนักศึกษาให้ไปเป็นผู้บริหารธุรกิจระดับชาติ แต่ระบบบัญชีของมหาวิทยาลัยกลับไม่เป็นระบบสากลหลายมหาวิทยาลัยเป็นเช่นนี้ จึงต้องเริ่มต้นจากมหาวิทยาลัยด้วยการนำความรู้ที่สอนมาใช้พัฒนาทั้งระบบบัญชี แบบรายงานการเงินพัฒนาระบบข้อมูล ซึ่งต้องทันสมัย ฟังพาได้ เชื่อถือได้ และต้องเอื้อต่อการวิเคราะห์เชิงนโยบาย

ประเด็นต่อไปคือเรื่อง Financial Good Governance คือ ธรรมาภิบาลในเชิงการเงิน ในความเป็นข้าราชการด้วยการที่มีกฎระเบียบปฏิบัติงานมาก จึงคิดว่าไม่สามารถทุจริตได้ แต่ก็ต้องขอเน้นว่าต้องปฏิบัติตามในเชิงของการที่ต้องคำนึงถึงความคุ้มค่า ความมีเหตุผล ตรวจสอบได้ อธิบายได้ มีความโปร่งใส และความยุติธรรมในการปฏิบัติงานการเงินต่อไป

สำหรับเรื่องการออกจาก Middle - Income Trap ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางมาเป็นระยะเวลานาน แต่การที่จะออกจากกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางขึ้นไปสู่ประเทศร่ำรวย (High Income Country) เป็นเรื่องยากมาก เพราะมีปัจจัยหลายอย่าง อีกทั้งยังอยู่นอกเหนือความสามารถของสภามหาวิทยาลัยเนื่องจากเป็นเรื่องของประเทศที่มีปัจจัย ตัวประกอบของประเทศหลายเรื่องที่เป็นอุปสรรคต่อการที่จะเป็นประเทศที่มีรายได้ร่ำรวย ซึ่งสภามหาวิทยาลัยไม่สามารถแก้ปัญหาอุปสรรคนั้นได้หรืออาจได้ก็เพียงเล็กน้อยเท่านั้น อาทิเช่น การมีงานทำ ผลผลิตภาคอุตสาหกรรม การใช้ประโยชน์ของที่ดิน เครื่องจักรทุกเครื่องได้ใช้งานทุกเครื่องอย่างเต็มที่ และทุน ซึ่งสถานภาพการพึ่งพาทุนของประเทศไทยได้เปลี่ยนเป็นส่งออกทุน และไทยกำลังหาที่ลงทุนในต่างประเทศ และเรื่องทุนก็ต้องใช้ประโยชน์จากการลงทุนให้เต็มที่ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยไม่สามารถดำเนินการแก้ไขได้เพราะโจทย์ของการออกจากกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางเป็นโจทย์ข้อใหญ่ แต่ในบรรดาตัวประกอบ (Factor) ตัวหนึ่งที่กล่าวข้างต้น คือเรื่อง Student Resource ซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของ Human Resource ในเรื่องของทรัพยากรมนุษย์ จะเกี่ยวข้องกับการพัฒนาคนที่มี Product Activity ต่ำไปสู่ Product Activity สูง คือ ผลิตภาพของคนซึ่งมหาวิทยาลัยเป็นผู้ผลิตนักศึกษา และมหาวิทยาลัยจะเกี่ยวข้องทั้งระบบ Formal Education และ Informal Education ถ้าหากมหาวิทยาลัยบริหารจัดการ Formal Education ให้ดีก็จะสามารถเพิ่ม Product Activity ได้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องตั้งเป้าหมายที่จะเพิ่มผลิตภาพแรงงาน (Labor Productivity) ทุกหน่วย สามารถมีผลิตที่มีมูลค่า (Value) สูงขึ้น มหาวิทยาลัยจึงควรทำหน้าที่ในการสอนนักศึกษาที่มีผลิตภาพต่ำ เพราะยังไม่มีทักษะ ไม่มีเทคโนโลยี และยังขาดทักษะ Hands - on Skills และ Professionalism ให้เป็นผู้ที่มีผลิตภาพสูงขึ้น เพราะฉะนั้นโจทย์ในเรื่องนี้จะต้องเป็นเรื่องของวิธีการสร้างหลักสูตร รวมถึงมหาวิทยาลัยจะต้องจัดระบบการเรียนการสอน เพราะหลักสูตรและพฤติกรรมการสอนของอาจารย์แต่ละคนมีความเกี่ยวพันกัน ในเรื่องนี้จะต้องหาจุดเน้นที่จะทำ และเป็นส่วนที่มหาวิทยาลัยดำเนินการได้ต่อไป ขอขอบคุณครับ

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) ผู้ดำเนินรายการ

ประธานคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์) หลายครั้งที่ท่านได้นำเสนอแนวคิดต่าง ๆ ในที่ประชุม พยายามให้มหาวิทยาลัยคิดและให้มหาวิทยาลัยตัดสินใจ จากการที่ได้เข้าร่วมประชุมจะพยายามจดจำในหลายเรื่องที่จะใช้ในแนวทางการบริหาร เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลในทางการเงิน และพยายามปรับปรุงระบบบัญชีที่มีรูปแบบสมัยเก่าให้เป็นรูปแบบบัญชีที่มีข้อมูลรายงานเป็นปัจจุบันและทันสมัยใหม่ ถือว่ามหาวิทยาลัยแห่งนี้โชคดีที่มีศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ เข้ามาช่วยกำกับดูแลและสอนการบริหารงานให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ถือว่าเป็นความโชคดีของมหาวิทยาลัย และอธิการบดี การบริหารงานของมหาวิทยาลัยที่ต้องมีคณะกรรมการอีกชุดหนึ่งที่แนะนำให้มหาวิทยาลัยระวางอยู่ 2 เรื่องคือ การเงินของรัฐ และกฎหมายของรัฐ กฎหมายของมหาวิทยาลัยหรือประกาศของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติและเอื้อต่อการทำงานในครั้งนี้ได้รับเกียรติจากพลเอก ธงชัย เกื้อสกุล รองประธานคณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล)
รองประธานคณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย

เรียนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย คณาจารย์ ผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน
สิ่งที่ได้รับฟังวันนี้ได้รับความรู้มาก ในฐานะที่ได้ทำงานเป็นนักบริหาร นักวางแผนที่มากกว่านักกฎหมาย ขอเรียนว่า
ประธานคณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย (นายสุบุญ วุฒินวงศ์) ตีตราการจึงปฏิบัติหน้าที่แทน
ในเรื่องของกฎหมายเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว อาจารย์ทั้งหลายที่เป็นข้าราชการหรือผู้ที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย
เมื่อปฏิบัติงานเกิดข้อผิดพลาดจะอ้างว่าไม่ทราบกฎ ระเบียบ กติกาของมหาวิทยาลัย และไม่สามารถยกขึ้นกล่าวอ้างได้
จะต้องได้รับโทษ ซึ่งในบางครั้งมีใช้ผู้กระทำผิดแต่ต้องรับโทษ ประเทศไทยเป็นนิติรัฐ ปกครองด้วยกฎหมาย
บริหารราชการแผ่นดินด้วยกฎหมาย สิ่งเหล่านี้ไม่สามารถปฏิเสธความรับผิดชอบได้ ถึงแม้จะเป็นผู้นำ ผู้บริหาร
อธิการบดี คณบดี ก็ดี ท่านต้องรู้กฎหมายและไม่มีทางปฏิเสธได้ ท่านจะต้องฝังใจในเรื่องกฎหมาย นับจากสถานการณ์
บ้านเมืองในปัจจุบัน ให้สังเกตประธานคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เป็นผู้ที่มีความเฉลียวฉลาด ศึกษาเรื่อง
กฎหมาย มีวิธีที่ทำให้สถานการณ์คลี่คลายไปในแนวทางที่ต้องการได้ ด้วยการประกาศกฎอัยการศึกทั่วประเทศ
ตามกฎหมายในพระราชบัญญัติกฎอัยการศึก ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา 100 กว่าปีแล้ว การประกาศใช้
กฎอัยการศึกให้เหตุผลของการยึดอำนาจ จะเห็นได้ว่าการยึดอำนาจมีกระบวนการวิธีการยึดอำนาจตามกฎหมาย
ที่ค่อนข้างชัดเจน สิ่งแรกที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ประกาศคือการยกเลิกรัฐธรรมนูญ และประกาศใช้
รัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว รวมถึงการมีอำนาจออกคำสั่ง ระเบียบ สิ่งนี้คือกฎหมาย ที่ใช้บริหารประเทศ ขณะนี้
คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) กำลังดำเนินกระบวนการต่อไปดังที่ได้รับทราบว่า รองศาสตราจารย์
ดร.สมชอบ ไชยเวช และรองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการสรรหาสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (ด้านการศึกษา) ถือเป็นการจัดระเบียบงานในการปฏิรูปประเทศด้วย
การตั้งสภานิติบัญญัติ และสภาปฏิรูปแห่งชาติ 11 ด้าน รวม 550 คน และคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.)
เป็นผู้คัดเลือกครั้งสุดท้ายให้เหลือ 250 คน องค์กรนิติบุคคลสามารถเสนอรายชื่อได้ตามแบบฟอร์ม คณะกรรมการ
การเลือกตั้งเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ วันนี้ได้รับมอบหมายในการเป็นตัวแทนคณะกรรมการด้านกฎหมายของ
สภามหาวิทยาลัยจึงขอเรื่องที่เป็นกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกคน ทุกคนสามารถสมัครได้และหากได้รับการคัดเลือก
ก็จะมีส่วนร่วมในบทบาทการปฏิรูปประเทศ จากประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปฏิวัติได้รับมอบหมายให้อยู่
ฝ่ายการวางแผนและยึดอำนาจได้สำเร็จจากมวลชนสนับสนุน สิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเขาใช้อำนาจกฎหมายในการ
ดำเนินการ จึงเรียนให้ทราบว่าต้องรู้กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เพื่อที่จะสามารถทำงานในหน้าที่ได้ถูกต้อง
สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการด้านกฎหมายชุดนี้มียอดประกอบครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งประธานคณะกรรมการ
เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถด้านกฎหมายระดับสูงและดำรงตำแหน่งประธานศาลอุทธรณ์ ภาค 8 ในฐานะที่เป็น
รองประธานก็ใช้ความรู้ความสามารถด้านบริหาร เสนอธิการมาช่วย และมีคณาจารย์ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน นิติกร
ของมหาวิทยาลัย และมีเลขานุการสภามหาวิทยาลัย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา โพธิ์พวง) เป็นเลขานุการ
คณะกรรมการชุดนี้ด้วย จึงเชื่อว่าคณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัยชุดนี้มีความรู้ความสามารถ
ในการบริหารจัดการงานด้านกฎหมายของมหาวิทยาลัยคงไม่ขาดตกบกพร่องทุกคนมีความพร้อม เป็นการคัดเลือก
บุคลากรปฏิบัติหน้าที่ที่มีความเหมาะสม จึงเรียนให้ทราบว่าการคัดเลือกบุคลากรปฏิบัติงานมีความจำเป็นและสำคัญ
ดังนั้น การปฏิรูปประเทศจะล้มเหลวหรือไม่ขึ้นอยู่กับสภาปฏิรูปแห่งชาติเปรียบได้กับสภามหาวิทยาลัย
ที่คัดเลือกบุคคลที่มาปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัยชุดนี้ มียอดประกอบครบถ้วน
สมบูรณ์ หน้าที่ของคณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัยชุดนี้มีบทบาทหน้าที่ดังนี้

1. ให้คำปรึกษา เสนอแนะทางด้านกฎหมายในทุกเรื่อง คณะกรรมการด้านกฎหมายพร้อมที่จะให้คำแนะนำเกี่ยวกับทิศทางในการทำงานอย่างเต็มความสามารถ ขอให้ใช้ประโยชน์จากคณะกรรมการให้เต็มที่ เชื่อว่าคณะกรรมการมีความพร้อม การมอองงานด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย มติของสภามหาวิทยาลัย มีผลบังคับตามกฎหมาย ไม่ปฏิบัติตามไม่ได้ มติของสภามหาวิทยาลัยเมื่อออกแล้วมหาวิทยาลัยจะต้องปฏิบัติตาม ห้ามมิให้เรื่องใดเรื่องหนึ่งหายไป ผู้บริหาร อธิการบดี คณบดี ทุกท่านต้องปฏิบัติตามมติสภามหาวิทยาลัย นอกจากนั้น การดำเนินการออกคำสั่งใหม่ ยกเลิกคำสั่งให้ปฏิบัติตามฝ่ายกฎหมายแนะนำ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ ที่เกา่ล้าสมัย ให้มหาวิทยาลัยนำมาปรับปรุงขอแก้ไข ยกเลิกเพื่อออกฉบับใหม่ การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงแก้ไข ต้องเกิดขึ้นตลอดระยะเวลา กฎหมายต้องปรับปรุงให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน โลกเปลี่ยนแปลง การศึกษาเปลี่ยนแปลง

2. ที่ปรึกษาคณะกรรมการด้านกฎหมาย มีหน้าที่เื้อออำนาจประโยชน์ให้ฝ่ายบริหารนโยบาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งช่วยสนองนโยบายฝ่ายบริหาร ดำเนินการไปสู่เป้าหมาย ต้องพยายามหาแนวทางที่จะทำให้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ สามารถก้าวเดินไปได้ในส่วนของมหาวิทยาลัย อธิการบดีก็สามารถขอความช่วยเหลือจากฝ่ายกฎหมาย และต้องเื้อออำนาจการบริหารของมหาวิทยาลัยให้บรรลุเป้าหมายให้ได้ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ออกมาเพื่อบังคับใช้กับการปฏิบัติงานของบุคลากรของมหาวิทยาลัยกับทุกฝ่าย ถ้าการบังคับใช้มีปัญหาก็ต้องปรึกษาฝ่ายกฎหมาย เพื่อหาทางออก ทุกสิ่งอย่างมีทางแก้ปัญหาไม่ทางตรงก็ทางอ้อม จึงต้องมีการตีความ และตอนสุดท้ายของกฎหมาย จะให้ผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด จะเห็นว่ากฎหมายที่ออกจะต้องเื้อออำนาจประโยชน์ นายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี ฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย และบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีปัญหา คณะกรรมการกฎหมายพร้อมที่จะให้คำแนะนำในการทำงานของมหาวิทยาลัย

3. ภาระงานที่คณะกรรมการด้านกฎหมายดำเนินการไปแล้ว มีผลงานดังนี้

	ปี 2556	ปี 2557	รวม
หมวดข้อบังคับ	3 ฉบับ	2 ฉบับ	5 ฉบับ
หมวดระเบียบ	3 ฉบับ	8 ฉบับ	11 ฉบับ
หมวดประกาศ	5 ฉบับ	-	5 ฉบับ
รวมทั้งสิ้น			21 ฉบับ

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) ผู้ดำเนินรายการ

ขอขอบคุณ พลเอก ชงชัย เกื้อสกุล รองประธานคณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นนักยุทธศาสตร์ นักบริหาร ผู้มีความเข้าใจในการจัดการบริหารจากประสบการณ์ เป็นนักบริหารที่มองกฎหมายที่บริหารเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทุกครั้งที่มีการประชุม ได้ให้ข้อคิดเพื่อหาทางออกเกี่ยวกับกฎหมายที่ใช้ในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย อีกทั้งยังมีนายสุบุญ วุฒิวงศ์ ประธานคณะกรรมการด้านกฎหมายของสภามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายร่วมให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ขอขอบคุณครับ

เรียนนายกสภามหาวิทยาลัย ในช่วงสุดท้ายขอให้เวลาเล็กน้อยเพื่อให้ผู้เข้าร่วม Retreat และ กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ซักถามและตอบคำถาม เพื่อจะได้ไปดำเนินการต่อในช่วงบ่าย

การถาม – ตอบ คำถาม จากการอภิปรายบทบาทของ Standing Committees

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (พลเรือเอก สุรินทร์ กิตติอำพน)

ถาม : คณะกรรมการด้านการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน จะมีแนวทางที่จะเปิดหลักสูตรที่นำไปสู่วิชาชีพการปฏิบัติอย่างแท้จริงหรือไม่

การพัฒนาหลักสูตรเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นมหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ แต่หลักสูตรที่ใช้สอนอยู่ในมหาวิทยาลัยเป็นหลักสูตรบัณฑิตนักปฏิบัติที่เป็นนักวิชาการ โดยเฉพาะหลักสูตรด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ เพราะหลักสูตรที่เป็นประเด็นปัญหาเรื่องกฎหมายจากประสบการณ์ที่ใกล้ชิดในอาชีพสถาปนิก และวิศวกรสองอาชีพนี้ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากในการพัฒนาประเทศ และที่ผ่านมามีความขาดแคลนบุคลากรสายปฏิบัติอย่างมาก เพราะว่ากฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันรับรองเฉพาะผู้สำเร็จการศึกษาด้านการออกแบบ (Design) แต่ไม่มีกฎหมายรับรองวิชาชีพการปฏิบัติในสายงานนี้ จึงขอเรียนถามคณะกรรมการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนของสภามหาวิทยาลัย มีแนวทางหรือไม่ที่จะเปิดหลักสูตรที่นำไปสู่วิชาชีพการปฏิบัติอย่างแท้จริง อาจไปพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร ปี 3 ปี 4 ต่อจากนั้น ผลักดันไปยังสภาวิชาชีพเพื่อให้แก่กฎหมายรับรองหลักสูตรวิชาชีพนักปฏิบัติ เพราะขณะนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการแก้ไขกฎหมาย

ประธานคณะกรรมการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอนของสภามหาวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช)

ตอบ : การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่ใช้สอนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่เป็นหลักสูตรบัณฑิตนักปฏิบัติที่เป็นนักวิชาการ ให้เป็นหลักสูตรนักปฏิบัติทางวิชาชีพอย่างแท้จริงนั้น มหาวิทยาลัยแห่งนี้ทำได้ยากมาก เพราะมีองค์ประกอบที่วางรากฐานมาเป็นระยะเวลานานถึง 40 – 50 ปี มีลักษณะการวางแผนที่มีได้มองการผลิตกำลังคนแต่มองในเชิงการศึกษา จึงเป็นเรื่องยากที่จะเปลี่ยนแปลงความคิดของคนที่ยังรากลงลึก การจะเปลี่ยนแปลงได้ต้องให้ผู้ดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะอธิการบดี คณบดีทุกท่านมีความประสงค์จะเปลี่ยนแปลงเอง จึงจะสามารถกระทำได้ เพราะเหตุนี้ การเปลี่ยนแปลงต้องมีการบริหารการเปลี่ยนแปลง (Management of Change) คือ จัดการกับกลไกส่วนประกอบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย จึงคิดว่าตัวเองเป็นที่ปรึกษาที่ต้องการให้เกิดสิ่งที่ต้องการจะให้เกิด แต่การที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้นต้องให้อธิการบดีและผู้บริหารทั้งหลาย จึงเป็นหน้าที่ของอธิการบดีที่จะต้องดำเนินการต่อไปให้ได้

นายกสภามหาวิทยาลัย (ดร.สุเมธ แยมnun)

ประเด็นแรกที่พลเรือเอก สุรินทร์ กิตติอำพน ยกขึ้นมานี้เป็นเรื่องใหญ่ไม่ใช่เฉพาะที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลทั่วทั้งประเทศ ซึ่งทุกคนกล่าวเสมอว่าองค์กรวิชาชีพขณะนี้มียู่ 13 องค์กร ควรจะทำหน้าที่กำกับดูแลในเรื่องของความประพฤติ การปฏิบัติของวิชาชีพที่อยู่ภายใต้องค์กรนั้น ๆ แต่ทุกองค์กรก้าวล้ำเข้ามาในเรื่องของหลักสูตรการเรียนการสอน ซึ่งบางองค์กรเมื่อก้าวล้ำเข้ามาแล้วทำให้พัฒนาการทางวิชาการด้อยค่า การผลิตบัณฑิตไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ควรจะเป็น แต่มีองค์กรวิชาชีพที่ประสบความสำเร็จดังตัวอย่างด้านวิทยาศาสตร์สายสุขภาพที่มีอยู่ 7 องค์กร ในแต่ละองค์กรกำหนดเกณฑ์มาตรฐานที่แตกต่างกันทั้งหมด เพื่อให้ไปส่งเสริม (Serve) งานบริการสุขภาพหลักของประเทศ ดังนั้น องค์กรสถาปนิกมีองค์กรเดียว แต่ถ้าทำงานไม่ได้จะต้องใช้คนที่อยู่ในระดับปฏิบัติด้วย จะต้องมีการมาสร้างนักปฏิบัติ เขียนกำหนดเกณฑ์กติกาให้แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตามองค์กรวิชาชีพก็มีความจำเป็นอยู่

ประการที่สอง คือ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการที่เป็นปัญหา ซึ่งประธานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) (รองศาสตราจารย์ ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ) ได้พยายามเปลี่ยนแปลงเรื่องเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับวิถีปฏิบัติของครูอาจารย์ที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละสถาบัน โดยปรับให้มีความหลากหลายรูปแบบตามจุดเน้นของสถาบันอุดมศึกษา และต้องไม่ใช่เกณฑ์ที่วัดด้านวิชาการอย่างเดียวเท่านั้น จะต้องให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติด้วย ซึ่งมาตรฐานหลักสูตรจะต้องครอบคลุมไปถึงเรื่องมาตรฐานการปรับเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของครูอาจารย์ที่อยู่ในหลักสูตรรูปแบบ (Track) ที่แตกต่างกัน อาจารย์จะต้องสามารถสร้างผลงานเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าทางวิชาการของอาจารย์ได้ เพราะเป็นผู้ทำคุณประโยชน์ต่อองค์กร ซึ่งหลักสูตรจะแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ (Track) ประกอบด้วย

- รูปแบบที่ 1 คือ Track ที่มีโปรแกรมเน้นด้านวิชาการ รูปแบบนี้เน้นที่ผลงานทางวิชาการ ผู้ที่ประสงค์เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อเข้าสู่การดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้เข้าไปใน Track

- รูปแบบที่ 2 คือ Track ในรูปแบบ Professional โปรแกรมกับ Academic โปรแกรม ขณะนี้ใช้มาตรฐานเดียวกันเพียงแต่เปลี่ยนชื่อ ดังนั้น สายวิศวกรรมศาสตร์จะเรียกว่าเป็น professional แต่เกณฑ์เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการยังเป็น Academic ทั้งหมดไม่ปรับ

- รูปแบบที่ 3 คือ Track ที่มีหลักสูตรเน้นทางด้านนักปฏิบัติ จะต้องมียุทธศาสตร์รองรับเส้นทางความก้าวหน้าของอาจารย์ในสายนี้ได้ ซึ่งขณะนี้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เป็นผู้กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ แต่คณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) เป็นผู้กำหนดมาตรฐานทางหลักสูตร ทั้งสองกลุ่มนี้กำลังจะมารวมกัน

ประการที่สาม ปัญหาจากศักดิ์ศรีทางวิชาการของคน 2 กลุ่ม คือ ศักดิ์ศรีครูอาจารย์ที่จะสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติกับศักดิ์ศรีของครูอาจารย์ที่จะสร้างนักวิชาการไปแข่งขันระดับนานาชาติ ที่มีมุมมองจากสังคม

3 ประเด็นนี้ เป็นประเด็นที่ต้องปรับเรื่องทั้งหมด ขณะนี้มีสัญญาณแล้ว แต่การที่จะทำได้จริง ๆ จะต้องมีผู้นำเสนอถึงเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรที่กำหนดไว้ในสัดส่วนภาคปฏิบัติกับภาควิชาการ ภาคทฤษฎี รวมถึงอาจารย์ควรมีองค์ประกอบอย่างไร ซึ่งในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง มีทิศทางไปในแนวทางเดียวกันในเรื่องของ Practical Program ซึ่งจะต้องนำเสนอทั้งเรื่ององค์การวิชาชีพ เรื่องมาตรฐานหลักสูตร และศักดิ์ศรีทางวิชาการ ต่อที่ประชุมไปพร้อมกัน มหาวิทยาลัยจึงต้องเป็นฝ่ายเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) จึงคิดว่าทิศทางที่มหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่ถูกแล้ว แต่ต้องทำให้ละเอียดขึ้น และต้องขอปกป้องอธิการบดี มิให้คิดคนเดียว โดยขอให้ที่ประชุมช่วยระดมความคิดเพื่อให้ได้ทิศทางและแนวทาง ขอขอบคุณครับ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช)

การเปิดหลักสูตรการศึกษาที่มหาวิทยาลัยในประเทศเยอรมัน จะต้องเปิดตามวิสัยทัศน์ (Vision) ของรัฐบาล เปิดตามความต้องการของรัฐที่เห็นว่าจำเป็นก็จะเปิด เช่น หลักสูตรภาคอุตสาหกรรมการต่อเรือ เมื่อหมดความจำเป็นก็ปิด ซึ่งต่างจากการศึกษาในมหาวิทยาลัยของประเทศไทย จะเปิดหลักสูตรการศึกษาตามความต้องการของผู้บริหารการศึกษา และเสนอเปิดแล้วไม่สามารถยกเลิกขอปิดได้เพราะจะทำให้อาจารย์ไม่มีงานทำ จึงมีความคิดว่าการได้รับมอบหมายภาระหน้าที่ในการทำงานครั้งนี้ มีความต้องการที่จะเสนอว่ารัฐต้องมีบทบาทในการกำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) ของรัฐบาลในเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจ และกำหนดกำลังคนที่ต้องการเช่นเดียวกับที่ประเทศเยอรมันดำเนินการ ขอขอบคุณครับ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายชุมพล เทียมธรรม)

ในปัจจุบันนี้หน่วยงานราชการหรือมหาวิทยาลัยจะมีลักษณะ No Action Talk Only (NATO) คือ ชอบพูดมากกว่าที่จะทำ แต่ในระยะหลังจะมีการเปลี่ยนจาก NATO เป็น AFTA (Action First Talk After) มีการลงมือทำก่อนแล้วจึงพูดในภายหลัง จากการที่ได้เข้าช่วยงานมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีได้พยายามส่งนักศึกษาไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับต่างประเทศ เช่น ประเทศเยอรมัน ฮอลแลนด์ ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ รวมทั้งทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและได้พยายามแก้ไข และขอเสริมเรื่องสภาวิชาชีพ ในบางครั้งเป็นสภาที่ถกกันวิชาชีพ และขอเรียนว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ทั้ง 9 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพ เมื่อมีปัญหาต้องช่วยกันแก้ไข และพยายามส่งเสียงเพื่อให้รัฐบาลรับฟังปัญหา และยินดีที่จะช่วยงานของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลต่อไป แม้ว่าจะมิได้เข้าร่วมประชุมในสภามหาวิทยาลัยก็ตาม ขอขอบคุณครับ

กรรมการสภามหาวิทยาลัย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐ แก้วสกุล)

ขออนุญาตสะท้อนภาพ Hands - on ดำเนินการโดยมหาวิทยาลัยที่ขับเคลื่อนโดยอธิการบดี เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่าหลักสูตรมีสัดส่วนของชั่วโมงทฤษฎี : ชั่วโมงปฏิบัติตลอดหลักสูตร 30 : 70 หรือ 40 : 60 แล้วแต่แต่ละกลุ่มวิชา สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือชั่วโมงปฏิบัติ นักศึกษาปีที่ 1 และ 2 ต้องมีชั่วโมงปฏิบัติและได้ฝึกปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ 1 คน ต่อ 1 เครื่อง มหาวิทยาลัยจะต้องใช้งบประมาณจำนวนมากเพื่อบริหารจัดการครุภัณฑ์ที่ทุกคณะมีเหมือนกัน โดยให้ใช้ครุภัณฑ์ได้ครบทั้ง 5 วัน ด้วยการมอบนโยบายให้แต่ละคณะปฏิบัติและบูรณาการร่วมกัน

เรื่องที่สอง มหาวิทยาลัยควรจัดทำหลักสูตรต่อเนื่องที่รับนักศึกษาที่จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มาศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพราะนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เป็นนักศึกษากลุ่มที่ตลาดแรงงานในประเทศมีความต้องการมาก และมีควรตัดตอนนักศึกษาที่จบประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 3 มาศึกษาระดับปริญญาตรี 4 ปี ที่มหาวิทยาลัยจะทำให้ขาดแรงงานระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพิ่มขึ้น ควรให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาเป็นผู้ผลิตนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หากมหาวิทยาลัยจะรับควรรับนักศึกษาจบประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง แล้วมาต่อปริญญาตรีอีก 2 ปี ขอขอบคุณครับ

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

เรื่องที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐ แก้วสกุล เสนอขอฝากคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ณ วันนี้ มหาวิทยาลัยอาจต้องกลับมาพิจารณาเรื่องความพร้อมของอาจารย์ประจำหลักสูตรในบางสาขาวิชา คิดว่าอาจทำหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี บางหลักสูตร บางสาขาวิชาที่มีองค์กรวิชาชีพ มีหน่วยกิตบังคับที่ขยับไม่ได้ จึงทำได้บางสาขาวิชา

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรวัลย์ วรรณโนทัย)

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เคยเปิดสาขาวิชาการจัดการงานก่อสร้าง ในขณะที่พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน เป็นประธานสภาสถาปนิก แต่ได้ปิดไปเนื่องจากเหตุผลที่สภาสถาปนิกไม่อนุญาตให้คณะเปิด ในความเป็นจริงคณะเปิดสอนสาขาวิชาการจัดการงานก่อสร้าง ซึ่งได้รับวุฒิทางการศึกษา คือเทคโนโลยีบัณฑิต และเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ที่ปรึกษาอยู่หน้าไซต์งาน ดังนั้น จึงคิดว่าเป็นหน้าที่ของสภาสถาปนิกที่จะต้องช่วยผลักดันหลักสูตรที่เกี่ยวกับงานบริหารการจัดการงานก่อสร้าง เพราะคณะมีความต้องการผลิตบัณฑิต สาขาการบริหารจัดการงานก่อสร้าง แต่ติดขัดที่ข้อบังคับของสภาสถาปนิกหลายอย่าง รายละเอียดหน่วยกิต ในหลักสูตรที่จัดส่งให้จะถูกสภาสถาปนิกสกัดกั้นไว้ จึงเห็นด้วยที่จะให้เปิดหลักสูตรนี้ ซึ่งคณะเคยทำสาขานี้มาก่อน ในสมัยที่พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน เป็นนายกสภาสถาปนิก ขอขอบคุณค่ะ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (พลเรือเอก ฐนิธ กิตติอำพน)

การเพิ่มเปิดหลักสูตรสาขาวิชาการจัดการงานก่อสร้างเป็นสิ่งที่ดี แต่สถาบันก็ไม่สามารถรับรองได้ เพราะไม่อยู่ในพระราชบัญญัติ และขณะนี้ก็มีคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ (คสช.) สิ่งที่ต้องการที่จะทำคือการผลักดัน ให้แก่พระราชบัญญัติฉบับนี้เกิดขึ้น และได้นำเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อนายกสภาสถาปนิกแล้ว จึงขอให้คณะบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ได้เตรียมตัวเรื่องนี้ไว้ด้วย และขอเรียนถามคณะบดีถึงเรื่องการดำเนินการในเรื่อง ออกนอกระบบ ได้เตรียมจัดทำร่างข้อบังคับ ระเบียบ ที่ใช้ในการบริหารงาน การออกนอกระบบของคณะที่อยู่ ภายใต้การกำกับของรัฐ จะแตกต่างจากคณะที่อยู่ภายใต้ระบบราชการ รวมถึงสิ่งที่จะต้องแสดงให้เห็นวิธีการจะเชิญ บุคคลภายนอกที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีชื่อเสียง จะมีค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นแตกต่างจากข้าราชการ เพื่อเป็นสิ่งจูงใจ ให้บุคคลเหล่านั้นเข้ามาในมหาวิทยาลัย ก็จะสร้างชื่อเสียงให้กับคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ว่ามีบุคลากรที่มีคุณภาพ เข้ามาบรรยายอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการควบคุมโครงการ (Project) ด้วย

สำหรับเรื่องการเงินและทรัพย์สินของสภามหาวิทยาลัย ได้อยู่ในคณะกรรมการชุดนี้มาตลอด ในเวลา 3 ปีแรก พยายามผลักดันเรื่องการนำเงินไปลงทุนโดยจ้างบริษัทภายนอกเป็นผู้บริหารจัดการ ปรากฏว่า ประสบความสำเร็จในสมัยอธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) เห็นตัวเลขชัดเจน มีรายได้ ดอกเบี้ยแตกต่างเป็น 2 เท่า ส่วนเรื่องอสังหาริมทรัพย์ที่ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ เสนอนั้น มหาวิทยาลัยมีอสังหาริมทรัพย์ต่าง ๆ จำนวนมาก จึงขอเสนอให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารทรัพย์สิน ของมหาวิทยาลัย และอาจมีคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษาได้ การบริหาร ทรัพย์สินต้องดูแลทรัพย์สินทุกรายการของมหาวิทยาลัย จะนำไปเกิดรายได้เพิ่มขึ้นไปอีก ขอขอบคุณครับ

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธีรวัลย์ วรรณโนทัย)

ดำเนินการยกร่างระเบียบเรียบร้อยแล้ว รอนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย ในวันที่ 25 กันยายน 2557

กรรมการสภามหาวิทยาลัย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชัย ผดุงศิลป์)

สืบเนื่องจากประเด็นที่มหาวิทยาลัยไปรับช่วงนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) มาศึกษาต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งได้เคยทักท้วงถึง ความไม่เหมาะสมตั้งแต่เริ่มต้น ดังที่รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช ได้กล่าวข้างต้นเกี่ยวกับนักเรียน ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ไม่มีความพร้อม โดยเฉพาะพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ รวมถึง การทักท้วงเรื่องระบบการเรียนการสอนจาก 7 3 2 เป็น 6 3 3 ซึ่งระบบเดิมนักเรียนจะมีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ มากกว่า และการเปิดโรงเรียนสาธิตนวัตกรรมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยได้นำเสนอ ต่อสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบเปิดโรงเรียนในระหว่างที่มีการระดมความคิดเห็นยังไม่สิ้นสุด เพราะในที่ประชุม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าควรเปิดเป็นโรงเรียนเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ จึงทำให้มหาวิทยาลัยเสียโอกาสในบางเรื่อง และในเรื่องของการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ คณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งต้องให้ผู้สอบมีความรู้มีประสบการณ์ ในการปฏิบัติจริงลงมือปฏิบัติจริง แต่ปรากฏว่าอาจารย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ไม่เคยลงมือปฏิบัติสอนนักศึกษาในห้องปฏิบัติการเลย จึงทำให้อาจารย์ผู้สอนเกิดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างสายงาน Professional กับ Academic มหาวิทยาลัยจึงต้องรับทราบความผิดพลาดที่เกิดขึ้น และต้องพยายามหาวิธีการ แก้ไขต่อไปด้วย ขอขอบคุณครับ

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ) ผู้ดำเนินรายการ

ขอขอบคุณวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เข้าร่วมประชุมทุกท่าน ขอปิดประชุมในภาคแรก ขอขอบคุณครับ

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

สรุปการบรรยายพิเศษ
หัวข้อ “Thailand Excellence 2030
และบทบาทของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

ดร.สุเมธ แยมุ่น
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทสรุป
การประชุมสัมมนาบทพจนานโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 3

ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

นายกสภามหาวิทยาลัย (ดร.สุเมธ แยมน์นุ่น)

บรรยายพิเศษหัวข้อ “Thailand Excellence 2030 และบทบาทของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี”

การอภิปรายของประธานคณะกรรมการ 5 ชุด เป็นประธานคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้ทำหน้าที่สำคัญ ตามความเป็นจริงสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวน 22 ชุด ประธานคณะกรรมการที่ทำการอภิปรายในภาคเช้าถือว่าเป็นตัวแทนของคณะกรรมการทั้ง 22 ชุด ซึ่งมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย ในหลายเรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนดให้แต่งตั้ง แต่มีหลายชุดที่แต่งตั้งจากความจำเป็นให้ทำหน้าที่ทั่ว ๆ ไป และมีประเด็นที่ประธานคณะกรรมการแต่ละชุดกล่าวถึงเมื่อภาคเช้า และต้องนำมาพิจารณาต่ออย่างน้อยเพื่อให้ได้ข้อสรุปในทิศทางของมหาวิทยาลัยที่ควรจะมีก้าวต่อไป ซึ่งหลายเรื่องยังไม่มีข้อยุติ และมีประเด็นที่สำคัญที่รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช และศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬารัตนทล นำเสนอขึ้นในที่ประชุม ถึงแม้ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ในระบบอุดมศึกษาของประเทศ การปรับตัวของมหาวิทยาลัยอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อระบบการพัฒนาของประเทศไม่มากนัก แต่มหาวิทยาลัยก็ยังจะต้องดำเนินการอยู่ เพื่อมิให้ตกอยู่ในข่ายละเลย จึงขอเสนอในกรอบความคิดโครงการต่าง ๆ ซึ่งในความจริงมี 3 โครงการใหญ่ 2 โครงการเกิดขึ้นในสมัยอดีตที่เป็นสาขาธิการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) แต่อีก 1 โครงการเกิดขึ้นเมื่อปลายปี พ.ศ. 2556 และต่อเนื่องมาถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงต้องกล่าวถึงเรื่อง Thailand Excellence 2030 ส่วนหนึ่งเป็นแนวคิดของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เพราะทำหน้าที่เหมือนคณะรัฐมนตรี มีหน้าที่พิจารณาโครงการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เสนอ และให้การอนุมัติโครงการ พร้อมข้อเสนอแนะให้สาขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.ทศพร ศิริสัมพันธ์) ไปปรับปรุงโครงการเพื่อบูรณาการ 3 โครงการเข้าด้วยกัน ที่ใช้ชื่อเรียกว่า “โครงการ Thailand Excellence 2030” จุดสำคัญของการปรับโครงการ 3 โครงการมาบูรณาการกัน โดยงบประมาณที่ขอตั้งไว้เดิม และเป็นโครงการใหญ่ จะมี 3 โครงการ วงเงิน 140,000 ล้านบาท มีนัยสำคัญซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่กล่าวถึงเมื่อภาคเช้า การนำเสนอโครงการของนักศึกษามักใช้เหตุผลเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นความต้องการของมหาวิทยาลัยมิใช่ความต้องการของประเทศ จึงมักถูกถามคำถามว่าเหตุใดจึงไม่ใช่โจทย์ของประเทศเป็นตัวตั้ง และในที่สุดก็ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบการบูรณาการ 3 โครงการ ประเด็นของโครงการ เป้าหมายของโครงการ จากภาพจะเห็นว่าใช้โจทย์ของประเทศเป็นตัวตั้ง ในสาระของโครงการมีหลายสิ่งหลายอย่างที่ซับซ้อน แม้แต่การใช้จ่ายเงินก็ทับซ้อนในเรื่องเดียวกันจึงเป็นเหตุให้เกิดโครงการลักษณะนี้ขึ้น ในภาพสไลด์จะเห็นซิกซายและซิกซาว ซิกซาย คือ Competitiveness ซิกซาว คือ Capacity Building หมายความว่ามีการแบ่งแยกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาชัดเจน เพราะฉะนั้นโครงการ Thailand Excellence 2030 จะให้ความสำคัญกับมหาวิทยาลัยใหม่และมหาวิทยาลัยเก่าเท่า ๆ กัน ภาพนี้เป็นภาพที่บูรณาการแล้ว ซึ่งโครงการใหญ่ 3 โครงการ แบ่งเงินเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนที่หนึ่ง 25,000 ล้านบาท ส่วนที่สอง 47,000 ล้านบาท ส่วนที่สาม 68,000 ล้านบาท รวมเป็น 140,000 ล้านบาท ซึ่งกลุ่มมหาวิทยาลัยเก่าต้องการ

พัฒนาไปสู่ World Class University ในขณะเดียวกันต้องสร้างขีดความสามารถการดำเนินการของประเทศให้สูงขึ้น และในภาคเข้าศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬารัตนพล นำเสนอภาพโดยรวมในข้อมูลของ World Economics Forum จะเห็นจุดที่เป็นจุดอ่อน 3 จุด และยกขึ้นมา 2 จุด จุดอ่อนที่ คือเรื่อง Innovation กับจุดที่ 2 คือเรื่อง Technological Readiness และเสนอแนะว่า STEM จะช่วยได้ จุดอ่อนอีกตัวที่สำคัญมากคือ Higher Education เป็นตัวปัญหาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ที่ทำให้คะแนนตัวชี้วัดของประเทศตกต่ำ เมื่อเวลาประเมินสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้ประเมินชี้ให้เห็นถึงความเกี่ยวข้องกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหลายประเด็น เช่น จากการประเมินของสถานประกอบการว่าผลิตออกมามีคุณภาพ เป็นประโยชน์ต่อการงานพัฒนางาน หรือใช้ได้ตามความประสงค์หรือสามารถใช้ประโยชน์และมีความเชื่อมั่น ในศักยภาพเพียงใด ดังนั้น จึงมีโดยเฉพาะ Innovation หรือ R&D ดังนั้นเรื่องอุดมศึกษากลายเป็นเรื่องใหญ่ และเป็นประเด็นสำหรับกลุ่มมหาวิทยาลัยใหม่ 52 แห่ง มีศักยภาพที่ไม่สามารถสร้างการแข่งขัน (Competitiveness) ได้ แต่ต้องทำการเสริมสร้างขีดความสามารถ (Capacity Building) ให้มากที่สุด จากมุมมอง 3 โครงการนี้ทำให้เกิดการบูรณาการ ซึ่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มอบให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษานำกลับไปคิดให้เกิดการบูรณาการ อย่างแท้จริง จึงขอนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการใหญ่ จะมี 3 โครงการ วงเงิน 140,000 ล้านบาท คือ

โครงการที่ 1 โครงการที่พัฒนาสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ให้ได้มาตรฐานการอุดมศึกษา และการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ระยะเวลา 5 ปี ใช้งบประมาณ 68,000 ล้านบาท มหาวิทยาลัย กลุ่มใหม่ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏ 40 แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง และมหาวิทยาลัย อื่น ๆ 3 แห่ง วัตถุประสงค์ของโครงการคือยกระดับมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่ให้ได้มาตรฐาน ระดับชาติและนานาชาติ โดยศึกษาจากสัดส่วนของอาจารย์ที่มีคุณสมบัติปริญญาเอกมีจำนวนน้อย การปรับปรุงตำแหน่ง ทางวิชาการมีจำนวนน้อยก็เพิ่มงบประมาณให้มากขึ้น รวมถึงการพิจารณาอาจารย์ประจำหลักสูตรต้องให้เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐาน และสิ่งสำคัญที่สอดคล้องกับแนวคิดคือเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษากลุ่มใหม่มีเป้าหมายของตนเอง สามารถบรรลุวัตถุประสงค์

- มหาวิทยาลัยราชภัฏ เน้นการพัฒนาท้องถิ่นและชุมชนการผลิตและพัฒนาครู
 - มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เน้นการพัฒนาเทคนิคและการปฏิบัติ (บัณฑิตนักปฏิบัติ)
 - มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยนครพนม สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน
- พิจารณาตามวัตถุประสงค์ของแต่ละมหาวิทยาลัย

ใน 2 ปีแรกจะจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาคุณภาพ สถาบันละ 200 ล้านบาท และอีก 3 ปี จะจัดสรรงบประมาณเป็น 2 ส่วน คือ 60% จัดสรรให้กับโครงการที่เสนอ ส่วน 40% จากการประเมิน สำหรับ โครงการนี้เป็นโครงการระยะยาว 5 ปี จะเน้นการพัฒนาสมรรถนะโดยเฉพาะเรื่องภาษา เรื่องการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาอาจารย์ การปรับปรุงหลักสูตร การส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรม

โครงการที่ 2 โครงการพัฒนาศักยภาพของทรัพยากรมนุษย์ในอุดมศึกษา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ของบริบทโลก งบประมาณ 47,000 ล้านบาท โดยมีเป้าหมายในการเพิ่มปริมาณอาจารย์ที่จบปริญญาเอกในระบบ อุดมศึกษา ทั้งมหาวิทยาลัยกลุ่มเก่าและกลุ่มใหม่ เป้าหมายสำคัญคือจัดสรรทุนปริญญาเอก ในช่วง 15 ปี จัดสรรให้ มหาวิทยาลัยกลุ่มใหม่ประมาณ 7,000 ทุน และมหาวิทยาลัยกลุ่มเก่า ประมาณ 9,000 ทุน และจัดสรรทุนพัฒนา นักวิจัย 3,275 ทุน และทุนสมรรถนะ 1,500 ทุน ผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศ

โครงการที่ 3 โครงการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยไทยสู่มหาวิทยาลัยระดับโลก (World Class University) งบประมาณ 25,000 ล้านบาท มีเป้าหมายสำคัญมุ่งที่สร้างกำลังคนระดับสูงเพื่อการแข่งขัน คือ ให้การสนับสนุน มหาวิทยาลัยกลุ่มเก่าที่มีศักยภาพอยู่แล้ว สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ วิจัยและนวัตกรรม และพัฒนาอาจารย์ บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีวิธีการสร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยไทย (Consortia) ระดับสาขาวิชา (Subject Area) ที่เป็นตัวตอบสนองความต้องการของประเทศ โดยจะใช้ระบบบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศเป็นตัวกำกับ การจัดสรร

ทรัพยากร และประเมินผลในทุก ๆ มิติของโครงการ และใช้ University Ranking เป็นเครื่องมือพัฒนาและใช้เป็น ตัวประเมินด้วย ซึ่ง 3 โครงการนี้อยู่ในกระบวนการนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีแล้ว และจะส่งกลับมาให้สำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาบูรณาการกันให้ได้ และได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสาน 3 โครงการนี้ ภายใต้ชื่อ โครงการ Thailand Excellence 2030 ซึ่งจากการเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการได้วางกรอบความคิดเพื่อพัฒนา อุดมศึกษาไทยให้ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นจุดที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มีคำสั่งในเรื่อง การลงทุนอุดมศึกษาจะต้องตอบได้ว่าส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศไทยมากเพียงใด คณะกรรมการได้พยายาม ชี้ให้เห็นว่าโครงการนี้มีองค์ประกอบ 5 ประการ

องค์ประกอบที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งในด้านความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

องค์ประกอบที่ 2 การสร้างคุณภาพของกำลังคน คือ ทูมนมนุษย์

องค์ประกอบที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบางกลุ่มต้องเน้น (Focus) ในเรื่องนี้

องค์ประกอบที่ 4 การเสริมศักยภาพความแข็งแกร่งให้กับมหาวิทยาลัย

องค์ประกอบที่ 5 ระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

จาก 5 องค์ประกอบของโครงการสามารถกำหนดผลผลิตออกมาเป็น 7 ผลผลิตในเบื้องต้นคือ

ผลผลิตที่ 1 ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและนวัตกรรมที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ

ผลผลิตที่ 2 ปริมาณและคุณภาพของบัณฑิตและนักวิชาการชั้นสูงที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ

ผลผลิตที่ 3 โครงการช่วยเหลือและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่และอุตสาหกรรม SME ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

ผลผลิตที่ 4 โครงการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

ผลผลิตที่ 5 โครงการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ

ผลผลิตที่ 6 ระบบการประเมินมหาวิทยาลัยไทยเพื่อการพัฒนา

ผลผลิตที่ 7 ระบบฐานข้อมูลอุดมศึกษา เพื่อการบริหารและการพัฒนาที่ถูกต้อง สมบูรณ์

โครงการ Thailand Excellence 2030 ใช้เงินงบประมาณ 140,000 ล้านบาท จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ และผลกระทบ โดยต้องการเห็นผลลัพธ์

1. การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ชุมชน และท้องถิ่น
2. การแก้ไขปัญหาภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และท้องถิ่น
3. มหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็งเทียบเท่าระดับโลก
4. มหาวิทยาลัยมีศักยภาพในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และท้องถิ่น

จากผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอาจจะส่งผลกระทบ ดังนี้

1. ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง
 - 1) 12,000 USD
 - 2) เพิ่ม GDP อันเนื่องมาจาก R and D
 - 3) เพิ่ม GDP – SMEs จาก 36% เป็น 50%
2. ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม
3. ลดความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการศึกษาของประเทศ
4. ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

การลงทุน 140,000 ล้านบาท แล้วยังไม่สามารถตอบได้ว่าตัวเลขผลกระทบจะเกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร และที่ประชุมได้เสนอวิธีการดำเนินการพัฒนาต่อ และสิ่งที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมคือ

- เรื่องของการกำหนด Cluster of Excellence (COE) ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จะต้องทำให้ได้ และมี 2 ระดับคือ

1. ระดับอุตสาหกรรม จะต้องกำหนดให้ได้ว่ากลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อการพัฒนาประเทศนั้นมีอะไรบ้าง
2. ระดับสาขาวิชาที่เรียกว่า Subject Area ที่มุ่งตอบโจทย์ระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย มหาวิทยาลัยที่มี Subject Area อยู่จะต้องปรับตัวเองเพื่อให้ตอบสนองต่อทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมให้ได้

- ประเมินศักยภาพทางวิชาการระดับสาขาวิชา และขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งระดับโลก และระดับภูมิภาค

- กำหนดศักยภาพของมหาวิทยาลัยและทิศทางการพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม และชุมชน

- จัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัยแต่ละกลุ่มตามศักยภาพ และทิศทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบฐานข้อมูลการบริหารและการวางแผนอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่ระดับสถาบัน ระดับเครือข่าย และระดับประเทศ

- พัฒนาระบบ Rating (Ranking) มหาวิทยาลัยตามเงื่อนไขการพัฒนา

จากตัวอย่างกรอบความคิดที่ได้ทำการวิเคราะห์มหาวิทยาลัยจะพบว่า โจทย์ปัญหาของประเทศคือ Cluster of Development การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ สังคม ท้องถิ่น ยังไม่ทราบจำนวนกลุ่ม Cluster และกลุ่มที่มีความเป็นไปได้สูง และกลุ่มที่ทำให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากความเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง รวมถึงความสามารถของแต่ละ Cluster of Excellence ของแต่ละมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันในเรื่องความเป็นเลิศ (Excellence) ในแต่ละสาขาวิชา จึงขอเสนอแนะสำหรับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยจะต้องประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ คณาจารย์ งานวิจัย และนวัตกรรม แล้วค้นหาจุดเน้น (Focus) ที่มหาวิทยาลัยเก่งและมีความเชี่ยวชาญในระดับสาขาวิชาในด้านที่ตอบโจทย์ของมหาวิทยาลัยได้ว่ามีคณาจารย์เป็นเลิศ นักศึกษาเป็นเลิศ ผลงานทางวิชาการ วิจัยและนวัตกรรมเป็นเลิศ พร้อมทั้งจะช่วยเหลือ SMEs ในแต่ละกลุ่มได้เป็นการสร้างพันธมิตรกับภาคอุตสาหกรรม SMEs และเป็นการเตรียมความพร้อม

เมื่อภาคเข้าในที่ประชุมได้หารือกันในเรื่องการปรับทิศทางการผลิตบัณฑิต ทิศทางการวิจัย รวมทั้งบริการวิชาการให้เข้มแข็งเพื่อตอบโจทย์ของประเทศ จากการบรรยายโครงการ Mega Project ทำให้ที่ประชุมทราบว่า มีกลไกของรัฐที่มีแนวคิดที่ทำนองเดียวกันกับสิ่งที่มหาวิทยาลัยคิดจะทำ และเข้าหากมหาวิทยาลัยสามารถทำล่วงหน้าไปได้ เมื่อโครงการนี้เริ่มดำเนินการจริง มหาวิทยาลัยก็จะอยู่ในตำแหน่งที่รู้ทัน และก็สามารถจะเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้ และเมื่อภาคเข้ามีประเด็นหลัก 2 ประเด็น คือ

ประเด็นที่ 1 เรื่อง Hands - on ที่มีแนวคิดไม่ตรงกันและวิธีปฏิบัติเป็นประเด็นที่ควรหาคำตอบร่วมกัน หาแนวคิดร่วมกันถือว่าเป็นการแก้ปัญหาเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยถือว่าเป็นความถูกต้อง ในส่วนที่ 2 เรื่องการบริหารจัดการในเรื่องของหลักสูตรต่อเนื่องกับหลักสูตรเทียบโอนหากเป็นปัญหาอุปสรรคในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติจะต้องแก้ไขในภาพของสภามหาวิทยาลัย และควรคิดร่วมกับ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล คิดว่าสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จะต้องยอมรับฟัง จึงต้องหารือกันให้ชัดเจนและพร้อมที่จะให้การสนับสนุน

ประเด็นที่ 2 เรื่อง Financial Autonomy ซึ่งท่านประธานคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย คือ ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ ได้นำเสนอว่ามหาวิทยาลัยไม่เคยวิเคราะห์การเงินมหาวิทยาลัยลักษณะที่ท่านวิเคราะห์การเงินในอุดมศึกษามีมิติในการมองในการบริหารจัดการเรื่องการเงินเพื่อให้เกิดผลประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย ประโยชน์ที่สำคัญที่สุดของการเงินก็คือ ความมีอิสระทางการเงิน (Financial Autonomy) การสร้างความมีอิสระทางการเงินให้กับมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องดูหลาย ๆ มิติ ขอยุติการนำเสนอเท่านี้ ขอบขอบคุณครับ

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

ขออนุญาตเรียนต่อที่ประชุม ก่อนเดินทางมาประชุม 2 วัน มหาวิทยาลัยได้จัดประชุมผู้บริหารระดับสูงในบริบทเรื่อง Cluster ที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัย และแต่งตั้งคณะกรรมการ โดยมีรองศาสตราจารย์สุจิระ ขอจิตต์เมตต์เป็นประธาน และผู้ช่วยอธิการบดีทั้งหมดเข้าตรวจสอบการดำเนินการของแต่ละกลุ่ม Cluster 6 Cluster โดยตรวจสอบใน 3 เรื่องคือ

1. ความครอบคลุมของ Cluster
2. วิธีการขับเคลื่อนของ Cluster ถึงให้เป็นบริบทต่อ Hands - on หรือเชิงนโยบายต่อการเรียนการสอนและปฏิบัติ และการวิจัย
3. หาวิธีการปรับปรุงแก้ไขในการบริหารและการจัดการ Cluster และคาดหวังว่าจะเห็นรูปแบบการขับเคลื่อน Cluster หรือจะมี Cluster เหมือนกับว่าจะเพิ่มมาอีก 1 Cluster ในบริบทการดำเนินงานทั้งหมดได้เห็นบริบทของ Cluster สำเร็จ กำลังจะสำเร็จ และปัญหาที่พบในแต่ละ Cluster และมหาวิทยาลัยมีการประชุมติดตามผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุก 3 เดือน เพื่อสร้างความเข้าใจเชิงนโยบายกับผู้บริหารและขับเคลื่อนองคคัพพไปด้วยกันอย่างต่อเนื่อง และมหาวิทยาลัยมีการเตรียมการวางแผนล่วงหน้าสำหรับอาจารย์ที่เก่งด้านวิจัย แต่ไม่สามารถลงมาสอนการปฏิบัติให้นักศึกษา โดยสร้างให้อาจารย์มีความสุขและมีเส้นทางเจริญเติบโตทั้งหน้าที่การงานและวิชาการไปพร้อม ๆ กัน เพราะบัณฑิตนักปฏิบัติจะขาดอาจารย์ที่เก่งด้านวิจัย และทฤษฎีไม่ได้ จากประสบการณ์สมัยเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ทำให้มองเห็นเรื่องที่มีมหาวิทยาลัยจะใช้เป็นจุดเน้น (Focus) ในกลุ่ม Cluster ซึ่งสิ้นเดือนนี้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งให้เข้าตรวจสอบท่านละ 1 Cluster จะต้องรายงานถึงปัญหาที่เกิดขึ้นพร้อมแนวทางการแก้ไข เพราะเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เนื่องจาก 1 ตุลาคม 2557 มหาวิทยาลัยจะต้องจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อดำเนินการในแต่ละกลุ่ม Cluster ซึ่งตามมติที่ประชุมผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย ให้ความเห็นชอบในการจัดสรรงบประมาณด้วยการระดมเงินงบประมาณไปในการสร้างห้องปฏิบัติการ (Lab) การสร้างเครื่องมือการเรียนการสอน ขณะเดียวกันต้องแปลงทรัพย์สินให้มีมูลค่าเพิ่ม เพื่อให้มีรายได้เพิ่มอีกทางหนึ่ง เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายใต้งานวิชาการด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับตัวนักศึกษา เมื่อสำเร็จแล้วออกไปทำงานและภาชีจะไหลกลับเข้ามามหาวิทยาลัยทางอ้อม

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒน)

นายกสภามหาวิทยาลัยนำเสนอเรื่อง Thailand Excellence 2030 เป็นโจทย์ที่ทำนายประเทศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีก็เป็นส่วนหนึ่งของประเทศ และเป็นโจทย์ที่ภาคเศรษฐกิจและสังคมจะสามารถทำได้ ซึ่งทุก ๆ มหาวิทยาลัยจะต้องคิดเรื่องของ Cluster ต่าง ๆ เหล่านี้ จึงขอเรียนว่ามหาวิทยาลัยไม่ต้องรอให้ประเทศมาบอกบ่งชี้ จากทัศนคติที่มองเศรษฐกิจของประเทศและตัวข้อมูล ขณะนี้ชี้ชัดว่าภาคเอกชนให้ความสนใจในสิ่งใด แต่ถ้ามหาวิทยาลัยมอง Cluster ใหญ่ ๆ ก็คือเรื่องสุขภาพถือว่าเป็น Cluster ใหญ่แล้ว เพราะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย ซึ่งจะขยายผลในเรื่อง Health Care

บริการให้กับสุขภาพของประเทศไทย Cluster ที่สอง เป็นเรื่องอาหารและโภชนาการ เป็นส่วนที่ประเทศไทยมีชื่อเสียง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร จึงต้องมองว่าจะผลิตบุคลากรเข้าไปใน Cluster นี้ ในส่วนไหนและมากน้อยเพียงใด Cluster ที่สาม เป็นเรื่องชนบทจะเจริญเติบโต กลายเป็นจังหวัดใหญ่ Cluster นี้คือ Cluster การก่อสร้าง ซึ่งต้องใช้สถาปนิกออกแบบในทุกด้าน ทั้ง 3 Cluster เป็น Cluster ที่มหาวิทยาลัยควรจะใช้เป็นจุดเน้น เพราะเป็นโจทย์ที่ทำนายของประเทศไทย และมหาวิทยาลัยมีคณะ ทั้ง 3 คณะที่เปิดสอนนักศึกษาอยู่แล้ว นอกจากนั้นแล้วประเทศไทยมีภูมิศาสตร์ที่ตั้งที่เป็นศูนย์กลางกลุ่มประเทศอาเซียน จึงอาจเลือกทำกลุ่ม Cluster เรื่องคมนาคม (Logistic) การขนส่ง หรือเรื่องพลังงาน (Energy) เพราะเป็นเรื่องสำคัญ ที่จะก้าวออกจากกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางหรือเรื่องการเกษตรแต่ต้องเป็นการเกษตรแบบก้าวหน้าใช้พื้นที่น้อยลง เพราะชนบทจะกลายเป็นเมือง มหาวิทยาลัยจึงควรลงลึกในรายละเอียดของจุดเด่นจุดด้อยในแต่ละ Cluster เพื่อจัดลำดับ (Priority) ของ Cluster ที่มีความสำคัญและตอบคำถาม Thailand Excellence Project ได้

ประเด็นที่สอง เมื่อกล่าวถึง Thailand Excellence Project ความเป็นจริงความเป็นเลิศ (Excellence) ของประเทศไทย จะต้องพูดถึง Thailand in ASEAN เพราะประเทศไทยมีจุดเด่นและจุดด้อยหลายเรื่อง โดยเฉพาะ การผลิตกำลังคน และการเตรียมความพร้อมได้นี้ถึงขอบเขตแผนที่ประเทศไทย และเมื่อกล่าวถึงด้านการศึกษา สถาบันการศึกษาในต่างประเทศจะเข้ามาเปิดสถาบันการศึกษาในประเทศทางทวีปเอเชีย และผู้สำเร็จการศึกษา ได้รับปริญญาของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ เช่น สามารถเรียนในประเทศไทยแต่ได้รับปริญญาจากมหาวิทยาลัย London ประเทศอังกฤษ และทำให้มหาวิทยาลัยในประเทศไทยจะต้องยุบรวมกัน เพราะฉะนั้นความคิด การบริหารจัดการ การบริการ จะมีลักษณะแบบเดิมไม่ได้อีกแล้ว จึงขอให้ทุกท่านคิดให้กว้างและคิดให้ไกล เพราะมีหลายอย่างที่ไม่สอดคล้อง (Fit) กับโครงการดังกล่าว

ประเด็นที่สาม การจัดทำ Professional Lab เป็นศูนย์กลางของการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands - on) ซึ่งด้านหนึ่งเชื่อมโยงกับหลักสูตร อีกด้านหนึ่งเชื่อมโยงกับความต้องการ (Demand) ของตลาดที่เป็นจริง มหาวิทยาลัยจึงต้องกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับสาขาวิชาชีพกำหนด สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนด และสิ่งสำคัญต้องกำหนดให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่ออนาคตจะได้มีนักศึกษาเลือก ที่จะมาเรียนมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เพราะผลิตบัณฑิตตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน จึงคิดว่ามีหลายมิติที่ต้องคิด อีกหลายเรื่อง เพราะฉะนั้น 6 Clusters มหาวิทยาลัยบริหารจัดการ Cluster ในลักษณะใดก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของประเทศ สิ่งนี้เป็นภาพที่เสนอแนะวิธีการคิด ส่วนวิธีการดำเนินการมหาวิทยาลัยคงต้องดำเนินการต่อไป

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายชุมพล พรประภา)

จากภาพการมองของศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล เป็นภาพในเชิงบวก จึงเสนอความคิดว่ามหาวิทยาลัยควรมองไปอีก 15 ปีข้างหน้า (ค.ศ. 2015 – 2030) ในเรื่องของสิ่งทอ (Textile) ในบริบทของ ASEAN ประเทศไทยมิใช่ประเทศที่มีค่าแรงงานถูกที่สุดใน 10 ประเทศ มหาวิทยาลัยจึงต้องมองเรื่องของสิ่งทอ (Textile) สามารถพัฒนาให้เข้ากับเสื้อผ้า (Garment) หรือแฟชั่น (Fashion) ได้หรือไม่ มิฉะนั้นสิ่งที่ทำอยู่ จะล้าสมัย เรื่องต่อมาคือเรื่องของการบริหารจัดการคณะเทคโนโลยีการเกษตร ซึ่งควรหารือกันเรื่องการใช้พื้นที่ดิน ที่คณะเทคโนโลยีการเกษตร ศูนย์รังสิต มาทำประโยชน์ในการสร้างรายได้ที่มีมูลค่ามากกว่า และย้ายคณะเทคโนโลยีการเกษตร มาตั้งที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี คลองหก ได้หรือไม่ เพราะคณะเทคโนโลยีการเกษตร บริหารจัดการ การเรียนการสอนไม่ทันภาพเอกชน อนาคตอาจหาผู้เรียนไม่ได้ สำหรับอุตสาหกรรมรถยนต์อีก 15 ปีข้างหน้า ก็จะตกลง ประเทศอินโดนีเซียจะผลิตรถยนต์ตามประเทศไทยทันและมีราคาถูกกว่า ประเทศไทยอาจปรับเปลี่ยนไปเป็นอุตสาหกรรม ชิ้นส่วนเครื่องบิน อุตสาหกรรมเครื่องบินเป็นสิ่งที่มีต้องคิดต้องปรับเพื่อความอยู่รอด อาจารย์ที่ทำการสอนในมหาวิทยาลัย บางวิชาจะต้องไปเรียนรู้สิ่งใหม่เพื่อที่จะสอนวิชาอื่นที่ใกล้เคียงกันเพื่อให้อาชีพที่อาจารย์ทำการสอนอยู่รอดได้ ขอคุณครับ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช)

เมื่อมองเห็นตัวเลข 140,000 ล้านบาท คิดว่าเป็นเรื่องที่น่ากลัว จากประสบการณ์เมื่อ 20 ปีเศษที่ผ่านมาพวกเราที่เป็นนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรทั้งหลาย บอกว่าประเทศไทยไม่มีวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต้องสร้างเทคโนโลยีให้มากขึ้น รัฐบาลจะต้องลงทุนในศูนย์โลหะแห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ซึ่งการลงทุนใช้เงินหลายหมื่นล้านบาทใน 20 ปีเศษที่ผ่านมา อีกทั้งยังไม่ทราบว่าเมื่อลงทุนแล้วมีการติดตามประเมินผลว่าเกิดผลลัพธ์อย่างไร จึงเห็นว่าการที่รัฐบาลจะจัดสรรเงินงบประมาณเพื่อการลงทุนควรจะต้องมีการติดตามประเมินผลด้วย และสิ่งที่น่าเป็นห่วงคือการจัดองค์กรในการที่จะพิจารณาเพราะในอดีตเมื่อ 30 – 40 ปีที่ผ่านมา ได้เริ่มงานวิศวกรรมศาสตร์ที่สภาพัฒน์ ไม่สามารถหา Job Profile ของการวางแผนกำลังคนได้ แสดงว่าไม่มีการวางแผน การพัฒนาอุตสาหกรรมไทยไม่ใช่วัฒนธรรมของไทย วัฒนธรรมของไทยคือการเกษตรและประเทศไทยก็ได้ควบคุมเรื่องพื้นที่การเกษตร แต่ในด้านอุตสาหกรรม ใครจะสร้างอุตสาหกรรมอะไรก็ได้ย่อมเป็นไปได้ เพราะจะมีปัญหา 3 ส่วนที่ขาดหายไปคือ Triangle of Development ประกอบด้วย

1. Growth
2. Sustainability ของสิ่งแวดล้อม
3. Societal Policiness

ทั้ง 3 ตัวนี้จะเห็นได้ถ้าทำอุตสาหกรรม เนื่องจากขาดการวางแผน ซึ่งต่างจากไต้หวันและสิงคโปร์ การทำอุตสาหกรรมจะมีการวางแผนที่ชัดเจน วางแผนทั้งระบบทั้งภาครัฐและภาคเอกชน แต่อุตสาหกรรมของประเทศไทยขาดการวางแผนทั้งระบบทุกอย่างเป็นราชการทั้งหมดและไม่มีการประเมินผล ก็จะไม่เกิดประโยชน์ต่อประเทศ การทำอุตสาหกรรมของประเทศไทยไต้หวันมีกระบวนการผลิตและมีระบบการควบคุมจากส่วนกลางและมีเป้าหมายการผลิต ทุก 10 ปี จะมีการวางแผนสำรวจอุตสาหกรรมเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดแล้วนำไปวิจัยและส่งเสริมมหาวิทยาลัยทำการวิจัย ซึ่งต่างจากการทำอุตสาหกรรมของประเทศไทย ไม่มีการวางแผนควบคุมที่ชัดเจนไม่มีเป้าหมาย ขาดการส่งเสริมงานวิจัย จึงน่าเป็นห่วงงบประมาณ 140,000 ล้านบาท จะเหมือนกับอดีต 40 ปีที่ผ่านมา เว้นแต่จะมีความสามารถที่จะบริหารในเชิง Central Planning ได้ จึงขอเรียนว่าเห็นด้วยกับการวางแผนจากส่วนกลางใน Strategic Industry แต่ไม่เห็นด้วยกับวิธีคิด ขอบขอบคุณครับ

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย

ดร.สุเมธ แย้มมนุ่

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

Thailand Excellence 2030

ดร.สุเมธ แย้มมน
นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
นำเสนอในการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
สภามหาวิทยาลัย มทร.ธัญบุรี ครั้งที่ 3
ณ โรงแรม Royal Cliff Beach Pattaya
วันที่ 16 สิงหาคม 2557

1

โครงการพัฒนามหาวิทยาลัยใหม่ (52 แห่ง)

งบประมาณ 68,000 ล้านบาท

วัตถุประสงค์

- ยกระดับคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
- ดำเนินพันธกิจมหาวิทยาลัยเพื่อชุมชนและนักปฏิบัติ

วิธีการ

- จัดสรรงบประมาณพัฒนาคุณภาพ 2 ปีแรก
- จัดสรร 60% ตามโครงการ 40% ตามผลงาน
- เน้นสมรรถนะนักศึกษาด้านภาษาอังกฤษ ภาษาไทย
- เน้นการพัฒนาอาจารย์ พัฒนาหลักสูตร
- ส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรม

3

โครงการพัฒนาอาจารย์ งบประมาณ 47,000 ล้านบาท

วัตถุประสงค์

- พัฒนาอาจารย์ระดับปริญญาเอก
- พัฒนานักวิจัย
- สร้างเครือข่ายในประเทศและต่างประเทศ

วิธีการ

- ให้ทุนปริญญาเอก 16,000 ทุน
- ให้ทุนวิจัย 3,275 ทุน
- ทุนสมรรถนะ 1,500 ทุน ผ่านเครือข่าย

4

โครงการมหาวิทยาลัยระดับโลก งบประมาณ 25,000 ล้านบาท

วัตถุประสงค์

- พัฒนากำลังคนระดับสูงให้เป็นทุนมนุษย์
- สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ วิจัย นวัตกรรม
- พัฒนาอาจารย์ บุคลากร สิ่งอำนวยความสะดวก

วิธีการ

- สร้างเครือข่ายมหาวิทยาลัยไทย (Consortia) ระดับสาขาวิชา (Subject Area)
- สร้างระบบบริหารจัดการข้อมูล สารสนเทศอุดมศึกษาไทย
- ใช้ University Ranking เป็นเครื่องมือพัฒนา

5

กรอบความคิดเพื่อพัฒนาอุดมศึกษาไทย ให้ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ

องค์ประกอบโครงการ	ผลผลิต
1. การสร้างความเข้มแข็งในด้านความรู้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม	1. ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพและนวัตกรรมที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาประเทศ
2. การสร้างคุณภาพของกำลังคน	2. ปริมาณและคุณภาพของบัณฑิตและนักวิชาการชั้นสูงที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ
3. การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและท้องถิ่น	3. โครงการช่วยเหลือและพัฒนาอุตสาหกรรมขนาดใหญ กลาง และเล็ก
4. การเสริมศักยภาพความแข็งแกร่งให้กับมหาวิทยาลัย	4. โครงการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน ท้องถิ่น
5. ระบบบริหารจัดการมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล	5. โครงการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ
	6. ระบบการประเมินมหาวิทยาลัยไทยเพื่อการพัฒนา
	7. ระบบฐานข้อมูลอุดมศึกษาเพื่อการบริหารและการพัฒนาที่ถูกต้อง สมบูรณ์

6

กรอบความคิดเพื่อพัฒนาอุดมศึกษาไทย ให้ตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ

ผลลัพธ์	ผลกระทบ
1. การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ชุมชนและท้องถิ่น 2. การแก้ไขปัญหาภาคอุตสาหกรรม ชุมชน และท้องถิ่น 3. มหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็งเทียบเท่าระดับโลก 4. มหาวิทยาลัยมีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคมและท้องถิ่น	1. ประเทศไทยหลุดพ้นจากประเทศรายได้ปานกลาง 1) 12,000 USD 2) เพิ่ม GDP อันเนื่องมาจาก R and D 3) เพิ่ม GDP-SMEs จาก 36% เป็น 50% 2. ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม 3. ลดความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการศึกษาของประเทศ 4. ความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

7

วิธีการดำเนินการ

- การสร้าง Cluster of Excellence (COE)
 - ❖ ระดับอุตสาหกรรม กลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายการพัฒนา
 - ❖ ระดับสาขาวิชา มุ่งตอบโจทย์ระดับอุตสาหกรรมเป้าหมาย
- ประเมินศักยภาพทางวิชาการระดับสาขาวิชา และขีดความสามารถในการแข่งขันระดับโลก – ระดับภูมิภาค
- กำหนดศักยภาพของมหาวิทยาลัยและทิศทางการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และชุมชน

8

วิธีการดำเนินการ (ต่อ)

- จัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัยแต่ละกลุ่มตามศักยภาพและทิศทางการพัฒนา
- พัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการวางแผนอุดมศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ระดับสถาบัน ระดับเครือข่าย และระดับประเทศ
- พัฒนาระบบ Rating (Ranking) มหาวิทยาลัยตามเงื่อนไขการพัฒนา

9

ตัวอย่างกรอบความคิด

	Cluster of Development การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ สังคม ท้องถิ่น			
	Cluster of Excellence			
มหาวิทยาลัย	สาขาวิชา 1	สาขาวิชา 2	สาขาวิชา 3	สาขาวิชา 4
มหาวิทยาลัย ก	Excellence	Excellence	Excellence	Excellence
มหาวิทยาลัย ข	Commitment	Excellence	Commitment	-
มหาวิทยาลัย ค	Commitment	-	-	-

10

การเตรียมตัวของ มทร.ธัญบุรี

- ประเมินความเข้มแข็งทางวิชาการ คณาจารย์ ผลงานวิจัย นวัตกรรม ที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ
- สร้างพันธมิตร กับภาคอุตสาหกรรม SMEs แสวงหาความต้องการเตรียมความพร้อม และประสบการณ์การทำงานร่วมกับภาคอุตสาหกรรม
- ปรับทิศทางการผลิตบัณฑิต การวิจัย/นวัตกรรม และบริการทางวิชาการ ให้มีความเข้มข้น สร้างจุดเน้นและอัตลักษณ์บัณฑิตนักปฏิบัติให้ชัดเจน

11

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

สรุป

“ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์”

รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทสรุป
การประชุมสัมมนาบทพจนานโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 3

ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

บรรยาย “ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์”

สิ่งที่ต้องการแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่าในช่วงระยะเวลา 9 เดือนที่อธิการบดีและคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ตลอดจนผู้บริหารในคณะและผู้อำนวยการในส่วนต่าง ๆ ได้ดำเนินการคือการดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดและสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ โดยวิเคราะห์ข้อดีข้อเสีย ความเชี่ยวชาญ และโอกาส รวมถึงจุดอ่อนที่จะพัฒนา สิ่งที่ผู้บริหารมหาวิทยาลัยโชคดีคือไม่ต้องเริ่มงานจากศูนย์แต่เริ่มจากการต่อยอดจากของเดิม ภายใต้บริบทที่ได้กำหนดวาระเร่งด่วนที่จะดำเนินการเร่งด่วนภายใน 9 เดือน ซึ่งขณะนี้กำลังจะครบ 1 ปี จากภาพผลการวิเคราะห์ตำแหน่งการดำเนินงานตามตัวชี้วัดของแผนพัฒนาเชิงยุทธศาสตร์วาระเร่งด่วนระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2556 – 30 มิถุนายน 2557 จากภาพกราฟสีแดง (6 รอบเดือน) ในเรื่อง Hands - on นั้นขับเคลื่อนยากอาจจะเป็นสิ่งไหนที่ต้องมาดลใจกันทั้งในเรื่องโครงสร้างหลักสูตร กระบวนการดำเนินงาน ได้พยายามปรับปรุงหลักสูตรและกำหนดชั่วโมงปฏิบัติให้เป็นในสิ่งที่นักศึกษาลงมือปฏิบัติจริงไม่ใช่เพียงนิยาม และเมื่อพิจารณายุทธศาสตร์ของความเป็นนักวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งมองเห็นแนวทางของการที่จะเพิ่มขึ้นได้และเป็นผลสัมฤทธิ์ และส่วนที่เป็นยุทธศาสตร์ที่ต้องดำเนินการต่อคือความเป็นนานาชาติ และมองเห็นตัวเลขที่น้อยใน 6 เดือนเป็นเรื่องของ Hands - on และต่อจากนั้นจะติดตามผลในเดือนที่ 9 ซึ่งพบว่าทุกเรื่องเริ่มขยายตัวขึ้นภายใต้หลักสูตร รวมถึงวิธีการสอน การประเมิน รวมถึงการร่วมมือกับ SME และภาคอุตสาหกรรม และการบริหารจัดการงบประมาณภายในและภายนอกให้กับนักวิจัยหน้าใหม่ และมีกองทุนในการพัฒนาบุคลากรและกองทุนวิจัยหรือพัฒนานักศึกษา ทำให้สามารถสร้างผลงานงานวิจัยและสิ่งที่เป็นนานาชาติอย่างบูรณาการไปได้ และขณะนี้การบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเริ่มเติบโตขึ้น

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 Hands - on : การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

จากการดำเนินงานภายใต้รูปแบบของบัณฑิตนักปฏิบัติถือเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย และเชื่อมั่นได้ว่าได้ดำเนินการในแนวทางที่ถูกต้องเช่นเดียวกับแนวคิดของสภามหาวิทยาลัยแล้ว และสิ่งที่สำคัญบัณฑิตของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะต้องคิดเป็นทำเป็น แก้ปัญหาได้ สื่อสารได้ สามารถสร้างนวัตกรรมได้ด้วยการใช้ช่องทาง (Track) ในส่วนที่จะไปขับเคลื่อนของ SME หรือลดความเหลื่อมล้ำของภาคอุตสาหกรรม จึงมั่นใจว่าเมื่อกำหนดกรอบโครงสร้างหลักสูตรจำนวนชั่วโมงรายวิชาที่ต้องจำกัดหลักสูตรที่ปรับปรุงตามที่ได้ออกแบบ (Design) ไว้ ซึ่งมหาวิทยาลัยได้เตรียมการปรับปรุงหลักสูตรทั้งหมด 58 หลักสูตร และได้มีการบูรณาการภายใต้ Cluster แต่ละหลักสูตรจะไม่เกิดความซ้ำซ้อน และจะต้องบูรณาการอาจารย์ที่มีความแตกต่างกันภายในมหาวิทยาลัยด้วย การกำหนดกรอบหลักสูตรจะมีการสอบสมรรถนะโดยแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ สมรรถนะทั่วไป เป็นสมรรถนะที่มหาวิทยาลัยต้องดำเนินการให้นักศึกษาทุกคนที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย อาทิ ภาษา ICT3 และ Soft skills

ต่าง ๆ และกำหนดให้นักศึกษาทำ Project โดยนำโจทย์มาจากภาคอุตสาหกรรมบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน คาดว่าอีก 3 ปีจะเห็นผลสัมฤทธิ์ของบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands – on) เพราะวันนี้แนวทางในการขับเคลื่อนในเรื่องหลักสูตร ได้ถูกพัฒนาให้สอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ ภายใน 9 เดือน มีอยู่ชัดเจน และมีการฝึกอบรมอาจารย์ที่เป็น ทรัพยากรภายในของมหาวิทยาลัยให้มีความชำนาญและเข้าใจในกระบวนการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

นอกจากนั้นมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการต่อยอดในเรื่อง Work-Intergraded Learning (WIL) ด้วยการคิดวิเคราะห์สหกิจศึกษากับการฝึกประสบการณ์ในสถานประกอบการที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย โดยเลือกภาคอุตสาหกรรมที่ตรงกันประมาณ 300 แห่ง และแบ่งเป็น 4 กลุ่มตามความหลากหลายของหลักสูตร ที่มีการเรียนการสอนที่เป็นด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านสังคม และทางด้านศิลปะ ให้เลือกตามความเหมาะสม และแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือไปฝึกประสบการณ์ทางสถานประกอบการ และไปสหกิจศึกษาในส่วนนี้ที่มหาวิทยาลัย ดำเนินการจัดทำรายละเอียดที่บ่งชี้ว่าจะทำให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติ

ในเรื่องของการพัฒนาอาจารย์ มหาวิทยาลัยพยายามพัฒนาอาจารย์ให้มีการฝังตัวภาคอุตสาหกรรม เพื่อไปเรียนรู้ประสบการณ์จริงในภาคอุตสาหกรรมมีความจำเป็น เพราะเป็นจุดอ่อนของมหาวิทยาลัยที่อาจารย์ เรียนจบปริญญาเอก แต่ขาดประสบการณ์ด้านการปฏิบัติงานจริงในภาคอุตสาหกรรม และมหาวิทยาลัยจะต้องบริหารจัดการรูปแบบของการไปฝังตัวให้มีรายละเอียดเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งให้จัดส่งรายงานเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย ถึงแม้ว่าอาจารย์บางท่านจะไปแล้วแต่ไม่ได้เกิดประโยชน์ก็จะต้องดำเนินการต่อไปด้วยการปรับกระบวนการให้อาจารย์ ได้มีโอกาส และมีประสบการณ์กับภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น

เรื่องของห้องปฏิบัติการพื้นฐานและขั้นสูง มีความพร้อมและรองรับการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ มหาวิทยาลัยพยายามพัฒนาห้องเรียน ด้วยการสำรวจกระบวนการเรียนการสอน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และ มอบนโยบายการเปิดใช้ห้องปฏิบัติการ (Lab) เวลา 09.00 – 18.00 น. เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใช้ห้องปฏิบัติการ ได้อย่างเต็มที่ทุกช่วงเวลาว่างเว้นจากการเรียน โดยมหาวิทยาลัยจัดทำเป็นห้องปฏิบัติการ (Lab) รวมและ ห้อง Lab กลาง ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีความพร้อมประมาณ 79% หรือประมาณ 264 ห้อง จากจำนวน 332 ห้อง โดยมหาวิทยาลัยใช้งบประมาณ งบประมาณ 85 ล้านบาท นำส่วนหนึ่งไปพัฒนาห้องปฏิบัติการห้อง Lab ห้องเรียนอัจฉริยะ เพื่อเป็นการนำร่องว่าอาจารย์ที่สอนดีในวิชาที่เป็นวิชารวม และนักศึกษาสอบตกจำนวนมาก เพื่อลดจำนวนเปอร์เซ็นต์นักศึกษาลาออก เช่น ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ โดยมุ่งไปที่ห้อง Lab ภาษาอังกฤษ ให้นักศึกษามีการใช้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้นและพัฒนาอาคารเรียนรวมไว้สำหรับอาจารย์ที่สอนดี ๆ โดยสามารถ บันทึกขึ้นเว็บไซต์ได้เมื่อสอนจบหรือนักศึกษาสามารถเข้าใช้ศึกษาก่อนเวลาเรียนก็ได้ โดยจัดไว้ที่คณะวิทยาศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ และคณะครุศาสตร์ คณะละ 1 ห้อง ในอนาคตจะจัดให้มีทุกคณะ

เรื่องของการพัฒนาศูนย์ปฏิบัติการ (Lab) ให้เป็นหน่วยงานในกำกับเพื่อรับงานจริงให้อาจารย์ และนักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริงเพื่อรับงานจริงให้อาจารย์และนักศึกษาได้ในปีงบประมาณ 2558 มหาวิทยาลัย จะจัดสรรงบประมาณลงไปยังโครงการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศ 7 ศูนย์ ซึ่งมหาวิทยาลัยมีอยู่เดิม 2 ศูนย์ คือ ศูนย์พัฒนาบุคลากรเพื่ออุตสาหกรรมและปิโตรเคมี และศูนย์จัดการทรัพยากรสินทางปัญญาและถ่ายทอดเทคโนโลยี แห่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศูนย์พัฒนาบุคลากรเพื่ออุตสาหกรรมและปิโตรเคมี จะพัฒนาปรับปรุง เป็นที่เรียนรวมทั้งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับ 7 ศูนย์ จะเป็นส่วนที่ใช้การเรียน การสอนในส่วนที่เป็นห้องปฏิบัติการ (Lab) รวมและใช้อบรมผู้ประกอบการหรือบรมนักศึกษาที่มีความต้องการเรียน เพื่อจะเตรียมความพร้อมก่อนจบออกไปประกอบการ

สำหรับเครือข่ายจากสถานประกอบการ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ มืออาชีพ เกณฑ์ในการผลิตบัณฑิตที่มหาวิทยาลัยคัดเลือกสถานประกอบการมา 312 แห่ง เป็นเครือข่ายหรือ ภาคสถานประกอบการที่จะต้องสร้างทั้งระบบสหกิจหรือฝึกงานและผู้ประกอบการที่จะต้องสร้างทั้งระบบสหกิจ หรือฝึกงานและผู้ประกอบการ

มหาวิทยาลัยได้พยายามแก้ไขการดำเนินการให้เกิดประโยชน์ต่อการที่นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์
ดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาผ่านการทดสอบทางด้านภาษาอังกฤษ TOEIC ไม่ต่ำกว่า 500 หรือเทียบเท่า อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแผนการอบรมและจัดทดสอบภาษาอังกฤษ TOEIC
2. นักศึกษาสอบผ่านมาตรฐานด้าน ICT 3 ดำเนินการอบรม TCT 3 สำหรับนักศึกษา มีนักศึกษาเข้าร่วม 625 คน สอบผ่านทั้ง 3 โมดูล และได้ใบประกาศ 353 คน คิดเป็น 6.48%
3. นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ 75.25% (ปีการศึกษา 2556)
4. ผู้ใช้บัณฑิตระดับปริญญาตรี มีความพึงพอใจต่อคุณภาพของบัณฑิตตามอัตลักษณ์ “บัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ” 85.25% (ปีการศึกษา 2556)
5. ผู้ใช้บัณฑิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ 84.60% (ปีการศึกษา 2556)

- ยุทธศาสตร์ที่ 2 Research & Innovation : พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม

งานวิจัยเป็นสิ่งที่เปี่ยมทั้งโอกาสและเป็นจุดที่ควรที่จะพัฒนา มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ที่มีศักยภาพจำนวนมาก เพียงแต่จำนวนอาจารย์ต่อการทำวิจัยเปอร์เซ็นต์ยังน้อย แต่มีตัวเลขที่น่าดีใจอยู่ 2 – 3 ตัว คือ

1. ผลงานวิจัยที่ไปตีพิมพ์ จำนวนที่ไปใช้ประโยชน์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติและระดับนานาชาติ 243 เรื่อง

2. การจดอนุสิทธิบัตรและสิทธิบัตรเพิ่มมากขึ้น ขณะนี้มหาวิทยาลัยจะต้องเร่งให้อาจารย์สร้างผลงานให้เพิ่มมากขึ้น และมหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาได้เสนอผลงานในระดับชาติและนานาชาติ โดยผ่านกองทุนวิจัย กองทุนพัฒนานักศึกษา ในระยะเวลา 9 เดือน โดยรีบเร่งร่างระเบียบและดำเนินการ แต่ยังมีข้อติดขัด และมหาวิทยาลัยพยายามแก้ไขระเบียบของมหาวิทยาลัยให้อีกต่อการบริหารจัดการเงินรายได้เป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งมีอนุสิทธิบัตร 3 ผลงาน และลิขสิทธิ์ 160 เรื่อง

3. ผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตอบสนองภาคอุตสาหกรรม และตอบโจทย์ให้กับประเทศ 16 เรื่อง

4. อาจารย์และนักศึกษาเข้ามาประชุมนำเสนองานวิชาการระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ 437 คน

5. ผลงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ 66 เรื่อง

6. หน่วยงานที่มีวารสารวิชาการอยู่ในดัชนีการอ้างอิง วารสารไทย 2 หน่วยงาน คือ คณะบริหารธุรกิจและคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีวารสารวิชาการออนไลน์ 4 ฉบับ

7. ผลงานวิจัยของผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท เผยแพร่ในวารสารวิชาการหรือฐานข้อมูลในห้องสมุดของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปริญญาโท 186 เรื่อง และปริญญาตรี 297 เรื่อง

8. มีแหล่งทุนจากภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งได้จากองค์กรภาครัฐ/เอกชนสถานประกอบการและภาคอุตสาหกรรม จำนวน 15 แหล่งทุน งบประมาณสนับสนุน 21,950,893 บาท ทิศทางการวิจัยที่เกิดขึ้น อาจารย์ส่ง Proposal มา มีทั้ง Concept แนวความคิดทฤษฎีเรียบร้อยแล้ว มหาวิทยาลัยจะต้องพยายามแก้ปัญหาเพื่อขับเคลื่อนให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพและไปใช้ประโยชน์ใน SME ในงานวิจัยหรือชุมชนท้องถิ่น

- ยุทธศาสตร์ที่ 3 Internationalization : ส่งเสริมความเป็นนานาชาติ

1. การส่งเสริมความเป็นนานาชาติ มหาวิทยาลัยพยายามส่งเสริมนักศึกษาปีสุดท้ายเดินทางไปแลกเปลี่ยนฝึกประสบการณ์กับมหาวิทยาลัย/องค์กรในต่างประเทศ จากการติดตามรายงานผลจากตัวนักศึกษาพบว่านักศึกษามีประสบการณ์ใหม่ มีความสามารถด้านภาษาเพิ่มขึ้น มีความมั่นใจในการเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ

2. นักศึกษาต่างชาติที่มหาวิทยาลัยรับเข้ามาศึกษาที่มหาวิทยาลัยและพยายามเพิ่มยอดการรับให้มากขึ้น

3. อาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเดินทางไปแลกเปลี่ยน/ฝึกประสบการณ์มหาวิทยาลัย/องค์กรในต่างประเทศ

4. อาจารย์และบุคลากรต่างชาติเข้ามาทำงานในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ขณะนี้บุคลากรต่างชาติที่มาเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัยมี 14 ราย โดยเฉพาะประเทศญี่ปุ่นให้ความช่วยเหลือมหาวิทยาลัยอย่างมาก ทั้งด้านทุนและความร่วมมือในงานวิจัยและสิ่งต่าง ๆ

ภายในระยะเวลา 9 เดือน มีสัญญาณบางสัญญาณต่อการบริหารจัดการ ในมุมมองของนักศึกษา ยุทธศาสตร์มีสัญญาณต่อความสำเร็จมีเป้าหมายที่จะพัฒนาหลายเรื่อง โดยเฉพาะกองทุน กฎ ระเบียบ หลักสูตร ที่เป็นความร่วมมือกับหน่วยงาน/สถาบันการศึกษาในต่างประเทศ มีหลักสูตรที่เป็นหลักสูตรร่วม 3 หลักสูตร และมีจำนวนกิจกรรมการจัดประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ ที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นเจ้าภาพ เจ้าภาพรวมหรือเป็นคณะกรรมการดำเนินการ จำนวน 11 กิจกรรม และมีจำนวนกิจกรรมภายใต้ MOU ระหว่างมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี กับมหาวิทยาลัย และองค์กรต่างประเทศ จำนวน 2 กิจกรรม ซึ่งในอดีตมีการลงนามความร่วมมือ แต่ส่วนใหญ่ไม่ได้ดำเนินการต่อจึงถือว่าเป็นจุดอ่อนของมหาวิทยาลัย ทุกครั้งที่เดินทางไปลงนามความร่วมมือกับต่างประเทศจะระวังให้มากในเรื่องของการได้รับผลประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย มิใช่สูญเสียเปล่า และได้ทำ List MOU 1 MOU จะกระจายไปได้ทั่วทุกคณะ ทั้งนักศึกษาและคณาจารย์ ขณะนี้ได้เริ่มขยายผลมาก สำหรับเรื่องของระดับความสำเร็จอยู่ในระดับ 1 ใน 5 ของมหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทย โดยการประเมินของ Webometrics และได้มีการประเมินครั้งล่าสุดอยู่ในลำดับที่ 5 ในกลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ณ วันนี้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นลำดับที่ 1 อยู่ลำดับที่ 11 ในสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แต่วันนี้อยู่ในลำดับที่ 6 คงเป็นผลที่เกิดจากการดำเนินงานมาเป็นเวลา 9 เดือน หรือ 1 ปี เป็นผลงานของทุกท่านที่อยู่ในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ เป็นสิ่งที่เปี่ยมกำลังใจ

- ยุทธศาสตร์ที่ 4 Modern Management : การบริหารจัดการสมัยใหม่

ภายใต้ยุทธศาสตร์ของการบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยดำเนินการวางแผน คือ

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยดำเนินการดังนี้

1.1 การจัดสรรตำแหน่ง

การบรรจุบุคคลเข้าสู่ตำแหน่ง ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มคนที่ทำหน้าที่อยู่เดิมไปสอบแล้ว บรรจุให้เป็นขวัญและกำลังใจ อีกกลุ่มเป็นบุคคลภายนอกสอบบรรจุเข้ามาสังกัดอยู่ในมหาวิทยาลัย กลุ่มอาจารย์ มีอัตรา 166 อัตรา บรรจุแล้ว 66 อัตรา คงเหลือ 100 อัตรา

1.2 พัฒนาทักษะและสมรรถนะวิชาชีพ

เมื่อมหาวิทยาลัยบรรจุอัตราอาจารย์แล้ว ได้เร่งรัดให้อาจารย์ที่เข้าเกณฑ์ทำผลงานเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ โดยมหาวิทยาลัยใช้สัญญาในเชิงบังคับ

3 ปี ทำการประเมินอาจารย์ และมีกระบวนการอบรมอาจารย์และสายสนับสนุนในเรื่องกฎ ระเบียบ การเขียนงานวิจัยให้เป็นนักวิจัยหน้าใหม่ ซึ่งอาจารย์ทุกคนต้องทำ ถือได้ว่ามหาวิทยาลัยได้ปรับปรุงแก้ไขจัดการภายใต้งานวิจัยการวิชาชีพเป็นกระบวนการจัดการใหม่ให้พื้นฐานแน่นและให้ความสนใจต่อการฝึกทักษะของบุคลากรทั้งฝ่ายวิชาการและฝ่ายสนับสนุน รวมถึงดำเนินการจัดทำสมรรถนะรายบุคคล (IDP) โดยจัดสรรเงินงบประมาณให้มากขึ้นในเรื่องการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการไปบางส่วนแล้วจากจำนวนบุคลากร 1,198 คน คิดเป็นร้อยละ 64.62%

1.3 การพัฒนาบุคลากรระดับบริหาร

การฝึกอบรมให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางจะเป็นหน้าที่การงานเฉพาะวิชาชีพ นอกจากบุคลากรระดับต้นและระดับกลางแล้ว มหาวิทยาลัยยังได้ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรระดับบริหาร โดยในปีหน้าจะดำเนินในรายละเอียดให้มากขึ้น เพื่อให้บุคลากรระดับบริหารเป็นผู้บริหารที่ดีในอนาคต ซึ่งมหาวิทยาลัยได้ส่งบุคลากรเข้าอบรมในหลักสูตรผู้บริหาร จำนวน 16 คน

1.4 ส่งเสริมให้บุคลากรทำผลงานทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการศึกษากระบวนการวิธีการจัดการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ จากมหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และพิจารณาถึงสาเหตุที่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการได้น้อย เนื่องจากศักยภาพของอาจารย์ต่อการทำผลงานทางวิชาการจำเป็นต้องมีพี่เลี้ยงและอีกส่วนหนึ่งจะต้องจัดการเรื่องของระบบกระบวนการ ขั้นตอนของการดำเนินการเกี่ยวกับเอกสาร ผู้ตรวจผลงาน คณะกรรมการจัดประชุมคุณภาพของงานวิชาการ คุณภาพของอาจารย์ และได้มอบหมายรองอธิการบดี (ดร.วิชัย พยัคฆ์โส) ไปดำเนินการปรับให้เสร็จภายใน 6 เดือน ในกระบวนการขอตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ อาจารย์ในคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะวิทยาศาสตร์ มีตัวเลขการตีพิมพ์อยู่ใน Scorepus 121 เรื่อง จึงเน้นไปที่ 2 คณะนี้ เพราะมีตัวเลขของการเติบโตทางด้านคุณวุฒิค่อนข้างสูง รวมถึงคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนด้วย จึงให้รองอธิการบดีด้านวิชาการและวิจัย รองอธิการบดีด้านบริหาร ไปติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดว่าการเข้าสู่ตำแหน่งผลงานทางวิชาการจะมีการส่งเสริมสนับสนุนกันอย่างไร และจะติดตามผลการส่งเสริมอาจารย์ที่ครบกำหนดทำผลงานทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ให้สำเร็จ จำนวน 384 คน

1.5 วัฒนธรรมองค์กร

การที่มหาวิทยาลัยต้องการให้นักศึกษามี Soft Skill มีสังคมที่ดี อาจารย์ในฐานะผู้สอนนักศึกษาเป็นแม่พิมพ์ ก็จะต้องมีวัฒนธรรมองค์กรที่ดีด้วย อาจารย์เก่งนักศึกษาเก่ง อาจารย์ดีนักศึกษาดี วัฒนธรรมองค์กรเป็นสิ่งที่ถ่ายทอดจากบุคลากรภายใน บุคลากรทุ่มเทเสียสละ ระดมการทำงาน วัฒนธรรมองค์กรของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จากนั้นไปจะเป็นวัฒนธรรมองค์กรต่อการแข่งขันในการขับเคลื่อนและมีความเชื่อว่าการมาทำหน้าที่อธิการบดี มิได้ปรากฏเพียงเชิงตัวเลขปลายทางแต่น่าจะได้วัฒนธรรมองค์กรที่ดีด้วย

1.6 ทุนศึกษาต่อ/อบรม

ทุนการศึกษาที่ขณะนี้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยกำลังศึกษาปริญญาเอก จำนวน 95 คน และปริญญาโท จำนวน 10 คน ซึ่งเป็นทุนการศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ จากการประชุมปรึกษาหารือในเรื่องของอาจารย์ลาศึกษาต่อแล้วมีจบการศึกษา จึงเกิดปัญหาการฟ้องร้องทางกฎหมาย ซึ่งที่ประชุมเสนอความเห็นในเรื่องของการนำอาจารย์ผู้ที่ศึกษาต่อไม่จบแต่มีความสามารถทำงานได้ดีให้กลับมาทำงาน ควรผ่อนผันเรื่องการฟ้องร้อง แต่ภายใต้กฎหมายมหาวิทยาลัยไม่มีอำนาจที่จะกระทำได้ จึงพยายามบริหารจัดการเพื่อยืดหยุ่นให้อาจารย์สามารถมาทำงานให้มหาวิทยาลัยได้

2. การพัฒนาฐานข้อมูลกลางเพื่อการตัดสินใจ

ในเรื่องของการพัฒนาฐานข้อมูลกลางเพื่อการตัดสินใจ มหาวิทยาลัยพยายามทำฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ โดยได้จัดเตรียมห้องเสร็จเรียบร้อยแล้ว และจัดทำระบบ MIS พร้อมทั้งจะดำเนินการได้ภายในเดือนสิงหาคม 2557

3. การพัฒนาและบริหารจัดการเงิน – งบประมาณ

มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการปรับปรุงระบบต่าง ๆ ปรับปรุงกฎ ระเบียบใหม่ 8 ฉบับ ข้อบังคับใหม่ 6 ฉบับ และแก้ไขประกาศ 1 ฉบับ

ในการจัดการเรื่องกองทุน ซึ่งมีกองทุนพัฒนาบุคลากร กองทุนพัฒนานักศึกษา และกองทุนส่งเสริมงานวิจัย การจัดการกองทุน ยังขับเคลื่อนไปได้ช้า เป็นการบริหารกองทุนภายใต้กฎ ระเบียบ หรือธรรมาภิบาล จึงมีความล่าช้า เป็นการบริหารกองทุนภายใต้กฎ ระเบียบ หรือธรรมาภิบาล จึงมีความล่าช้า ในส่วนของกองทุนวิจัย มหาวิทยาลัยจัดสรรด้วยทุนส่งเสริมงานวิจัยให้กับอาจารย์ผู้เสนอโครงการวิจัย ผ่านคณบดีรายละ 30,000 บาท เพื่อเปิดโอกาสให้อาจารย์สามารถทำงานวิจัยให้ขับเคลื่อนไป และทำให้งานวิจัยของมหาวิทยาลัยเติบโต และนอกจากนั้นงานวิจัยของมหาวิทยาลัยสามารถตีพิมพ์เผยแพร่มีโอกาที่จะได้เข้าร่วมในงานวิจัยระดับนานาชาติต่าง ๆ ได้

4. การพัฒนารายได้จากการบริหารจัดการทรัพย์สิน

การพัฒนารายได้จากการบริหารจัดการทรัพย์สิน มหาวิทยาลัยดำเนินการแล้ว 2 – 3 เรื่อง คือ การลงทุนการจัดการกองทุนส่วนบุคคล 500 ล้านบาท คาดว่าจะมีผลตอบแทนขั้นต่ำร้อยละ 5 มากกว่าฝากธนาคาร และต้องการมีรายได้จากการบริหารทรัพย์สิน อสังหาริมทรัพย์ และรายได้ จากการที่อาจารย์ไปรับงานจากภายนอก ซึ่งมีทิศทางที่จะทำให้อายุได้ของมหาวิทยาลัยสูงขึ้น รวมถึงรายได้จากชุมนุมอาหารได้ดำเนินการให้นักศึกษาได้รับประทานอาหารในราคาถูกและมีคุณภาพดี จากสัดส่วนตัวเลขงบประมาณจากรายได้อื่นคาดว่าจะอีก 2 ปี เงินรายได้ของมหาวิทยาลัยกับเงินงบประมาณจะเท่ากัน 50:50 และมหาวิทยาลัยได้รวบรวมรายได้จากการจัดการทรัพย์สินไว้ในหน่วยเดียวกันมีรายรับ 207 ล้านบาท จากเดิม 185 ล้านบาท นอกจากนั้นมหาวิทยาลัย มีโครงการจัดพิมพ์และเผยแพร่หนังสือตำราเรียนโดยความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี บริหารจัดการรายได้แบ่งให้มหาวิทยาลัยร้อยละ 15 และคาดว่าในอนาคตรายได้ที่มหาวิทยาลัยหาได้สูงกว่ารายได้งบประมาณจากรัฐบาล

5. การพัฒนาด้านกายภาพ

การพัฒนาด้านกายภาพ มหาวิทยาลัยดำเนินการด้านกายภาพที่ประหยัดพลังงานในเรื่องของหลอด LED ซึ่งดำเนินการในช่วงที่หลอดไฟในตลาดมีราคาต่ำลง และพิจารณาเปลี่ยนหลอดไฟในแต่ละอาคารที่เหมาะสม พร้อมทั้งให้สำรวจเครื่องปรับอากาศทั้งหมด 915 เครื่อง ที่ใช้งานเกิน 15 ปี แล้วให้ทำการติดตั้งใหม่เพื่อประหยัดพลังงาน รวมถึงการจัดทำ Green University และรถไฟฟ้าเป็นแผนซึ่งมหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างดำเนินการ

6. การพัฒนา Excellence Center

ในเรื่องการพัฒนา Excellence Center มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งศูนย์เป็นทั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการ (Excellence Center) ห้องปฏิบัติการ (Lab) และห้องเรียนรวม โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์ ประเมินการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการดังข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย

การใช้เงินรายได้สะสมในการพัฒนามหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น 123,966,400 บาท

มหาวิทยาลัยได้รับอนุมัติเงินรายได้สะสมจากสภามหาวิทยาลัย จำนวน 23,966,400 บาท ในการจัดทำโครงการพัฒนารetrofitไฟฟ้าต้นแบบ โครงการพัฒนาระบบบูรณาการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ ในปีนี้มหาวิทยาลัยจะลงทุนในเรื่อง Excellence Center โดยจัดสรรเงินงบประมาณและเงินรายได้มหาวิทยาลัยให้กับ 10 คณะ 1 วิทยาลัย เพื่อลงทุนครุภัณฑ์ห้องปฏิบัติการ

การใช้เงินรายได้สะสมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

การใช้เงินรายได้สะสมในการพัฒนามหาวิทยาลัย ขณะนี้มหาวิทยาลัยได้ดำเนินการก่อสร้างอาคาร และปรับปรุงพื้นที่พิพิธภัณฑิ์ และจะดำเนินการในเรื่องของ Excellence Center ในเรื่องของครุภัณฑ์ และปรับปรุงอาคารคณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะศิลปศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ และอาคารเทคโนโลยีนวัตกรรมและฝึกปฏิบัติการออกแบบสถาปัตยกรรมเฉพาะทาง

ผลงานจากการดำเนินงานในฐานะอธิการบดีในระยะเวลา 9 เดือน ถึง 1 ปี ได้ดำเนินการหลายเรื่อง มีสิ่งที่น่าพอใจคือ การจัดลำดับมหาวิทยาลัยใน World Rank ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ขยับขึ้นมาอยู่ในลำดับที่ดีขึ้น ในส่วนที่เป็นมหาวิทยาลัยในประเทศไทยทั้งหมดเดิม อยู่ลำดับที่ 40 ขยับขึ้นมาอยู่ลำดับที่ 21 มหาวิทยาลัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขยับจาก 21 เป็นลำดับที่ 6 และสิ่งที่มหาวิทยาลัยให้ความสนใจที่จะเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยให้ประเทศไทยก้าวข้ามจากกับดักรายได้ประเทศปานกลาง (Middle – Income Trap หรือ MIT) โดยการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย 3 ยุทธศาสตร์ คือ

1. การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ
2. การวิจัยและนวัตกรรม
3. ส่งเสริมความเป็นนานาชาติ

จากการที่ได้รับโจทย์จากที่ประชุม Country Strategy เป็นโจทย์ที่แต่ละคณะจะต้องรับไปดำเนินการในแต่ละเรื่อง เพราะการผลิตกำลังคนกับงานวิจัยที่ไปส่งเสริม SME หรือนวัตกรรมท้องถิ่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 8 แห่ง มีส่วนร่วมทั้งประเทศ ดังที่นายกสภามหาวิทยาลัยได้กล่าวว่าเป็นพลังที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจะทำนวัตกรรมสู่การขับเคลื่อน SME หรือขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารทุกท่านที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการบริหารมหาวิทยาลัยให้มีความก้าวหน้า และจะต้องทำงานกันตลอดเวลา จะทำให้ผลสัมฤทธิ์เหล่านี้มีความยั่งยืน และจะเห็นผลในอีก 3 ปี ขอขอบคุณครับ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายวีระศักดิ์ วงษ์สมบัติ)

ในฐานะกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ขอแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้รับฟังและประมวลภาพทั้งหมดแล้วและขอให้อธิการบดีทำให้สบาย มีต้องกังวลมากเกี่ยวกับหน้าที่หลักของมหาวิทยาลัย คือผลิตบัณฑิตและนักศึกษา เพื่อให้บัณฑิตมีคุณภาพและมีหน่วยงานอื่นมาประเมินวิธีการผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยมีภาระงานเพิ่มมากขึ้น การผลิตบัณฑิตของมหาวิทยาลัยถือว่ามีเป้าหมายและทิศทางที่ถูกต้องแล้ว เพียงแต่มหาวิทยาลัยควรเชิญสถานประกอบการ ภาคอุตสาหกรรม มาช่วยกำหนดคุณสมบัติของบัณฑิตนักปฏิบัติที่มหาวิทยาลัยผลิตนั้น สถานประกอบการต้องการให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถด้านทักษะในเรื่องใด เพื่อให้เกิดความชัดเจน ซึ่งปัจจุบันนี้สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพกำหนดว่าในแต่ละอาชีพมีอยู่ 7 ระดับ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะต้องกำหนดในหลักสูตรให้ชัดเจนว่าระดับปริญญาตรี บัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands – on) นี้ในแต่ละสาขาจะอยู่ในระดับใด ต้องมีทักษะใดบ้าง อัตราค่าจ้างเท่าไร ในแต่ละสาขาจะมีอัตราค่าจ้างไม่เท่ากัน มหาวิทยาลัยจึงต้องทบทวนการสร้างหลักสูตรฐานสมรรถนะด้วยการสอบถามสถานประกอบการ พร้อมขอรับข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงให้เกิดความชัดเจน

ในเรื่องกระบวนการเรียนการสอนที่อาจารย์ทำผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึงการตอบสนองต่อคุณภาพของนักศึกษาด้วยการเลื่อนวิทยฐานะของอาจารย์หรือตำแหน่งต่าง ๆ สามารถสะท้อนกับคุณภาพการเรียนการสอนนักศึกษา และคุณภาพของนักศึกษา การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติของมหาวิทยาลัยจะต้องตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน และบัณฑิตได้รับเงินเดือนอยู่ในระดับที่สังคมอยู่ได้อย่างมีความสุข จึงขอเรียนว่าเป้าหมายหลักของมหาวิทยาลัยคือผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต มหาวิทยาลัยจึงต้องตรวจสอบหลักสูตรและปรับปรุงหลักสูตรและต้องสอบถามเจ้าของอาชีพตัวจริง แล้วจึงทำหลักสูตรฐานสมรรถนะ ทำหลักสูตรต่าง ๆ ซึ่งความยากอยู่ที่การปรับใช้ (Modify) กับสภาพเศรษฐกิจสังคม ความต้องการจริง ๆ เพราะฉะนั้นการที่จะเร่งทำให้อาจารย์ทำผลงานเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ขอให้มหาวิทยาลัยคำนึงถึงการทำให้นักศึกษามีคุณภาพดีมาก่อนเรื่องอื่น เพื่อให้อธิการบดีทำงานง่ายขึ้น เหนื่อยน้อยลง ขอบขอบคุณครับ

คณบดีคณะเทคโนโลยีการเกษตร (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ศิลวัตร)

ขอแสดงความคิดเห็นในฐานะที่เป็นคณบดี แผนที่น่าเสนอในที่ประชุมเป็นแผนที่ดีทุกมิติ แต่คิดว่าการทำแผนไปสู่การปฏิบัติเป็นห่วง เพราะมองในเรื่องว่าเป็นอุดมการณ์อาจารย์ทุกคนต้องทำงาน และทำงานเป็นทีม แต่อาจารย์จะทำเฉพาะเรื่องที่ได้ประโยชน์เท่านั้น เพราะฉะนั้นจะต้องทำทุกวิถีทางที่ทำให้อาจารย์มองว่าเกิดประโยชน์ โดยเฉพาะเรื่องค่าตอบแทน ค่าสอนพิเศษ อาทิ ให้อาจารย์ไปสอนนอกมหาวิทยาลัย อาจารย์ในมหาวิทยาลัยจะเสียประโยชน์ เรื่องอาจารย์ที่สอนภาคปฏิบัติ 2 ชั่วโมง แต่คิด 1 ชั่วโมง ซึ่งเรื่องเหล่านี้ก่อให้เกิดความขัดแย้ง รวมถึงเรื่องการประเมินอาจารย์ ซึ่งแต่ละคณะมีระบบการประเมินที่แตกต่างกัน มหาวิทยาลัยจึงควรมอบนโยบายที่มีความชัดเจน และพัฒนาบริหารจัดการเชิงระบบ เพื่อช่วยให้คณบดีสามารถทำงานได้สะดวกยิ่งขึ้น

รองอธิการบดี (ดร.วิชัย พยัคฆ์โส)

กราบเรียนนายกสภามหาวิทยาลัย การเสนอความคิดเห็นของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อำนาจ ศิลวัตร ในประเด็นที่เสนอเมื่อมหาวิทยาลัยทำยุทธศาสตร์โดยการมีส่วนร่วม หัวหน้าหน่วยงานทุกหน่วยงานรับทราบในทุกเรื่อง และหัวหน้าหน่วยงานทุกหน่วยงานมีหน้าที่ต้องไปบริหารจัดการทีมของตนเองตามข้อตกลงในที่ประชุม โดยเฉพาะคณะเทคโนโลยีการเกษตร คณบดีจะต้องบริหารการเปลี่ยนแปลงภายในคณะด้วยการสร้างความเข้าใจ ทำให้ทุกคนมีใจรักองค์กรทำงานเพื่อมหาวิทยาลัย ขณะนี้มหาวิทยาลัยอยู่ในช่วงของการเปลี่ยนแปลง จึงต้องให้ความสำคัญกับบุคลากร โดยยึดถือเป็นเป้าหมายหลักและมี Road Map คือ

1. ส่งเสริมให้เป็นคนเก่งคนดีมีศักยภาพ เพื่อสร้างผลผลิตให้กับมหาวิทยาลัย

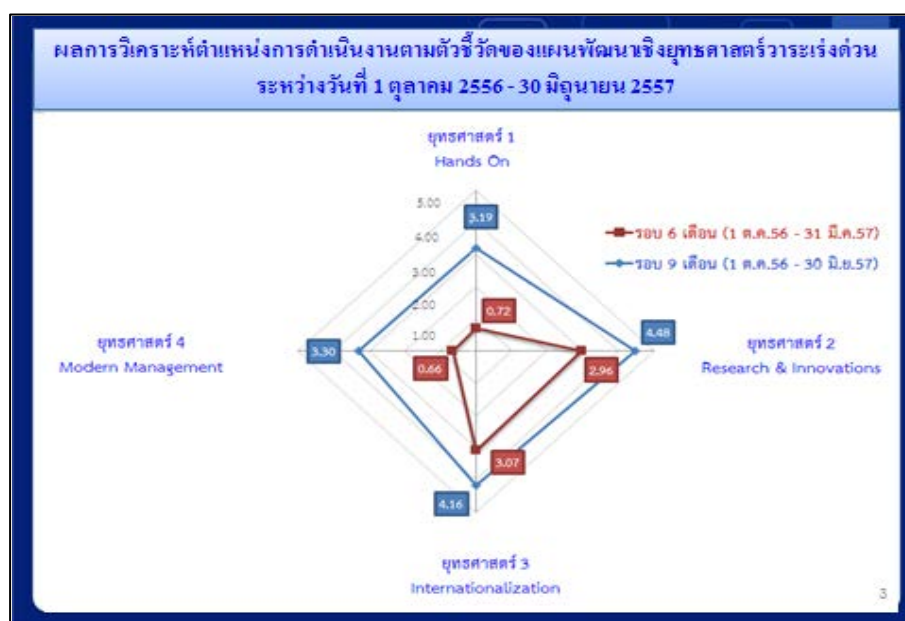
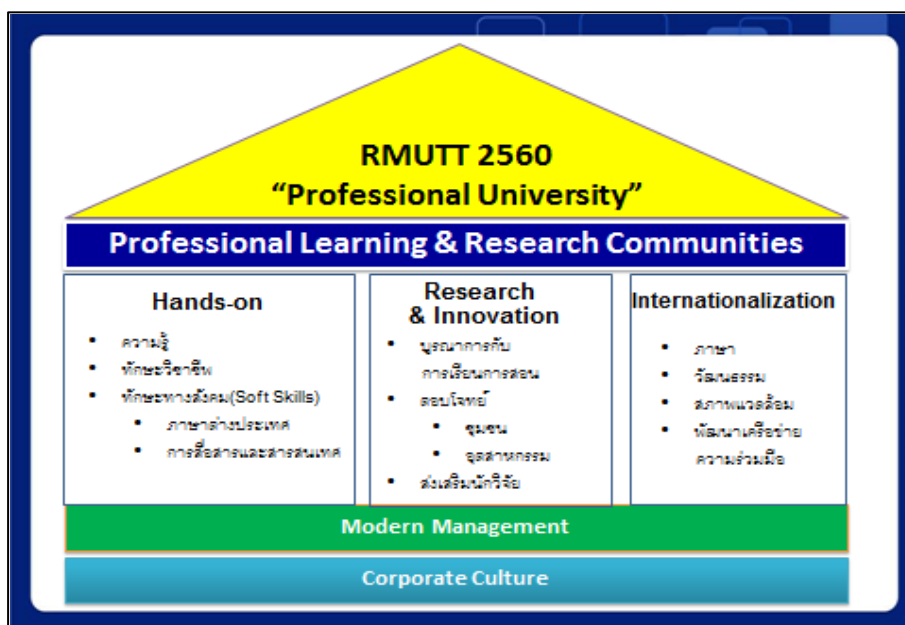
2. ส่งเสริมเรื่องค่าตอบแทนหรือสวัสดิการด้านอื่น ๆ เพื่อรักษาคนดีคนเก่งไว้ให้ได้ เพราะฉะนั้นระบบ Performance Evaluation จะเป็นระบบที่ต้องนำมาใช้เพื่อให้คนดีคนเก่งอยู่ได้ และระบบนี้มีได้มุ่งเน้นเพื่อจะขึ้นเงินเดือนอย่างเดียว แต่จะดูจุดอ่อนบุคลากรแต่ละคนเพื่อที่จะพัฒนามิได้มุ่งหวังให้ออกจากองค์กรแห่งนี้ จึงขอเรียนว่าเรื่องของการบริหารจัดการภายในคณะของทุกคณะทุกหน่วยงานต้องหาแนวทางวิธีการบริหารจัดการให้ได้ และเกิดประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ
อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ยุทธศาสตร์ที่ 1 Hands-On : การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

รูปแบบ (Model) การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ (Hands-On) ของ มทร.ธัญบุรี

- มีคณะกรรมการดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานในการจัดทำรูปแบบ Model
- มีโครงสร้าง รูปแบบ กรอบหลักสูตร ให้หน่วยงานใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร
- พัฒนาอาจารย์รูปแบบกระบวนการเรียนการสอน เช่น CDIO / STEM / PBL

รูปแบบ (Model) การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพในเชิงลึก ของ 4 กลุ่ม สาขาวิชา

(ชม.ทฤษฎี : ปฏิบัติ การผลิต การเกษตร การสร้างสรรค์ = 30 : 70
การบริการ/สังคม = 40 : 60)

หลักสูตรก้าวหน้าพัฒนา ให้สอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ

1. เสนอกรอบการปรับปรุงหลักสูตรต่อคณะกรรมการด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน วันที่ 14 ส.ค.57 5 หลักสูตร
2. อยู่ระหว่างการยกย่องหลักสูตรและวิพากษ์หลักสูตร 14 หลักสูตร
3. เตรียมแผนคณะกรรมการบริหารงานวิชาการและวิจัย ในวันที่ 20 ต.ค.57 2 หลักสูตร
4. รายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป (ร.ปรับปรุง 2558) จะนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย 21 ต.ค. 57
5. ได้จัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร พ.ศ.2558-2560

4

ยุทธศาสตร์ที่ 1 Hands-On : การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

การบริหารจัดการหลักสูตร

1. WIL

2. สหกิจศึกษา

- 6 เดือน
- 12 เดือน
- 6 เดือน + 6 เดือน (สำหรับนักศึกษา 2 กลุ่ม)
- ฝึกวิชาชีพในสถานประกอบการ 2 เดือน + สหกิจศึกษา
- สหกิจศึกษา + TM15

3. ทวิภาคี (คณะบริหารธุรกิจ)

4. TM 15 (คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์)

5

จัดประชุมสัมมนาเพื่อให้อาจารย์และบุคลากรการศึกษาเข้าใจในกระบวนการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ

อาจารย์ผ่านการฝึกตัวในสถานประกอบการ

อาจารย์ไปฝึกตัวที่คปสค.ระยอง 165 คน จากทั้งหมด 913 คน คิดเป็น 18.62 %

ห้องปฏิบัติการพื้นฐานและขั้นสูง มีความพร้อมและรองรับการผลิต

นักปฏิบัติมืออาชีพ 264 ห้อง จากทั้งหมด 332 คิดเป็น 79.52%

ใช้งบประมาณยุทธศาสตร์ 85,733,000 บาท สนับสนุนห้องปฏิบัติการพื้นฐาน
ห้องเรียนอัจฉริยะ และ Lab ภาษาอังกฤษ

พัฒนาศูนย์ปฏิบัติการ (LAB) ให้เป็นหน่วยงานในกำกับเพื่อรับงานจริงให้อาจารย์
และนักศึกษาได้ปฏิบัติงานจริง เป็นต้นแบบของอุตสาหกรรม

- ❖ แต่งตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์และประเมินการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการ
- ❖ ได้มีการประเมินความเป็นไปได้ของโครงการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศ 7 ศูนย์

6

เครือข่ายจากสถานประกอบการ อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ
312 แห่ง จากทั้งหมด 954 แห่ง คิดเป็น 32.70%

นักศึกษาผ่านการสอบทางด้านภาษาอังกฤษ TOEIC ไม่ต่ำกว่า 500 หรือเทียบเท่า
อยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำแผนการอบรมและจัดทดสอบภาษาอังกฤษ TOEIC

นักศึกษาสอบผ่านมาตรฐานด้าน II ดำเนินอบรม IC3 สำหรับนักศึกษา
มีนักศึกษาเข้าร่วม 625 คน สอบผ่านทั้ง 3 โมดูล และได้ใบประกาศ 353 คน
คิดเป็น 56.48%

นักศึกษามีความพึงพอใจต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุน
การเรียนรู้ 75.25 % (ปีการศึกษา 2556)

ผู้ใช้บัณฑิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจของต่อคุณภาพของบัณฑิต
ตามอัตลักษณ์ “บัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพ” 85.25 % (ปีการศึกษา 2556)

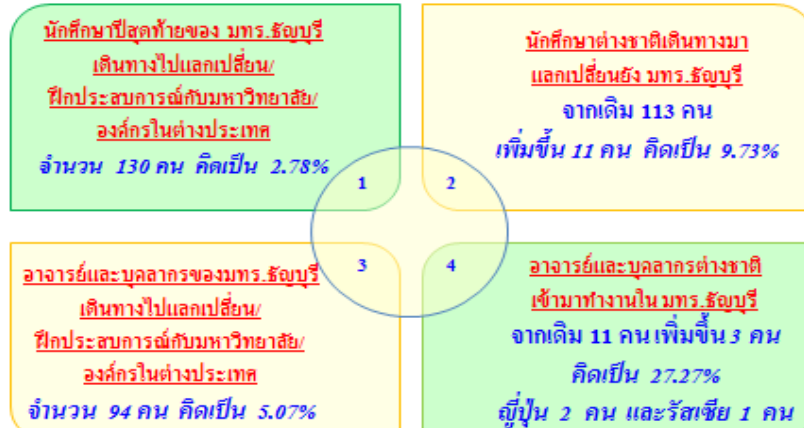
ผู้ใช้บัณฑิตระดับปริญญาตรีมีความพึงพอใจของต่อคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
84.60 % (ปีการศึกษา 2556)

ยุทธศาสตร์ที่ 2 Research & Innovation : พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม

โครงการ One Text 810 เล่ม One Research 598 เรื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 Internationalization : ส่งเสริมความเป็นนานาชาติ

10

11

ยุทธศาสตร์ที่ 4 Modern Management : การบริหารจัดการสมัยใหม่

1.การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

1.1 จัดสรรตำแหน่ง พนักงานมหาวิทยาลัย

๒๕ จัดสรรอัตราเพื่อปรับเปลี่ยนพนักงาน
ราชการและลูกจ้างชั่วคราวเป็นพนักงาน
มหาวิทยาลัย 105 อัตรา ได้รับการบรรจุ
91 อัตรา (ประหยัดได้ 15 ล้านบาท)

๒๖ จัดสรรอัตราเพื่อคัดเลือกพนักงานมหาวิทยาลัย
สายสนับสนุนจากบุคคลภายนอก 124 อัตรา ได้รับ
การบรรจุ 82 อัตรา

๒๗ จัดสรรอัตราเพื่อคัดเลือกพนักงาน
มหาวิทยาลัย สายวิชาการ จากบุคคลภายนอก
จำนวน 166 อัตรา ได้รับการบรรจุ 60 อัตรา

12

1.2 พัฒนาทักษะและสมรรถนะวิชาชีพ

บุคลากรได้รับการพัฒนาทักษะและสมรรถนะวิชาชีพ 1,198 คน ร้อยละ 64.62

- ❑ อบรมพัฒนาศักยภาพบุคลากรระดับหัวหน้าฝ่าย สายสนับสนุน 92 คน
- ❑ อบรมวิชาชีพบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน 936 คน
- ❑ อาจารย์ไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 170 คน

❑ ดำเนินการจัดทำสมรรถนะรายบุคคล (IDP)

- ❑ จัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะรายบุคคล (IDP)
- ❑ จัดทำหลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะบุคลากร (สายสนับสนุน)
- ❑ เตรียมจัดอบรม Competency ผู้บริหารระดับ ต่ำ กลาง สูง

13

1.3 การพัฒนาบุคลากรระดับบริหาร

ส่งบุคลากรเข้าอบรมในหลักสูตรผู้บริหาร จำนวน 16 คน

1.4 ส่งเสริมให้บุคลากรทำผลงานทางวิชาการ ผศ. รศ. และ ศ.

- ❑ มีผู้ช่วยศาสตราจารย์เพิ่มขึ้น 12 คน และรองศาสตราจารย์ 2 คน รวม 14 คน คิดเป็น 2.08 %
- ❑ อาจารย์อยู่ระหว่างเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 38 คน รองศาสตราจารย์ 13 คน
- ❑ ส่งเสริมให้อาจารย์ครบกำหนดเสนอผลงานทางวิชาการ ระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ 384 คน

1.5 วัฒนธรรมองค์กร

พัฒนาแผนการเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรโดยการฝึกอบรม

14

1.6 ทุนศึกษาต่อ/อบรม (ป.เอก 95 คน ป.โท 10 คน

1. ให้นักศึกษาต่อในประเทศ 69 คน
 - ภาคปกติ ระดับปริญญาโท 1 คน ระดับปริญญาเอก จำนวน 27 คน
 - ภาคนอกเวลา ระดับปริญญาโท 8 คน ระดับปริญญาเอก จำนวน 33 คน
2. ให้นักศึกษาต่อต่างประเทศ (ข้าราชการ/พนักงานมหาวิทยาลัย) ระดับปริญญาเอก จำนวน 12 คน
3. ให้นักศึกษาต่อต่างประเทศ (บุคคลภายนอก) จำนวน 24 คน
 - ระดับปริญญาโท จำนวน 1 คน
 - ระดับปริญญาโท-เอก จำนวน 7 คน
 - ระดับปริญญาเอก จำนวน 16 คน
4. ให้อาจารย์ไปฝึกอบรมต่างประเทศ จำนวน 23 คน

15

2. การพัฒนาฐานข้อมูลกลางเพื่อตัดสินใจ

ศูนย์ข้อมูลกลาง

1. จัดทำห้องเสร็จเรียบร้อยแล้ว
2. ระบบ MIS จะดำเนินการได้ภายใน สิงหาคม 2557

3. การพัฒนาและบริหารจัดการการเงิน-งบประมาณ

ปรับปรุงระเบียบ

1. ปรับปรุงกฎระเบียบใหม่ 8 ระเบียบ
2. ออกกฎระเบียบข้อบังคับใหม่ 6 ฉบับ
3. แก้ไขประกาศ 1 ประกาศ

บริหารจัดการกองทุน

1. กองทุนพัฒนาบุคลากร 2% ของรายรับ จำนวน 10 ล้านบาท
2. กองทุนพัฒนานักศึกษา 2% ของรายรับ จำนวน 10 ล้านบาท
3. กองทุนส่งเสริมงานวิจัย 2% ของค่าบำรุงการศึกษาจำนวน 8 ล้าน

16

4. การพัฒนารายได้จากการบริหารจัดการทรัพย์สิน

1. ลงทุนการจัดการกองทุนส่วนบุคคล 500 ล้านบาท คาดจะมีผลตอบแทนขั้นต่ำร้อยละ 5 มากกว่าการฝากธนาคาร
2. จัดสรรงบประมาณรายได้แบบสมดุล หักค่าบริหารความเสี่ยงร้อยละ 10
3. รวบรวมรายได้จากการจัดการทรัพย์สินไว้หน่วยเดียวมีรายรับ 207 ล้านบาท จากเดิม 185 ล้านบาท
4. โครงการจัดพิมพ์และเผยแพร่หนังสือตำราเรียนโดยความร่วมมือ ระหว่างเอกชน กับ มทร.ธัญบุรี บริหารจัดการรายได้แบ่งให้มหาวิทยาลัย ร้อยละ 15
5. สัดส่วนงบประมาณ : ค่าเล่าเรียน : รายได้อื่นๆ เท่ากับ 68:22:9 (เป้าหมาย 65:24:11)

17

5. การพัฒนาด้านกายภาพ

1. แต่งตั้งกรรมการกำหนดแผนแม่บทและ Green University
2. จัดจ้างที่ปรึกษาด้านประหยัดพลังงาน
3. จัดสรรงบประมาณเหลือจ่ายซื้อหลอดไฟ LED 2 อาคาร
4. จัดสรรงบประมาณจัดประกอบรถไฟฟ้า 5 คัน ซื้อ 5 คัน บริการนักศึกษา
5. หน่วยพลังงานไฟฟ้าที่ประหยัดได้ 8.97%

6. การพัฒนา Excellence Center

1. แต่งตั้งกรรมการวิเคราะห์ประเมินการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการ
2. กำหนดการประชุม ครั้งที่ 1 ในวันที่ 13 สิงหาคม 2557 เพื่อวิเคราะห์ประเมินการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางวิชาการ จำนวน 7 ศูนย์

18

การใช้เงินรายได้สะสมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

รวมทั้งสิ้น 123,966,400 บาท

งบรายจ่ายอื่น		6,000,000 บาท
1	โครงการพัฒนาระบบไฟฟ้าระบบ	1,500,000 บาท
2	โครงการพัฒนาระบบบูรณาการข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการ	4,500,000 บาท

รายการครุภัณฑ์			23,475,400 บาท
1	รถปิคอัพ	2 คัน	13,000,000 บาท
2	ชุดครุภัณฑ์ห้อง Discussion Room	1 ระบบ	2,300,000 บาท
3	ชุดปฏิบัติการเพื่อการออกแบบสถาปัตยกรรมยั่งยืน	1 ชุด	1,970,000 บาท
4	ชุดครุภัณฑ์ออกแบบสร้างสรรค์	1 ชุด	1,565,000 บาท
5	ชุดโต๊ะบรรยาย 2 ที่นั่งพร้อมเก้าอี้	140 ชุด	1,400,000 บาท
6	ครุภัณฑ์การเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ตามโครงการศาสตร์	1 ชุด	3,240,400 บาท

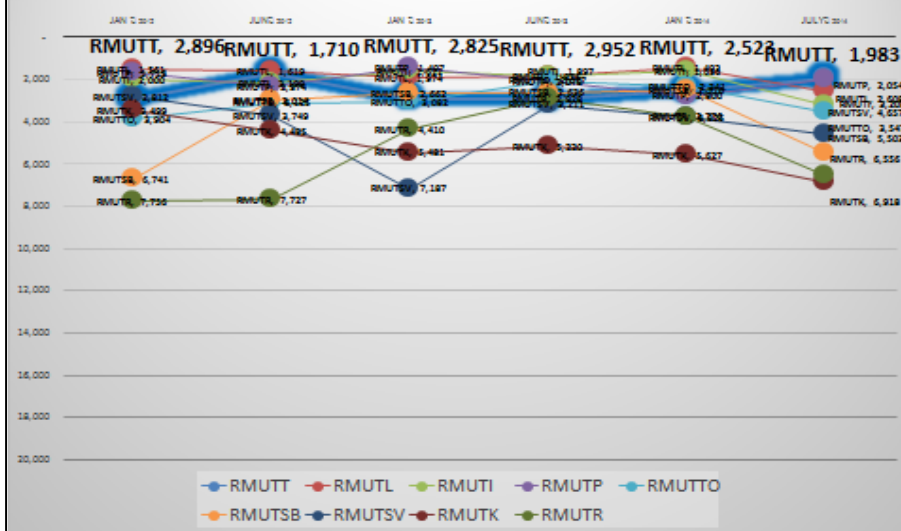
19

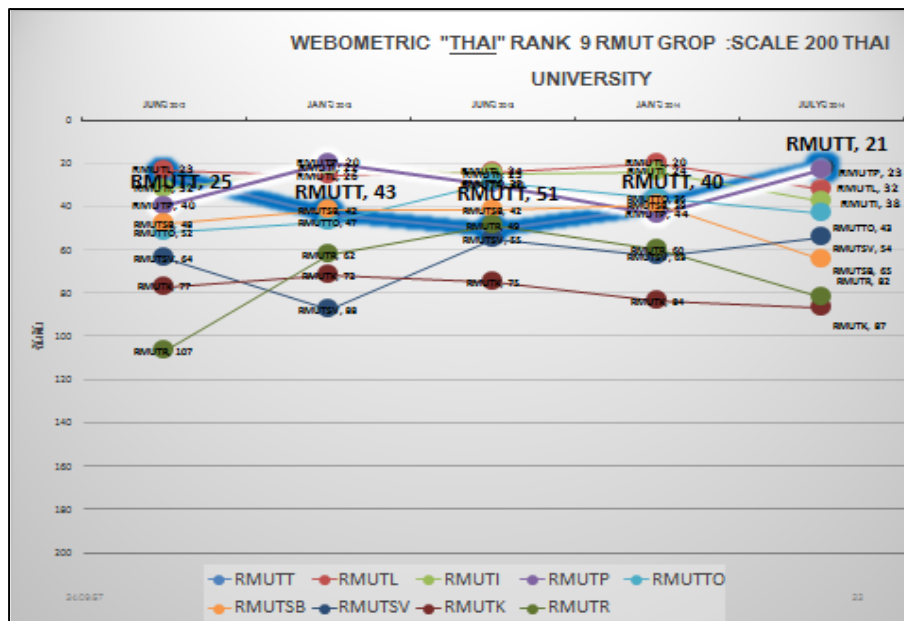
การใช้เงินรายได้สะสมในการพัฒนามหาวิทยาลัย

รายการพัฒนา และสิ่งก่อสร้าง			94,491,000 บาท
1	ก่อสร้างอาคารและปรับปรุงพื้นที่เพื่อรองรับ	1 งาน	30,000,000 บาท
2	ปรับปรุงอาคารคอมพิวเตอร์ในโยธินวิทยาและอาคารคอมพิวเตอร์ในโยธินวิทยาส่วนกลาง พร้อมครุภัณฑ์ประกอบอาคาร	1 งาน	36,300,000 บาท
3	ปรับปรุงอาคารบรรยายรวมคณะศิลปศาสตร์	1 งาน	1,913,000 บาท
4	ปรับปรุงส่วนรับประทานอาหาร ศูนย์ฝึกงานการโรงแรมและโรงแรม	1 งาน	1,478,000 บาท
5	ปรับปรุงอาคารคณะศิลปกรรมศาสตร์ (อาคาร 2-อาคารพิเศษ)	1 งาน	4,800,000 บาท
6	อาคารเทคโนโลยีนวัตกรรมและมีปฏิบัติการออกแบบสถาปัตยกรรมเฉพาะทาง	1 หลัง	20,000,000 บาท

17

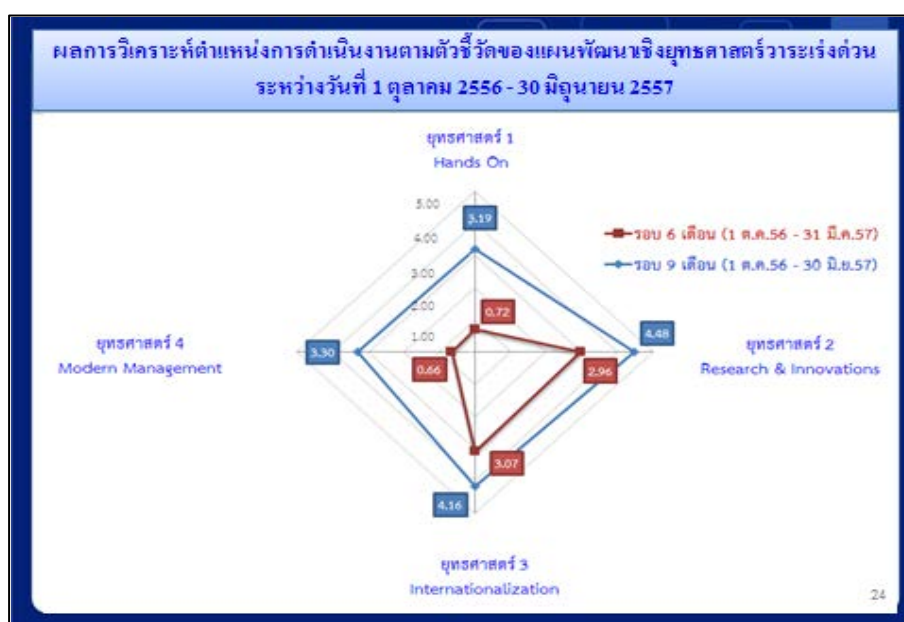
WEBOMETRICS "WORLD" RANK 9 RMUT GROU ; SCALE 20,000 WORLD UNIVERSITY

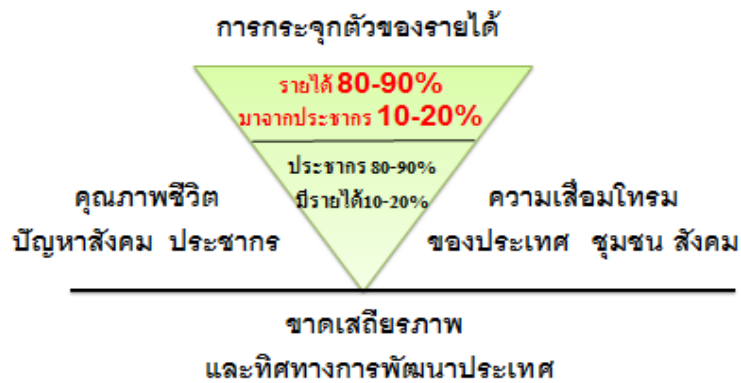

การจัดอันดับ(Ranking)ของ WEBOMETRICS

รอบปี	JUN 2013	JAN 2014	JULY 2014
อันดับโลก	2,952	2,523 (+429)	1,983 (+540)
อันดับประเทศ	51	40 (+11)	21 (+19)
อันดับ ม. S&T	11	9 (+2)	6 (+3)
อันดับกลุ่ม มทร.	7	5 (+2)	1 (+4)

Middle Income Trap :Problem

26/09/57

25

Middle Income Trap :Country Strategy

26/09/57

26

26/09/57

27

จุดเน้นและมาตรการที่จะดำเนินการ ในปี 2558

28

ยุทธศาสตร์ที่ 1 Hands On : การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ

พัฒนาเทคนิคการสอนบัณฑิตนักปฏิบัติ

- ❖ จัดทำคู่มือต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ อาทิเช่น คู่มือการสอน คู่มือสหกิจศึกษา คู่มือการฝึกตัวของบุคลากร
- ❖ เผยแพร่คู่มือต่างๆ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ รวมทั้งพัฒนาอาจารย์ด้านการสอนและกิจกรรมนอกชั้นเรียน ให้สามารถสอนตามแนวทางการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ ทั้งการสอนทฤษฎีและปฏิบัติ
- ❖ ติดตามการนำคู่มือไปใช้ และอาจารย์ที่ผ่านการอบรมพัฒนา เพื่อสรุปผลปัญหาที่เกิดขึ้นและนำไปใช้ในการปรับปรุงคู่มือต่างๆ ตลอดจนหลักสูตรการพัฒนาอาจารย์ ต่อไป

การพัฒนาหลักสูตร เผยแพร่หลักสูตรและสร้างความเข้าใจ

- ❖ กำหนดรูปแบบ แนวทางการพัฒนาหลักสูตร การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ และสร้างตัวอย่างการพัฒนาหลักสูตร
- ❖ จัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจ คำปรึกษา ในการพัฒนาหลักสูตรทั้งหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุงที่ครอบคลุมการพัฒนา รวมถึงการผลิตนักปฏิบัติเชิงสมรรถนะกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตร หัวหน้าสาขาวิชา อาจารย์ นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง

29

ยุทธศาสตร์ที่ 1 Hands On : การสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติ

พัฒนาระบบสหกิจและ WIL

- ❖ เลือกใช้รูปแบบที่เหมาะสมกับคณะ/วิทยาลัยที่มีอยู่ 5 รูปแบบ

สร้างสิ่งสนับสนุนการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติมืออาชีพเพิ่มครุภัณฑ์ที่ขาดแคลนและจัดให้เป็นศูนย์บูรณาการ

- ❖ กำหนดนโยบายและแผนการปฏิบัติงานเพื่อสร้างสิ่งสนับสนุนการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ
- ❖ จัดงบประมาณสนับสนุนให้เหมาะสม

พัฒนา Soft Skill

- ❖ จัดกระบวนการ วิธีการ และการวัดผลด้าน IT และด้านภาษาอังกฤษ TOEIC ไม่ต่ำกว่า 500 หรือเทียบเท่า
- ❖ กิจกรรม **Activity Transcript** และแก้ปัญหายาเสพติด
- ❖ บูรณาการการเรียนการสอนกับกิจกรรมนักศึกษา

30

ยุทธศาสตร์ที่ 2 Research & Innovation : พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม

ริเริ่มงานวิจัยร่วมกับภาคประกอบการ (Talent Mobility)

- ◇ จัดทำระเบียบรองรับ
- ◇ ทำให้หน่วยงานเอกชนเห็นศักยภาพที่สนับสนุนงานวิจัยของทางมหาวิทยาลัย
- ◇ ทุกคณะต้องทำงานวิจัยที่ตอบโจทย์กับภาคอุตสาหกรรม
- ◇ นำไปสู่การพึ่งพิงในสถานประกอบการของอาจารย์

พัฒนางานวิจัยเชิงนวัตกรรมให้เกิดทรัพย์สินทางปัญญาเชิงพาณิชย์

- ◇ จัดตั้งองค์กรรองรับ เช่น มูลนิธิ โดยให้บูรณาการระหว่าง สวทช. TLO และ UBI รองรับ

แยกทุนวิจัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์

- ◇ จัดทำระเบียบหรือประกาศรองรับในการใช้จ่ายเงินกองทุนสนับสนุนงานวิจัยที่มีเป้าหมายชัดเจน โดยเลขาธิการสนับสนุนงบประมาณการไปเสนอขอผลงานทางวิชาการ ณ ต่างประเทศ ในแต่ละภูมิภาค

เพิ่มงานวิจัยบูรณาการเชิงคลัสเตอร์

- ◇ ประเมินศักยภาพและเป้าหมายแต่ละคลัสเตอร์ และผลักดันให้มีการวิจัยเชิงบูรณาการ

เร่งส่งเสริมสนับสนุนอาจารย์ผู้มีสิทธิ์ทำผลงานทางวิชาการระดับ ผศ.

- ◇ จัดผู้ทรงคุณวุฒิเป็นพี่เลี้ยงทีมทักษะ โดยเลขาธิการผู้มีวุฒิ ป.โท และป.เอก 200 กว่าคน เป็นเป้าหมายแรก

ผลิต One Text One Research ให้เกิดผลผลิต

- ◇ ตั้งกรรมการ ดำเนินการให้ทุนงานวิจัยที่ได้รับการคัดเลือก และการจัดพิมพ์ตำรา

31

ยุทธศาสตร์ที่ 3 Internationalization : ส่งเสริมความเป็นนานาชาติ

จัดตั้งสำนักยุทธศาสตร์ต่างประเทศ

- ◇ ร่างระเบียบเสนออภยทหาวิทยาลัย

เพิ่มโครงการสหกิจศึกษาในต่างประเทศ

- ◇ พัฒนาคือข่ายความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่มี MOU
- ◇ ใช้เงินกองทุนพัฒนานักศึกษานับทุนการไปสหกิจศึกษาในต่างประเทศ

เพิ่มการแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักศึกษา

- ◇ สนับสนุนงบประมาณจากกองทุนพัฒนานักศึกษา กองทุนพัฒนาอาจารย์ และเงินรายได้ของคณะ/วิทยาลัย

เพิ่มศักยภาพด้านภาษาของบุคลากร

- ◇ จัดโครงการฝึกอบรมเพิ่มทักษะ โดยให้ความรู้ด้านภาษา และ IT เป็นหลัก

เพิ่มการประชุมวิชาการนานาชาติ

- ◇ จัดให้มีการประชุมวิชาการนานาชาติทุกคณะ/วิทยาลัย

เพิ่มหลักสูตรนานาชาติและนักศึกษาต่างชาติ

- ◇ จัดให้มีหอพักนานาชาติมีศูนย์นานาชาติต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาทำกิจกรรม

สร้างบรรยากาศความเป็นนานาชาติ

- ◇ จัดทำป้ายภายใน-ภายนอกหลายภาษา

32

ยุทธศาสตร์ที่ 4 Modern Management : การบริหารจัดการสมัยใหม่

ปรับโครงสร้างและพัฒนาคน

ปรับกลุ่มงานให้เข้ากับโครงสร้างองค์กร

- ◇ วิเคราะห์ภาระงานและกรอบอัตราค่าจ้างของหน่วยงานมีปริมาณงานสอดคล้องกับหน่วยงานหรือไม่ อาทิเช่น หน่วยงานระดับสถาบัน/สำนัก กอง ภาระงานที่รับผิดชอบเหมาะสมแล้วหรือไม่ และพิจารณากลุ่มงานที่กระจัดกระจายอยู่ในสำนักงานอธิการบดีเข้าสังกัดได้เหมาะสม

ลดอัตราตำแหน่งลูกจ้างชั่วคราว

- ◇ จัดอัตราพนักงานมหาวิทยาลัยหรือพนักงานข้าราชการเท่าที่มีอยู่ให้ตามความเหมาะสม
- ◇ บางหน่วยงานอาจใช้รูปแบบ Out – source มาทดแทนลูกจ้างชั่วคราว

พัฒนาคนระบบ IDP เน้น Competency และ Career path ทุกระดับ

- ◇ จัดให้มีฝ่ายฝึกอบรมรับผิดชอบดำเนินการจัดหลักสูตรและอบรมตามแผนพัฒนาสมรรถนะรายบุคคล (IDP) เพื่อให้เกิดความเชี่ยวชาญกับบุคลากรทุกกลุ่ม ทั้งสายวิชาการ และสายสนับสนุน รวมถึงให้ส่งผลถึงค่านิยมองค์กรและวัฒนธรรมองค์กรตามเป้าหมาย

33

ยุทธศาสตร์ที่ 4 Modern Management : การบริหารจัดการสมัยใหม่

การเงิน

หาผลประโยชน์จากการลงทุน

❖ เพิ่มการลงทุนจากการจัดการกองทุน - บริหารจัดการอย่างไรที่จะทำให้เกิดรายได้มากที่สุด แต่มีความเสี่ยงน้อยที่สุด

เพิ่มรายได้จากการจัดการทรัพย์สิน

❖ จัดให้มีคณะกรรมการนโยบายเพื่อจัดระบบ - รูปแบบการหารายได้จากทรัพย์สินที่เป็นอิสระจากทรัพย์สินและทรัพย์สินทางปัญญา

การเบิกจ่ายรวดเร็ว

❖ ลดขั้นตอนและปรับปรุงวิธีการให้รวดเร็ว

ฐานข้อมูลกลางเพื่อการบริหารและตัดสินใจ

❖ เปิดบริการศูนย์ข้อมูลกลางเพื่อเป็นศูนย์รวมของข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจในระบบ MIS

34

ยุทธศาสตร์ที่ 4 Modern Management : การบริหารจัดการสมัยใหม่

กายภาพและการประหยัดพลังงาน

Green Technology University

❖ จัดตั้งอนุกรรมการชุดต่างๆอาจเริ่มต้นจากอริบสง NGV ไปสู่อิฟไฟฟ้า และปรับปรุงภูมิทัศน์ ฯลฯ

❖ จัดทำแผนแม่บท มท. รัฐบาล ระยะ 5-10 ปี ให้ชัดเจน

ลดค่าใช้จ่ายพลังงานไฟฟ้า

❖ กำหนดมาตรการเชิงรุกในการประหยัดพลังงาน ให้มีผลในทางปฏิบัติ ในตึกใดตึกหนึ่งก่อน เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าในการดำเนินงาน

การจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศ (Excellence Center)

❖ ตั้งคณะกรรมการประเมินความเป็นไปได้ สร้างระเบียบ

❖ จัดทรัพยากรให้สามารถจัดตั้งได้

35

ขอบคุณ

36

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

สรุปการบรรยายพิเศษ
“บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อน
ประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลาง
(Middle - Income Trap หรือ MIT)”

ศาสตราจารย์ ดร.นักรินทร์ คุ้มณาชัย
ที่ปรึกษาเลขาธิการ สวทช.
และที่ปรึกษาอาวุโสอธิการบดี มจร.

บทสรุป
การประชุมสัมมนาบทพจนานโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 3

ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

ที่ปรึกษาเลขาธิการ สวทช. ที่ปรึกษาอาวุโสอธิการบดี มธจ. (ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย)
บรรยายพิเศษ “บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจากกับดัก
กลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap หรือ MIT)”

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจากกับดักกลุ่มประเทศรายได้
ปานกลาง (Middle – Income Trap หรือ MIT)

การออกจากกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง หรือ Middle – Income Trap (MIT) เป็นปรากฏการณ์ทางเศรษฐกิจ “กับดักของประเทศรายได้ปานกลาง” ซึ่งเป็นชื่อที่นักเศรษฐศาสตร์ของธนาคารโลก คือ Dr.Indermit Gill และนักวิชาการสหรัฐอเมริกา คือ Dr.Hami Kharas (Brookings Institution) คือ สภาพของประเทศกำลังพัฒนาที่เริ่มยับยั้งจากความยากจน สร้างรายได้จากการพัฒนาอุตสาหกรรมและการส่งออกได้ เลื่อนขั้นรายได้เฉลี่ยจากกลุ่ม “รายได้รับกลาง – ล่าง” (Lower – Middle Income) ขึ้นมาเป็น “รายได้ระดับกลาง – บน” (Upper – Middle Income) โดยพิจารณาจากรายได้ประชากรต่อจำนวนประชากรต่อหัวต่อปีเป็นตัวจำแนก จำนวน 3 กลุ่ม คือ รายได้ต่ำ รายได้ปานกลาง และรายได้สูง กลุ่มประเทศที่มีรายได้ต่ำ คือ มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 เหรียญต่อหัวต่อปี รายได้ปานกลาง 3,000 – 13,000 เหรียญต่อหัวต่อปี มีอยู่ 108 ประเทศ กลุ่มรายได้สูงกว่า 13,000 เหรียญต่อหัวต่อปี ถือว่ามีรายได้สูงมี 20 ประเทศ จะเห็นได้ว่าประเทศที่พัฒนาจากระดับรายได้ปานกลาง มาเป็นประเทศร่ำรวย หลุดพ้นจากกับดักได้สำเร็จมีไม่มากนัก ได้แก่ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ ไต้หวัน เกาหลีใต้ และฮ่องกง ที่ใช้ยุทธศาสตร์อิงอยู่บนอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีขั้นสูงมาเกี่ยวข้อง

ประเทศไทยเอเชียหลายประเทศที่ใช้ Middle – Income Trap เป็นเป้าหมายที่จะขยับก้าวไปสู่ ประเทศที่ร่ำรวย ได้แก่ จีน ไทย มาเลเซีย อินโดนีเซีย เป็นต้น ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องวางแผนว่าในอนาคต 15 – 20 ปีข้างหน้า หากต้องการก้าวขึ้นเป็นประเทศที่มีรายได้สูงจะต้องพัฒนารายได้ไปทุกภาคส่วน

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกจาก MIT

1. ผู้นำทางการเมืองมีวิสัยทัศน์และมุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศ
2. ระบบ วทน. (STI) ที่เข้มแข็ง
 - R&D (รัฐ + เอกชน) ■ Tech. Transfer
 - Innovation ■ HRD
 - STI infrastructure ■ Enabling Environment
3. ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ
4. ภาคอุตสาหกรรมที่เข้มแข็งและเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับภาคอุตสาหกรรม
5. องค์กรภาครัฐที่มีประสิทธิภาพและธรรมาภิบาล
6. ภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่มีขนาดใหญ่พอที่จะสามารถผลิตผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่แข่งขันได้ในตลาดโลก

7. อื่น ๆ เช่น ระบบ IP, โครงสร้างพื้นฐาน ระบบการเงิน ฯลฯ
8. การปรับทิศทางการบริหารจัดการระบบ วทน. ของรัฐให้เน้นที่การสร้างการแข่งขันให้อุตสาหกรรมเป้าหมายในการกำหนดแนวทางการสร้างความเข้มแข็งของ วทน. อย่างจริงจัง

สรุปสถานภาพทาง วทน. ของประเทศไทย

1. ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติและการอ้างอิงในฐานข้อมูลสากล (ดัชนีวัดพื้นฐาน) ปี 2010
2. การลงทุนวิจัยและพัฒนา (% ของ GDP) ปี 2011
3. การลงทุนวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของเกาหลี
4. จำนวนบริษัทที่มีอยู่ในกลุ่ม Global Fortune 500 (The World 2013 Largest Corporations)
5. คุณภาพของนักเรียนอายุ 15 ปี จากการสอบ PISA 2012 ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคต การลงทุนการศึกษาของไทยเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง
6. ประเทศไทยยังจดสิทธิบัตรน้อยมาก ซึ่งสะท้อนขีดความสามารถด้านนวัตกรรมของประเทศ

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว คือ ประเทศมาเลเซีย และประเทศจีน

1. วิสัยทัศน์และการสร้างความเข้มแข็งให้ระบบ วทน.
2. การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์
3. แผนพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม
4. การพัฒนาขีดความสามารถด้านนวัตกรรม
5. การสร้างความเข้มแข็งและยกระดับเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
6. แนวโน้มของความสามารถทางนวัตกรรมใน US EU และเอเชียตะวันออก
7. ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับสิทธิบัตรของจีนจาก US
8. ยุทธศาสตร์ในการสร้างความเข้มแข็งและยกระดับของภาคอุตสาหกรรมโดยการส่งเสริมและกำหนดมาตรการหลายด้าน
9. แนวโน้มความสำเร็จในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของจีนจากข้อมูลทั่วไป

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

1. สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยในเกาหลีใต้และไต้หวัน ขณะออกจาก MIT
2. ความเชื่อมโยงของภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมของไต้หวัน
3. กลไกที่ช่วยเชื่อมโยงของภาคอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรม ซึ่งริเริ่มโดยหน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยและมหาวิทยาลัยในประเทศไทยบางแห่ง
4. สถานภาพของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม
5. แนวคิดด้านการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการสนับสนุนให้ประเทศออกจาก MIT
6. ความท้าทายต่อสถาบันอุดมศึกษาไทยในการเพิ่มบทบาทที่จะสร้างความเข้มแข็งให้ภาคอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนให้ประเทศออกจาก MIT

บทบาทมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลในการออกจาก MIT ของประเทศไทย

● การผลิตบุคลากรเพื่อสร้างความเข้มแข็งในภาคอุตสาหกรรม

1. ประเทศอุตสาหกรรมมีระบบการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิศวกรรมศาสตร์/อาชีวศึกษาและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความจำเป็นมากสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing)

2. ประเทศเยอรมันและไต้หวัน ซึ่งมีอุตสาหกรรมการผลิตที่เข้มแข็ง มีระบบการผลิตบุคลากรสำหรับภาคอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพและยืดหยุ่น

■ ผลิตวิศวกร 2 ประเภท

1. ประเภทวิชาการ (Academic Education System)

2. ประเภทที่เน้นทักษะ (Technological and Vocational Education System)

■ ผลิตช่างระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีคุณภาพและพอเพียง

3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มเดียวที่สามารถผลิตวิศวกรที่เน้นทักษะ ในขณะที่มหาวิทยาลัยไทยอื่น ๆ ทั้งหมด ผลิตบุคลากรแบบวิชาการ

4. แนวทางการปรับตัวของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

■ ในภาพรวม

- เน้นการดำเนินการที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น
- พัฒนาอาจารย์ให้เหมาะกับการทำงานสร้างความเข้มแข็งให้ภาคอุตสาหกรรม
- ปรับหลักเกณฑ์การเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ให้เหมาะสม

■ การผลิตบุคลากร

- ปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อผลิตบุคลากรที่เน้นทักษะ
- ให้ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนร่วมในการผลิตบุคลากร
- ผลิตบุคลากรที่ภาคอุตสาหกรรมต้องการ

■ การวิจัย

- เพิ่มสัดส่วนอาจารย์ที่ทำวิจัยอย่างจริงจัง
- เน้นทำวิจัยประยุกต์ (Applied Research) และพัฒนาเทคโนโลยี (Experimental Development)
- ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีร่วมกับภาคเอกชน

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (รองศาสตราจารย์ ดร.สมชอบ ไชยเวช)

ตามที่ได้กราบเรียนนายกสภามหาวิทยาลัย ให้มีการสัมมนาในเรื่อง Middle – Income Trap หรือ MIT เนื่องจากต้องการให้คณาจารย์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลัญญะตระหนักถึงเรื่องการศึกษาต้องเป็นส่วนหนึ่งของภาคเศรษฐกิจและสังคม ถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุด และขอเรียนให้ทราบว่า สิ่งที่ทำมาในอดีตในบางครั้งเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ การดำเนินการทำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแล้วไม่เกิดผลกระทบทางเศรษฐกิจที่เห็นได้ชัด เนื่องจากมีปัญหาไม่ไว้วางใจที่จะลงทุนต่อไป และไม่ทราบว่าการลงทุน 20 กว่าปีที่ผ่านมาหน่วยงาน สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) หรือมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ทำการประเมินผลกระทบ (Impact) หรือไม่ จากการบรรยายที่ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุวัฒนาชัย นำเสนอบน PowerPoint เป็นการเปรียบเทียบระหว่างประเทศไต้หวัน สิงคโปร์ เกาหลี ได้ก้าวข้ามกับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง

(Middle – Income Trap หรือ MIT) ได้แล้ว เพราะเนื่องจากเมื่อ 30 ปีที่แล้วก่อนที่จะออกจาก MIT ได้ ประเทศไต้หวันเน้นอุตสาหกรรมที่ทำด้วยโลหะ (Metal Industry) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการผลิตทั้งหมด เป็นสิ่งที่ประเทศไต้หวันผลิต ประเทศไทยเป็นผู้ใช้เทคโนโลยีของประเทศไต้หวันมากกว่าผู้ผลิต จะเห็นว่าความเข้มแข็งของประเทศจะต้องสร้างบนพื้นฐานของ Metal Industry ทั้งหมด และจากการศึกษาดูงานกับประเทศเกาหลีเห็นได้ว่า MIRDC (Metal Industry Research and Development Center) ให้ความรู้กับ SME ของประเทศเกาหลี ซึ่งขณะนี้ได้ตั้ง Research Center เพื่อทำการวิจัยในแต่ละช่วง (Stage) ของการพัฒนาและมีความก้าวหน้ายิ่งขึ้น

สำหรับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เน้นการวิจัยเรื่องต่าง ๆ เพื่อนำไปตีพิมพ์เป็นผลงานทางวิชาการ จะไม่มีขอบเขตจำกัด ซึ่งแตกต่างจากประเทศเกาหลีจะตีกรอบการวิจัยชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้น เน้นเรื่องเดียวคือ ส่วนประกอบ (Material) ด้วยเหตุดังกล่าวจึงเรียนว่า การทำอุปกรณ์หรือส่วนประกอบที่เป็นโลหะจำเป็นต้องใช้ Metalworking และรู้สึกดีใจที่ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย เสนอความคิดเห็นส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่เห็นพ้องด้วยทั้งหมด และคิดว่าการที่ประเทศไทยจะก้าวข้ามกับดักประเทศรายได้ปานกลางได้นั้น จะต้องระดมทรัพยากรทุกภาคส่วนในทุกเรื่อง ซึ่งการนำเสนอเรื่อง MIT เพื่อให้ทุกท่านเห็นภาพร่วมกัน และให้อาจารย์ทั้งหลายมีความเข้าใจถึงการทำ Hands – on เพื่อจะพัฒนาอุตสาหกรรมให้เข้มแข็งขึ้นเท่านั้น และสิ่งสำคัญได้เห็นยุทธศาสตร์ที่น่าสนใจของทั้งสองประเทศเป็นตัวอย่าง ดังนั้น อาจารย์ในมหาวิทยาลัยจึงต้องปรับวิธีการทำงานด้านวิชาชีพให้ข้ามคณะ ข้ามสาขาวิชาให้ได้ เพราะสิ่งนี้ถือเป็นกับดักที่ใหญ่และลึกมาก ขอขอบคุณครับ

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (นายชุมพล พรประภา)

อาจารย์นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย เน้นเรื่อง Manufacturing นักเศรษฐศาสตร์ก็บอกว่าถ้าแบ่งไว้ 3 ภาค Manufacturing Service Industry และ Agriculture Manufacturing Per Capita สูงมากแต่ใช้คนไม่มาก Service Industry ใช้คนมาก และก็รายได้ดีพอสมควร รองมาจาก Manufacturing ส่วนภาคการเกษตรที่เราใช้คนจำนวน 40% แต่ได้ GDP เพียง 9% เพราะเรายังอยู่ตรง Low Material ถ้าทำอย่างมีตรรกะที่ดี ทำอย่าง CP ไม่ได้ขายข้าวเป็นต้น จึงขอฝากไว้ด้วยว่า วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีนั้นสามารถใช้ได้กับ Service Industry และก็ทางด้านเกษตรด้วยต้องการจะให้ทั้ง 3 ประเภทโดยไม่เน้น Production เพียงอย่างเดียว เพราะ Production ส่วนใหญ่ในประเทศไทยนั้นเป็นของต่างชาติ ถ้าจะช่วยอุตสาหกรรมยนต์ ต้องดูว่าจะช่วยคนต่างชาติหรือคนไทยที่ทำชิ้นส่วนให้ต่างชาติได้ ขอขอบคุณครับ

ที่ปรึกษาเลขาธิการ สวทช. ที่ปรึกษาอาวุโสอธิการบดี มจร. (ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย)

ประเทศสามารถออกจาก MIT ได้ต้องเริ่มต้นด้วยการทำ Manufacturing ตัวอื่นจะทำหลังจากที่พัฒนาไประดับหนึ่งแล้ว แล้วถ้าทำ Manufacturing ทางด้านอุตสาหกรรมเกษตรก็ช่วยเกษตรด้วย ประเทศที่ใช้ Service อย่างเดียว เช่น ประเทศกรีซ เมื่อทำจริงแล้วปรากฏว่าลำบากมาก เมื่อนักท่องเที่ยวไม่มี กรีซก็เศรษฐกิจแย่ ไม่มีล่องหน้าไม่มีอะไรเลย เพราะว่าไปพัฒนา Base on Service อย่างเดียว ขณะนี้มาเป็นแนวโน้มเยอรมันเป็นประเทศที่ Manufacturing แข็ง เศรษฐกิจดีที่สุดในโลก เพาะประเทศอื่นอังกฤษหมดแล้วไม่ค่อยทำ และคิดว่าตัวเองก็เก่งแล้ว สหรัฐอเมริกาก็มีแนวโน้มจะตามอังกฤษไปพัฒนาด้าน Service ทั้งหมด เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นจุดหนึ่งที่ต้อง Balance พอสมควร เพราะว่าต้องดูสถาบันการผลิตที่เข้มแข็ง ทำสินค้าที่มูลค่าสูงขายได้แข่งขันได้ในตลาดโลก เป็น Condition ที่จำเป็น ถ้าทำตรงนี้ได้ประเทศออกจากกับดักได้ยากมาก ที่จะออกไป อยู่ดี ๆ จะไปทำ Service เลยจะค่อนข้างจะกลวง ๆ คือไม่มีอะไรเป็นฐาน และยังคงต้องพัฒนาด้านการเกษตร ขณะนี้ในแผนที่จะพัฒนา สวทช. ได้นำเรื่องการเกษตรเป็นเรื่องสำคัญ เพราะถือว่าการเกษตรเป็นความสำคัญของประเทศเรา

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (พลเรือเอก สุรินทร์ กิตติอำพน)

การบรรยายนำเสนอของศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย ถือว่าชัดเจนตรงเป้าหมาย และคิดว่าเป็นส่วนหนึ่งที่จะผลักดันให้ออกจากกับดักได้ แต่เนื่องจากรอบแรกอาจารย์พูดถึงเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ผมอยู่ในยุคเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่รัฐบาลให้โจทย์มาที่จะทำเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ตอนนั้นผมอยู่องค์การมหาชนที่ชื่อว่า OKMD รับโจทย์จากนายกรัฐมนตรี (นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ) ให้ทำเศรษฐกิจสร้างสรรค์ แต่ก็เป็นที่น่าเสียดายเศรษฐกิจสร้างสรรค์ในประเทศไทยซึ่งเป็นทางออกทางหนึ่ง เพราะว่าวันหนึ่งเราจะขายสินค้าโดยใช้แรงงานหรือใช้การทำซ้ำนั้นหมดเวลาแล้ว ต้องใช้ Design เข้าไปสู่ในธุรกิจทุกประเภท และคนไทยก็เป็นนักเศรษฐกิจสร้างสรรค์ที่ถือว่าเก่งมากสำหรับคนไทย สินค้าและบริการค่อนข้างจะสร้างสรรค์แต่เนื่องจากการสนับสนุนจากรัฐบาลในช่วงนั้นมีความก้าวหน้าในเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการ ตั้งอยู่เกือบ 3 ปี ก็ไม่เกิด คณะกรรมการเศรษฐกิจสร้างสรรค์แห่งชาติ ทั้ง ๆ ที่ไปดูงานที่ประเทศเกาหลี ได้เห็น และเงิน ในส่วนที่มีการพัฒนาด้านต่าง ๆ แต่สิ่งที่ยืนยันว่าการพัฒนาประเทศให้หลุดพ้นจากกับดัก การใช้ความคิดเรื่องเศรษฐกิจสร้างสรรค์มีส่วนอยู่ส่วนหนึ่งที่จะช่วยผลักดันเรื่องนี้ให้ผ่านได้ ในมหาวิทยาลัยคณะต่าง ๆ ก็ควรนำเรื่องนี้มาปรับใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้เข้าสู่ระบบการทำการผลิตที่สร้างสรรค์ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีหลายคณะที่จะทำเรื่องนี้ วิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นเศรษฐกิจสร้างสรรค์ประเภทหนึ่งที่ UNESCO รับรอง จึงขอเรียนเสริมเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณครับ

นายกสภามหาวิทยาลัย (ดร.สุเมธ แยมน์)

ในนามของสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องขอขอบคุณศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย สิ่งที่ท่านได้บรรยายไปทั้งหมดเป็นการสร้าง Inspiration ให้กับทั้งสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหาร แต่ส่วนที่สองนั้นเป็นการสร้าง Commitment กับมหาวิทยาลัยว่าในทิศทางที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จะเดินไปนั้นต้องไม่หลงทาง เพียงแต่ยังมีประเด็นปัญหาอีกหลายเรื่องที่จะต้องแก้ไขตามที่ท่านได้เสนอแนะ ขอเชิญทุกท่านปรบมือแสดงความขอบคุณให้กับศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย ขอขอบคุณครับ

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
ศาสตราจารย์ ดร.นักรินทร์ คุ้มณาชัย
ที่ปรึกษาเลขาธิการ สวทช.
และที่ปรึกษาอาวุโสอธิการบดี มจร.

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจากกับดักรายได้ปานกลาง (Middle – Income Trap : MIT)

- ศ. นักรินทร์ คุ้มณาชัย
 - ที่ปรึกษาเลขาธิการ สวทช.
 - ที่ปรึกษาอาวุโสอธิการบดี มจร.

การประชุมสัมมนาทบทวนนโยบาย (Retreat) สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีราชมนัคลชัยบุรี
ครั้งที่ 3 วันที่ 17 สิงหาคม 2557 โรงแรมรอยัล คลิฟ บีช พัทยา

© Thongchaiwong.com

สาระสำคัญของการบรรยาย

1

การออกจาก Middle - Income Trap (กับดักรายได้ปานกลาง หรือ MIT)

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกจาก MIT

2

3

สรุปสถานภาพทาง วน. ของประเทศไทย

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมายจะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

4

5

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

6

2

การออกจาก Middle - Income Trap (กับดักรายได้ปานกลาง หรือ MIT)

3

การออกจาก Middle - Income Trap

- ❖ Middle – Income Trap (กับดักกลุ่มประเทศรายได้ปานกลาง หรือ MIT)
 - ❖ MIT คือ ปรากฏการณ์ที่ประเทศในกลุ่มรายได้ปานกลาง ที่ไม่สามารถเพิ่มรายได้ให้เข้าไปอยู่ในกลุ่มประเทศรายได้สูงได้

ผู้ตั้งชื่อ Middle Income – Trap (MIT)

Dr. Indermit Gill
(World Bank)

Dr. Homi Kharas
(Brookings Institution)

- ❖ การแบ่งกลุ่มรายได้ตามค่าจำกัดความของ World Bank (WB)

	GDP per capita (USD/Year)
รายได้ต่ำ (36 ประเทศ)	< 3,000
รายได้ปานกลาง (108 ประเทศ)	3,000 – 13,000 (12,000)
รายได้สูง (70 ประเทศ)	> 13,000

Source: Bloomberg BusinessWeek, June 17-23, 2013

4

การออกจาก Middle - Income Trap

ประเทศ	GDP per head \$ (ppp:\$)	GDP \$bn (ppp:\$bn)
US	51,525 (51,525)	16,333 (16,333)
China	6,890 (10,410)	9,232 (13,949)
Japan	45,680 (37,430)	5,742 (4,705)
Germany	41,600 (41,550)	3,403 (3,399)
India	1,770 (4,270)	2,406 (5,170)
South Korea	24,590 (33,310)	1,227 (1,662)
Taiwan	22,020 (45,220)	508 (1,210)
Indonesia	3,890 (5,240)	976 (1,314)
Malaysia	11,580 (17,980)	340 (528)
Thailand	5,800 (10,010)	402 (594)
Singapore	53,370 (49,350)	294 (271)
Philippines	2,650 (4,290)	280 (453)

Source : The Economist : The World in 2013

5

การออกจาก Middle - Income Trap

- ❖ การออกจาก MIT ของประเทศรายได้ปานกลาง
 - ❖ ประเทศรายได้ต่ำจำนวนมาก สามารถเคลื่อนที่เข้าสู่ประเทศรายได้ปานกลางได้ แต่ไม่สามารถออกจาก MIT ได้
 - ❖ ในปี 1960 มีประเทศที่อยู่ในกลุ่มรายได้ปานกลาง 101 ประเทศ เมื่อถึงปี 2008 มีเพียง 13 ประเทศเท่านั้นที่ออกจาก MIT เป็นประเทศรายได้สูงได้
 - ❖ ประเทศในอเมริกาใต้ส่วนใหญ่ เช่น บราซิล เม็กซิโก อยู่ในกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางมากกว่า 60 ปี แล้ว
 - ❖ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ประเทศออกจาก MIT ได้คือ ขีดความสามารถด้านนวัตกรรมของภาคอุตสาหกรรม
 - ❖ MIT เป็นภัยคุกคามที่สำคัญของประเทศ ต้องพัฒนาที่จะพยายามพัฒนาไปเป็นประเทศรายได้สูง
 - ❖ ประเทศเกาหลีใต้ และ ไต้หวัน สามารถออกจาก MIT ได้ในเวลาเพียงประมาณ 20 ปี โดยอาศัยการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

6

การออกจาก Middle - Income Trap

❖ ความสำคัญของ MIT

- ❖ การออกจาก MIT เป็นความท้าทายของประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งต้องการพัฒนาไปสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง
- ❖ ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศใช้การออกจาก MIT เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ
- ❖ ประเทศในเอเชียที่มียุทธศาสตร์และแผนงานชัดเจนที่จะออกจาก MIT

มาเลเซีย

จีน

❖ ประเทศในเอเชียที่มีความประสงค์จะออกจาก MIT

ไทย

อินโดนีเซีย

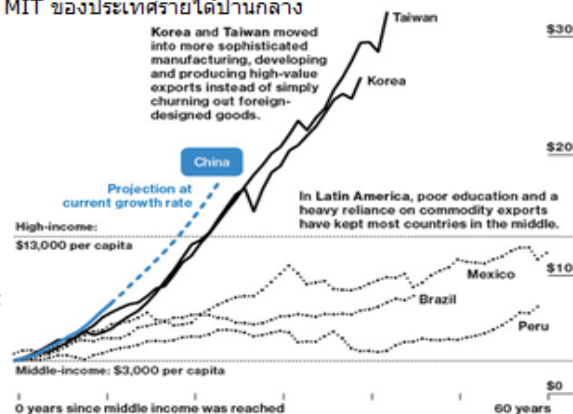
7

การออกจาก Middle - Income Trap

GDP per capita, inflation-adjusted dollars: Latin American and Asian economies

◆ แนวโน้มของการออกจาก MIT ของประเทศรายได้ปานกลาง

Speaking on 6 June 2013 in Chengdu, China, Executive Vice Premier Zhang Gaoli said his country "has to stand up to the test of striding over the middle-income trap." Zhang was referring to a well-known phenomenon: Many nations can move from low-income to middle-income status, but as labor costs rise only countries that boost productivity, improve education, and master innovation fully develop.

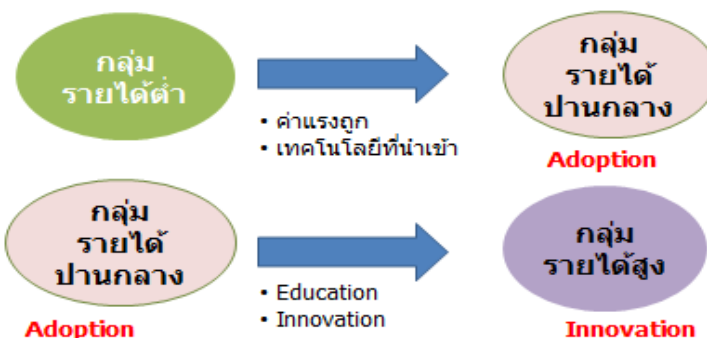

Source: Bloomberg BusinessWeek, June 17-23, 2013

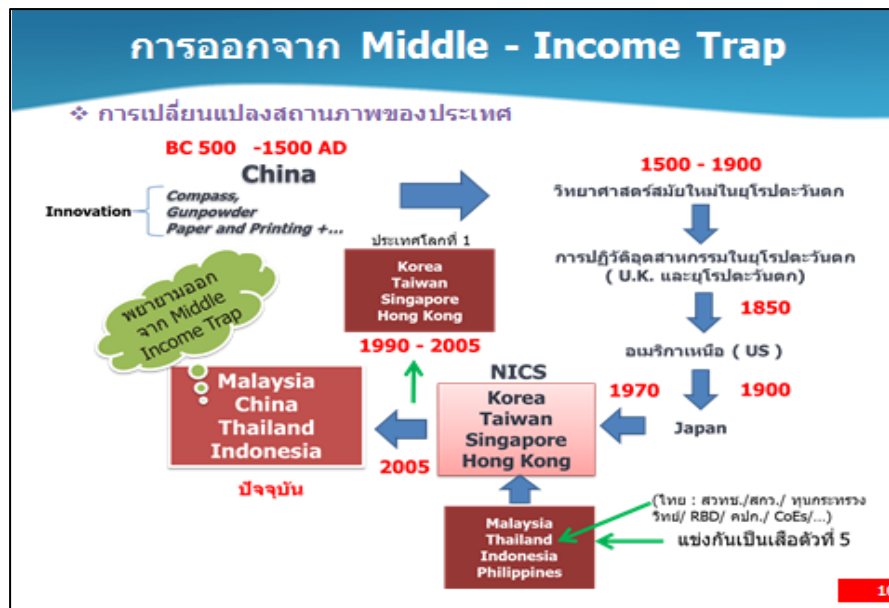
8

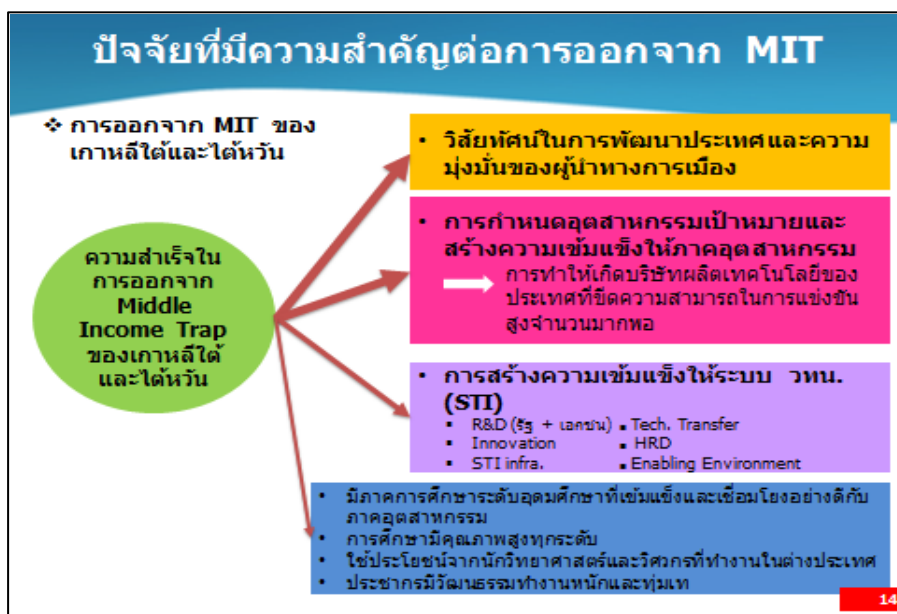
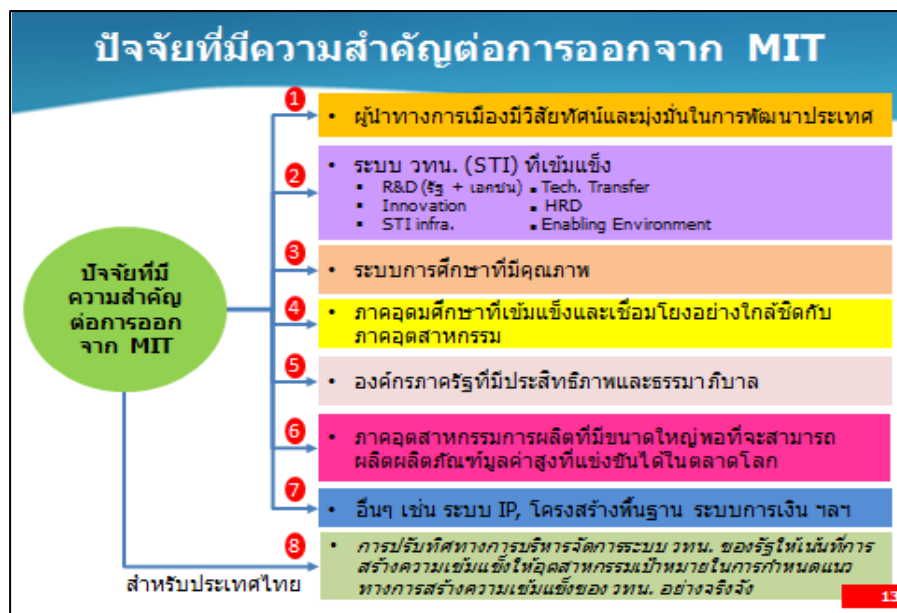
การออกจาก Middle - Income Trap

❖ การเคลื่อนที่ระหว่างกลุ่มรายได้

9

Malaysia

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกจาก MIT

- ข้อสังเกตเกี่ยวกับการออกจาก MIT ของมาเลเซีย
 - ❑ มีรายได้มากกว่า USD 10,000/คน และน่าจะเพิ่มขึ้นกว่า USD 13,000/คน ในปี 2020 ได้
 - ❑ รัฐบาลยืนยันเมื่อเร็วๆ นี้ว่าการพัฒนาเป็นประเทศรายได้สูงเป็นไปตามแผน และจะบรรลุเป้าหมายภายใน 2020 แน่แน่นอน
 - ❑ จุดอ่อนของมาเลเซีย (ตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ)
 - การลงทุนด้าน R&D และเทคโนโลยียังต่ำไป
 - คุณภาพการศึกษาดดถอยลง
 - ค่าแรงงานสูง
 - ความสำเร็จในการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ภายในประเทศยังไม่ชัดเจน
 - การขยายตัวของเศรษฐกิจยังพึ่งพาผลผลิตที่เป็นวัตถุดิบมาก เนื่องจากขีดความสามารถทางนวัตกรรมยังต่ำ
 - อุตสาหกรรมบริการยังขยายตัวได้อีกมาก และจะมีส่วนช่วยให้เศรษฐกิจขยายตัว

16

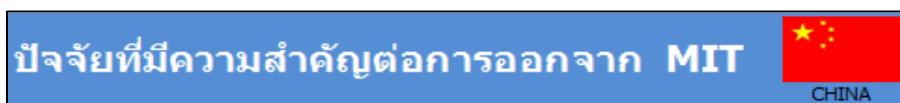

Malaysia

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกจาก MIT

- ❖ ข้อสังเกตในการพัฒนาของประเทศมาเลเซีย
 - ❑ ยังไม่มีบริษัทผลิตเทคโนโลยีขนาดใหญ่เหมือนใน เกาหลีใต้ ไต้หวัน และจีน ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอนาคต
 - ❑ เชื่อว่า GDP ขึ้นอยู่กับการส่งออกพลังงานฟอสซิล และทรัพยากรจากภาคเกษตรกรรม เช่น น้ำมันปาล์มและยางค่อนข้างมาก
 - ❑ สามารถพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการอื่นๆ ให้เข้มแข็งขึ้นอย่างรวดเร็ว และอุตสาหกรรมเหล่านี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
 - ❑ ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ใต้เป็นประเทศที่มีเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง และมีศักยภาพในการพัฒนาสูงที่เป็นที่ยอมรับของประเทศต่าง ๆ มากขึ้น
 - ❑ ประสบความสำเร็จมากในการพัฒนาด้านการค้าและการท่องเที่ยว
 - ❑ การเมืองมีความมั่นคงทำให้สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของระบบวชน. ทำได้อย่างจริงจังและต่อเนื่อง

17

CHINA

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกจาก MIT

- ข้อสังเกตเกี่ยวกับการออกจาก MIT ของจีน
 - ❑ ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อว่าจีนจะออกจาก MIT ได้ยากมาก เนื่องจากมีประชากรกว่า 1,300 ล้านคน
 - การขยายตัวทางเศรษฐกิจของจีนพึ่งพาการลงทุนภายในประเทศสูงเกินไป (≈ 50% ของ GDP) แต่การบริโภคภายในประเทศมีส่วนเพียง ≈ 38% ของ GDP
 - คุณภาพทางการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์สูงและเป็นจุดแข็งของประเทศ
 - อุตสาหกรรมจีนบางด้านเริ่มแข่งขันได้ในตลาดโลก
 - Edmund Phelps (นักเศรษฐศาสตร์รางวัลโนเบล) ความเห็นว่าจีนจะไม่ติด MIT เนื่องจากได้แสดงให้เห็นว่ามีขีดความสามารถทางนวัตกรรมที่สูงพอ และมีความสามารถทางธุรกิจ (entrepreneurship) สูง (China Daily, April 4-10, 2014)
 - กฎหมาย IP และการบังคับใช้กฎหมาย IP อาจยังไม่ได้มาตรฐานสากล
 - ในขณะที่บริษัทเอกชนมีความก้าวหน้าในการพัฒนาอุตสาหกรรม แต่รัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นพื้นฐานของเศรษฐกิจยังล้าหลังด้านนวัตกรรม

18

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกจาก MIT

CHINA

❖ ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จของจีนในการพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจากแหล่งต่าง ๆ ยังขัดแย้งกัน:

- "China seen as likely leader in tech innovation"
(Financial Times, June 27, 2012)
- "Unexpectedly, China's high-speed trains transform its economy"
(International Herald Tribune, Sept 25, 2013)
- "CHINA MAKES EVERYTHING. WHY CAN'T IT CREATE ANYTHING?"
 - Labor is no longer cheap.
 - Companies lag behind in Technology.
 - Innovation doesn't come easy.
 - There are too few global brands.
 - Good managers are hard to find.
(Time, November, 2013)

19

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกจาก MIT

Indonesia

- โอกาสของอินโดนีเซียที่จะออกจาก MIT
 - ❑ อุปสรรคต่อการออกจาก MIT ของอินโดนีเซียมีดังต่อไปนี้
 - ระบบการเงินและธนาคารยังไม่มีประสิทธิภาพ
 - โครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมและขนส่งยังต้องได้รับการปรับปรุงอีกมาก
 - องค์การภาครัฐยังมีประสิทธิภาพไม่สูงพอ
 - คุณภาพการศึกษายังต่ำ (คะแนนสอบ PISA (2012) ได้อันดับที่ 65 ซึ่งเป็นลำดับสุดท้าย)

(Source : Jakarta Post, Jan 14, 2014)

20

ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการออกจาก MIT

- การพัฒนา "อุตสาหกรรมการผลิตที่มีขนาดใหญ่พอสามารถผลิตผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่แข่งขันได้ในตลาดโลก"
 - ❑ เลือกพัฒนาอุตสาหกรรมในประเทศมีจุดแข็งเพื่อให้การสนับสนุน (Industrial Policy)
 - ❑ เป็นผลิตภัณฑ์หรือเทคโนโลยีที่มี Brand ของตัวเอง
 - ❑ เทคโนโลยีที่ใช้ทั้งหมดหรือบางส่วนเกิดจาก R&D ภายในประเทศโดยมีสิทธิบัตรรองรับ
 - ❑ ขนาดของอุตสาหกรรมต้องใหญ่เพียงพอที่จะมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ (Critical Mass)
 - ❑ ให้ผลผลิตมูลค่าสูง
 - ❑ มีขีดความสามารถสูงพอที่จะแข่งขันได้ในตลาดโลก

21

สรุปสถานภาพทาง วทน. ของ ประเทศไทย

22

สรุปสถานภาพทาง วทน. ของประเทศไทย

ผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติและการอ้างอิงในฐานข้อมูลสากล
(ดัชนีวัดพื้นฐาน) ปี 2010

จำนวนผลงานวิจัย

ประเทศ	บทความวิจัยในวารสารนานาชาติ	
	ทั้งหมด	ต่อประชากร 1 ล้านคน
US.	502,804	1,625.48
China	320,800	239.81
UK	139,683	2,243.14
Germany	130,031	1,590.07
Japan	113,246	888.55
India	71,975	59.70
South Korea	55,546	1,124.19
Taiwan	37,436	1,627.65
Malaysia	14,407	509.52
Singapore	13,913	2,740.56
Thailand	9,126	137.43
Indonesia	2,032	8.44
Vietnam	1,890	21.74

คุณภาพของบทความวิจัยของ ประเทศไทย

การประมาณการจำนวนการ
อ้างอิงต่อบทความวิจัยของ
ประเทศต่างๆ ชี้ให้เห็นว่า
คุณภาพบทความวิจัยของไทย
ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ย
ค่อนข้างมาก

Source : IMD World Competitiveness Yearbook 2012

23

สรุปสถานภาพทาง วทน. ของประเทศไทย

❖ การลงทุนวิจัยและพัฒนา (% ของ GDP) ปี 2011

ประเทศ	การลงทุน (% ของ GDP)	ประเทศ	การลงทุน (% ของ GDP)
US	2.75	Brazil	1.16 (2010)
UK	1.77	Thailand	0.37
Germany	2.84	Indonesia	0.03 (2010)
Japan	3.25 (2010)	India	0.90
Spain	1.33	Philippines	0.10 (2009)
S. Korea	3.74 (2010)	Sweden	3.37
Taiwan	3.02	Malaysia	1.07
Singapore	2.23	Israel	4.38
China	1.97 (2012)	Finland	3.78

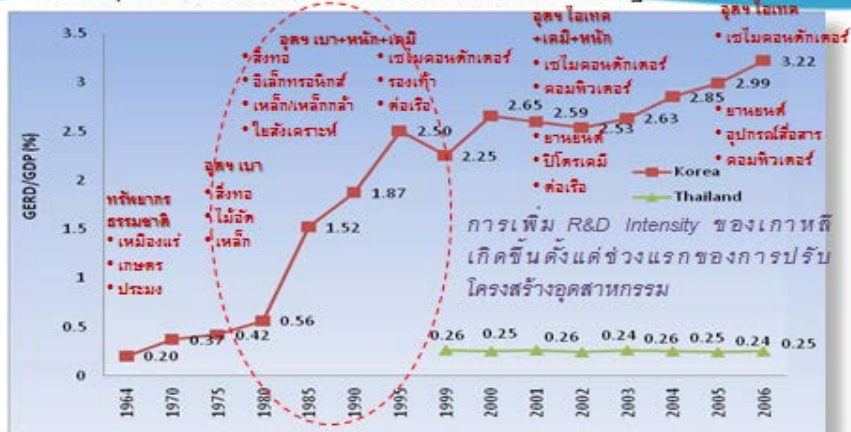
Source : IMD World Competitiveness Yearbook 2013

❖ ระดับการลงทุนวิจัยของไทยที่ผ่านมาและในปัจจุบันต่ำเกินไปที่จะมี
ผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

24

สรุปสถานภาพทาง วทน. ของประเทศไทย

การลงทุนวิจัยและพัฒนากับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของเกาหลี

Source :
 1. Main Science and Technology Indicators, June 2008
 2. International Institute for Management Development (2008), World Competitiveness Yearbook 2008
 3. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (สกว.) (2008), รายงานผลการวิจัยและพัฒนาของประเทศไทย
 4. Young Chik-Ho (2009), Building Korea with Science, Technology and Innovation.

25

สรุปสถานภาพทาง วทน. ของประเทศไทย

จำนวนบริษัทที่อยู่ในกลุ่ม Global Fortune 500 (The World 2013 Largest Corporations)

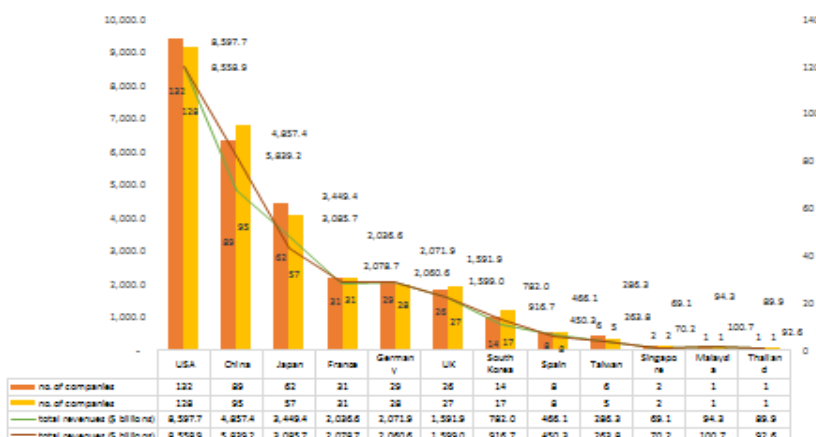
ประเทศ	จำนวนบริษัท	Total Revenues \$ billions
		2013
US.	128	8558.9
China	95	5839.2
Japan	57	3085.7
France	31	2078.7
Germany	28	2060.6
UK.	27	1599.0
South Korea	17	916.7
Spain	8	450.3
Taiwan	5	263.8
Singapore	2	70.2
Malaysia (Petronas)	1 (rank 69)	100.7
Thailand (PTT)	1 (rank 84)	92.6

หมายเหตุ: บริษัทที่อยู่ใน GF500 มียอดขาย (Revenues) ไม่ต่ำกว่า \$23.2 หรือประมาณ 7 แสนล้านบาทต่อปี
 Source : Fortune, July 21, 2014

26

สรุปสถานภาพทาง วทน. ของประเทศไทย

Global Fortune 500 (The World 2012 - 2013 Largest Corporations)

27

สรุปสถานภาพทาง วน. ของประเทศไทย

❖ คุณภาพของนักเรียนอายุ 15 ปี จากการสอบ PISA 2012 ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของประเทศ

ประเทศ	Mathematics	Science	Reading
จีน (เซี่ยงไฮ้)	613	580	570
สิงคโปร์	573	551	542
ไต้หวัน	560	523	523
เกาหลีใต้	554	538	536
สวีเดน	531	515	509
ฟินแลนด์	519	545	524
เวียดนาม	511	528	508
UK	494	514	499
US	481	497	498
ไทย	427	444	441
มาเลเซีย	421	420	398
อินโดนีเซีย	375	382	396

Source : OECD PISA 2012 Database

28

สรุปสถานภาพทาง วน. ของประเทศไทย

❑ ประเทศไทยยังจัดสิทธิบัตรน้อยมาก ซึ่งสะท้อนขีดความสามารถด้านนวัตกรรมของประเทศ

❖ ในปี 2011 มีการยื่นจดสิทธิบัตรในประเทศไทยเพียง 1,137 เรื่อง

จีน	435,608 เรื่อง	เม็กซิโก	1,863 เรื่อง
เกาหลีใต้	187,454 เรื่อง	บราซิล	1,662 เรื่อง
สิงคโปร์	4,529 เรื่อง	อินโดนีเซีย	607 เรื่อง
มาเลเซีย	1,927 เรื่อง	ฟิลิปปินส์	298 เรื่อง

(Source: IMD World Competitive Yearbook 2013)

- ผลการศึกษาจากหลายแหล่งแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมไทยเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมน้อยมากเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ
- ผลการวิจัยได้แสดงให้เห็นว่า มาตรการจูงใจด้านภาษีและการเงิน ที่ไทยใช้ในการสร้างความเข้มแข็งให้ภาคอุตสาหกรรมและดึงดูดบริษัทต่างชาติให้เข้ามาผลิตสินค้าไฮเทคและตั้งศูนย์วิจัยในประเทศไทยยังล้าสมัยและไม่สูงพอเมื่อเทียบกับของต่างประเทศ

29

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของ
ประเทศที่มีเป้าหมายจะออก และ
ประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

30

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย
จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

Malaysia

❖ วิสัยทัศน์และการสร้างความเข้มแข็งให้ระบบ วทน.

วิสัยทัศน์

ในปี 1994 นายคา Mahathir bin Mohamad ประกาศวิสัยทัศน์

'Malaysia 2020'

ที่จะพัฒนามาเลเซียเป็นประเทศร่ำรวยที่พัฒนาแล้ว หรือโลกที่ 1 ในปี 2020

❖ การสร้างความเข้มแข็งให้ระบบ วทน.

- > จะเร่งพัฒนาด้าน ว. และ ท.
- > GDP ต่อคนสูงถึง USD 10,050 ในปี 2012
- > การลงทุนในการวิจัย : มีเป้าหมายจะเพิ่มเป็นอย่างน้อย 1.00% GDP ในปี 2015 จาก 0.84% GDP ในปี 2009
- > จำนวนนักวิจัย : มีเป้าหมายจะเพิ่มถึง 50 คน ในแรงงาน 10,000 คน ในปี 2015 (~25 คนในประชากร 10,000 คน)
- > ได้จัดตั้งหน่วยงานขึ้นเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ระบบ วทน.
 - National Science and Research Council
 - Malaysian Innovation Agency (MIA)
 - Talent Corporation

31

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย
จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

Malaysia

❖ การพัฒนากำลังคน

- > การศึกษาระดับโรงเรียนของ Malaysia มีคุณภาพสูง เนื่องจากครูโรงเรียนเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและได้รับค่าตอบแทนสูง
- > เน้นขยายการศึกษาระดับอุดมศึกษาภายในประเทศ โดยเพิ่มจำนวนมหาวิทยาลัย เพิ่มจาก 3 ในปี 1980 เป็น 46 ในปัจจุบัน ซึ่งผลิตบุคลากรระดับต่างๆได้ปีละ 180,000 คน
- > ได้มีการจัดอันดับของมหาวิทยาลัยใน Malaysia เพื่อให้เกิดการแข่งขัน ซึ่งจะทำให้คุณภาพของมหาวิทยาลัยสูงขึ้น
- > มหาวิทยาลัยชั้นนำเน้นการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา และวิจัยโดยให้ทุนนักศึกษาทั่วโลกมาเรียนในมาเลเซีย
- > Talent Corporation ของมาเลเซียสามารถดึงดูดให้นักวิชาชีพมาเลเซียที่ทำงานในต่างประเทศ ให้กลับมาทำงานในมาเลเซียได้กว่า 2,000 คน ตั้งแต่ปี 2011

32

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย
จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

Malaysia

❖ แผนการพัฒนาเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม

- ❑ มาเลเซียเป้าหมายที่จะเป็นผู้นำของโลกด้านการศึกษาวิจัย ในเทคโนโลยีและอุตสาหกรรม ดังต่อไปนี้

- ❑ เน้นการวิจัยเพื่อผลิตภัณฑมูลค่าสูงจาก ยาง และปาล์ม
- ❑ การกำหนดเป้าหมายของ contribution ของอุตสาหกรรมต่อ GDP
 - Contribution ของอุตสาหกรรม ICT ต่อ GDP : 10.2% ในปี 2015 จาก 9.8% ในปี 2009
 - Contribution ของอุตสาหกรรม Biotechnology ต่อ GDP : 5% ในปี 2020 จาก 2.2% ในปี 2009

Source: Scientific American, April 2011

33

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

Malaysia

❖ การพัฒนาขีดความสามารถด้านนวัตกรรม

- ❑ มาเลเซียให้ความสำคัญมากเป็นพิเศษต่อการพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมทุกด้านของประเทศ
- ❑ ได้มีการจัดตั้ง National Innovation Centre เพื่อวางยุทธศาสตร์ด้านนวัตกรรมตลอดสนับสนุนด้านงบประมาณต่อกิจกรรมที่สร้างความเข้มแข็งด้านนวัตกรรม
- ❑ ได้มีการจัดตั้ง Malaysian Innovation Agency (MIA) เพื่อนำทรัพย์สินทางปัญญา (IP) ไปใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์และสร้างวัฒนธรรมด้านนวัตกรรมให้ประชาชนในประเทศ
- ❑ ได้จัดตั้งมหาวิทยาลัยที่เชี่ยวชาญด้านนวัตกรรม เพื่อส่งเสริมนวัตกรรมรูปแบบของมาเลเซียในประเทศและประเทศอื่นๆ

"Limkokwing University of Creative Technology,
Malaysian Design Innovation Academy, Branding
Innovation Centre"

Source: Scientific American, April 2011

34

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

CHINA

❖ วิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

- ❑ มีเป้าหมายจะอยู่ในกลุ่มประเทศรายได้สูงที่ GDP ต่อคนสูงถึง USD 16,000 ในปี 2030 (ท่าแผนร่วมกับ World Bank) โดยมาตรการเชิงนโยบาย :
 - ❑ เน้นสร้างความเข้มแข็งและยกระดับของภาคอุตสาหกรรมให้สูงขึ้น
 - ❑ เพิ่มขีดความสามารถทาง วทน.
 - ❑ ปฏิรูประบบต่าง ๆ ของประเทศอย่างจริงจัง
- ❖ ผู้เชี่ยวชาญเชื่อว่า จะออกมาจาก MIT ได้ยากมาก เนื่องจากเป็นประเทศที่ใหญ่มาก มีพลเมืองกว่า 1,300 ล้านคน
- ❖ การเพิ่มขีดความสามารถทาง วทน.
 - ❑ ส่งเสริมการวิจัยทั้งในภาครัฐ มหาวิทยาลัย และภาคเอกชน โดยตั้งเป้าหมายการลงทุนวิจัย 2.50% GDP ในปี 2020 เพิ่มขึ้นจาก 1.97% GDP ปี 2012
 - ❑ ส่งเสริมการจดสิทธิบัตรทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยมีเป้าหมายที่จะยื่นจดสิทธิบัตร 1 ล้านเรื่องในปี 2020
 - ❑ ส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานวิจัยในวารสารนานาชาติที่มีคุณภาพสูง
 - ❑ เพิ่มจำนวนบุคลากรทาง ว. + ท. ที่มีคุณภาพ เพื่อพาประเทศไปสู่ Knowledge based Economy
 - ❑ ตั้งเป้าหมายจะเป็น Innovation-driven nation ภายในปี 2020

35

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

CHINA

❖ การพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์

- เน้นคุณภาพการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในโรงเรียน (ครูผู้สอนต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี)
- ขยายอุดมศึกษาประมาณ 6.5 เท่าในช่วง 12 ปี ตั้งแต่ปี 2000 (มีผู้สำเร็จการศึกษามากกว่า 7 ล้านคนในปี 2012) จัดให้มีกลุ่ม ม.วิจัย 9 แห่ง จัดให้มีการจัดอันดับ ม. เพื่อส่งเสริมคุณภาพ
- การดึงนักวิจัยที่ทำงานต่างประเทศกลับมาทำงานในประเทศ (Talent Management)
 - ❑ มีโครงการเชิญชวนอาจารย์ นักวิทยาศาสตร์ และวิศวกรที่ทำงานในต่างประเทศกลับมาทำงานทั้งในภาครัฐและเอกชน 4 โครงการ ตั้งแต่ปี 1990
 - ❑ โครงการล่าสุดเน้นดึงบุคลากรบางสาขากลับมาทำงานในภาคเอกชน และตั้งบริษัทเทคโนโลยี
- มีมาตรการดึงดูดให้ นศ. จีนที่ไปเรียนต่างประเทศกลับมาทำงานในประเทศหลังสำเร็จการศึกษา
- การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรจีนที่ทำงานในประเทศอุตสาหกรรม
- ส่งเสริมนักวิทยาศาสตร์จีนจัดสัมมนาหรือร่วมกับนักวิทยาศาสตร์ในประเทศอุตสาหกรรม
- การดึงนักวิจัยต่างชาติให้เข้ามาทำงานในประเทศจีน
- การส่งเสริม นศ. ต่างชาติให้มาศึกษาในประเทศจีน
- ให้ความสำคัญต่อการเปิดหลักสูตรออกแบบและพัฒนาความสามารถทางนวัตกรรมในมหาวิทยาลัย

36

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย
จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

CHINA

- ❑ การสร้างความเข้มแข็งและยกระดับเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
 - ❖ กำหนดให้ฝั่งทะเลตะวันออกเป็นเขตอุตสาหกรรม High Tech ที่ต้องใช้ R&D
 - ❖ เน้นพัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรม high tech ด้วย วิทยาศาสตร์ เพื่อยกระดับรายได้ของประชากรซึ่งมีถึง 1,300 ล้านคน
▪ ICT ▪ อุปกรณ์ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ ▪ ต่อเรือ ▪ Biotechnology ▪ ยานยนต์ ▪ ยา/อาหารเสริม ▪ พลังงานหมุนเวียน (PV, กังหันลม) ▪ รถไฟความเร็วสูง ▪ การรับจ้างการส่งดาวเทียม ▪ การพัฒนาสถานีอวกาศ ▪ เทคโนโลยีอวกาศยาน	▪ พลังงานปรมาณู • โรงไฟฟ้าปรมาณูรุ่นใหม่ • Fission (Advanced Gas Cooled Reactor / Fast Breeder Reactor) • Fission (เข้าร่วมโครงการ ITER) ▪ Super Computer ▪ การส่ง Robot/มนุษย์ไปดวงจันทร์ ▪ การเข้าร่วมในโครงการ EU Galileo Navigation Satellite System ▪ การพัฒนาระบบ GPS (Beidou Global Positioning and Navigation System)

37

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย
จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

CHINA

❖ China's Technology and Industrial Strategy

- ❑ China plans to invest \$600b in the next 5 years in strengthening its capability in the following areas:
 - Life Science
 - Advanced Materials
 - Renewable energy
 - Aerospace
- ❑ China's Game Changing Development Projects in the next 20 years:
 - Ultra-Modern Airports
 - High Speed Train
 - Bioscience and Technology
 - Electric Vehicle

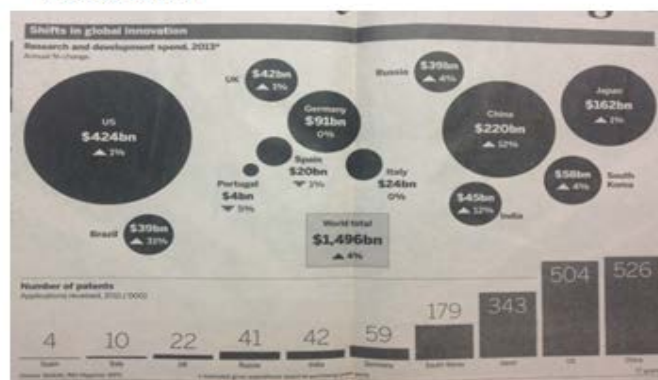
38

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย
จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

CHINA

- ❑ แนวโน้มของความสามารถทางนวัตกรรมใน US EU และ เอเชียตะวันออก

Source: Financial Times, May 23, 2013

R&D drives growth

Kurt-Ludwig Gutterer says he is grateful to the German car industry, writes Peter Marsh.
According to the head of BMW - a Munich-based, 50-50 joint venture between Bosch and Siemens that is the world's third biggest maker of kitchen appliances - the German vehicle sector's accent on technology leadership is of great help to his business.

FT Series

Europe: Make or Break?

Technological leadership is important for a sustainable economic recovery, but concerns are growing that the region is falling behind, writes Peter Marsh

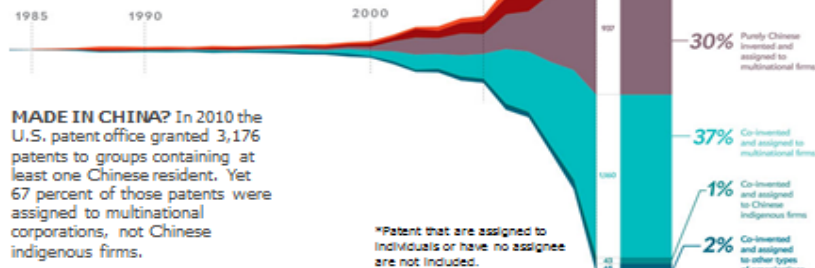
39

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมายจะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับสิทธิบัตรของจีนจาก US

Why China's surge in international patents marks the emergence of a new, international form of research and development

MADE IN CHINA? In 2010 the U.S. patent office granted 3,176 patents to groups containing at least one Chinese resident. Yet 67 percent of those patents were assigned to multinational corporations, not Chinese indigenous firms.

Source: Scientific American - Special report, October 2013

40

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมายจะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

ยุทธศาสตร์ในการสร้างความเข้มแข็งและยกระดับของภาคอุตสาหกรรมโดยการส่งเสริมและกำหนดมาตรการหลายด้าน:

- ❖ เน้นส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรม (บริษัททาง ICT ลงทุนสูงถึงประมาณ 10% ของยอดขาย)
- ❖ ส่งเสริมให้ภาคอุตสาหกรรมมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรม
- ❖ การกำหนด Local content
- ❖ การใช้กระบวนการ Government Procurement
- ❖ การส่งเสริมและกำหนดให้บริษัทต่างชาติ ตั้งบริษัท Joint venture กับบริษัทจีน
- ❖ การเข้าถือหุ้นและ Take over บริษัทต่างชาติ
- ❖ การซื้อ License ของเทคโนโลยี อุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาต่อยอด
- ❖ การสร้างแรงจูงใจให้บริษัทข้ามชาติมาตั้งศูนย์วิจัยในจีน
- ❖ การร่วมมือและจ้างมหาวิทยาลัยและหน่วยงานวิจัยในต่างประเทศทำวิจัย
- ❖ ให้ความสำคัญต่อการลงทุนตั้งศูนย์วิจัยในต่างประเทศ
- ❖ การสร้างเครือข่ายกับนักวิจัยและนักวิชาการเชื้อสายจีนที่ทำงานในต่างประเทศ
- ❖ การเชิญชวนนักวิจัยและผู้ประกอบการชาวต่างชาติจากต่างประเทศให้กลับมามีชีวิตในบริษัทเทคโนโลยีในจีน
- ❖ การเชิญนักวิจัยต่างชาติให้มาทำงานในประเทศจีน

41

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมายจะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

- มีบริษัทขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
 - ในปี 2012 จีนมีบริษัทที่อยู่ในกลุ่ม Fortune 500 (ยอดขายไม่ต่ำกว่าปีละประมาณ USD 23.3 bn (~ 700,000 ล้านบาท)) จำนวน 95 บริษัท
- บริษัทผลิตเทคโนโลยีที่รู้จักกันในระดับนานาชาติ

阿里巴巴 Alibaba.com

lenovo

Tencent 腾讯

Baidu 百度

Haier

HUAWEI

小米 xiaomi.com

ZTE中兴

42

ยุทธศาสตร์ในการออกจาก MIT ของประเทศที่มีเป้าหมาย จะออก และประเทศที่ได้ออกจาก MIT แล้ว

CHINA

❖ แนวโน้มความสำเร็จในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ของจีนจากข้อมูลทั่วไป

- ในช่วง 30 ปี ที่ผ่านมาจีนประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจโดยเน้นการใช้ Second Generation Innovation
- ปัจจุบันจีนเป็นประเทศที่มีระบบการค้าใหญ่ที่สุดในโลก (ยอดรวมสินค้าส่งออกและนำเข้าสูงถึง ≈ 4 ล้านล้าน USD ต่อปี)
- ปัจจุบันมีเงินทุนสำรองระหว่างประเทศ (Forex reserves) สูงถึง ≈ 4.00 ล้านล้าน USD (สูงที่สุดในโลก)
- บริษัทจีนบางด้าน เช่น ICT Renewable Energy เครื่องจักรกลหนัก และอุปกรณ์ไฟฟ้าเริ่มแข่งขันในตลาดโลกได้
- บริษัทผลิตรถยนต์ของจีนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาในการแข่งขันกับบริษัทรถยนต์ระดับโลก และต้องพัฒนาให้เข้มแข็งขึ้น
- จีนยังต้องเพิ่มขีดความสามารถทางนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมขึ้นอีก เพื่อให้ทัดเทียมกับมหาอำนาจตะวันตกและญี่ปุ่นเพื่อผลิตสินค้าที่มีมูลค่าสูงเพิ่มขึ้น

43

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการ ขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

44

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ ระบบ วทน. (STI) ที่เข้มแข็ง (1/4)

- ❑ ระบบ วทน. ของไทยได้รับการพัฒนามาระดับหนึ่งแล้ว แต่ยังไม่เข้มแข็งพอจะขับเคลื่อนประเทศออกจาก MIT
- ❑ เมื่อศึกษาระดับของความเข้มแข็งประเทศที่กำลังจะออกและออกจาก MIT แล้ว (จากดัชนีชี้วัดด้านต่างๆ) ประเทศไทยน่าจะมีระบบ STI ที่เข้มแข็งพอที่จะออกจาก MIT ได้ภายในประมาณ 15 ปี หรือ ภายในปี 2030 โดยมีเงื่อนไขดังต่อไปนี้
 - 1) มีแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและมีการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์อย่างจริงจังและต่อเนื่อง
 - 2) มีการสนับสนุนงบประมาณที่พอเพียงตามแผน (ระดับของงบประมาณที่ต้องสนับสนุนอยู่ในวิสัยที่ประเทศจะจัดสรรได้)
 - ❑ ระบบ วทน. ไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยเท่านั้น จึงต้องการความเข้มแข็งทุกด้านของ วทน.
 - ❑ หัวใจของการสร้างความเข้มแข็งให้ วทน.
 - ❑ ทิศทางการบริหารจัดการที่เหมาะสม
 - ❑ ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหาร

45

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ ระบบ วทน. (STI) ที่เข้มแข็ง (2/4)

- R&D (รัฐและเอกชน)
 - การลงทุนวิจัยประมาณ 1.5% ของ GDP ควรทำให้ระบบวิจัยของไทย เข้มแข็งพอจะออกจาก MIT และน่าจะเป็นไปได้ก่อนปี 2030 หากมีการสนับสนุนและดำเนินการตามมาตรการที่ตั้งไว้อย่างจริงจัง
- Technology Transfer
 - การพัฒนาอุตสาหกรรมระยะแรกส่วนมากแล้วเป็นการใช้ Second Generation Innovation ที่เกิดจากการปรับเทคโนโลยีที่นำเข้า การถ่ายทอดเทคโนโลยีจึงมีความสำคัญไม่น้อยกว่าการวิจัยและพัฒนา
 - ส่วนใหญ่จะเป็นการดำเนินการโดยภาคเอกชน โดยผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น การจ้างผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรม การซื้อ license ของงานวิจัยจากต่างประเทศ การซื้อเทคโนโลยีพร้อม license เพื่อปรับปรุงต่อการร่วมทุนในการวิจัยกับสถาบันต่างประเทศ ฯลฯ
 - ภาครัฐต้องมีมาตรการสร้างแรงจูงใจโดยการสนับสนุนด้านการเงินและภาษีที่เข้มข้นและมีประสิทธิภาพ

46

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ ระบบ วทน. (STI) ที่เข้มแข็ง (3/4)

- Innovation
 - การสร้างขีดความสามารถทาง Innovation ต้องใช้เวลา โดยใช้กระบวนการที่ซับซ้อนและหลากหลาย ซึ่งอาจรวมถึงกระบวนการต่อไปนี้
 - บรรจุดนุชนวัตกรรมที่ก่อให้เกิด innovation ในเด็ก เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรการศึกษาระดับโรงเรียน
 - บรรจุดนุชนวัตกรรมที่จะใช้ให้เกิด innovation ในหลักสูตรระดับอุดมศึกษา
 - จัดตั้งบริษัทให้คำปรึกษาด้านการดำเนินการให้เกิดนวัตกรรมแก่บริษัท startup
 - มีนโยบายสนับสนุนให้เกิดบริษัทพัฒนาเทคโนโลยีในเชิงพาณิชย์ โดยรัฐมีมาตรการจูงใจ
 - การสนับสนุนให้สถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา และบริษัทเอกชนจัดสิทธิบัตรโดยมีมาตรการจูงใจ

47

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ ระบบ วทน. (STI) ที่เข้มแข็ง (4/4)

- HRD
 - เพื่อจะออกจาก MIT ภาคอุดมศึกษาต้องสามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพหลากหลายประเภทที่สามารถรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้
 - นักวิจัยที่เหมาะสมที่จะทำงานกับภาคอุตสาหกรรม
 - วิศวกรและนักวิทยาศาสตร์ที่มีคุณภาพ
 - วิศวกรที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับอุตสาหกรรมการผลิต
 - บุคลากรระดับ ปวส. และ ปวช. ที่มีคุณภาพในจำนวนที่มากพอ
 - หากมีแผนยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและหน่วยงานต่างๆ ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างพอเพียง ระบบอุดมศึกษาไทยน่าจะรองรับความต้องการด้านกำลังคนของประเทศที่จะออกจาก MIT ได้ ภายในปี 2030

48

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ

- ❑ เรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นจุดอ่อนของประเทศไทยที่ต้องการใช้เวลานานในการแก้ปัญหา
- ❑ การเพิ่มคุณภาพการศึกษาทางวิทยาศาสตร์อาจจะทำได้ระดับหนึ่งโดยการดำเนินการในขอบเขตที่จำกัดที่กำลังดำเนินการอยู่แล้ว
- ❑ ในช่วง 15 ปีที่ผ่านมา ได้มีการตั้งโรงเรียนพิเศษที่มีคุณภาพทางวิทยาศาสตร์ขึ้นหลายกลุ่ม เช่น โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ โรงเรียนจุฬาภรณ โรงเรียนวิทยาศาสตร์ที่ดัดตามมหาวิทยาลัยหลัก (คะแนนการสอบ PISA 2012 ของโรงเรียนจุฬาภรณสูงเป็นที่น่าพอใจ)
- ❑ การขยายจำนวนโรงเรียนเหล่านี้ออกไปจนถึงปี 2030 น่าจะแก้ปัญหาคุณภาพของการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ได้ระดับหนึ่ง

49

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ ภาคอุดมศึกษาที่เข้มแข็งและเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับภาคอุตสาหกรรม

- ❑ ได้มีความพยายามจะสร้างความเข้มแข็งให้มหาวิทยาลัยวิจัย 9 แห่งของประเทศไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา แต่งบประมาณที่ใช้ยังน้อยและไม่ต่อเนื่อง
- ❑ หากมีการลงทุนอย่างจริงจังใน 15 ปีข้างหน้า มหาวิทยาลัยดั้งเดิม 24 แห่งน่าจะมีความเข้มแข็งที่จะสนับสนุนภาคอุตสาหกรรมได้ในระดับที่น่าพอใจ
- ❑ สำหรับความเชื่อมโยงระหว่างอุดมศึกษาและภาคอุตสาหกรรมนั้น หลายหน่วยงาน (สวทช. สกว. สวทช. มจร.) ได้ริเริ่มโครงการที่เป็นการส่งเสริมความเชื่อมโยงที่สำคัญ เช่น ITAP, Industrial MSc./Ph.D., Engineering Practice School, WIL, Talent Mobility
- ❑ หากมีการสนับสนุนด้านงบประมาณอย่างพอเพียง กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยให้ความเชื่อมโยงอยู่ในระดับที่พอเพียงในเวลา 15 ปี

50

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมการผลิตที่มีขนาดใหญ่พอ สามารถผลิตผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงที่แข่งขันในตลาดโลกได้

- ❑ การพัฒนาอุตสาหกรรมดังกล่าวเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทย
- ❑ ต้องมีการศึกษาเชิงนโยบายที่จะกำหนดอุตสาหกรรมที่เหมาะสม (เป้าหมาย)
- ❑ อาจจะต้องเริ่มด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เรามีความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ มีจุดแข็งอื่นๆ ที่ชัดเจน คือ **อุตสาหกรรมเกษตร**
- ❑ สำหรับอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่จะพัฒนานั้น ภาครัฐ ภาคเอกชน และวิชาการร่วมกันกำหนดขึ้นได้ แต่ต้องจำกัดขอบเขตเพื่อให้เกิดจุดเน้น (Focus)
- ❑ จุดแข็งของประเทศไทยในด้านอุตสาหกรรมเกษตร
 - นร.ไทยเก่งชีววิทยา
 - ผลิตภัณฑ์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีชีวภาพได้มาก
 - มีนักวิจัยและผลงานวิจัยด้าน ว. และ ท. ชีวภาพมากเมื่อเทียบกับสาขาอื่นๆ
 - มีบริษัทขนาดใหญ่ที่มีชื่อเสียงระดับโลกที่มีผลผลิตอยู่ในตลาดโลกอยู่แล้ว
 - ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ได้เองในประเทศ
- ❑ จุดอ่อนของอุตสาหกรรมเกษตรที่ต้องแก้ไข
 - ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่เป็นอาหารที่แปรรูปวัตถุดิบด้วยกระบวนการง่าย ๆ ทำให้ยัง **มีมูลค่าไม่สูงพอ** และผลผลิตยังไม่หลากหลายพอ

51

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ การพัฒนายุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย

- ❑ รัฐสร้างแรงจูงใจให้กับอุตสาหกรรมเกษตรของไทยที่มีอยู่แล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้
 - 1) พัฒนานวัตกรรมจากการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์และผลิตรายแล้ว
 - 2) ผลิตรายผลิตภัณฑ์อย่างอื่นที่มีมูลค่าสูงจากชีวมวลในกระบวนการนอกจากอาหาร เช่น วัสดุชีวภาพ เคมีภัณฑ์ ยา อาหารสัตว์ และพลังงาน (ไฟฟ้า และเชื้อเพลิงชีวภาพ)
 - 3) ขยายขนาดของอุตสาหกรรม
- ❑ การขยายขนาดของอุตสาหกรรมเกษตร
 - การบริหารจัดการพื้นที่การเกษตรเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจสูงสุด เช่น การลดการปลูกข้าว และปลูกอ้อยแทน
- ❑ รัฐสนับสนุนให้เกิดบริษัทด้านอุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้น

52

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ การพัฒนาอุตสาหกรรมบริการที่ไทยมีจุดแข็งเพื่อเสริมการขยายตัวของ GDP

- ❑ รัฐควรเน้นพัฒนาอุตสาหกรรมบริการต่อไปนี้อย่างจริงจัง
 - บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข
 - การท่องเที่ยว

53

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ การปรับทิศทางการบริหารจัดการระบบ วทน. ของรัฐให้เน้นการสร้างเสริมเข้มแข็งให้อุตสาหกรรมเป้าหมายมากขึ้น (1/3)

- ❑ ระบบ วทน. ของไทยที่ผ่านมา
 - ไม่ได้มีการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ
 - เน้นสร้างความเข้มแข็งให้การวิจัยในมหาวิทยาลัย ให้ความสำคัญกับส่วนอื่นของระบบ วทน. น้อยมาก
 - ส่วนใหญ่อาจารย์กำหนดหัวข้อวิจัยเอง โดยมีเป้าหมายได้ผลงานที่ตีพิมพ์ได้และคาดว่าจะผลงานวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อภาคอุตสาหกรรม
 - การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรมโดยตรงยังมีน้อย แต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะ 5-6 ปีที่ผ่านมา
 - การวิจัยในสถาบันวิจัยของรัฐคล้ายกับมหาวิทยาลัย แต่การทำวิจัยเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้ทั่วไป (รัฐและเอกชน) มากกว่า (~ 50%)
 - ภาคอุตสาหกรรมยังอาศัยผลงานวิจัยภายในประเทศค่อนข้างน้อย

54

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทย ออกจาก MIT

❖ การปรับทิศทางบริหารจัดการระบบ วทน. ของรัฐให้เน้นการสร้าง ความเข้มแข็งให้อุตสาหกรรมเป้าหมายมากขึ้น (2/3)

- ระบบ วทน. ประเทศเอเชียตะวันออก
 - มีการกำหนดอุตสาหกรรมหลักที่ใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศแล้วใช้อุตสาหกรรมหลักกำหนดทิศทางของ วทน.
 - ระบบวิจัยให้ความสำคัญสูงต่อการวิจัยเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้อุตสาหกรรมหลัก
 - มหาวิทยาลัยเน้นการวิจัยพื้นฐาน สถาบันวิจัยของรัฐเน้นการวิจัยประยุกต์และพัฒนาเทคโนโลยี
 - ได้มีการให้ความสำคัญกับส่วนอื่นของระบบ วทน. เช่น การผลิตบุคลากรที่เหมาะสม เพื่อรองรับความต้องการของอุตสาหกรรมและการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เป็นต้น
 - ในช่วงต้นของการพัฒนาประเทศให้ความสำคัญสูงต่อ Second Generation Innovation ซึ่งต้องอาศัยการถ่ายทอดเทคโนโลยี บุคลากร และมาตรการสนับสนุนของรัฐที่เหมาะสม

55

แนวคิดเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้ ออกจาก MIT

❖ การปรับทิศทางบริหารจัดการระบบ วทน. ของรัฐให้เน้นการสร้าง ความเข้มแข็งให้อุตสาหกรรมเป้าหมายมากขึ้น (3/3)

- การปรับทิศทางของการบริการระบบ วทน.
 - 1) ควรให้ความสำคัญต่อการวิจัย (พื้นฐาน ประยุกต์ และพัฒนาเทคโนโลยี) เพื่อสร้างความเข้มแข็งต่ออุตสาหกรรมหลัก หรือ อุตสาหกรรมที่มีความสำคัญและหรือมีศักยภาพในการพัฒนาเศรษฐกิจสูง โดยใช้งบประมาณวิจัยในส่วนนี้ไม่น้อยกว่า 50% ของงบประมาณวิจัยทั้งหมด
 - 2) ให้ความสำคัญสูงต่อการผลิตบุคลากรที่เหมาะสม เพื่อรองรับความต้องการของอุตสาหกรรมในข้อ 1)
 - 3) สนับสนุนให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งต่ออุตสาหกรรมในข้อ 1) โดยมาตรการเงินและภาษี
 - 4) ให้การสนับสนุนอย่างจริงจังต่ออุตสาหกรรมในข้อ 1) ในส่วนอื่นๆ ของระบบ วทน. เช่น STI infrastructure และ enabling environment
 - 5) ปรับโครงสร้างของการบริหารจัดการ วทน. เพื่อให้การดำเนินการข้อ 1) – ข้อ 4) เป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

56

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการ
ขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

57

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❑ สถานภาพและบทบาทของมหาวิทยาลัยในเกาหลีใต้และไต้หวัน ขณะออกจาก MIT

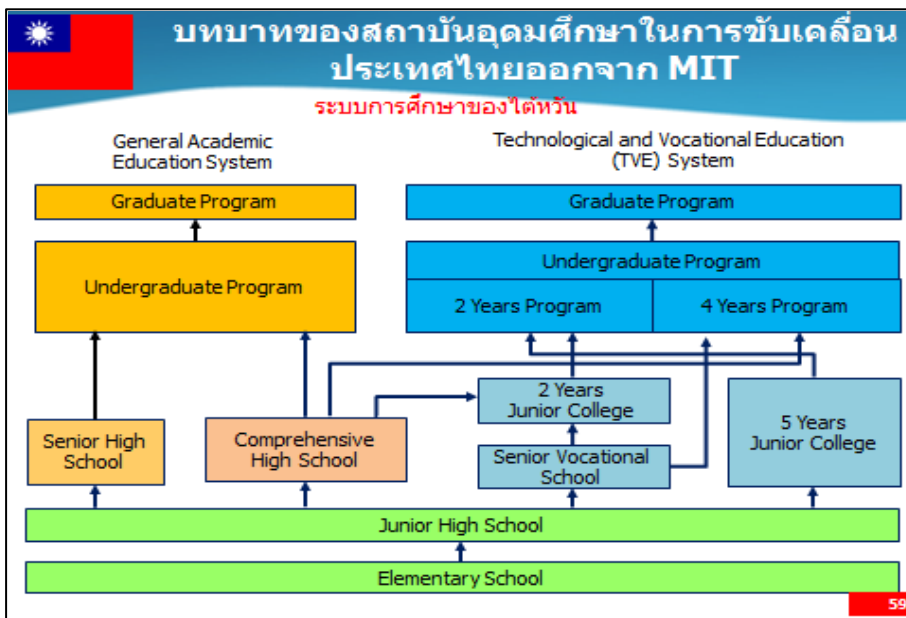
❖ สถานภาพ

- มีความเชื่อมโยงกับภาคการผลิตและธุรกิจในระดับที่ดี
- มีความสามารถผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพด้าน ว. + ท.
- มีขีดความสามารถในการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีสูง

❖ บทบาท

- มีบทบาทสำคัญในการออกจาก MIT ของประเทศ
- สามารถผลิตบุคลากรด้าน ว. และ ท. ที่หลากหลาย และมีคุณภาพสูงรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรมได้เป็นที่น่าสนใจ
- ผลิตผลงานวิจัยทั้งพื้นฐานและประยุกต์สนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมายได้ดี
- สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นเองและจากแหล่งอื่นให้ภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

58

59

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

- ❖ ความเชื่อมโยงของภาคอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมของไต้หวัน
- Flexible Education System
 - Providing qualified human capital for national innovation system
- Industry-University Cooperation
 - Joint technology development centers
 - Industrial Park Industry-University Cooperation projects
 - Special training programs for industry need
 - Transfer of research results and patent application

60

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ **แนวโน้มของบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศอุตสาหกรรมตะวันตกในการพัฒนาเศรษฐกิจ**

- สถาบันอุดมศึกษาถูกคาดหวังว่าจะต้องมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมากขึ้น
- สถาบันอุดมศึกษาในยุโรปมีความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับภาคอุตสาหกรรมผ่านกิจกรรมด้าน Technical consultancy, Collaboration research, Contract research, Joint supervision of postgraduate students.
- ชื่อรองอธิการบดีฝ่ายวิจัยของมหาวิทยาลัยใน US สะท้อนพันธกิจของมหาวิทยาลัยด้านการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ :
 - Senior Vice President for Research and Chief Technology Officer (George Town University)
 - Vice President for Research and Economic Development (U. at Buffalo, State U. of NY)
 - Vice President for Research and Innovation (U. of Toronto)

61

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ **รัฐบาล UK กำลังลงทุนวิจัย £ 50 ล้านในมหาวิทยาลัย 16 แห่ง เพื่อให้ร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมในการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ**

- วัตถุประสงค์
 - ให้มหาวิทยาลัยทำวิจัยร่วมกับภาคเอกชนในโครงการเทคโนโลยีขั้นสูง (Cutting edge research and innovation projects) เพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ
 - มหาวิทยาลัยต้องยื่นข้อเสนอโครงการมาให้อำนาจ
- โครงการที่สนับสนุนต้องอยู่ในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - Advanced manufacturing ○ Space
 - Digital and creative ○ Big data
 - Energy (including clean – tech ○ agri-science and agri-technology
 - and green agenda)
 - Life sciences, healthcare and regenerative medicine
- ผลกระทบต่อเศรษฐกิจที่คาดหวังจากโครงการ
 - ภาคเอกชนลงทุนสมทบอีก £ 50 ล้าน (in cash and kind)
 - เกิดบริษัทใหม่ 500 บริษัท (graduate start-ups and spin-outs)
 - ได้ผลผลิตที่เป็นนวัตกรรมใหม่ 1,200 ชิ้น
 - สร้างงานใหม่ขึ้น 3,000 ตำแหน่ง
 - ทำให้ขนาดเศรษฐกิจของ UK ขยายตัว £ 3,000 ล้าน

(Source: Report of Higher Education Funding Council for England, 2013)

62

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

□ **รูปแบบของกลไกที่เชื่อมโยงสถาบันอุดมศึกษา กับภาคอุตสาหกรรม**

- 1) Informal Contact
- 2) Training of staff
- 3) Temporary mobility of staff
- 4) Consulting
- 5) Contract research
- 6) Collaborative research
- 7) Joint supervision of postgraduate students
- 8) Licensing of technology

63

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ สรุปสถานภาพของอุดมศึกษาไทย

- ได้รับการสนับสนุนจากรัฐน้อยมากเมื่อเทียบกับเกาหลีใต้ ไต้หวัน และจีน
- ในภาพรวมมหาวิทยาลัยยังไม่เข้มแข็งเท่ามหาวิทยาลัยในเกาหลีใต้ ไต้หวัน และจีน และยังไม่สามารถรองรับการออกจาก MIT ของไทยได้ในปัจจุบัน
- ความสามารถในการผลิตบุคลากรทาง ว.+ท.
 - ผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพทาง ว.+ท. ได้ไม่มากพอทั้งระดับ ป.ตรี ป.โท และ ป.เอก
 - ความพยายามจะเพิ่มการผลิตบุคลากรด้าน ว.+ท. ที่มีคุณภาพอาจประสบปัญหาด้านขาดแคลนนักเรียนที่มีคุณภาพ
 - นักศึกษาระดับ ป.ตรี ทาง ว.+ท. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ไม่นิยมศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาด้าน ว.+ท.
- ความสามารถในการวิจัย
 - การวิจัยในมหาวิทยาลัยยังไม่เข้มแข็งพอจะสร้างความเข้มแข็งภาคอุตสาหกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - อุดมศึกษาเชื่อมโยงกับภาคการผลิตและธุรกิจด้านการวิจัยน้อยมาก
- ความสามารถในการถ่ายทอดเทคโนโลยี
 - มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีและความรู้ให้ภาคเอกชนอยู่ระดับหนึ่งแต่ยังไม่เป็นระบบมากพอ

64

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ กลไกที่ช่วยเชื่อมโยงภาคอุดมศึกษากับภาคอุตสาหกรรมซึ่งริเริ่มโดยหน่วยงานสนับสนุนทุนวิจัยและมหาวิทยาลัยในประเทศไทยบางแห่ง

- Cooperative Education (มทส.)
- Engineering Practice School (มจร.)
- Industrial MSc./Ph.D. (สกว.)
- Industrial Technology Assistance Program (ITAP) (สวทช.)
- Pilot Plant Development & Training (มจร.)
- Science Park (สวทช. และ สวทน.) (กำลังขยายตัวสู่ส่วนภูมิภาค)
- ฯลฯ

65

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ สถานภาพของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรม

- มหาวิทยาลัยชั้นนำบางแห่ง มีความเชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมอยู่บ้างแล้ว
 - มหาวิทยาลัยบางแห่ง เช่น จุฬาฯ มจร. รับทุน คปภ.-อุตสาหกรรม และทุน ป.โท-อุตสาหกรรมจาก สกว. จำนวนมากระดับหนึ่ง
 - มหาวิทยาลัยบางแห่ง เช่น มจร. มีประสบการณ์ในการร่วมมือกับอุตสาหกรรมโดยใช้กลไก Engineering Practice School และ Pilot Plant
 - มหาวิทยาลัยบางแห่งได้มีประสบการณ์ร่วมมือกับภาคเอกชนในการพัฒนาบุคลากรวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีมาบ้างแล้ว

66

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ การเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมมีส่วนช่วยให้ มจร. ได้รับการจัดอันดับดีขึ้นในการจัดอันดับของ THE

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
เป็นอันดับ 1 ในไทย
และเป็นอันดับที่ 29
ของการจัดอันดับมหาวิทยาลัยในกลุ่มเศรษฐกิจเกิดใหม่จาก 22 ประเทศ

ได้ประกาศผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุด 100 อันดับมหาวิทยาลัยในกลุ่มมหาวิทยาลัยในประเทศที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว

28		Wuhan University of Technology / China
29		King Mongkut's University of Technology Thonburi / Thailand
51		Hunan University / China
52		Mahidol University / Thailand
82		Chiang Mai University / Thailand
85		Chulalongkorn University / Thailand
89		Prince of Songkla University / Thailand

67

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ **แนวคิดด้านการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการสนับสนุนให้ประเทศออกจาก MIT**

- **การผลิตและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์**
 - ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพื่อผลิตบุคลากรทาง ว. และ ท. ที่มีคุณภาพสูง และมีคุณสมบัติเป็นที่ต้องการของผู้ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคอุตสาหกรรม
 - เน้นผลิตบุคลากรด้าน ว. และ ท. ที่มีคุณภาพเพื่อรองรับความต้องการของภาคอุตสาหกรรม
 - ผลิตบุคลากรด้าน ว. และ ท. ตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรม โดยกระบวนการ Work Integrated Learning
 - ในการผลิตบุคลากรระดับ ป.โท / ป.เอก ทาง ว. + ท. ให้นักศึกษาอย่างน้อย 50% ทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรม

68

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ **แนวคิดด้านการเตรียมความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาไทยในการสนับสนุนให้ประเทศออกจาก MIT**

- **การวิจัย**
 - เร่งเพิ่มจำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ทำงานแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรม
 - เน้นการทำวิจัยพื้นฐานและประยุกต์ที่ช่วยแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรม
 - ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่เพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์
 - ใช้โครงการวิจัยที่ท้าทายเพื่อแก้ปัญหาของภาคอุตสาหกรรมในการพัฒนานักวิจัยสำหรับภาคอุตสาหกรรม
- **การบริการวิชาการ**
 - เพิ่มอาจารย์ของมหาวิทยาลัยทำงานบริการวิชาการ
 - เน้นถ่ายทอดเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นเองและจากแหล่งอื่น ๆ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคเอกชน
 - เพิ่มการให้คำปรึกษาด้านเทคนิคเพื่อปรับปรุงกระบวนการผลิตและบริหารจัดการของ SMEs โดยใช้กลไกของ ITAP

69

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❑ ความท้าทายต่อสถาบันอุดมศึกษาไทยในการเพิ่มบทบาทที่จะสร้างความเข้มแข็งให้ภาคอุตสาหกรรม เพื่อสนับสนุนให้ประเทศออกจาก MIT

- ❖ การปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพื่อผลิตบุคลากรด้าน ว. และ ท. ที่มีคุณภาพสูง และมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของภาคการผลิตและธุรกิจ
- ❖ การเพิ่มจำนวนบุคลากรวิจัย (อาจารย์และนักวิจัย) ในภาพรวม
- ❖ การเพิ่มสัดส่วนอาจารย์ที่ทำวิจัยอย่างจริงจัง
- ❖ การเพิ่มสัดส่วนของอาจารย์ที่สามารถทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาให้ภาคเอกชน
- ❖ การเพิ่มจำนวน นักศึกษา ป.โท/ป.เอก ที่มีคุณภาพ
- ❖ การเพิ่มสัดส่วนของอาจารย์ที่ทำงานบริการวิชาการ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ภาคการผลิตและธุรกิจ
- ❖ การพัฒนาระบบบริหารบุคลากรที่สร้างแรงจูงใจให้อาจารย์ทำงานสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคอุตสาหกรรม

70

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ บทบาท มทร. ในการออกจาก MIT ของประเทศไทย

- ❖ การผลิตบุคลากรเพื่อสร้างความเข้มแข็งในภาคอุตสาหกรรม
 - ❖ ประเทศอุตสาหกรรมมีระบบการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านวิศวกรรมศาสตร์ / อาชีวศึกษา และเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีความจำเป็นมากสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต (Manufacturing)
 - ❖ ประเทศเยอรมันและไต้หวัน ซึ่งมีอุตสาหกรรมการผลิตที่เข้มแข็ง มีระบบการผลิตบุคลากรสำหรับภาคอุตสาหกรรมที่มีประสิทธิภาพและยืดหยุ่น
 - ❖ ผลิตวิศวกร 2 ประเภท
 - ❖ ประเภทวิชาการ (Academic Education System)
 - ❖ ประเภทที่เน้นทักษะ (Technological and Vocational Education System)
 - ❖ ผลิตช่างระดับ ปวช./ปวส. ที่มีคุณภาพและพอเพียง
- ❖ มทร. เป็นมหาวิทยาลัยกลุ่มเดียวที่สามารถผลิตวิศวกรที่เน้นทักษะ ในขณะที่มหาวิทยาลัยไทยอื่นๆ ทั้งหมด ผลิตบุคลากรแบบวิชาการ

71

บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการขับเคลื่อนประเทศไทยออกจาก MIT

❖ บทบาท มทร. ในการออกจาก MIT ของประเทศไทย

- ❖ การผลิตบุคลากรเพื่อสร้างความเข้มแข็งในภาคอุตสาหกรรม
 - ❖ แนวทางการปรับตัวของ มทร.
 - ❖ ในภาพรวม
 - ❖ เน้นการดำเนินการที่เชื่อมโยงกับภาคอุตสาหกรรมมากขึ้น
 - ❖ พัฒนาอาจารย์ให้เหมาะกับการทำงานสร้างความเข้มแข็งให้ภาคอุตสาหกรรม
 - ❖ ปรับหลักเกณฑ์การเลื่อนตำแหน่งอาจารย์ให้เหมาะสม
 - ❖ การผลิตบุคลากร
 - ❖ ปรับปรุงหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน เพื่อผลิตบุคลากรที่เน้นทักษะ
 - ❖ ให้ภาคอุตสาหกรรมมีส่วนร่วมในการผลิตบุคลากร
 - ❖ ผลิตบุคลากรที่ภาคอุตสาหกรรมต้องการ
 - ❖ การวิจัย
 - ❖ เพิ่มสัดส่วนอาจารย์ที่ทำวิจัยอย่างจริงจัง
 - ❖ เน้นทำวิจัยประยุกต์ (Applied Research) และพัฒนาเทคโนโลยี (Experimental Development)
 - ❖ ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเทคโนโลยีร่วมกับภาคเอกชน

72

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

สรุปการบรรยายพิเศษ
หัวข้อ “การปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม”

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์
เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.)
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

บทสรุป
การประชุมสัมมนาบทพจนานโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 3

ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์)

Virtual บรรยายพิเศษ “หัวข้อ การปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม”

สวัสดีครับ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่เคารพ ขออนุญาตมาในฐานะ Virtual กรรมการ เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาและใช้ วทน. ในการแก้ปัญหาสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่ของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นงานที่ สวทช. ได้กระทำให้มาอย่างต่อเนื่อง และเสียดายที่ไม่มีโอกาสได้มาร่วม Retreat ของสภามหาวิทยาลัยในครั้งนี้ แต่ว่าก็มีความต้องการที่จะแลกเปลี่ยนอย่างต่อเนื่องอยู่แล้ว ในช่วงหลายเดือนที่ผ่านมาได้ทำงานร่วมกับหลายหน่วยงานทั้งที่เป็นภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อที่จะแสวงหาเงื่อนไขสำคัญ ๆ ที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูปทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม คิดว่ามีข้อมูลอยู่จำนวนหนึ่ง รวบรวมแล้วในระยะหลังได้นำเสนอต่อผู้บริหารในระดับต่าง ๆ จากการจัดเวทีปฏิรูป วทน. ในที่ต่าง ๆ ในทุกภาคได้รับการตอบรับที่ดีมาก เป็นที่น่ายินดีที่ทั้งภาครัฐและเอกชนก็เริ่มที่จะพูดภาษาเดียวกันมากขึ้น และได้ประมวลภาพรวมเพื่อที่จะทำกรอบการปฏิรูป วทน. เพื่อเสนอต่อสภาปฏิรูป หรือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) หรือรัฐบาลที่จะเข้ามาบริหารประเทศได้นำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขออนุญาตใช้ PowerPoint ในการนำเสนอ สไลด์ชุดนี้เป็นชุดที่ได้เสนอต่อผู้บัญชาการทหารเรือ รวมทั้งปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ หัวข้อก็คือ การปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ขออนุญาตบรรยายตามสไลด์หวังว่าสิ่งที่พยายามนำเสนอก็คือชี้ให้เห็นถึงโอกาสของประเทศไทยในเรื่องการเป็นฐานเกษตรกรรม ฐานอาหาร ทรัพยากรธรรมชาติที่ประเทศไทยมีอยู่ ขนาดประชากรพอเหมาะไม่น้อย 20 – 30 ล้านคน เหมือนบางประเทศอยู่ใกล้เป็นเพื่อนบ้าน หรือไม่ใหญ่เกินไป 200 ล้านคน เป็นต้น ขนาด 60 – 70 ล้านคนก็น่าจะทำอะไรได้มาก ประเทศไทยมีวัฒนธรรม มีความยืดหยุ่นอยู่มากพอสมควร จริง ๆ แล้วก็ต้องยอมรับว่ามีภาคเอกชนที่มีความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายใหญ่ ๆ ซึ่งปัจจุบันก็เริ่มจะไป Take Over ไปตั้งฐานการผลิตในต่างประเทศ ทรัพยากรมนุษย์ประเทศไทยก็มีดีอยู่มาก ขณะนี้ก็เป็นโอกาสที่จะมีบทบาทมากในภูมิภาค ASEAN อย่างไรก็ดีตามที่มีความท้าทายที่มีความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วที่จะต้องคำนึงถึงคือ

- โลกาภิวัตน์และการเคลื่อนสู่สังคมฐานความรู้
- ความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน
- ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี
- ฐานอำนาจทางเศรษฐกิจ การเมือง เคลื่อนย้ายมายังโลกตะวันออกอย่างรวดเร็ว
- ความสร้างสรรค์และนวัตกรรมที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขัน
- ความเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ

ดังนั้น ในส่วนของมหาวิทยาลัยก็ต้องเกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาช่วยลดผลกระทบหรือปรับตัวให้เข้ากับสภาพที่เปลี่ยนแปลงไปจากความท้าทายที่กล่าวข้างต้น จะต้องทำความเข้าใจว่าสังคมในประเทศจะต้องสร้างสรรค์ให้มากกว่านี้ ต้องนำนวัตกรรมมาช่วยพัฒนาประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อที่ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยจะดีขึ้น และส่งผลให้สังคมมีความมั่นคงสูงขึ้นได้ เพราะฉะนั้นสรุปบทบาท วทน. ชัดเจนในทศวรรษที่ 21 ก็คือเพื่อการแข่งขันของประเทศไทย

บทบาทของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมกับการพัฒนาประเทศ ในทศวรรษที่ 21

- ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ
- เทคโนโลยี และนวัตกรรมในฐานะปัจจัยการผลิต
- ความสร้างสรรค์ของคนรุ่นใหม่และแรงงานความรู้
- การเพิ่มมูลค่าในระบบการผลิตทำได้น้อยมาก
- รับจ้างผลิตสินค้า แต่มีศักยภาพในการสร้างสรรค์เอง
- การกระจายรายได้ โดยเฉพาะ SME และเศรษฐกิจชุมชน

อย่างไรก็ตามประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนอยู่จำนวนหนึ่ง ดังประเด็นที่ทุกคนต้องเข้าใจและนำมาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการปฏิรูป คือ

- ขาดความต่อเนื่องและการตัดสินใจของผู้บริหารประเทศ
- ระบบการจัดสรรงบประมาณไม่สอดคล้องกับการพัฒนาการด้าน วทน.
- ผลงานวิจัยไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ ขาดการร่วมวิจัยกับผู้ใช้ประโยชน์
- การสนับสนุนและแรงจูงใจให้ภาคการผลิต โดยเฉพาะกับ SME ไม่เพียงพอ
- การลงทุนใน Mega Project ไม่เชื่อมโยงกับการพัฒนา วทน.
- ขาดกำลังคนด้าน วทน. ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ กำลังคนก็จะเป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งมหาวิทยาลัยจะมีบทบาทที่สำคัญมากในทศวรรษนี้
- ขาดยุทธศาสตร์ต่างประเทศด้าน วทน. เพื่อเชื่อมการค้าการลงทุน

จากเหตุผลดังกล่าว สิ่งที่เป็นเป้าหมายสำคัญที่ สวทช. ถือว่าเป็นเรื่องใหญ่ก็คือ ทำอย่างไรถึงจะใช้ประโยชน์จาก วทน. ในการพัฒนาประเทศเพื่อที่จะขยับประเทศให้จาก Middle – Income Trap

ความท้าทายในการออกจาก Middle – Income Trap สู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

- การออกจาก MIT เป็นความท้าทายของประเทศกำลังพัฒนา ซึ่งต้องการพัฒนาไปสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง
- ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศใช้การออกจาก MIT เป็นเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ
- ประเทศในเอเชียที่มียุทธศาสตร์และแผนงานชัดเจนที่จะออกจาก MIT คือ มาเลเซีย และจีน
- ประเทศในเอเชียที่มีความประสงค์จะออกจาก MIT คือ ไทย และอินโดนีเซีย

การออกจาก MIT ของประเทศรายได้ปานกลาง

- ในปี 1960 มีประเทศที่อยู่ในกลุ่มรายได้ปานกลาง 101 ประเทศ เมื่อถึงปี 2008 มีเพียง 13 ประเทศเท่านั้นที่ออกจาก MIT เป็นประเทศรายได้สูงได้
- ในประเทศอเมริกาใต้ส่วนใหญ่ เช่น บราซิล เม็กซิโก อยู่ในกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางมากกว่า 60 ปีแล้ว
- MIT เป็นภัยคุกคามที่สำคัญของประเทศ เมื่อจำนวนชนชั้นกลางมีมากขึ้น
- ประเทศเกาหลีใต้ และไต้หวัน สามารถออกจาก MIT ได้ในเวลาเพียงประมาณ 20 ปี โดยอาศัยการพัฒนาด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- ปัจจัยที่สำคัญที่สุดจะทำให้ประเทศออกจาก MIT ได้คือ ชีตความสามารถด้าน วทน. ของภาคอุตสาหกรรม

ประเทศไทยสามารถที่จะยกระดับประเทศได้ด้วยการสร้าง Eco System ที่ดีต้องมีการตัดสินใจต้องมียุทธศาสตร์ที่ดี และพยายามขับเคลื่อนให้ประเทศมีรายได้ประชาชาติต่อหัวที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการลงทุนในการสร้างความรู้ในการวิจัยพัฒนา และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้าน วทน.

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้าน วทน.

- ไทยมีเยาวชนที่มีความสามารถ ได้รางวัลโอลิมปิกวิชาการ มีโรงเรียนและห้องเรียนวิทยาศาสตร์สำหรับเด็กเก่ง มีนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรในอุดมศึกษาและสถาบันวิจัย
- ผลการทดสอบ ONET ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เกลี่ยนักเรียนไทยทั่วประเทศได้คะแนนต่ำกว่า 30 จาก 100 คะแนน
- ผลการทดสอบนักเรียนไทยอายุ 15 จำนวนประมาณ 5,000 คนทั่วประเทศ เปรียบเทียบกับนักเรียนในประเทศ OECD (โครงการ PISA) ไทยอยู่ระดับ 2 จาก 6 ระดับ (ระดับ 6 เก่งที่สุด)
- การเรียนวิทยาศาสตร์จำกัดอยู่กับวิธีการเรียนรู้แบบเดิมที่ล้าสมัย
- อาชีวศึกษาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิต
- การผลิตบัณฑิตปริญญาตรีส่วนใหญ่เป็นสายสังคมและมนุษยศาสตร์ (70%)
- บุคลากรวิจัยมีจำนวน 9 รายต่อประชากร 10,000 ราย ค่าเฉลี่ย IMD อยู่ที่ 25:10,000
- นักเรียนทุนและบัณฑิตที่มีความสามารถทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยังไม่มีตลาดแรงงานในภาคเอกชน
- แรงงานไทยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมต้นลงไป

วิสัยทัศน์การปฏิรูป วทน.

“การปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเป็นนโยบายหลักในการนำพาประเทศไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วภายในสิบปีข้างหน้า” โดยให้มี

- การลงทุนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่ 1% GDP ภายในปี 2559 (สิ้นแผนพัฒนาฯ 11)
- การลงทุนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่ 2% GDP ภายในปี 2564 (สิ้นแผนพัฒนาฯ 12)
- รัฐและเอกชนลงทุนในสัดส่วน 30 : 70 เมื่อภายในปี 2564 (สิ้นแผนพัฒนาฯ 12) (ภาครัฐลงทุนเพิ่มขึ้นทุกปี ภาคเอกชนลงทุนในอัตราเร่งด้วยแรงจูงใจและการสนับสนุนจากภาครัฐ)
- เพิ่มการลงทุนด้าน วทน. ในโครงการขนาดใหญ่ (Mega Projects)

ยุทธศาสตร์เชิงโครงสร้าง : การกำกับและบริหารจัดการ

ปรับโครงสร้างการกำกับดูแลและการบริหารจัดการด้าน วทน. โดยปรับปรุงพระราชบัญญัติ ว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม พ.ศ. 2551 ให้มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าในการผลักดันและขับเคลื่อน วทน. ระดับประเทศ ในคณะกรรมการระดับชาติ 2 ชุด คือ

1. ชุดที่มีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ (National Science Technology and Innovation Committee: NSTIC)
2. ชุดที่มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนเป็นกรรมการ (Prime Minister Council on Science Technology and Innovation : Prime-STI)

โดยมีสำนักงานตามกฎหมายดังกล่าวทำหน้าที่เลขานุการของทั้งสองชุด และเลขาธิการสำนักงานทำหน้าที่ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีด้าน วทน. อีกตำแหน่งหนึ่ง ทั้งนี้ให้สำนักงานเป็นส่วนหนึ่งของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจด้วย เพื่อสะท้อนถึงพันธกิจการยกระดับเป็นประเทศพัฒนา ด้วยกลไกการทำงานจากคณะกรรมการทั้งสองชุดดังกล่าว สามารถกำหนดให้มีกลไกย่อยที่ดำเนินงานสนับสนุนคณะกรรมการระดับชาติ เช่น การจัดให้มีโครงสร้างการทำงานด้าน วทน. อย่างมีแบบแผนและประสิทธิภาพในระดับท้องถิ่น อุตสาหกรรมรายสาขา ประเด็นเชิงสังคม หรืออุดมศึกษา เป็นต้น

ยุทธศาสตร์เชิงโครงสร้าง : ระบบงบประมาณ วทน.

ปรับปรุงพระราชบัญญัติ ว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม พ.ศ. 2551 ให้มีการจัดสรรงบประมาณทางด้าน วทน. อย่างเป็นระบบ ดังต่อไปนี้

- กำหนดให้หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนกลยุทธ์ วทน. ระยะ 5 ปี
- การจัดสรรงบประมาณประจำปีด้าน วทน. ให้อ้างอิงจากแผนกลยุทธ์ วทน. ระยะ 5 ปีดังกล่าว
- เพื่อสนับสนุนการจัดทำงบประมาณของรัฐให้สำนักงานฯ ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม พ.ศ. 2551 ทำหน้าที่สนับสนุนการจัดทำแผน วทน. ระยะ 5 ปี และทำหน้าที่กลั่นกรองงบประมาณ วทน. รายปีของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ โดยประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงบประมาณทั้งในขั้นต้นคือ ช่วงต้นของการกำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณตามนโยบายของรัฐบาล และขาลงคือ การสรุปงบประมาณ วทน. ประจำปี ก่อนนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา
- กำหนดกลไกงบประมาณเพื่อกระจายความเจริญในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค โดยการประสานในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ธุรกิจอุตสาหกรรมภูมิภาค หรือประกอบการในท้องถิ่น เป็นต้น

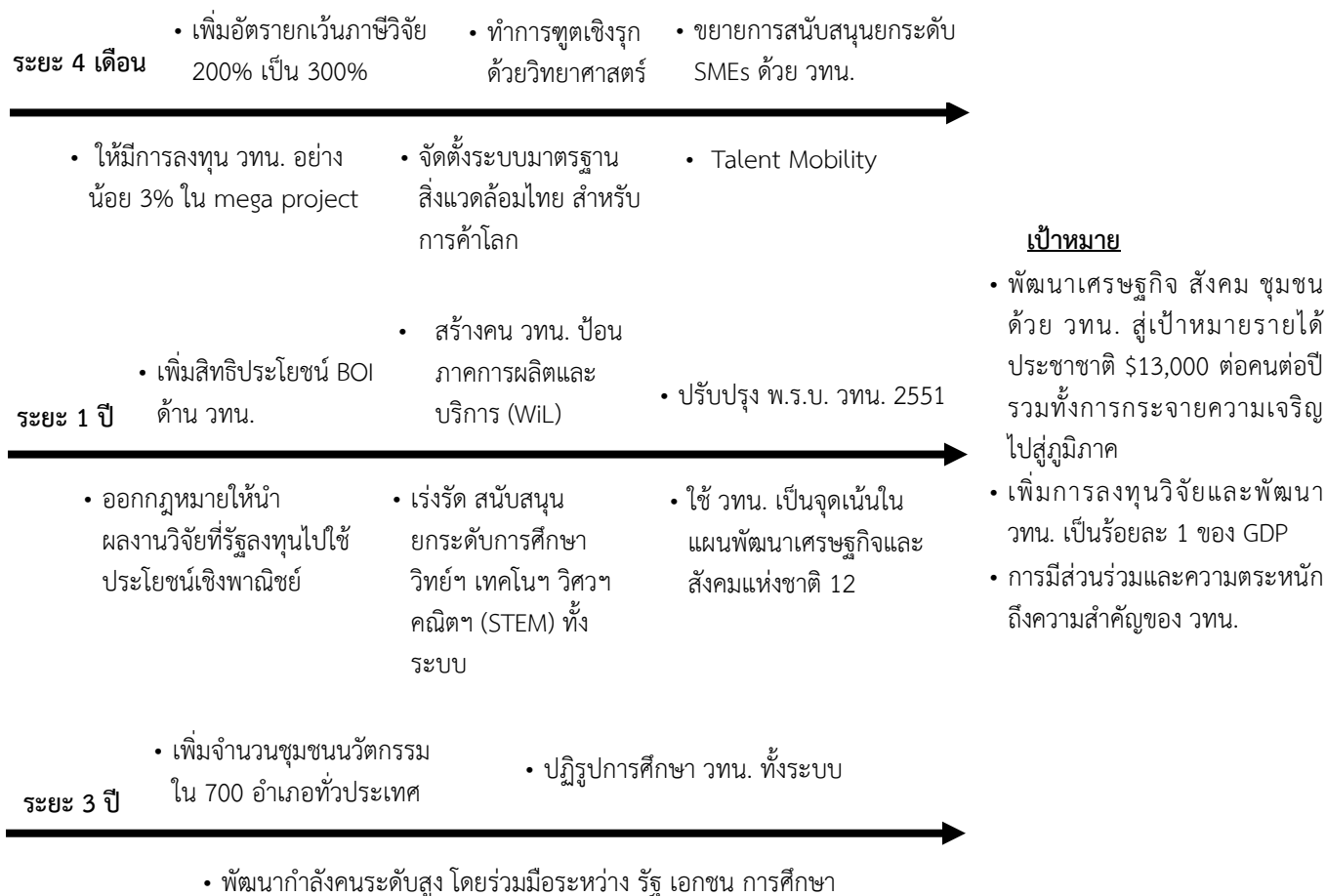
การบูรณาการยุทธศาสตร์

- การกำหนดอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ระดับชาติ (Strategic Industries) เพื่อให้การพัฒนา
วชน. มีหลักและเป้าหมายชัดเจน ซึ่งอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบแข่งขัน
ประกอบด้วย ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร การท่องเที่ยวและบริการ รวมทั้ง
การพัฒนาภาคพลังงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานหมุนเวียน
- การลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ (Mega Projects) ซึ่งกำหนดเงื่อนไขให้มีการลงทุนใน วชน.
เพื่อสนับสนุนโครงการ ก่อให้เกิดการจ้างงาน ช่วยลดการนำเข้าเทคโนโลยี พึ่งพาเทคโนโลยี
ของตนเองมากขึ้น ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ภาคการผลิตของไทยเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น
โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการระบบราง โครงการด้านพลังงาน และโครงการบริหารจัดการน้ำ
ซึ่ง วชน. สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน
- การลงทุนและการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership)
ซึ่งจะทำให้มีพลังงานในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสูงสุด เนื่องจากการแบ่งหน้าที่ (Division of Labor)
กันอย่างชัดเจน ทำให้เกิดผลิตภาพ (Productivity) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ผลสัมฤทธิ์ (Effectiveness)
ทางเศรษฐกิจที่มีปัญหาคอขวดอยู่ในปัจจุบัน อาทิเช่น การทำวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัย
และภาคการผลิต (University-Industry Linkage) ซึ่งจะทำงานวิจัยขึ้นหิ้งน้อยลง หรือการส่ง
นักวิจัยจากภาครัฐไปช่วยสร้างความรู้ในภาคเอกชน (Talent Mobility) เป็นต้น

ภาครัฐลงทุนสนับสนุนงบประมาณ 44,000 ล้านบาท ขับเคลื่อน วชน. เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายของ
ประเทศให้ถึง 1% ของ GDP โดยจัดสรรงบวิจัยและพัฒนา 25,000 ล้านบาท พัฒนากำลังคน วชน. 5,000 ล้านบาท
และใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ 4,000 ล้านบาท และโครงสร้างพื้นฐาน 10,000 ล้านบาท และ

ภาคเอกชน ลงทุน 66,000 ล้านบาท โดยรัฐส่งเสริมให้ภาคเอกชนลงทุนบริษัทขนาดใหญ่
26,400 ล้านบาท ธุรกิจขนาดกลาง SME 6,600 ล้านบาท และบริษัทข้ามชาติ 33,000 ล้านบาท

Roadmap การปฏิรูป วทน.

ประเทศไทยถึงเวลาแล้วที่ต้องปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ควบคู่และสอดคล้องกับนโยบายเร่งด่วน การปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนให้เกิดประโยชน์เป็นรูปธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นด้านกำลังบุคลากรทางวิทยาศาสตร์ที่ยังขาดแคลน ผลงานวิจัยที่ยังไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์ การขาดห้องปฏิบัติการและโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย การสนับสนุนให้ภาคเอกชน โดยเฉพาะ SME ให้เพิ่มการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนา เพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการผลิต การนำเทคโนโลยีมาเพิ่มมูลค่าให้สินค้า เพิ่มความสามารถในการแข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างยั่งยืน

การพัฒนากลุ่มธุรกิจ SME ซึ่งถือเป็นวาระแห่งชาติ จะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการปฏิรูปในครั้งนี้ มีโครงการที่กำลังเริ่มดำเนินการโดย สวทช. เช่น การส่งนักวิจัยภาครัฐไปช่วยธุรกิจเอกชน (Talent Mobility) ซึ่งหัวหน้าฝ่ายสังคมจิตวิทยา คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ให้ความสำคัญเป็นอย่างมากในการช่วยพัฒนา SME ได้อย่างดี เป็นการสร้างโอกาสที่จะนำมันสมองในภาครัฐที่มีความสามารถไปช่วยสนับสนุนธุรกิจ ให้พึ่งพาเทคโนโลยีในประเทศ เพิ่มมูลค่าแก่ผลผลิตด้วยต้นทุนที่เหมาะสม การส่งเสริมระบบการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์ (STEM) โครงการการเรียนการสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) แบบโรงงาน (WiL) โครงการเหล่านี้ จะช่วยให้ธุรกิจ SME ได้กำลังคนที่มีความสามารถตรงตามความต้องการ การสนับสนุนให้เกิดการลงทุนด้านวิจัยพัฒนา ให้ SME สามารถพึ่งพาตนเองได้

กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล)

จากการรับฟังการบรรยายการนำเสนอของนายกสภามหาวิทยาลัย ศาสตราจารย์ ดร.นักสิทธิ์ คุ้มนาชัย ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ ทำให้มีความเข้าใจในเรื่องของการก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องใช้เวลายาวนาน ประมาณ 20 – 50 ปี ประเทศไทยอาจใช้เวลา 100 ปีก็ได้ จึงคิดว่าการก้าวข้าม MIT ของประเทศไทยไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูงให้ได้คงจะต้องกำหนดบางสิ่งบางอย่างขึ้น เท่าที่สังเกตเห็นภาพได้คือ

1. เรื่องนโยบายของรัฐถือเป็นเรื่องสำคัญ กำหนดเป็นนโยบายของชาติ และกำหนดเป็น ยุทธศาสตร์ให้ชัดเจนว่าจะใช้เวลา 15 ปี หรือ 30 ปี และต้องประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจที่ตรงกัน ถึงการที่จะก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลาง

2. นำแผนยุทธศาสตร์สู่แผนปฏิบัติการ โดยจัดทำแผนเป็นระยะ 3 – 5 ปี ตามลำดับ โดยกำหนด ลำดับเรื่องที่จะเร่งพัฒนา และกระบวนการพัฒนา

3. หน้าที่ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีความพร้อมที่จะผลิตบุคลากรที่จะสนับสนุนภาครัฐและ ภาคอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาประเทศได้อย่างไร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีสามารถที่จะสนับสนุน ภาคอุตสาหกรรมได้ เพราะมหาวิทยาลัยมีเทคโนโลยีและผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ จึงควรคิดล่วงหน้าเพื่อช่วยประเทศชาติ ให้ก้าวข้ามกับดักรายได้ปานกลางสู่ประเทศรายได้สูง เพราะมหาวิทยาลัยอาจผลักดันสำเร็จก็ได้ จึงคิดว่า ผลจากการมาสมมนาในครั้งนี้ มหาวิทยาลัยต้องนำกลับไปทบทวนและดำเนินการต่อไป จึงขอให้ทุกท่านช่วยกัน ขับเคลื่อนเพื่อช่วยให้ประเทศไทยเข้าสู่ทิศทางการเปลี่ยนผ่านจากรายได้ปานกลางสู่ประเทศที่มีรายได้สูง ขอบขอบคุณครับ

เอกสารการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3
ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

PowerPoint ประกอบการบรรยาย
ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์
เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย
วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.)
และ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ

การปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม

พีเชรุ ดรงค์เวโรจน์
เวทีปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 1
31 กรกฎาคม 2557
ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ
National Science Technology and Innovation Policy Office

โอกาสของประเทศไทย

ฐานเกษตรกรรม
อาหาร และ
ทรัพยากร
ธรรมชาติ

สามารถมีบทบาท
นำในภูมิภาค
ASEAN

ภาคเอกชนที่มี
ศักยภาพ และฐาน
การผลิตใน
อุตสาหกรรม
สำคัญ

ขนาดประชากร
วัฒนธรรม ความ
ยืดหยุ่น

ทรัพยากรมนุษย์

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ
National Science Technology and Innovation Policy Office

2

ความท้าทายที่มีต่อความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว

โลกาภิวัตน์และ
การเคลื่อนสู่
สังคมฐานความรู้

ความก้าวหน้า
ทางเทคโนโลยี

ความสร้างสรรค์
และนวัตกรรมที่
มีผลต่อ
ความสามารถใน
การแข่งขัน

ความมั่นคงด้าน
อาหาร และ
พลังงาน

ฐานอำนาจทาง
เศรษฐกิจ
การเมือง
เคลื่อนย้ายมายัง
โลกตะวันออก
อย่างรวดเร็ว

ความ
เปลี่ยนแปลง
ของภูมิอากาศ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ
National Science Technology and Innovation Policy Office

3

ความท้าทายในการออกจาก Middle Income Trap สู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

- การออกจาก MIT เป็นความท้าทายของประเทศกำลังพัฒนาซึ่งต้องการพัฒนาไปสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง
- ประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศใช้การออกจาก MIT เป็น เป้าหมายในการพัฒนาประเทศ
- ประเทศในเอเชียที่มียุทธศาสตร์และแผนงานชัดเจนที่จะออกจาก MIT

มาเลเซีย

จีน
- ประเทศในเอเชียที่มีความประสงค์จะออกจาก MIT

ไทย

อินโดนีเซีย

ที่มา: ศ.ดร.นิลพัทธ์ คูวัฒนาชัย

การออกจาก MIT ของประเทศรายได้ปานกลาง

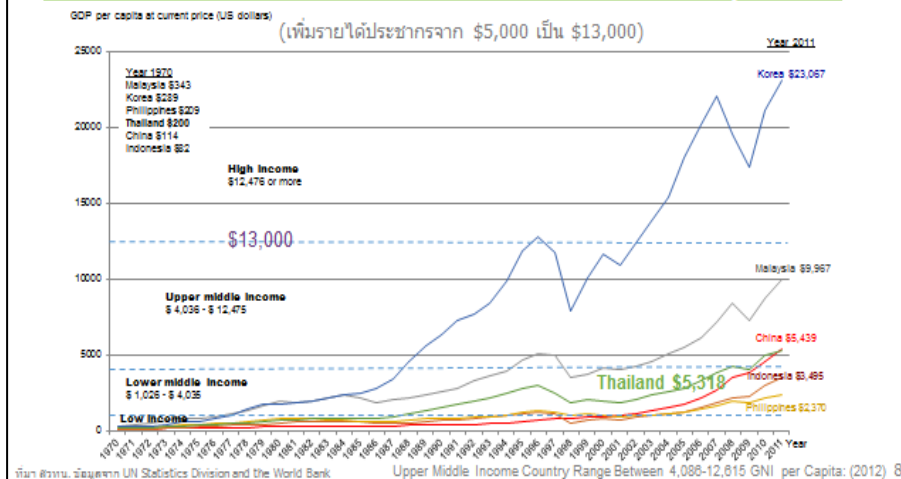
การออกจาก MIT ของประเทศรายได้ปานกลาง

- ในปี 1960 มีประเทศที่อยู่ในกลุ่มรายได้ปานกลาง 101 ประเทศ เมื่อถึงปี 2008 มีเพียง 13 ประเทศเท่านั้นที่ออกจาก MIT เป็นประเทศรายได้สูงได้
- ประเทศในอเมริกาใต้ส่วนใหญ่ เช่น บราซิล เม็กซิโก อยู่ในกลุ่มประเทศรายได้ปานกลางมากกว่า 60 ปีแล้ว
- MIT เป็นภัยคุกคามที่สำคัญของประเทศ เมื่อจำนวนชนชั้นกลางมีมากขึ้น
- ประเทศเกาหลีใต้ และไต้หวัน สามารถออกจาก MIT ได้ในเวลาเพียงประมาณ 20 ปี โดยอาศัยการพัฒนาด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- ปัจจัยที่สำคัญที่สุดจะทำให้ประเทศออกจาก MIT ได้คือ ขีดความสามารถด้าน วทน. ของภาคอุตสาหกรรม

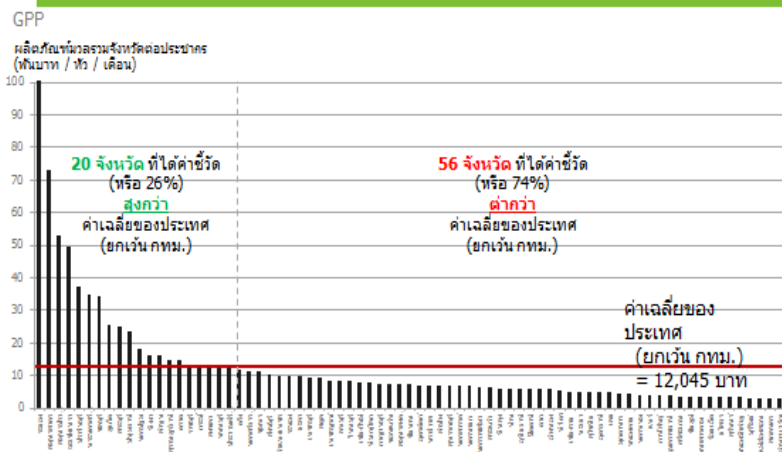
ที่มา: ศ.ดร.นิลลิต์ สุริยนาชัย

7

เป้าหมาย : วทน. เป็นเครื่องมือเชิงนโยบายสำคัญที่จะนำประเทศออกจาก Middle Income Trap

เศรษฐกิจพัฒนาดึงกระจายความเจริญไปพร้อม ๆ กัน

9

ปัญหาด้าน วทน. ของประเทศ สะท้อนจากการจัดอันดับ ความสามารถในการแข่งขันระดับโลก

อันดับ IMD ปี 2014 อยู่ที่ 29 จาก 60 ประเทศ
ลดลง 3 อันดับ

- ด้านการลงทุน R&D อยู่ที่อันดับ 42 ต่ำกว่า
ค่าเฉลี่ย 4 เท่า
- ด้านบุคลากรวิจัยต่ำกว่าค่าเฉลี่ย 4 เท่า
- คุณภาพวิศวกรอยู่อันดับที่ 43 จาก 60 ประเทศ
- คอมพิวเตอร์ต่อจำนวนประชากรอันดับที่ 55 จาก
60 ประเทศ

อันดับ WEF ปี 2014 อยู่ที่ 37 จาก 148 ประเทศ

- ขีดความสามารถทางนวัตกรรมอยู่อันดับที่ 87
จาก 148 ประเทศ
- การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐในสินค้าไฮเทคอยู่อันดับ
ที่ 105 จาก 148 ประเทศ

International Institute for Management Development (IMD) และ World Economic Forum (WEF) เป็นหน่วยงานที่จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันในระดับโลก

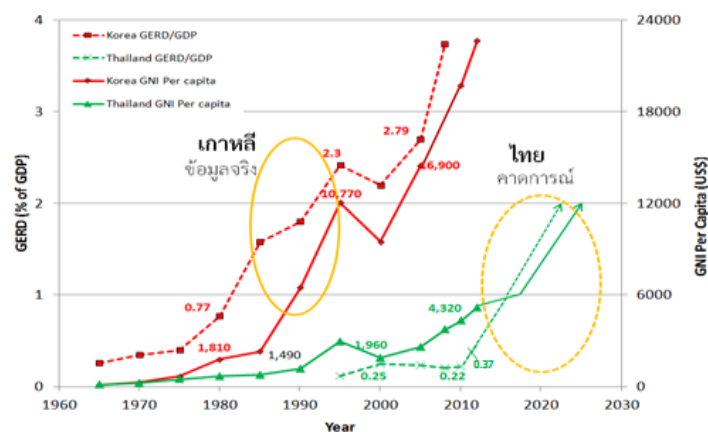
10

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ด้าน วทน.

- + ไทยมีเยาวชนที่มีความสามารถ ได้รางวัลโอลิมปิกวิชาการ มีโรงเรียนและห้องเรียน
วิทยาศาสตร์สำหรับเด็ก มีนักวิทยาศาสตร์และวิศวกรในอุดมศึกษาและสถาบันวิจัย
- + ผลการทดสอบ ONET ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เฉลี่ยนักเรียนไทยทั่วประเทศได้
คะแนนต่ำกว่า 30 จาก 100 คะแนน
- + ผลการทดสอบนักเรียนไทยอายุ 15 จำนวนประมาณ 5,000 คนทั่วประเทศเชิง
เปรียบเทียบกับนักเรียนในประเทศ OECD (โครงการ PISA) ไทยอยู่ระดับ 2 จาก 6
ระดับ (ระดับ 6 เก่งที่สุด)
- + การเรียนวิทยาศาสตร์จำกัดอยู่กับวิธีการเรียนรู้แบบเดิมที่ล้าสมัย
- + อาชีวศึกษาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของภาคการผลิต
- + การผลิตบัณฑิตปริญญาตรีส่วนใหญ่เป็นสายสังคมและมนุษยศาสตร์ (70%)
- + บุคลากรวิจัยมีจำนวน 9 ต่อประชากร 10,000 คน ค่าเฉลี่ย IMD อยู่ที่ 25:10,000
- + นักเรียนทุนและบัณฑิตที่มีความสามารถทาง ว&ท ยังไม่มีตลาดแรงงานในภาคเอกชน
- + แรงงานไทยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมต้นลงไป

11

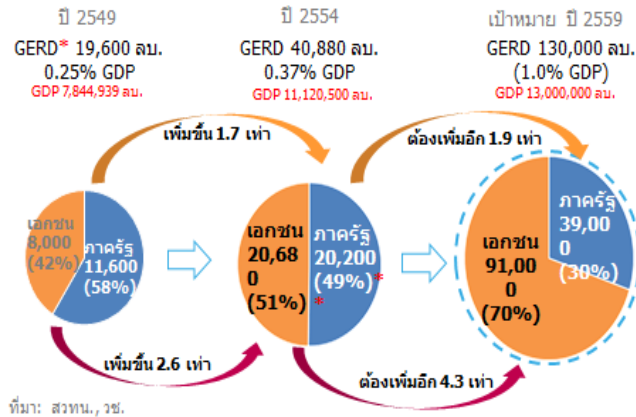
การลงทุนวิจัยและพัฒนาและการเติบโตของรายได้ต่อประชากร ไทย-เกาหลี

ที่มา: <http://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.PCAP.CD>
<http://data.worldbank.org/indicator/GB.XPD.SSDV.GD.ZS>

12

เอกชนไทยเริ่มต้นตัว เริ่มสร้างความรู้และนวัตกรรม โดยเฉพาะบริษัทขนาดใหญ่ แต่ยังลงไปไม่ถึง SME

* ค่าใช้จ่ายวิจัยและพัฒนาารวมของประเทศ (Gross Expenditure on R&D: GERD)
** ประมาณการเบื้องต้นอย่างไม่เป็นทางการ

13

วิสัยทัศน์การปฏิรูป วทน.

"ปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเป็นนโยบายหลักในการนำพาประเทศไทยสู่ประเทศพัฒนาแล้วภายในสิบปีข้างหน้า" โดยให้มี

- ❑ การลงทุนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่ 1% GDP ภายในปี 2559 (เส้นแผนพัฒนาฯ 11)
- ❑ การลงทุนร่วมระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนที่ 2% GDP ภายในปี 2564 (เส้นแผนพัฒนาฯ 12)
- ❑ รัฐและเอกชนลงทุนในสัดส่วน 30 : 70 เมื่อภายในปี 2564 (เส้นแผนพัฒนาฯ 12) (ภาครัฐลงทุนเพิ่มขึ้นทุกปี ภาคเอกชนลงทุนในอัตราเร่งด้วยแรงจูงใจและการสนับสนุนจากภาครัฐ)
- ❑ เพิ่มการลงทุนด้าน วทน. ในโครงการขนาดใหญ่ (Mega Projects)

14

ยุทธศาสตร์การปฏิรูปเชิงโครงสร้าง

"อภิวินัยประเทศไทยด้วยนโยบายนวัตกรรม"
(Transform Thailand via Innovation Policy)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ

15

ยุทธศาสตร์เชิงโครงสร้าง: นโยบายและแผนระดับประเทศ

- ✚ การวางแผนประเทศในรอบ 5 ปีต่อไปนำโดย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ควรเป็นแผนที่มโนทัศน์เป็นจุดเน้นหลัก ซึ่งหมายถึงการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ จะมีการสร้างและใช้นวัตกรรมเป็นสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นนวัตกรรมในกิจกรรมทางเศรษฐกิจ นวัตกรรมในกิจกรรมทางสังคม และนวัตกรรมในกิจกรรมทางด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิต ทั้งนี้เพื่อการสร้างเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคเศรษฐกิจ (Competitiveness) การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusiveness) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development)

ยุทธศาสตร์เชิงโครงสร้าง: การกำกับและบริหารจัดการ

- ✚ ปรับโครงสร้างการกำกับดูแลและการบริหารจัดการด้าน วทน. โดยปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม พ.ศ. 2551 ให้มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าในการผลักดันและขับเคลื่อน วทน. ระดับประเทศ ในคณะกรรมการระดับชาติ 2 ชุด คือ ชุดที่มีรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ (National Science Technology and Innovation Committee: NaSTIC) และชุดที่มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนเป็นกรรมการ (Prime Minister Council on Science Technology and Innovation: Prime-STI) โดยมีสำนักงานตามกฎหมายดังกล่าวทำหน้าที่เลขานุการของทั้งสองชุด และเลขาธิการสำนักงานทำหน้าที่ที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีด้าน วทน. อีกตำแหน่งหนึ่ง ทั้งนี้ให้สำนักงานฯ เป็นส่วนหนึ่งของคณะรัฐมนตรีเศรษฐกิจด้วยเพื่อสะท้อนถึงพันธกิจการยกระดับเป็นประเทศพัฒนา ด้วยกลไกการทำงานจากคณะกรรมการทั้งสองชุดดังกล่าว สามารถกำหนดให้มีกลไกย่อยที่ดำเนินงานสนับสนุนคณะกรรมการระดับชาติ เช่น การจัดให้มีโครงสร้างการทำงานด้าน วทน. อย่างมีแบบแผนและประสิทธิภาพในระดับท้องถิ่น อุตสาหกรรมรายสาขา ประเด็นเชิงสังคม หรืออุดมศึกษา เป็นต้น

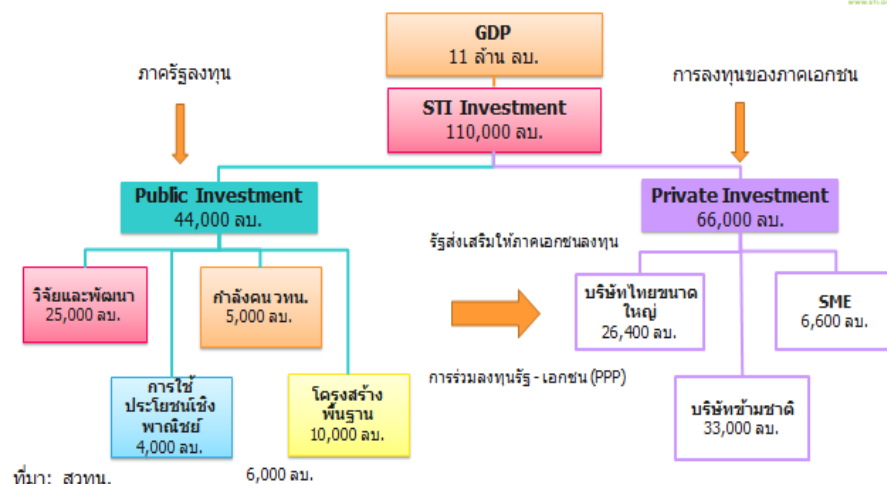
ยุทธศาสตร์เชิงโครงสร้าง: ระบบงบประมาณ วทน.

- ✚ ปรับปรุงพระราชบัญญัติว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม พ.ศ. 2551 ให้มีการจัดสรรงบประมาณด้าน วทน. อย่างเป็นระบบ ดังนี้
 - กำหนดให้หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐจัดทำแผนกลยุทธ์ วทน. ระยะ 5 ปี
 - การจัดสรรงบประมาณประจำปีด้าน วทน. ให้อ้างอิงจากแผนกลยุทธ์ วทน. ระยะ 5 ปีดังกล่าว
 - เพื่อสนับสนุนการจัดทำงบประมาณของรัฐ ให้สำนักงานฯ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม พ.ศ. 2551 ทำหน้าที่สนับสนุนการจัดทำแผน วทน. ระยะ 5 ปี และทำหน้าที่กลั่นกรองงบประมาณ วทน. รายปีของหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้โดยประสานงานกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงบประมาณทั้งในขั้นต้นคือ ช่วงต้นของการกำหนดแนวทางการจัดสรรงบประมาณตามนโยบายของรัฐบาล และขาลงคือการสรุปงบประมาณ วทน. ประจำปี ก่อนนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภา
 - กำหนดกลไกงบประมาณเพื่อกระจายความเจริญในระดับท้องถิ่นและภูมิภาค โดยการประสานงานในระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ธุรกิจอุตสาหกรรมภูมิภาค หรือผู้ประกอบการในท้องถิ่น เป็นต้น

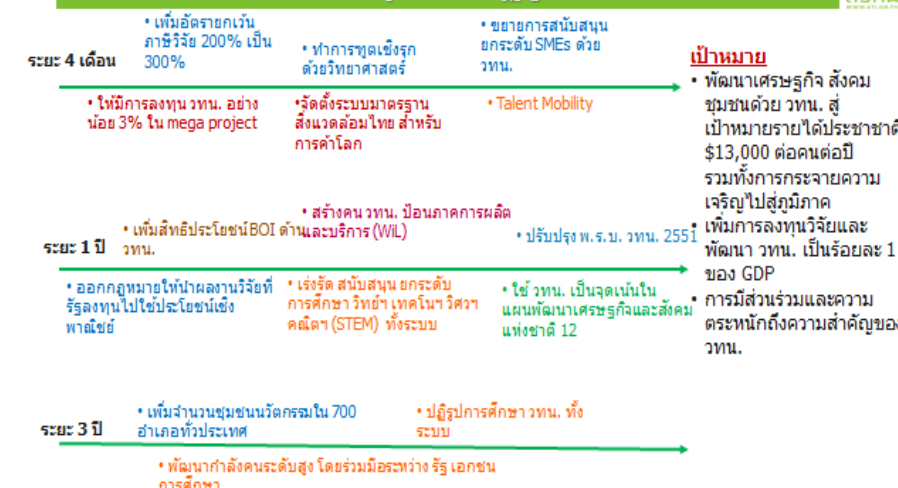
การบูรณาการยุทธศาสตร์

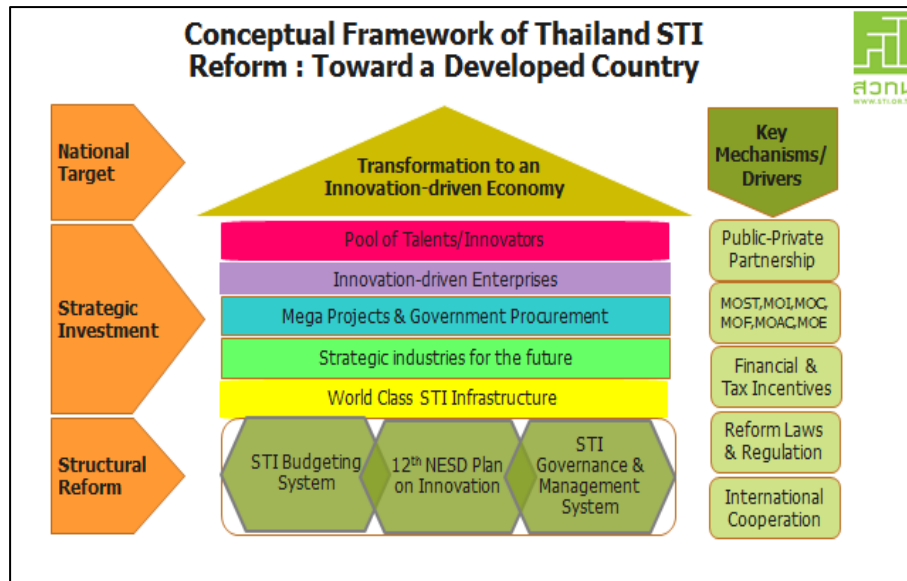
- การกำหนดอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ระดับชาติ (Strategic Industries) เพื่อให้การพัฒนา วทน. มีหลักและเป้าหมายชัดเจน ซึ่งอุตสาหกรรมที่ประเทศไทยมีความได้เปรียบเชิงแข่งขัน ประกอบด้วย ภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร การท่องเที่ยวและบริการ รวมทั้งการพัฒนาภาคพลังงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพลังงานหมุนเวียน
- การลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ (Mega Projects) ซึ่งกำหนดเงื่อนไขให้มีการลงทุนใน วทน. เพื่อสนับสนุนโครงการ ก่อให้เกิดการจ้างงาน ช่วยลดการนำเข้าเทคโนโลยี พึ่งพาเทคโนโลยีของตนเองมากขึ้น ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ภาคการผลิตของไทยเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการระบบราง โครงการด้านพลังงาน และโครงการบริหารจัดการน้ำ ซึ่ง วทน. สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้อย่างมีศักยภาพและยั่งยืน
- การลงทุนและทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (Public Private Partnership) ซึ่งจะช่วยให้พลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจสูงสุด เนื่องจากมีการแบ่งหน้าที่ (Division of Labor) กันอย่างชัดเจน ทำให้เกิดผลผลิตภาพ (Productivity) ประสิทธิภาพ (Efficiency) ผลสัมฤทธิ์ (Effectiveness) ทางเศรษฐกิจที่มีปัญหาข้อขัดข้องในปัจจุบัน อาทิเช่น การทำวิจัยร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคการผลิต (University-Industry Linkage) ซึ่งจะทำงานวิจัยขึ้นหิ้งน้อยลง หรือการส่งนักวิจัยจากภาครัฐไปช่วยสร้างความรู้ในภาคเอกชน (Talent Mobility) เป็นต้น

ยุทธศาสตร์การปฏิรูปเชิงกลไก โดยขับเคลื่อนการลงทุน วทน. ของประเทศ ให้ถึง 1% ของ GDP

Roadmap การปฏิรูป วทน.

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
และนวัตกรรมแห่งชาติ
www.sti.or.th

23

บทสรุป
การประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ครั้งที่ 3

ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

นายกสภามหาวิทยาลัย (ดร.สุเมธ แยมน์นุ่น)

สรุปการประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3

นายกสภามหาวิทยาลัย (ดร.สุเมธ แยมน์นุ่น) กล่าวสรุปการประชุมสัมมนาครั้งนี้ใช้เวลา 3 วัน เป็นการใช้เวลาที่คุ้มค่าและมีประโยชน์ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้บริหารมหาวิทยาลัย ซึ่งผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้รับทราบถึงแนวคิดระดับนโยบายที่มอบให้มหาวิทยาลัย ดำเนินงานที่ผ่านมา และมหาวิทยาลัยรายงานสรุปผลการบริหารจัดการการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายรวมถึง ปัญหาและอุปสรรคที่ผู้ปฏิบัติงานมีความคิดและความเข้าใจที่แตกต่างกัน จึงขอใช้เวลาในการประชุมสัมมนาครั้งนี้ ช่วยในการปรับความคิด มุมมองมหาวิทยาลัยไปในจุดเดียวกัน เพื่อให้การพัฒนามหาวิทยาลัยไปในทิศทางเดียวกัน รวมถึงส่วนที่สองการเปิดวิสัยทัศน์และกระบวนคิดที่ทำให้มหาวิทยาลัยได้ใกล้ชิดกับสังคมที่สัมผัสกับภาคชีวิตจริง ในสังคม (Real Sector) มากขึ้น เพราะการที่จะพัฒนาประเทศจริง ๆ นั้น ขึ้นอยู่ที่ภาคชีวิตจริงในสังคม การที่มหาวิทยาลัย แยกตัว (Isolate) ออกจากสังคมหรือกลุ่มคน ถือว่าเป็นปัญหาหนึ่งของระบบการศึกษา จากประสบการณ์ด้านการ บริหารการศึกษามา 32 ปี มุมมองผู้บริหารในทบวงมหาวิทยาลัยคิดว่า มหาวิทยาลัยมีหน้าที่ 4 ประการหลัก คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย บริการวิชาการ และทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ในความเป็นจริงหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยต้องมีคุณค่าต่อสังคมอย่างลึกซึ้ง จึงขอสรุปดังต่อไปนี้

ส่วนแรก เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวคิดทางสติปัญญาประเด็นที่กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิกล่าวถึงการศึกษาต้องตอบสนองความต้องการของสังคม มหาวิทยาลัยต้องใกล้ชิดกับสังคมมากขึ้น คือ มหาวิทยาลัยกำลังจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตไปพัฒนาสังคมเพื่อแก้ปัญหาสังคม มิใช่จัดการศึกษา เพื่อการศึกษา จึงเป็นสิ่งที่มหาวิทยาลัยต้องปรับแนวคิด ทบทวนในเชิงหลักการและเชิงปรัชญาในการจัดการศึกษา ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ส่วนที่สอง เป็นบทสรุปเชิงข้อเสนอแนะเพื่อการทำงานต่อของมหาวิทยาลัย หรือเป็นโจทย์ต่อ เพื่องานของสภามหาวิทยาลัย สรุปประเด็นได้ดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 1 ประเด็นนโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ว่าแผนยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยที่สภามหาวิทยาลัยได้อนุมัติไปยังมหาวิทยาลัย คงสะท้อนให้เห็น (Reflective) ถึงแนวความคิด ที่เห็นพ้องตรงกันที่มหาวิทยาลัยต้องบริหารจัดการการแก้ไขปัญหาเพื่อไปสู่เป้าหมายที่แท้จริง และในเชิงยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ใหม่ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป ต้องแสดงบทบาทที่ชัดเจนและพร้อมที่จะตอบสนองต่อนโยบายการแก้ปัญหาของประเทศ โดยเฉพาะการหลุดพ้น จากกลุ่มประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลาง (Middle - Income Trap)

ประเด็นที่ 2 ประเด็นเชิงวิชาการที่ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์บัณฑิตนักปฏิบัติตามกรอบนโยบาย ซึ่งคณะกรรมการด้านหลักสูตรการเรียนการสอน ประสงค์ให้มหาวิทยาลัยสร้างความเข้าใจที่ตรงกันในเรื่องโครงสร้าง Concept ด้านความรู้ที่มีทั้งทักษะวิชาพื้นฐานและทักษะวิชาชีพจะต้องกำหนดมาตรฐานการสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนของแต่ละคณะที่มีมิติที่แตกต่างกัน แต่มีเป้าหมายเดียวกันคือ ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ และต้องปรับกลไกการบริหารให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงการผลิตบัณฑิต ซึ่งสภามหาวิทยาลัยให้ความสำคัญในเรื่องกระบวนการจัดการเรียนการสอนและเรื่องกำหนดมาตรฐานทางวิชาการในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ซึ่งคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) เป็นผู้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร แต่หลักสูตรเชิงวิชาชีพกับหลักสูตรผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติจะต่างกันที่กรอบมาตรฐานทางวิชาการ ส่งผลให้เกิดความแตกต่างของเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ (Career Path) ของอาจารย์แต่ละกลุ่มหลักสูตร จึงเป็นเรื่องที่สภามหาวิทยาลัยต้องหารือร่วมกัน โดยอาจตั้งคณะทำงานไปศึกษามองภาพองค์ประกอบของ 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลด้วย ซึ่งศาสตราจารย์ ดร.นันทสิทธิ์ คุ้มณาชัย และศาสตราจารย์ ดร.ปิยวัฒน์ บุญหลง มีแนวคิดเดียวกัน โดยศาสตราจารย์ ดร.ปิยวัฒน์ บุญหลง ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งประธานการพิจารณาเรื่องการส่งเสริมงานวิจัยซึ่งได้กรอบแนวคิดการส่งเสริมงานวิจัย 2 ชั้นคือ งานวิจัยพัฒนาเพื่ออุตสาหกรรมและงานวิจัยพัฒนาเพื่อชุมชนและท้องถิ่น พร้อมทั้งเตรียมที่จะเสนอให้คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.) ปรับเกณฑ์มาตรฐานการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการที่จะสามารถวัดได้จากผลงานวิจัยภาคอุตสาหกรรมและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่นด้วย แต่ยังไม่มีการใช้เกณฑ์นี้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ เพราะยังมีกลไกที่ไม่ชัดเจน ที่ระบุถึงวิธีปฏิบัติ ที่ถูกต้อง นายกสภามหาวิทยาลัย มีแนวคิดที่จะพัฒนาในเรื่องดังกล่าวเพื่อประโยชน์ของการดำเนินการต่อไป รวมถึงการที่จะให้มหาวิทยาลัยศึกษาถึงเรื่องการรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย โดยจัดหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์หรือไม่ ประสงค์ที่จะให้มีมิติที่ชัดเจนในการตัดสินใจในเรื่องนี้

ประเด็นที่ 3 ประเด็นเชิงบริหารจัดการ สรุปได้ 2 เรื่อง ที่สภามหาวิทยาลัยควรจะดำเนินการทบทวนตามข้อเสนอของกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ (พลเอก ธงชัย เกื้อสกุล) คือ

1. เรื่องการทบทวนกฎ ระเบียบ ที่เป็นปัญหาต่อการบริหารมหาวิทยาลัย เพราะฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย ยังปรับแก้ไขกฎ ระเบียบ ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัย อธิการบดีจึงควรสั่งการให้ผู้รับผิดชอบไปศึกษากฎ ระเบียบ ทุกฉบับที่เกี่ยวข้องและเป็นปัญหาในการบริหารงาน พร้อมทั้งศึกษาข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและเร่งแก้ไขโดยเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎ ระเบียบ ที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของบุคลากรของมหาวิทยาลัย

2. เรื่องการบริหารเพื่อให้เกิดความมั่นคงและอิสระทางการเงินของมหาวิทยาลัย ซึ่งศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ ได้กล่าวถึงความเกี่ยวพันในเรื่องของเสถียรภาพทางการเงิน (Financial Stability) และอิสระภาพทางการเงิน (Financial Autonomy) ซึ่งให้เห็นทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยที่ไม่อิงต้องงบประมาณแผ่นดิน จะทำให้มหาวิทยาลัยมีอิสระในการบริหารมหาวิทยาลัยในเชิงการเงินได้สูงกว่า และขณะนี้สำนักงบประมาณมีนโยบายด้านงบประมาณด้วยการให้หน่วยงานที่เสนอขอ งบประมาณต้องแสดงเจตจำนงจ่ายเงินสมทบร่วมกับสำนักงบประมาณ จึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สมชัย ฤชุพันธุ์ และคณะกรรมการการเงินและทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ได้พยายามช่วยเพิ่มรายได้จากทรัพย์สินที่มหาวิทยาลัยมีอยู่และเป็นนโยบายที่สภามหาวิทยาลัยต้องดำเนินการต่อไป

สุดท้ายขอขอบพระคุณกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี และผู้บริหารมหาวิทยาลัย ในการ Retreat ครั้งนี้ ทุกท่านมีส่วนร่วมสูงมากและมีความตั้งใจ ผลสุดท้ายเกิดการเรียนรู้ที่ดีร่วมกัน ขอบคุณฝ่ายเลขานุการและทีมงานที่จัดประชุมครั้งนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกท่านที่เข้าร่วม Retreat อยู่อย่างมีความสุขและได้รับสิ่งที่คาดหวังไว้ทุกประการ

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

ในนามมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องขอขอบพระคุณนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ให้ความเข้าใจและสนับสนุนที่เป็นแผนงานและเป็นแผนยุทธศาสตร์ ในการพัฒนามหาวิทยาลัยใน 4 ปีข้างหน้า การที่ได้มาประชุมร่วมกันตลอดระยะเวลา 2 วันเศษ เป็นสิ่งที่มีคุณค่ามาก ต่อแนวทางในการบริหารจัดการ การประชุมครั้งนี้มหาวิทยาลัยได้นำผู้บริหารระดับรองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการกอง/สำนัก พร้อมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม และคิดว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับทุกท่าน ที่ได้รับฟัง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารโจทย์ของการที่จะจัดการศึกษาที่มุ่งเป้าหมาย ไม่ใช่ที่จะให้มีการเรียน การสอนให้นักศึกษาเรียน แต่ขณะนี้จะต้องมุ่งเป้าหมายต่อการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และผลักดันให้หลักสูตร ต่าง ๆ ที่มีผลต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมในอนาคต โจทย์เหล่านี้ จะเป็นโจทย์และเป็นเป้าหมายต่อการ ที่จะขับเคลื่อน โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นผู้บริหารของมหาวิทยาลัยทุกระดับ และเป็นโจทย์ของอธิการบดีต่อแนวทาง การบริหารจัดการที่ต้องปรับในแนวทางการดำเนินงาน ต้องปรับทิศทาง และก็ต้องปรับกระบวนการในหลายเรื่อง ต่อการที่จะต้องให้การดำเนินงานด้านการเรียนการสอนเกิดผลสัมฤทธิ์ และสิ่งที่จะต้องผลักดันภายนอกซึ่งก็เห็นว่า ถ้าสิ่งที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย มีปัญหาอุปสรรคในการก้าวสู่ตำแหน่งวิชาการของอาจารย์ จะต้องประชุม ร่วมกันใน 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล โดยนำผลงานหัวข้อนี้เพราะผมเป็นเลขานุการที่ประชุมอธิการบดี และจะสรุปในประเด็นนี้เสนอที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าจำเป็นจะต้องนำผลงานที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม หรือตำราเรียนที่เป็นตำราแบบช่าง มีใช้ตำราทางวิชาการ แท้จริงอย่างเดียวไปสู่อัตลักษณ์และลงไปสู่นักศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันในการที่จะต้องผลักดันในการบริหาร ซึ่งเป็นรากเหง้าและเป็นอัตลักษณ์ของราชมงคลในอดีต และก็ให้ความชัดเจน โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี จะต้องทำให้มีความชัดเจนเพื่อจะเป็นแบบอย่างให้กับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอื่นในบางสาขา และได้ทำการบันทึกขณะรับฟังข้อเสนอแนะในการประชุมเพื่อเสนอในช่วงบ่ายจะได้มีการประชุมหารือแนวทาง วิธีการปฏิบัติ รวมถึงการกำหนดเป้าหมายที่ใช้เป็นแนวทางการขับเคลื่อนผู้บริหารชุดใหม่ จึงคิดว่าเป็นโจทย์ ผู้บริหาร จะต้องเป็นผู้นำและสามารถแก้ปัญหาแบบมีอาชีพ เพราะผู้บริหารต้องมีใช้จะตั้งรับเพียงอย่างเดียว

สุดท้ายนี้ในนามของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ต้องขอขอบพระคุณนายกสภา มหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารมหาวิทยาลัย ที่เข้าร่วมประชุม และคิดว่านับจากนี้ไปจะเกิดผลสัมฤทธิ์ เกิดมรรคผลต่อประเทศ

บทสรุป

การประชุมสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat) ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ครั้งที่ 3

ระหว่างวันที่ 15 – 17 สิงหาคม พ.ศ. 2557
ณ โรงแรมรอยัล คลิฟ ไฮเต็ล กรุ๊ป จังหวัดชลบุรี

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

สรุปผลการ Retreat สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และนำผลการ Retreat ไปสู่การปฏิบัติ ระหว่างกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและกรรมการสภามหาวิทยาลัยภายใน

การมาประชุมครั้งนี้ ได้รับทราบสิ่งที่เป็นประโยชน์มากมาย จึงขอสรุปประเด็นการขับเคลื่อนมหาวิทยาลัย สิ่งที่น่าสนใจคือ แนวคิดของสภามหาวิทยาลัยหรือแนวขับเคลื่อนของสภามหาวิทยาลัย มีความสอดคล้องกลมกลืนกับแนวคิดของมหาวิทยาลัย และมีความชัดเจนดังที่นายกสภามหาวิทยาลัยสรุปในตอนท้ายในเรื่องของแผนยุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยดำเนินการอยู่เป็นสิ่งที่ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย เป็นแผนที่ดำเนินการถูกต้องทาง โดยเฉพาะเรื่อง

1. หลักสูตรที่มหาวิทยาลัยได้พัฒนาปรับปรุงภายใต้สมรรถนะ อาจจะมีได้สำรวจหรือทำเหมือนกับที่มีสมรรถนะของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ ในแต่ละหลักสูตรจะกำหนดสมรรถนะ และเชื่อว่าจากนี้ต่อไปประมาณ 2 ปี มหาวิทยาลัยจะมีความชำนาญมากขึ้น และมีการทบทวนปรับปรุงหลักสูตรหรือสอบเทียบสมรรถนะในทุกสาขาวิชา
2. การเรียนการสอนเน้นปฏิบัติ และมหาวิทยาลัยได้เตรียมกระบวนการเรียนการสอน โดยทำ Work Shop กับประธานสาขาวิชาหรืออาจารย์แต่ละคณะให้มีความรู้ด้าน CDIO ครอบคลุมไปถึง TQF ที่สามารถเชื่อมกันได้ทุกคณะ
3. ความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมทุกสาขา จะต้องมีความเชื่อมโยงอุตสาหกรรมเฉพาะหลักสูตร โดยให้อาจารย์และนักศึกษาไปฝังตัวในสถานประกอบการ ให้แต่ละสาขาวิชาไปพิจารณารูปแบบการเรียนการสอนแบบสหกิจศึกษาหรือรูปแบบ WIL
4. Project ของนักศึกษาจะต้องมาจากสิ่งที่ภาคอุตสาหกรรมสนับสนุน และมีการทำ Project ข้ามสาขาวิชา และสุดท้ายจะเป็นงานวิจัยที่มีประโยชน์กลับไปใช้ในภาคอุตสาหกรรม สำหรับสมรรถนะทั่วไป สภามหาวิทยาลัยก็ให้ความเห็นชอบ แสดงว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่เชื่อมโยงกันมาแต่ต้นทุกเรื่อง เป็นสิ่งที่ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของคณบดีที่จะนำไปบริหารจัดการเรียนการสอน และขึ้นอยู่กับตัวนักศึกษา
5. งานวิจัยและนวัตกรรม คิดว่าจำนวนงานวิจัย หรือการนำงานวิจัยไปใช้มีทิศทางดีขึ้น และสามารถทำผลงานทางวิชาการได้ รวมถึงการทำงานวิจัยไปแข่งขันในระดับชาติ คณบดีจะต้องใช้ศักยภาพเข้าไปทำให้เกิดการบริหารที่ก้าวหน้า

แนวความคิดหลากหลายจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถมาใช้ประโยชน์ได้ในมุมมองที่หลากหลายที่มีความสอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ เมื่อทราบถึง MIT แล้ว ก็จะต้องทราบวิธีการผลิต แนวทางการผลิตบัณฑิตในแต่ละสาขา รวมถึงโจทย์งานวิจัยที่จะผลักดัน SME และชุมชน จะทำให้ทราบถึงการผลักดันหลักสูตรที่ทันสมัยและตอบสนองนโยบายของประเทศ มหาวิทยาลัยจะต้องทบทวนสาขาวิชาเดิมและจะปรับปรุงหลักสูตรให้สะท้อนในแต่ละเรื่องที่เกี่ยวข้อง

ในฐานะอธิการบดี ให้ความเคารพเพื่อนร่วมงานทุกท่าน และในที่ประชุมขอให้ใช้คำพูดที่เหมาะสม และขอให้ทำงานมากกว่าพูด เพื่อให้ตัวเองหายสงสัย จึงขอเชิญท่านผู้บริหารเสนอประเด็นที่ได้รับฟังแล้วเกิดประโยชน์ ต่อมหาวิทยาลัย

ที่ปรึกษามหาวิทยาลัย (พลอากาศเอก ภคชาติ กฤษณะพันธุ์)

เมื่อเริ่มเปิดเทอม ขอแสดงความเห็นใจต่อความเหน็ดเหนื่อยของคณบดี รองคณบดี และผู้อำนวยการทุกท่าน มีเรื่องที่ชอบเปิดใจพูดคุยหลายเรื่อง และขอให้รับฟังซึ่งกันและกัน เริ่มจากภายในคณะ มีหลายคณะที่สนใจการเมืองในคณะ ขาดการใส่ใจในการะงานที่รองคณบดีมอบหมายให้รับผิดชอบ มิได้มองถึงความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน จึงขอให้อาจารย์ทุกท่านใส่ใจกับภาระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยเฉพาะเรื่อง การเรียนการสอน การวิจัย จากการประชุมสัมมนาจะทราบถึงยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติ (Hands – on) อาจารย์จะต้องควบคุมดูแลนักศึกษาอย่างใกล้ชิด เพื่อให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดปัญหา และรวมถึงคณบดีที่ได้มอบหมายงานต่อรองคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้าสาขาวิชา ขอให้ติดตามผลงาน ให้เกิดขึ้นด้วย โดยเฉพาะเรื่องที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้นโยบายต่อมหาวิทยาลัย รวมถึงเรื่องบางเรื่องที่เป็นเรื่องใหญ่และสำคัญ เมื่อมอบหมายงานแล้วต้องติดตามให้เกิดผลสำเร็จด้วย

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

การแก้ปัญหาการตอบโจทย์

1. การนำโจทย์มาดำเนินการ จะต้องได้จากผู้ประกอบการมาตั้งเป็นโจทย์ โดยเชิญผู้ประกอบการ หรือศิษย์เก่าที่อยู่ภาคอุตสาหกรรมมาเป็นอาจารย์สอนในมหาวิทยาลัย เพราะต้องการให้มีช่องทางการตอบโจทย์
2. สิ่งที่จะต้องนำร่องบางสาขาเดิม อาจเริ่มจากสายช่างของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เพราะในอนาคตจำนวนครูสายช่างจะมีน้อยลง
3. สิ่งที่จะต้องตอบโจทย์คณะวิศวกรรมศาสตร์ 4 ปี หลักสูตรในบางสาขาต้องระบุ โดยอาจนำร่อง โดยทำร่วมกับโรงงานอุตสาหกรรม และเพิ่มชั่วโมงการสอนปฏิบัติเพื่อให้อาจารย์สอนปฏิบัติมี Intensive และรับผิดชอบ หลักสูตรใดที่เปิดข้ามองค์รวมได้ให้สอนร่วมกันรวมกันได้ เพราะนโยบายจากผู้บริหารได้ถูกปรับกระบวนการแล้ว ในส่วนนี้น่าจะตอบโจทย์บางส่วนในจุดที่ภาคอุตสาหกรรมขาดคน จึงต้องการที่จะเห็นหลายสาขาที่ให้ร่วมมือกับสถานประกอบการ ซึ่งคณบดีมีความสามารถที่ทำได้ และทำแบบเข้มข้นเชิงรุก ขอให้ปรับกระบวนการสอน ทราบจากรองอธิการบดี (ดร.วิชัย พยัคฆ์โส) ในเรื่องการนำเงินงบประมาณยุทธศาสตร์ใช้ในการฝึกอบรมการเรียนการสอน คิดว่าระเบียบหลายฉบับสามารถปรับแก้ไขและทำได้ โดยเฉพาะระบบการเงินให้ยืดหยุ่น

สำหรับเรื่องหอพัก จะทำการขยายเปิดให้เช่า และเรื่องการเสนอผลงานเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ 3 ราย และไม่ผ่าน 3 ราย ให้กลับไปทบทวนกระบวนการบริหารจัดการ

รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย ผิวสอาด)

เรียนอธิการบดีและท่านผู้บริหารทุกท่าน จากที่ประชุม Retreat ครั้งนี้ได้ข้อสรุปและได้แนวทางในการที่จะจัดทำหลักสูตรโดยทราบเป้าหมายแล้ว ขอเรียนในเรื่องของเวลาขั้นตอนในการที่เราจะปรับปรุงหลักสูตร เริ่มจากหลักสูตร 51 + 8 หลักสูตร ที่จะต้องทำให้เสร็จในปีนี้ เพราะว่าเหลือระยะเวลาอีกไม่นาน ที่ต้องให้หลักสูตรนี้เสร็จก่อนที่จะส่งไปสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ด้วย ยังเหลือค้างอยู่มากพอสมควร ตอนนี้ผ่านไปได้ 20 หลักสูตร จาก 51 หลักสูตร ยังเหลืออีก 31 หลักสูตร สำหรับแนวทางในการจัดทำหลักสูตรที่จะผลิตบัณฑิต นักปฏิบัติ (Hands – on) จะยังมีความสับสนกันอยู่บ้าง แต่ในการประชุมครั้งนี้ได้แนวคิดแล้วในแต่ละสาขา อีกส่วนหนึ่งก็มีคู่มือในการจัดทำหลักสูตรอยู่แล้ว ในทุกคณะทางผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ แยมเพื่อน) ได้กลั่นกรอง (Screen) ในเรื่องนี้เพื่อส่งให้ทุกคณะเพื่อดำเนินการ อีกส่วนหนึ่งที่มหาวิทยาลัยจะต้องใส่ไปในเรื่องของหลักสูตร รวมทั้งสอดคล้องกับที่มา Retreat ในครั้งนี้ คือในเรื่องของปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอน ถ้าเปรียบเทียบกับหลักสูตรเก่าแล้ว จะต้องชี้ชัดให้เห็นว่าจากหลักสูตรที่เราทำมาในปี 53 มาถึง ปี 58 กระบวนการเรียนการสอนที่จะป้อนให้กับเด็กและผลผลิตออกมาให้เป็นบัณฑิตนักปฏิบัติมีความแตกต่างกันอย่างไร

ในส่วนเรื่ององงานวิจัย ในปี 2558 ยังต้องกลั่นกรอง (Screen) เล็กน้อย จำนวนเงินพอ ๆ กัน 50:50 ระหว่างถ่ายถอดกับองค์ความรู้ ควรจะต้องสอดคล้องกันทั้งจำนวนเงินและจำนวนโครงการ ตรงนี้ก็ต้องมากลั่นกรอง (Screen) กันอีกครั้ง และหารือในกรรมการยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย เรื่องที่จะปรึกษาอีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของโควตา ที่ประชุมปรึกษากันแล้วก็ให้ไปปรับปรุงรูปแบบในการให้โควตา หมวดเขตวันที่ 15 สิงหาคม 2557 ถ้ารวบรวมได้แล้วจะมารายงานและมีความกังวลเรื่องรับตรง คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ประกาศออกมาไม่ให้รับตรง วันที่ประกาศก็มี Web รับตรงหลาย ๆ มหาวิทยาลัยอยู่ระหว่างการตัดสินใจ จะต้องมาเตรียมการวางแผนตรงนี้ แต่ตอนนี้ประกาศรับตรงเกือบทุกมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยก็เพิ่มโควตา โควตาอาจจะต้องมาปรึกษากันอีกครั้ง ส่วนหนึ่งพ่วงนี้เปิดเทอมแล้ว กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) ต่าง ๆ หรือกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) 3 อาจจะยังไม่พร้อมแต่อย่างไรก็ตาม ตอนนั้นมหาวิทยาลัยอำนวยความสะดวกให้สามารถที่จะกรอกกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) 3 Online ได้แล้ว มีระบบอินเทอร์เน็ตที่ผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ แยมเพื่อน) กระจายไปในหลาย ๆ คณะที่จะอธิบายให้กับอาจารย์ได้ทำความเข้าใจในการกรอก ก็พบว่ามีความสะดวกสบายมากขึ้นมาก คณะใดที่ยังไม่เข้าใจเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) ก็ให้ติดต่อมาที่ฝ่ายวิชาการและวิจัยและผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ แยมเพื่อน ได้ก็จะช่วยในส่วนนี้ สำหรับเรื่องตำแหน่งทางวิชาการนั้น การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการคงจะต้องมีการปรับปรุงกระบวนการและวิธีปฏิบัติทางรองอธิการบดี (ดร.วิชัย พยัคฆ์โส) คงจะให้รายละเอียดเพิ่มเติม

ผู้ช่วยอธิการบดี (ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร)

ขออนุญาตเสนอข้อมูลเพิ่มเติมเสริมรองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย ผิวสอาด) จะได้เป็นเรื่องเดียวกัน เรื่องเกี่ยวกับหลักสูตรถือโอกาสที่ท่านคณบดีทุกคณะอยู่ที่นี่จะได้ทำความเข้าใจในประเด็น Concept ของผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ แยมเพื่อน) กับผู้ช่วยอธิการบดี (ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร) ไม่เหมือนกัน ขอเรียนว่าเหมือนกัน เพียงแต่ว่าผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบูลย์ แยมเพื่อน) บอกว่าสมรรถนะนั้นมองภาพรวม ๆ เอาไว้เฉย ๆ แต่ของผู้ช่วยอธิการบดี (ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร) ระบุว่าควรจะเป็นรายปีแล้วถ้าเป็นวิชาปฏิบัติควรจะต้องมีความชัดเจนในแต่ละรายวิชา เหตุผลที่เป็นอย่างนี้ เพราะว่ามันจะต้องมีการสอบ

สมรรถนะทุกปี ในหลักสูตรจะมีสมรรถนะชัดเจน เป็นรายปีชัดเจน จึงขออนุญาตเรียนคณบดีทุกท่านว่าเหมือนกันทุกอย่าง เพียงแต่ว่าขออนุญาตยึดของผู้ช่วยอธิการบดี (ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร) ก่อน ยกเว้นผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ แยมเผื่อน) จะชี้แจงอีกเรื่องหนึ่ง เพราะจะต้องมีการวัด ภาพรวมเฉย ๆ ซึ่งวัดไม่ได้ คือประการที่ 1 ประการที่ 2 เรื่องการสอบตรงต้องขออนุญาตเรียนที่ประชุมแห่งนี้ รวมทั้งอธิการบดีด้วย ในครั้งหนึ่งที่ทางเครือข่ายอุดมศึกษาภาคกลางตอนบน ทำวิจัยมาก่อนหน้านี้ ได้ขอข้อมูลไป ผู้ช่วยอธิการบดี (ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร) ได้เรียนชี้แจงทางเครือข่ายอุดมศึกษาภาคกลางตอนบน ไปว่าการรับตรงนั้นมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีนั้นมีข้อแตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่น คือ

1. นักศึกษาส่วนหนึ่งเรามาจากปรับเทียบก็คือต้องมาจากวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อย่างไรก็ตามก็รับตรงอยู่แล้ว

2. นักศึกษาที่รับเข้ามา 4 ปี มหาวิทยาลัยมีส่วนหนึ่งมาจากประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ซึ่งเขาไม่สามารถเข้าสู่เข้าสู่กระบวนการ Admission ต่าง ๆ ได้

สุดท้ายมหาวิทยาลัยก็รับตรงอยู่ดี ในส่วนของมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงไประดับหนึ่งว่ามีโครงสร้างที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป ในส่วนการรับตรงมหาวิทยาลัยก็มี ในส่วนที่รับรวมส่วนกลางมหาวิทยาลัยก็ยังมีอยู่

รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย ผิวสอาด)

ผมเรียนรับตรง ในที่นี้หมายถึงว่ารับตรงจะแต่สอบพร้อมกันทั้งประเทศที่เสนอมาไม่ได้ หมายความว่ารับตรงมหาวิทยาลัยเหมือนเดิม แต่วันสอบจะมาสอบวันเดียวกันนี้คือแนวคิดที่เสนอมา ถ้าเป็นอย่างนั้น เด็กก็จะแบ่งทันที คือถ้ารับตรงแบบเก่า แต่ละมหาวิทยาลัยเริ่มตอบรับยังไม่เริ่มเรียนเลย เด็กก็จะแพ้ไปสอบกัน เด็กแต่ละคนที่สอบได้ จะสอบได้หลายที่สำหรับเด็กเก่ง สิ่งที่เราพบก็คือของเราเด็กเก่ง สอบได้และไปกันเด็กที่ปานกลางออกไป แต่พอถึงเวลาที่ไม่มารายงานตัว ได้อันนี้เป็นสาเหตุ ทำให้มหาวิทยาลัยจึงเรียกรอบ 2 และ 3 ในระดับประเทศให้ปรับให้สอบรับตรงพร้อมกัน ดูเหมือนจะไม่มีใครฟัง

ผู้ช่วยอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ไพบุลย์ แยมเผื่อน)

ประเด็นในเรื่องสมรรถนะ คณะบางคณะก็มีความกังวลในการที่จะเขียนสมรรถนะในภาพของรายวิชาจะไม่เสร็จ จึงมองภาพว่าสมรรถนะรวม อย่างเช่น การออกไปฝึกประสบการณ์ ซึ่งเรามี pre สหกิจกับตัวสหกิจ เราอาจจะเอา 2 รายวิชา ว่าได้สมรรถนะตรงนี้ อาจจะรวมเป็น Group ตอนนี้เรามีสมรรถนะกว้าง ๆ อยู่ 2 ระดับ ก็คือสมรรถนะทั่ว ๆ ไป ซึ่งทางส่วนกลางมหาวิทยาลัยจะสร้างให้เพราะจะมี Soft Skill ต่าง ๆ รวมอยู่ ได้เขียนแล้ว ซึ่งผู้ที่รับผิดชอบก็ส่งมาแล้ว แต่ก็รวบรวมและเราจะปรับคำพูดให้ได้ระดับและส่งให้คณะไปใส่เพิ่ม ในหลักสูตร ส่วนคณะก็สร้างสมรรถนะทางวิชาชีพของตนเองตรงส่วนนี้ให้ละเอียดถึงรายวิชาหรือจะเป็นในภาพของรายปี หรือในภาพของกลุ่มรายวิชา สมรรถนะใหญ่มิรายวิชาที่จะ Support เหล่านี้ได้ ในส่วนนี้จะได้ทำงานไม่ลำบาก ถ้าเป็นสมรรถนะจริง ๆ จะต้องลงลึกถึงรายวิชา แต่อาจจะเป็น Version 4 ปีข้างหน้า 5 ปีข้างหน้า ที่จะทำให้ละเอียดลงไป ตอนนี้หลักสูตรแต่ละหลักสูตรสมรรถนะที่เสนอมาในกรอบของหลักสูตรก็เห็นแล้วในภาพรวมก็พอใช้ได้ เพียงแต่นำไปปรับคำพูดเล็กน้อย จึงขอเสนอเพิ่มเติมต่อผู้บริหารอาจจะปรับลงไปใช้ได้ในส่วนนี้ และขอเสริมอธิการบดี ก็คือ สถานประกอบการ ต้องการให้คณบดีลงไประบุที่รายสาขาว่าอาจจะให้หนึ่งสาขาหาสถานประกอบการที่มี Model หลัก ๆ 1 สถานประกอบการ ถ้าศักยภาพไหนสูงกว่าก็อาจจะเป็น 2-3 สถานประกอบการและปีต่อไป

ก็จะหาเพิ่ม เพื่อจะได้ลงนามความร่วมมือ (MOU) ระหว่างคณะกับสถานประกอบการและทำให้เป็นจริงในเรื่อง ฝั่งตัว เรื่องวิจัย เรื่อง Project เรื่องสหกิจศึกษา เรื่องการไปทำงาน เมื่อนักศึกษาไปฝึกสหกิจศึกษา หรือว่าพัฒนา หลักสูตรก็ได้ข้อมูลสถานประกอบการ เมื่อศิษย์เก่าลงไปอยู่ตรงนี้ ยึด Model หลัก ๆ จะได้ไม่สับสนปะปนกัน และก็จะหาเพิ่มขึ้น ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น และเพื่อจัดเรื่องนักศึกษา Assign Project ไม่ตรงกับที่ไปสหกิจศึกษา เพราะฉะนั้นจึงต้องหา Model หลัก ๆ ในช่วงต้น ๆ อาจจะได้เพียง 1 อุตสาหกรรม อีกเรื่องหนึ่งที่จะเสริมในเรื่อง ของการที่จะทำงบประมาณในคราวหน้า เท่าที่เห็นในงบรายได้เห็นชัดเจนว่า บางคณะเสนอกิจกรรมหรือโครงการ ไม่ตอบสนองในยุทธศาสตร์ บางคณะมีได้มองยุทธศาสตร์เร่งด่วน คือเหมือนกับว่านางงบประมาณที่ได้ทำไว้เดิมมา ปรับเพียงเล็กน้อย และบางครั้งอาจจะเป็นการเร่งด่วน จึงคิดว่าจะได้ตรงเป้าหมายนำยุทธศาสตร์ 4 ยุทธศาสตร์ เป็นหลักก่อนแล้วทุกกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา นักศึกษา กิจกรรมใดที่ส่วนกลางบังคับ ต้องจัดสรรเงินงบประมาณ ลงไปให้ได้ชัดเจนเพื่อให้สนองตอบ อีกจุดที่ต้องมอง ก็คือในการทำงานงบประมาณในส่วนนั้น ต้องสนองตอบกับการประเมิน ที่ผ่านมามี KPI ตัวไหนที่ต่ำ ก็ทำกิจกรรมนั้นอย่างเต็มที่ เพื่อสนองตอบให้คะแนนในจุดนั้นเพิ่มขึ้นมา จึงมองว่า ตรงนี้จะไปได้

รองอธิการบดี (นายวิรัช โทตระไวศยะ)

การรับนักศึกษาใหม่ มหาวิทยาลัยได้จัดกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. โครงการสมุดรายนาม Student Activity นักศึกษาใหม่บางส่วนยังมิได้เข้าร่วมกิจกรรม จะต้องรอตรวจสอบกับรองคณบดีอีกรอบหนึ่ง
2. การรับน้องใหม่ ขอขอบคุณคณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่มีรุ่นพี่ ที่เข้าใจ และคณะทุกคนให้ความเอาใจใส่อย่างจริงจัง
3. การตัดบาตรทุนการศึกษาในวันที่ 15 กันยายน 2557 ได้เชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมพิธี ในปีนี้ ส่งผลกระทบมากในเรื่องภาวะเศรษฐกิจ และทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษายังมีปัญหาอยู่
4. มหาวิทยาลัยจัดพิธีวันไหว้ครู ในวันที่ 21 สิงหาคม 2557 ในปีนี้มีคณาจารย์เข้าร่วมพิธีจำนวนมาก
5. การจัดกิจกรรมได้ประชุมกับกองพัฒนานักศึกษาในเรื่องการจัดกิจกรรม ให้จัดกิจกรรม อย่างประหยัด และตอบสนองต่อยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย

สำหรับเรื่องสมุด Activity Transcripts ขณะนี้กิจกรรมเริ่มแล้วและได้ประสานกับกองพัฒนานักศึกษา นักศึกษาต้องเข้ากระบวนการ กระบวนการมี Record มีนักศึกษา 1,300 เข้าร่วม 1,200 หายไป 100 คน ที่หายไป เราจะได้ Recheck กัน วันรุ่งขึ้นขอให้คณบดีช่วยกำกับนักศึกษาให้ทราบชัดเจน มหาวิทยาลัยจะใช้ระบบ Online หากผู้บริหารสนใจสามารถถามกับคณบดีโดยตรง หน่วยงานใดจะนำงบประมาณมาทั้งจำนวนที่ตั้งอยู่แล้ว ปีนี้กระทบมากเพราะในส่วนที่ขอไป เพราะกองพัฒนานักศึกษาทำงานค่อนข้างดี มีอาจารย์มากที่สุด รวมทั้ง บายศรีสู่ขวัญ ขอเรียนเชิญ อีกครั้ง

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุทธิพร บุญสูง)

ในฐานะคณบดีมีความเชื่อว่า

เรื่องที่ 1 ครูต้องปรับการสอน ถ้ายังสอนไม่ตรงโจทย์ที่จะสอบ TOEIC ซึ่งสอบทั้ง 4 ทักษะ ซึ่งได้เคย นำเสนอแล้วที่ชะอำ ต้องฝึกให้นักศึกษาเรียนรู้ครบถ้วนทั้ง 4 ทักษะ

เรื่องที่ 2 การวิจัย ยังพบว่าอาจารย์ได้ทำได้เพียง 20% หัวข้อวิจัย ของทั้งมหาวิทยาลัย ทั้งที่ได้ตรวจสอบมาเป็นอัตราเดียวกันเกือบทุกคณะ ยังไม่น่าพอใจขออย่าว่าขอให้ปรับการดำเนินงานเกี่ยวกับการเงิน โดยเฉพาะหน่วยตรวจสอบภายใน ถ้าเป็นไปได้อย่ามาตรวจมากมาย และหัวข้องานจะเพิ่มสูงขึ้น หน่วยตรวจสอบ อย่างอยู่กับนักวิจัยมาก

เรื่องที่ 3 การเสนอผลงานเพื่อขอเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ก็เช่นเดียวกันได้นำเสนอในที่ประชุม บางครั้งอาจจะต้องเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่รู้หลักการที่แท้จริงและก็ให้ข้อเสนอแนะการเขียนของอาจารย์แบบคลาดเคลื่อน หรือให้คำแนะนำผู้ทรงคุณวุฒิที่จะมาเลือก Leader จึงไม่มีผู้ประสงค์ที่จะขอสอนดีกว่าอย่างไรก็ได้เงินเท่ากันกับคำรองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ถ้าต้องการให้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ มาก ๆ คิดว่ากองบริหารงานบุคคลอาจจะต้องดูแลตรงจุดนี้ ทั้งกระบวนการ ยินดีจะเข้าไปเป็นผู้ช่วย ถ้าต้องการให้ช่วยตรวจสอบดูแลด้านการเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิให้ตรง Leader

สิ่งที่ได้รับในวันนี้ สิ่งแรกควรจะคิด หลักสูตรที่มีอยู่ของคณะครุศาสตร์ ประกาศรับ 3 รอบยังไม่เต็ม ส่วนที่ต้องการทำคือ เรื่องอุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (อส.บ.) จากการอ่านระเบียบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ได้ และหลักสูตรปริญญาโท ปริญญาเอก แต่ตอนนี้มหาวิทยาลัยนอร์ทเทิร์นกับมหาวิทยาลัยปทุมธานีทำไปก่อนแล้ว เรื่องหลักสูตรที่จะพัฒนาใหม่ในเรื่องของ Hands – on/Soft Skill ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยผลิตบัณฑิตไปแล้วไม่รับผิดชอบ คุณลักษณะ คุณธรรม และ ความรับผิดชอบ เรื่องคุณธรรมจริยธรรม Domain ที่ 1 เมื่อเสนอโครงการใดทุจริตไป 50% แต่ในหลักสูตรของมหาวิทยาลัย ยังหายากมากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) ปัญหาเรื่องความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยคณะกรรมการคณะเสนอ 10 รายชื่อใครเพราะกรรมการคณะจะทราบดีว่าท่านใดสมควรจะอ่าน

เรื่องที่ 4 เรื่องโรงเรียนสาธิตนวัตกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มหาวิทยาลัยควรมอบอำนาจแก่ผู้อำนวยการ เพื่อบริหารจัดการโรงเรียน ซึ่งขณะนี้มีย่อเรียนจากผู้ปกครองจำนวนมาก และขาดความน่าเชื่อถือ

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิวกร อ่างทอง)

ขอเสนอแนวทางแก้ไขในการบริหารจัดการคณะวิศวกรรมศาสตร์

ในเรื่องการทำ Central Lab เป็นนโยบายที่ดีสามารถประหยัดค่าใช้จ่าย แต่มีปัญหาที่เกิดจากคนจึงควรละลายพฤติกรรมเพื่อให้ทุกคณะได้ใช้ห้องปฏิบัติการ ครุภัณฑ์ ร่วมกัน และมอบนโยบายให้แต่ละคณะช่วยรับผิดชอบในเรื่องค่าซ่อม หรือมหาวิทยาลัยจะจัดสรรงบประมาณส่วนกลางเป็นค่าซ่อมบำรุง

สำหรับการจัดหลักสูตรเตรียมวิศวกรรมศาสตร์ หากจำเป็นต้องลงทุนเรื่องเครื่องมือในห้องปฏิบัติการขอให้คำนึงถึงจุดคุ้มทุน จึงควรทำการวิเคราะห์ก่อนลงทุน และเรื่องการจัดทำหลักสูตร 2 ปี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มีสภาวิชาการควบคุม และไม่รับรองหลักสูตร และบางรายวิชาจ้างอาจารย์พิเศษมาสอนแทนอาจารย์ประจำจะจ้างเป็นรายหัวข้อไม่ได้ ต้องจ้างทั้งรายวิชา จึงทำให้อาจารย์ในคณะมิได้พัฒนาการสอน และไม่สามารถเบิกจ่ายค่าตอบแทนค่าสอนพิเศษได้ เพราะไม่ระเบียบให้เบิกจ่าย และในเรื่องของการนำเสนอผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ สภามหาวิทยาลัยต้องปรับการอนุมัติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ โดยให้คณะวิศวกรรมศาสตร์เสนอรายชื่อผู้อ่านผลงาน พร้อมทั้งปรับระเบียบวิธีการปฏิบัติการเสนอขอผลงานทางวิชาการ จึงขอเรียนฝ่ายบริหารมหาวิทยาลัย รองอธิการบดี (ดร.วิชัย พยัคฆ์โส) ให้หาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

ในความเป็นจริงผู้ขอผลงานทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ จะมีรายได้ดีกว่าการสอนเป็นสิ่งที่ทราบกันอยู่แล้ว 10 กว่าปี อาจจะไม่ค่อยมีเวลาเขียนแผนการสอน หรืออาจจะเข้าไปช่วย เห็นด้วยกับอีกเรื่อง List จะต้องให้มาถูกทาง ในเชิงการบริหารจัดการจะต้องจัดการในเรื่องการขอผลงานทางวิชาการ มีหลายเรื่องที่น่าสนใจในแต่ละจุดได้จัดบันทึกไว้แล้ว เรื่องค่าสอนอาจารย์พิเศษเรื่องนี้ต้องไปหาวิธีการทำให้เกิดความชัดเจน ส่วนผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ อาจารย์ต้นตัวอยู่แล้ว เพราะเป็นรายได้หลัก รองศาสตราจารย์ มีรายได้ 20,000 บาท ภาคพิเศษ ตอนปริญญาโท ปริญญาเอก ไม่มีใครสมัคร อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยได้แจก User ไปแล้ว คณบดีทราบหรือไม่จะได้ไปกระจายให้อาจารย์ทราบเพื่อไปสอนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 ในช่วงโมเรียน และมหาวิทยาลัยมีช่องทางไกลผ่านดาวเทียมช่อง 15 UBC ช่อง 200 ขอขอบคุณครับ

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา)

เรียนท่านอธิการบดี และผู้บริหารทุกท่าน จากที่ได้รับฟังทั้งช่วงเช้าและช่วงบ่าย ในเวลาช่วงเช้า นำเสนอว่าประเทศไทยจะออก MIT ได้อย่างไร หาวิธีการออกก็มุ่งไปที่เรื่องของหลักสูตร เรื่องของการศึกษา เพื่อที่จะผลิตกำลังคนออกไป พอช่วงบ่ายมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจึงควรสรุปวิธีการที่จะออกจากกับดักระยะรายได้ปานกลาง (Middle - Income Trap) เหมือนประเทศไทยอยู่ในระดับปานกลาง ไม่สามารถที่จะก้าวพ้นจากกับดักระยะนี้ได้ สังเกตว่ามักจะพูดถึงเรื่องรายได้ แต่ตรงนี้คิดว่าเป็น Topic ที่น่าสนใจ ทั้ง 2 เรื่อง คิดว่าตรงจุดนี้ถ้าผู้บริหารได้ร่วมกันสรุปเป็น Concept เป็นหัวข้อที่ชัดเจน แล้วก็กระจายให้กับบุคลากรของมหาวิทยาลัยทั้งหมดได้รับทราบ เชื่อว่าในจุดนี้จะมีเป้าหมายเดียวกัน เพราะในขณะนี้ผู้บริหารทั้งหมดที่ได้มาฟังได้กำไรมาก เพราะฟังแล้วจะเห็นภาพค่อนข้างชัดเจน แต่บุคลากรของมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ไม่ทราบ MIT คืออะไร จึงขอเสนอแนวทางมีวิธีการที่จะให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ทราบเพื่อจะได้ไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ดังต่อไปนี้

1. บันทึกเทปการบรรยายของวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ท่าน คือ ศาสตราจารย์ ดร. นักสิทธิ์ คุ้มณาชัย และ ดร. พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ จัดส่งไปยังทุกคณะและหน่วยงานให้ผู้บริหารแต่ละหน่วยงานหาวิธีการทำให้บุคลากรภายในหน่วยงานได้รับทราบ
2. ในภาพสไลด์ที่เป็นรูปสามเหลี่ยม และแผนผัง MIT ที่วางยุทธศาสตร์ 4 หัวข้อ มหาวิทยาลัยจะผลักดันส่วนไหน ควรแจ้งให้บุคลากรมหาวิทยาลัยรับทราบ

ผู้ช่วยอธิการบดี (รองศาสตราจารย์สุจิระ ขจรจิตต์เมตต์)

ผมขออนุญาตนำเรียนที่ประชุมในส่วนของคุณบดีสุทธิพร บุญส่ง ที่อ้างอิงถึงเกี่ยวกับผลงานที่ส่ง 2 ครั้งที่ไม่ผ่าน ขอให้อาจารย์อย่าหมดกำลังใจเพราะสิ่งที่เกิดขึ้น เชื่อกันว่ามหาวิทยาลัยก็พยายามเต็มที่ ขอเรียนให้เข้าใจตรงกัน สิ่งที่ของผมที่ไม่ผ่านจาก Reader 3 รายแต่ก็มี 1 รายให้กำลังใจว่าผลงานเป็นที่ประจักษ์ชัดเจน วันนั้นมาที่นี้ก็ขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ท่านชุมพล พรประภา โดยนายกสภามหาวิทยาลัย และ ขอบคุณรองวิชาการทุกท่านให้กำลังใจและให้กลับไปทำต่อ แต่คิดว่าคงจะยุติเพียงเท่านี้ เพราะว่ามีค่าใช้จ่ายจำนวนมาก 2 ครั้งที่เกิดขึ้น ในตำแหน่งศาสตราจารย์ ผลงานชิ้นนี้ในเชิงพาณิชย์สามารถประหยัดเงินให้กับประเทศไทยในปี 46 ล้าน และขณะกำลังอยู่ที่ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) 26 ล้าน ถ้าเป็นประเทศเยอรมันเขาให้ ศาสตราจารย์เลยไม่ต้องมาดูเรื่องของตีพิมพ์ใน TCI แต่เสียใจตรงที่ว่าตีพิมพ์ลงใน TCI ซึ่งในกฎเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา (สกอ.) กำหนดไว้ว่า ถ้าดรชนีอ้างอิงใน TCI ก็ถือว่าถูกต้อง กำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ได้ ก็ตีพิมพ์ในวารสารของวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งถูกกำหนดเป็น TCI อยู่ในสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมี Peer Reader เป็นผู้อ่านด้วยในนั้น และบอกว่าไม่ได้อ่านให้คณะวิศวกรรมศาสตร์ จึงเป็นที่น่าเสียใจ ขอเรียนอธิการบดีว่าศาสตราจารย์ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่มาเยี่ยมมหาวิทยาลัยในวันนั้น บอกว่าทำไมไม่ทำเสนอข้อกำหนดเข้ามาสภามหาวิทยาลัยเพื่อชี้แจงให้ชัดเจนว่าสิ่งที่ทำเป็นผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นเชิงพาณิชย์ได้จริง ได้ส่งเรื่องชุดนี้ให้กับกระเปาะที่ใช้ในภาคใต้ 76 ชุด เป็นผลงานกองทัพบกไปใช้ประโยชน์ ถ้าฟ้องศาลปกครอง ความเสียหายที่เกิดขึ้นกับตัวองค์กร คือมหาวิทยาลัย ก็ไม่ต้องการทำเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ แต่ขออนุญาตเรียนว่าทั้งหมด วันนี้ใจที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เห็นความสำคัญ และนายกสภามหาวิทยาลัยจะไปแก้ไข ในทำเนียบผู้อ่าน Reader ในจุดนั้นใหม่ เพราะในสมัยที่เสนอเรื่องข้อกำหนดตำแหน่ง รองวิชาการบอกให้เสนอ 5 ราย จึงเสนอผู้เชี่ยวชาญที่เป็นศาสตราจารย์สายยุทธภัณฑ์ทางทหารทั้งหมด แต่เนื่องจากไม่มีชื่อในบัญชีของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ก็ไม่สามารถให้อ่านได้ จึงต้องอาศัยสายผู้เทียบเคียงมาอ่าน จึงเกิดปัญหาสายวิชาการ และอธิการบดี รองอธิการบดี (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมหมาย ผิวสอาด) รองอธิการบดี (ดร.วิชัย พยัคฆโส) ให้ความสำคัญในเรื่องนี้ จึงคิดว่าผลสัมฤทธิ์จะเกิดขึ้น โดยจะเป็นตัวนำร่องให้กับ มหาวิทยาลัยอื่นได้ประโยชน์ด้วย ในการมาพบกันในครั้งนี้ทุกท่านก็ให้ความสำคัญในเรื่องของหลักสูตร เรื่องของ สวัสดิภาพของบุคลากร แต่สิ่งที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งคือสวัสดิภาพของนักศึกษา ซึ่งรองอธิการบดี (นายวิรัช โทตระไวศยะ) กับผู้อำนวยการกองพัฒนานักศึกษา (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมพงศ์ อังศุกโขติ) ได้พยายามดำเนินการตามนโยบายของ อธิการบดีที่ได้มอบหมายงาน ในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลสวัสดิภาพของนักศึกษา จึงขอเสนอเรื่องยาเสพติด ขออนุญาตเรียนอธิการบดี เรียนในที่ประชุมแห่งนี้ การประชุมคณะกรรมการพัฒนานักศึกษา ได้ยกเรื่องสถานการณ์ ของยาเสพติดในพื้นที่ ๆ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีตั้งอยู่ ขอเรียนว่า อยู่ในพื้นที่ของกลุ่มพื้นที่เสี่ยง และเฝ้าระวังอันดับหนึ่ง ธัญบุรี คลองหลวง ลำลูกกา เพราะเป็นที่พักและผลิตด้วยข้อมูลนี้มาจากกองปราบปราม ยาเสพติดภาค 1 ดังนั้นจะเห็นว่าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มาช่วยมหาวิทยาลัยได้อย่างมากขณะนี้ ตรงนี้จะนำมาซึ่งความลำบากกับคณาจารย์กับผู้บริหารของมหาวิทยาลัย ใน 10 คณะกับ 1 มหาวิทยาลัยหรือไม่ ดังนั้น ในส่วนนี้ขออนุญาตเรียนผู้บริหาร คณบดี ต้องมอบหมายให้รองคณบดีด้านกิจการนักศึกษาเอาใจใส่ดูแลในส่วนนี้ และโครงการที่ทำไปแล้วเป็นโครงการที่ดี ก็คือโครงการการตรวจสิ่งเสพติดในแต่ละภาคการศึกษาอย่างต่อเนื่อง จะเห็นว่าในส่วนนี้ ขณะนี้อำเภอได้ประสานยังโรงพยาบาลคลองหลวง โรงพยาบาลธัญบุรี โรงพยาบาลธัญรัตน์ เรียบร้อยแล้ว ถ้าพบส่งรายชื่อโดยให้รองอธิการบดี (นายวิรัช โทตระไวศยะ) หรือคณบดีส่งตรงก็ได้เพื่อจะได้ รวดเร็วขึ้นไปยังผู้อำนวยการโรงพยาบาล และส่งต่อศูนย์การบำบัดและมีหนังสือรองรับนักศึกษาให้นักศึกษา กลับมาเรียนได้ อีกส่วนหนึ่ง อธิการบดีพูดเรื่องหอพัก ขณะที่ต้องรอในส่วนของการหอพักที่จะรองรับนักศึกษา เพราะฉะนั้น จะเห็นว่าในส่วนนี้ การสร้างเครือข่ายหอพักนักศึกษาเอกชน ซึ่งวันนี้ผู้ช่วยอธิการบดี (ดร.วิสิทธิ์ ล้อธรรมจักร) แจ้งว่ามีนักศึกษาทุนของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ที่เป็นครูจากวิทยาลัยของประเทศกัมพูชา ที่มหาวิทยาลัย Support ถวายทุนให้กับพระองค์ท่าน มาที่มหาวิทยาลัยแล้วแต่ยังไม่มีที่พัก จึงได้ประสานไปยัง หอพักเอกชนได้รับความอนุเคราะห์จากคุณศุภวรรณ คือ โพรบี่ ซึ่งตอนนี้รับนักศึกษาภาคใต้ไปอยู่แล้ว 6 คน ให้อยู่ฟรี พรุ่งนี้ให้มหาวิทยาลัยส่งเข้าไปอีก นักศึกษา จากประเทศกัมพูชา 2 คนก็อยู่ฟรี จึงคิดว่าการสร้างเครือข่ายหอพักเอกชน เป็นสิ่งสำคัญและขอเรียนอธิการบดี รองอธิการบดี (นายวิรัช โทตระไวศยะ) ขอให้มีการนัดประชุมภาคการศึกษา อย่างน้อย 1 ครั้งเป็นประจำ เพราะตอนนี้ขาดช่วงหายไปเพื่อรับทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นปัญหาอุปสรรค ในส่วนถัดมา เรื่องของปัญหาการเก็บขยะที่เกิดขึ้น เมื่อปีที่ผ่านมามีผู้อำนวยการกองกลาง (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นที ภู่ออด) ใช้ระบบ ของการจ้างเหมาเก็บขยะในมหาวิทยาลัย ในส่วนที่เกิดปัญหานั้นผู้อำนวยการกองกลาง (ผู้ช่วยศาสตราจารย์นที ภู่ออด) ก็ใช้วิธีการประสานกับในส่วนของทีมเทศบาล 2 ส่วน เทศบาลธัญบุรี เทศบาลตำบลคลองหก ให้มาจัดเก็บขยะ โดยแบ่งโซนพื้นที่ ในเขตความรับผิดชอบโดยไม่เหลื่อมกันระหว่าง 2 เขต ปัญหาที่เกิดขึ้นคือนายกเทศมนตรีคลองหก

แจ้งว่าผมมีไม่พอ เรื่องการย้ายทะเบียนบ้านมาอยู่ในพื้นที่เป็นประชากรแฝง เพื่อให้สาธารณสุขได้รายหัว ตำรวจได้รายหัว ซึ่งจะเอากำลัingtารวจมาดูแลประชากรได้มากขึ้น องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นก็จะได้งบการบริหารจัดการเรื่องต่าง ๆ ได้มากขึ้น มี 4 เรื่องด้วยกันที่ผมนำเสนอเรียนในที่ประชุม ขอขอบคุณครับ

กรรมการสภามหาวิทยาลัย (ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนฤทธิ์ จันทรงสี)

ขอสะท้อน 3 เรื่อง ต่อจากผู้บริหาร

1. การส่งเสริมงานวิจัย และนวัตกรรม นำไปสู่การพัฒนาเชิงอุตสาหกรรม สิ่งที่น่าส่งเสริมควบคู่ไปด้วยกันคือการส่งเสริมผลงานวิจัยที่ตอบโจทย์อุตสาหกรรม อีกส่วนหนึ่งมหาวิทยาลัยควรส่งเสริมงบประมาณไปที่โครงการวิจัยที่เน้นการพัฒนาห้องปฏิบัติการ (Lab) และเน้นการวิจัยเรื่องการประหยัดพลังงาน เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์ของมหาวิทยาลัย

2. การรับนักศึกษาระบบโควตา บางหลักสูตรรับ 3 รอบ จากตัวชีวิตที่ผ่านมา 5 ปี พบว่า มหาวิทยาลัยได้นักศึกษาที่มีความรู้ค่อนข้างมาก มหาวิทยาลัยจึงควรทำการประกาศรายชื่อสำรองควบคู่ไปพร้อมกันเพื่อแก้ปัญหานักศึกษาให้ได้ตามเป้าหมายในแต่ละหลักสูตร และเป็นนักศึกษาเก่งระดับหนึ่ง

3. การจัดซื้อระบบการเรียนการสอน การกรอกข้อมูลในเรื่องของกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) 3/4/5 ฝ่ายบริหารดำเนินการดีแล้ว แต่มีสิ่งที่เป็นกังวลคือเครื่องมือ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ที่รองรับระบบ Online ที่มา Support ระบบ แต่เครื่องมือเหล่านี้ไม่ได้กระจายไปตามหลักสูตร มหาวิทยาลัยควรดูความจำเป็นอย่างน้อยมีส่วนกลาง 1 หลักสูตร 1 ชุด จะทำให้เกิดความสิ้นเปลืองตัว ทำให้อาจารย์มีความรู้สึกต้องการกรอกข้อมูลกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (มคอ.) มากขึ้น

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศรัณย์ ว่องไว)

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เป็นหน่วยที่เป็นข้อมูลกลาง การรับนักศึกษาโควตา สอบตรง จะเชิญผู้เกี่ยวข้องโดยตรงจากคณะมาประชุม และให้คณะเสนอชี้ขาดจำนวนที่ต้องการรับ

สำหรับการยื่นเรื่องของการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ส่งผลงานปี 2551 ปี 2554 มีหนังสือแจ้งว่าผลงานตำราไม่ผ่านการประเมินการตรวจประเมินผลงาน ผู้ทรงคุณวุฒิแจ้งว่าผิดเจ้าหน้าที่ให้ส่งผลงานเพิ่มอีก 1 ชิ้น ใช้เวลา 2 ปีกว่า ขอเรียนว่าไม่ทราบบรรทัดฐานการวัดผลงานตำราที่ดีกับไม่ดีคืออะไร จึงขอเรียนว่าจะอุทธรณ์ ขอขอบคุณครับ

รองอธิการบดี (ดร.วิชัย พยัคฆ์โส)

สิ่งที่เป็นโจทย์ปัญหาจะต้องแก้ไขทั้ง Input Process และ Output ในฐานะที่รับผิดชอบดูแลเรื่องนโยบายและแผน จะดำเนินการในสิ่งที่ผู้ทรงคุณวุฒิกล่าวเชิงนโยบายของประเทศ นายกสภามหาวิทยาลัยกล่าวเชิงรับผิดชอบสภามหาวิทยาลัยและมอบหมายมหาวิทยาลัย และอธิการบดีได้กล่าวถึงวิธีที่จะดำเนินการต่อไปเพื่อให้เกิดเป็นมรรคผล ดังนี้

เรื่องที่ 1 ขอให้ทำความเข้าใจให้ตรงกัน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอยู่ใน Track ของบัณฑิตนักปฏิบัติ (Hands – on) มานานแล้ว ขอให้อาจารย์เปลี่ยนความคิดในการสร้างบัณฑิตนักปฏิบัติออกไปไม่ใช่เพียงเท่านั้น ถ้าเป็น Profession University ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนตรี จุฬาววัฒนทล บอกให้เหลียวดูคู่มือที่แจกไป คิดว่าหลายท่านยังมิได้อ่าน เพราะฉะนั้น Profession University ประกอบไปด้วย ธง 7 ธง (Seven Flag Ship)

7 เรื่อง ต้องทำให้ครบ ถือเป็นภาระที่หนักของมหาวิทยาลัย ประเทศไทยติดกับดัคนี้นานมาแล้ว และอาจไม่สำเร็จ ในปี พ.ศ. 2560 ก็ได้ จึงคิดว่าเมื่อมหาวิทยาลัยยกระดับเป็น Profession University แล้ว พอติดกับยุทธศาสตร์ของชาติ เพราะมหาวิทยาลัยต้องการสร้างบัณฑิตเพื่อไปสนองต่อการพัฒนาประเทศ จึงเห็นได้ว่า 4 ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยตรงกับยุทธศาสตร์ชาติอยู่แล้ว จึงเรียนให้ทราบว่า การให้น้ำหนักแต่ละยุทธศาสตร์มีความแตกต่างกัน

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 Hands – on คณะผู้ประเมินให้น้ำหนัก 40% มากที่สุด
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 Research & Innovation คณะผู้ประเมินให้น้ำหนัก 25%
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารจัดการ คณะผู้ประเมินให้น้ำหนัก 20%
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 International คณะผู้ประเมินให้น้ำหนัก 15%

ทุกท่านต้องเข้าใจว่าน้ำหนักอยู่ที่การผลิตบัณฑิต การเรียนการสอน การวิจัย ก็ตรงกับยุทธศาสตร์ชาติ ดังนั้น การจัดสรรงบประมาณใน 4 ยุทธศาสตร์ จะต่างกันเช่นเดียวกับน้ำหนัก ดังนั้น เมื่อจัดทำโครงการต้องให้ Impact กับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย จะได้เกิด KPI

สิ่งที่ทุกคนคิด เมื่อกลับไปมหาวิทยาลัยขอให้ผู้บริหารมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบแต่ละยุทธศาสตร์ โดยจัดทำ Road Map ปี พ.ศ. 2558 - 2559 - 2560 ปรับ Road Map หลังจากที่ได้รับฟังแล้ว จากบทเรียนที่ผ่านมา งานทุกงานต้องทำกันเป็นทีม จึงต้องการให้ผู้บริหารเป็น Key Person ของหน่วยงานที่จะนำเข้าไปสู่ยุทธศาสตร์ให้ได้ รวมถึงยุทธศาสตร์อื่นที่อธิการบดีมอบหมายด้วย และคิดว่าจะปรับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยในปี 2559 ได้ ถ้าเสร็จเดือนกันยายน จะขอปรับเดือนตุลาคม ปีงบประมาณ 2558 เพราะที่ผ่านมาสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ ยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งมีความก้าวหน้าได้ระดับหนึ่งแต่ยังไม่เข้มข้น ถ้าเป็นเรื่อง Hands – on จะเกี่ยวกับการพัฒนานักศึกษา ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องบูรณาการร่วมกัน ทุกคณะจะต้องวิธีทำ Input Process และ Output กับส่วนที่ Impact การทำ Road Map ให้นำการพัฒนาของประเทศเพียง 50% อีก 50% คิดจากสิ่งที่กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒินำเสนอ และต้องเน้นเรื่องนวัตกรรมด้วย โดยจะต้องคิด Road Map รวมถึงกฎระเบียบด้วย และไม่ขัดต่อกฎ ระเบียบของรัฐบาล ในเรื่องของการนำเสนอผลงานทางวิชาการ ความรับผิดชอบของกองบริหารงานบุคคลอยู่ในเรื่องของ Process ยื่นผลงานแล้วภายใน 6 เดือน ต้องมีคำตอบผ่านหรือไม่ผ่าน ฝ่ายบริหารจะทำการปฏิรูปเรื่องการเสนอผลงานเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ

การทำงานขอให้ทุกท่านช่วยกันทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความรวดเร็ว การสื่อสารภายในหน่วยงานเป็นเรื่องสำคัญ การบริหารเปลี่ยนแปลงเรื่องใดต้องให้คนภายในรับทราบ และทำความเข้าใจ และเรื่องที่เปลี่ยนแปลงมีความเป็นไปได้ ขณะนี้มหาวิทยาลัยจะพัฒนาเรื่อง Cluster และ Excellence Center งบประมาณยุทธศาสตร์มีประมาณ 90 ล้านบาท Excellence Center ต้องมีการเรียนการสอน 50% และวิจัยส่วนหนึ่ง ส่วน Cluster เมื่อบูรณาการแล้วจะสร้างหลักสูตรใหม่หรือไม่ ต้องมีเป้าหมายสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ จึงใช้ยุทธศาสตร์อย่างมีนัยยะสำคัญ และขอให้ทุกท่านเสนองานภายในกำหนดเวลา ตรงต่อเวลา ต่อไปแต่ละยุทธศาสตร์จะเป็น KPI ของหัวหน้าหน่วยงาน

เรื่องสุดท้าย การสร้างคนเป็นเรื่องของส่วนกลาง แต่การ Utilization เป็นเรื่องของหน่วยงาน หน่วยงานจะต้องสร้างให้คนเกิดประสิทธิภาพ ใช้คนให้คุ้มกับสิ่งที่เขามีความสามารถ การประเมินผลจะต้องคิดร่วมกัน มีใช้ส่วนกลางกำหนด เพื่อรักษาคนดีคนเก่งไว้ให้ได้ ขอขอบคุณครับ

อธิการบดี (รองศาสตราจารย์ ดร.ประเสริฐ ปิ่นปฐมรัฐ)

การทำงานในระยะเวลาที่ผ่านมาเกือบ 1 ปี มีการประชุมผู้บริหาร ประชุมหารือกันทุก 3 – 4 เดือน มีการจัดบันทึกทุกเรื่องและทำทุกเรื่อง และมีนโยบายขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยที่ชัดเจน การทำงานส่วนที่จะต้องปรับปรุงในส่วนของคุณจะต้องขับเคลื่อนให้เร็ว คุณจะต้องไปดำเนินการในรายละเอียดส่วนที่เกี่ยวข้อง และขอฝากเรื่องดังต่อไปนี้

1. การรับน้องใหม่ ให้การยอมรับการรับน้องใหม่ ต้องการให้เป็นมิติใหม่ให้รับแล้วมีเวลาจบต่อจากนั้นมุ่งเข้าสู่ระบบการเรียน ขอให้ผู้เกี่ยวข้องให้การดูแลและเอาใจใส่
2. เรื่องงาน RT ในครั้งนี้เป็นการครบรอบ 40 ปี ขอให้ทุกคณะนำผลงานที่ดีเด่นออกมาแสดงโชว์ในงานเพื่อเป็นการแสดงศักยภาพ
3. การกำกับดูแลการบริหาร และการใส่ใจการบริหารต่อผู้บังคับบัญชา ให้หันกลับไปดูภายในคณะในการบริหารงานการเรียนการสอน งานวิชาการ การบริหารงานที่ทำให้เกิดธรรมาภิบาลให้ดี ขอให้กำลังใจทุกท่านในการบริหารงานต้องมีการติดตามถือเป็นการบริหารที่ดี การติดตามที่ดีงานจะออกมาดี ผู้บริหารที่ดีต้องมีการติดตามปลายทางของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีจะต้องแข็งแกร่งทางวิชาการ และเชื่อว่าผู้บริหารทุกท่านได้ชื่นชมกับหน้าที่และผลงานที่ดีเด่น เห็นสิ่งใดเป็นปัญหาได้เข้าไปดูแลแก้ไขในส่วนที่รับผิดชอบ

ในเรื่องของการแก้ไขกฎ ระเบียบ เพื่อเอื้อต่อประสิทธิภาพของงานโดยเฉพาะงานวิจัย จะทำการหารือกับกองคลัง เมื่อได้ข้อยุติจะเชิญคณบดีพิจารณาเลือกตัดสินใจจะใช้วิธีการเบิกจ่ายในรูปแบบที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) ตรวจนักวิจัย รับผิดชอบแล้วคณบดีเป็นผู้ตอบสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) หรือวิธีที่ให้หน่วยตรวจสอบภายในทำการตรวจสอบเหมือนเดิม ขอให้คณบดีกลับไปคิดทบทวน อาจเริ่มที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ลำดับแรก

งานขับเคลื่อนนโยบายของมหาวิทยาลัย ขอเชิญชวนคณบดีทุกรายช่วยกันขับเคลื่อนต่อไปโดยไม่ล่าช้า ก่อนที่จะไม่นักศึกษามาเรียนในบางสาขา ขณะนี้ใกล้เปิดภาคการศึกษาแล้ว ขอให้ผู้บริหารอยู่ในคณะเพื่อช่วยแก้ปัญหาในสิ่งที่เกิด

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณที่ปรีksamมหาวิทยาลัย (พลอากาศเอก ภคชาติ กฤษณะพันธุ์) คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย การทำการบริหารมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ขอให้ผู้บริหารทุกท่านมีสติต่อการสร้างกำลังคนที่ท่านบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ และให้บริหารด้วยความสำเร็จ พร้อมทั้งเป็นที่ครองใจของเพื่อนร่วมงานทุกคน ขอปิดการสัมมนา Retreat ในครั้งนี้ และขอให้เดินทางกลับบ้านโดยสวัสดิภาพทุกท่าน

ภาคผนวก

ประมวลภาพการประชุมโครงการสัมมนาทบทวนงานนโยบาย (Retreat)
ของสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คณะผู้รวบรวมและจัดทำรูปแบบ

ที่ปรึกษา

ผศ.ดร.สุภัทรา

โพธิ์พ่วง

เลขานุการสภามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คณะผู้จัดทำ

นางพรทิศา

ผ่องนพคุณ

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
ชำนาญการพิเศษ

นายอัครเดช

ทองสว่าง

อาจารย์คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

นายกานต์พิชชา

สุวรรณวัฒน์เมธี

อาจารย์คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

นางสาวปรียาพร

ขอชุกกลาง

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

นางสาวสิริพร

บุญพา

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

นางสาวพัชรี

ศิรีวงศ์

นักวิชาการคอมพิวเตอร์

นายคเชนทร์

ศรีนุ่น

นายช่างไฟฟ้า

สำนักงานสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๔๙ ๓๐๑๔, ๐ ๒๕๔๙ ๔๔๙๕

<http://www.ucrt.rmutt.ac.th>

โทรสาร ๐ ๒๕๔๙ ๓๐๑๖

ไทยจะก้าวข้าม

กับดักรายได้ปานกลาง

ได้อย่างไร

งานสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

<http://www.ucrt.rmutt.ac.th>